

Giới thiệu Ngược Thời Gian

Ngược Thời Gian câu chuyện xuyên không của tác giả Grass_tho con đem đến bạn đọc những sự thay đổi không thể nào ngờ trước được khi một ngày bị quay trở về quá khứ.

Truyện xung quanh nhân vật chính San Dara- Băng Nhi 16 tuổi tính cách lém lỉnh, nó khi thì cứng đầu ngỗ ngược khi thì dịu dàng dễ bảo không thể nào biết được ước mơ trở thành nhà thiết kế.

Pask Shin Hye –Tuyết Nhi 16 tuổi bạn hiền lành dịu dàng ,xinh đẹp 1 nét gì đó rất thu hút ,cũng biết 1 chút võ vì bị Dara rủ rê ,quản sư cho Băng Nhi trong trường vì nét đẹp của mình nên nhiều người mê ,đôi mắt rất cuốn hút đối phương...

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Sự khởi đầu

-hơ.....BN ngáp 1 cách uể oải sau 1 giấc ngủ khá dài, thân thể của cô rã rời mệt mỏi ko biết cô đã ngủ bao lâu rồi nữa ,cô đảo dác tìm con bạn thân không biết đã đi đâu nữa nhưng càng tìm BN mới phát hiện ra sự khác lạ :đây ko phải phòng của cô ,cô cố nhớ lại những sự việc xảy ra ,ak hình như cô đang ngủ cơ mà ,chắc đây chỉ là mơ, để kiểm chứng lại suy nghĩ của mình , BN véo vào má ,nhưng cảm giác rất thật nó rất: Đau ! bây giờ cô thật sự rất rối không biết hôm nay là ngày quái quỷ gì mà có rất nhiều chuyện xảy ra nào là đi gặp diêm Vương ,nào là ở 1 nơi là hoắc như thế này ,ak mà từ từ đã hay giấc mơ đó là đúng ,zậy thì chẳng nhẽ cô đang trở ngược lại thời quá khứ sao...?????.....BN ngồi suy nghĩ dc 1 lúc thì 1 cô gái mặc bộ đồ mang phong cách rất chi là : cô đại vào và nói:

-tiểu thư ,cô tỉnh dậy rồi ,cô làm em và Tiểu Yến lo quá

-cô là ai ,ta là ai ,mà Tiểu Yến là ai _BN ngờ ngác hỏi

-Tiểu thư người không nhớ ra em sao_cô gái hỏi sau đó thì chạy đi tìm ai đó ,sau đó 1 người đàn ông vào ,đeo bên người 1 cái hộp to ,sau khi sờ vào trán ,căng mắt BN,và hỏi lung tung thì người đó phán 1 câu xanh rờn : “ bị mất trí “ làm cho cô bé kia suýt ngất ,sau khi đại phu đi rồi thì BN ? :

-ngươi có thể nói cho ta biết ta là ai không ,sao ta lại ở đây? Và...va cô là ai sao gọi ta là tiểu thư _BN ngờ ngác hỏi

-hic...tiểu thư cô tên là Hàn Băng con của tể tướng Trần Dục,tể tướng còn là vương gia ,lão gia là huynh của thái hậu ,tiểu thư còn có 1 người em ,nhị tiểu thư là Hàn Tuyết ,tiểu nữ là Tiểu Nguyệt ,hôm qua 2 tiểu thư và bọn nô tì đi chơi ko may 2 vị trượt trần ngã xuống ,gia nhân trong nhà thì tìm được người còn Nhị tiểu thư giờ thì không rõ nữa ,hic.....phu nhân và Vương gia đi vắng họ mà trở về thì chắc tiểu nữ và tì tì mất đầu mất .hic..... _tiểu Nguyệt vừa nói vừa khóc

-nhưng tiểu thư tỉnh dậy thì may quá _TN nói thêm

Sau khi nghe cô gái có tên Tiểu Nguyệt nói thì BN hiểu ra đôi chút cô nói với Tiểu Nguyệt:

-không sao đâu ta không nhớ nhưng cô có thể nhắc cho ta nhớ lại mà ,thôi đừng khóc nữa ,vội lại ngoài mắt trí nhớ ra thì sức khỏe của ta vẫn ổn mà ,ngươi xem _BN vừa nói vừa nhảy khỏi giường khua chân múa tay ,bỗng .có 1 cô nương nữa hót hơ hót hải chạy vào nói:

-Tiểu thư cô tỉnh dậy thì may quá ,Tiểu Nguyệt mau trang điểm chi Tiểu thư mau lên sắp trễ giờ tham gia “thị Tầm “ rồi thế là ko đợi nó nói 1 lời nào 2 cô nô tì kia đã quay nó như chong chóng bơi bơi chết chết nào mặt nó đủ thứ ,sau khi ‘bôi cho chết chó’ lê mặt ,xì lện” trang điểm” thì 2 cô kia bắt nó mặc 1 bộ màu đỏ chói ,nhưng nhập gia phải tùy tục nên nó phải mặc bộ đồ đó mặc dù nó không thích màu đỏ cho lắm ,sau khi hoàn tất thì 2 cô nô tì đó lôi nó vào trong xe ngựa và bắt đầu đi đến đâu đó, nó hỏi:

-TN chúng ta đang đi đâu vậy sao lại phải gấp vậy chứ ,mà cô nương này là ai ,sau 1 hồi giải thích khô cổ họng thì nó cũng hiểu ra vấn đề :cô gái có tên Hàn Băng này (tức là nó) ,và tiểu cô nương kia là Tiểu Yến chị của Tiểu Nguyệt ,còn Nó (Băng Nhi giờ biến thành là Hàn Băng) thì đang trên đường đòi thi gì đó mà 2 cô nương hầu hạ đó gọi là “ Thị Tầm” ,chậc thật nó chợt nhớ ra lúc nó bị rơi vào khoảng không đó có cả SH cơ mà ,không biết con bạn nó thế nào rồi không biết ,lỗi là tại nó cả hey.....nó cứ mãi suy nghĩ nên ko chú ý xe đã tới nơi . Đạp vào mắt HB lúc này là 1 cách cửa rộng lớn ,có rất nhiều lính canh ,khung cảnh rất rất nhộn nhịp có rất nhiều người ,2 nữ tì bên cạnh nó hiện đang hộ tống nó vào bên trong .Khi vào trong cổng thì có 2 lí nh canh đưa nó vào trong ,trong đó có rất nhiều cô gái trẻ ,đẹp có ,xấu có v.....v..... họ cười nói rất chi là vui vẻ ..trong đầu nó thắc mắc ko biết đây là đâu mà nhiều người như thế hay là thanh lâu ? nhưng ko phải có lính canh mà ,vội lại không lẽ bị bán vào thanh lâu mà họ lại cười nói thế kia ,Nó định trốn nhưng đã quá muộn có 1 bà già chừng 35 tuổi đến nói cái gì đó ,hình như là những thứ phải thi thi phải , 1 phần do tò mò, phần khác do nó có trốn cũng không thể địch nổi bọn lính canh to xác kia thế là nó lại thôi .Nó quyết tâm thi để tìm hiểu xem nơi đây là đâu, luật thi là phải biết cảm – kì – thi – họa

Chương 2: Cuộc thi và sự gặp mặt

-Đàn ak ,may mà nó cũng biết chút chút ,cái này do hồi xưa con nhỏ SH thích học nên rú nó học cùng cho vui nên cũng dễ dàng thông qua nhưng cũng ko hay lắm ,con bạn nó mà ở đây là tốt rồi,SH nổi tiếng là đàn hay mà ,vội lại có bạn thì vui hơn chứnó dễ dàng chiến thắng

-Cờ ak, hơ số nó may phết ,hồi nhỏ nó có ngâm cứu cái này rồi ,khi trào lưu cờ du nhập vào lớp nó ,có thằng kia ti toe mệnh danh “bất khả chiến bại” nó ghét thế là nó học lại tất cả những nước cờ trên máy tính hôm nay mang ra xài,Choi ,họa chăng thì chỉ có SH đánh bại nó ,nhưng con này toàn nhường nó thôi

-Thor ? ời cái này là nó ngu nhất nó có biết làm thơ đâu cơ chứ ,ak nhưng với đầu óc thiên tài này thì cũng không có gì là khó ,mượn tạm mấy bài thơ của mấy vị tiền bối ra chép lại vậy ,hàhà ,thế nào mà nó cũng được lọt vô vòng cuối mới hay chứ

-họa ,xời cái này dễ nhất nhưng đề tài tự chọn nó nên vẽ cái gì đây????,trong đầu Nó chợt nghĩ về TN ,chắc TN mặc đồ cổ trang xinh lắm nhĩ .Đúng thật về TN nên Nó nằm trong 100 người được vào “thị tẩm”

Sau khi thi xong nó được dẫn vào trong 1 phòng cùng 4 vị ti ti khác nữa,nó gọi là ti ti vì nhìn họ già hấn ak ,,căn phòng đó rất rộng rãi ,ở đó có 1 bể nước nóng ,có 4 đầu rồng từ miệng phun ra nước óng ,trên mặt nước là những cánh hoa hồng đủ màu sắc ,nó thấy thích ,cứ như được làm tiên vậy , từ lúc rơi vào thế giới này tới giờ nó chưa tắm ,mà nó lại rất thích tắm mới ghê chứ sau khi lột bỏ y phục,nó vô tình đi qua chiếc gương thì nó nó mở to mắt ngạc nhiên ,Ôi.....ai mà xấu thế không biết,thân thể thì còn tạm còn cái mặt thì ,chẳng trách khi nó chào họ là ti ti thì liền nhận ngay cái lườm của mấy vị cô nương đi cùng có người còn nói ; “ mình thì trẻ với ai mà gọi người khác như thế” nó hơi tự ái nhưng bây giờ thì mới hiểu ra..... .Trời ạ khi còn ở thế kỉ 21 nó cũng là 1” hot girl” chứ bộ sao khi vào thế kỉ này nó lại trở nên xấu xí thế kia không biết,tức tối nó đi xuống làn nước,tắm làm nó thoải mái ,mãi tắm bây giờ nó mới chú ý không biết mấy vị ti ti kia đâu rồi nhì ngược mắt lên mới thấy còn 1 vị ,ủa mà người ta đang làm gì kia,cuốn trong chăn sao,trời cuốn chỉ còn chừa mỗi đôi mắt ,mà người lại không mặc gì mới đau,mắt nó nháy liên hồi .có điểm rồi ,bây giờ nó mới thấy mình ngu chỉ vì tật tò mò, nó đành định trốn đi thì bà già vừa nãy đến và hỏi:

-cô nương định đi đâu thế ,gần đến lượt cô rồi .HB mặt méo xệch phân bua:

-tôi đi trang điểm lại mà ,quỳnh quá nó chạy lại cái gương nhìn vào thì.Oa..... ko phải đây là mình sao ,hì vẫn đẹp như hồi nào ,chắc tại 2 cô nương người hầu của nó không biết trang điểm nên xấu đi,cái gì đến cũng phải đến cuối cùng nó cũng bị cuốn vào chăn và có 2 người khiêng nó vào tận trong phòng ,ôi phòng 11 sao ,đúng là số chó mà ,đợi cho bọn kia đi hết nó ngó quanh nhưng không có mảnh vải nào ,bây giờ thì nó mặc bộ đồ đồ kia chứ không muốn quần quanh mình với cái chăn này ,nó quyết định chạy ra ngoài nhưng đi mãi mà vẫn chưa thấy đường ra ,nó thấy mệt nhưng ngồi đây ai mà phát hiện ra thì ,nghĩ đến đó thì nó ko dám nghĩ tiếp ,nó ngó xung quanh thì phát hiện

1 phòng đèn mờ mà cửa hé,ôi may quá ,nó chạy vào may hơn nữa là không có ai ,thắng có đĩa trái cây trên bàn làm bụng nó sôi sùng sục ,nãy giờ nó chưa có cái gì bỏ bụng ,thấy vậy nó liền nhào tới ăn qua bữa .

Trong lúc HB đang ăn thì ở 1 nơi nào đó trong cung điện này :

-hoàng thượng mời ngài “thị tẩm” _1 tên thái giám nói,rồi đưa 1 đồng các thẻ có số thứ tự từ 1-100

-hôm nay ta say quá rồi không muốn đi đâu hết ,đưa ta về : ngự thư phòng đi .còn “thị tẩm” thì để lần sau _tên HT kia nói

Sau đó thì tên thái giám đó cùng với mấy cung nữ và lính đưa Hoàng thượng về cung

Hàn Băng đang ăn thì nghe thấy tiếng động thì chạy vào giường ,không quên mang theo cái chăn , bên ngoài có tiếng nói của 1 vị thanh niên “ các người về đi ta tự vào “ thế là tên nam nhân đó loạng choạng đi vào,HB lật tức chồm chắn lên lòng thầm mong tên nam nhân đó biến đi ,nhưng hiện tại thì hắn đang đi đến rất gần chiếc giường ,tim Hàn Băng đập liên hồi

Hắn nằm vật xuống chiếc giường ,lòng cảm thấy thoải mái vô cùng sau 1 ngày mệt mỏi nhưng tay hắn thì đang vướng phải một vật gì đó nóng nóng nằm mềm mại,HB đã trằm trằm lại và cố gắng nép người vào nhưng HB ko ngờ rằng tên đó lại nằm xuống và tay hắn đụng trúng nó ,không còn cách nào khác Hb mở mắt nhìn lại đầu và vai ra , ,hắn thấy lạ ,chỉ sau đó vài s thì tắm chăn hạ xuống ,hắn cố cố mở mắt ra thì đó là 1 nữ nhân càng lạ hơn nàng là 1 “tuyệt sắc giai nhân ” nhưng hơn hết là nữ nhân đó hình như không mặc đồ khiến hắn “à” lên một tiếng làm bọn lính ngoài kia trở lại

Chương 3: gặp chuyện

Thấy bọn lính chuẩn bị trở lại thì HB làm dấu hiệu im lặng cho tên nam nhân kia, hắn cũng làm ngược lại dấu hiệu đó, thấy không có động tĩnh gì, bọn lính đi tiếp lúc này HB mới thở nhẹ nhõm, nhưng ở gần 1 tên nam nhân mà thoát ý hoàn toàn thể này thì quả là hiển mờ cho mèo rồi còn gì, , Nó tìm trong phòng, xem có mảnh vải hoặc cái gì đó che thân ko thì thấy có 1 cái áo, chợt nảy ra 1 ý định sẽ biến nó trở thành 1 bộ đồ, cô nói với nam nhân bên cạnh:

-phòng người có kim chỉ ko?

Nam nhân đó không nói mà chỉ tay về phía có 1 cái hộp trong đó chứa những thứ HB cần, sau 1 lúc thì cô may xong 1 bộ đồ JumSui (áo liền quần), cô nói với tên nam nhân đó:

-Người nhắm mắt rồi quay lại phía trong, nếu nhìn lên là ta giết, người đó không nói gì chỉ lặng lẽ nhắm mắt rồi quay mặt đi, về phía HB cô cúi bô tấm chăn và mặc bộ đồ đó vào, cũng không lo tên nam nhân đó lắm vì hắn đang say nên dù có xảy ra chuyện gì thì với võ công hiện tại nó cũng có thể làm tên đó bầm dập, thay gần xong thì bọn lính trở lại, HB bây giờ không biết phải làm gì, nếu phát hiện ra thì nó chắc đến độn thổ quá, 1 người say đã quá đủ rồi, nay còn một đồng người tỉnh thì cô sẽ làm như thế nào, HB suy nghĩ còn tiếng chân ngày càng gần, thì chợt có 1 bàn tay lôi HB vào giường, không ai khác chính là tên nam nhân đó, hiện giờ mặt HB và tên nam nhân đó chỉ cách nhau 1cm, bây giờ HB mới nhìn rõ được mặt của hắn, hắn rất đẹp. 1 vẻ đẹp rất cuốn hút, đôi lông mày rậm mang nét uy nghiêm, mũi thẳng cao, tất cả những thứ trên mặt đều rất toàn mỹ, HB thoáng đỏ mặt (lần đầu ở sát 1 người con trai nên đỏ mặt là phải^^), ở ngoài có tiếng nói vọng vào: “bẩm” tên ở ngoài chưa kịp nói tiếp thì tên nam nhân bên cạnh HB đã ngắt lời: “có chuyện gì”

“dạ nô tì vào thay trà” _ sau khi nghe xong hắn ôm Dara chặt hơn và đắp chăn che hín cô nàng

“vào đi”

Cô gái này làm việc lâu thật theo tình toán sơ bộ của HB thì đã được 2 tiếng rồi thay trà gì mà lâu thế không biết, nhưng cô nàng vẫn không nói gì nhờ đầu óc cô nô tì đó còn thì chết, nhưng nó thấy khó chịu bởi cái ôm nãy giờ của tên nam nhân kia. Nhưng HB không biết cô nô tì kia đã đi từ thuở nào, vì dấu hiệu của hắn nên cô ở ra ngoài 1 cách nhẹ nhàng nhất có thể, hắn thấy có hứng thú với người con gái này, cô gái ấy làm cho hắn đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác, lúc đầu vô hân rất ấn tượng với vẻ đẹp mặn mà của cô, và hân bất ngờ hơn khi phát hiện ra cô không mặc đồ, và còn hỏi kim chỉ, nếu ko sẽ giết hân, sau 1 ít thời gian cô ấy đã biến áo ngủ của chàng thành 1 bộ đồ rất lạ, và còn kì lạ hơn nữa khi cô ấy dám thay đồ trước mặt chàng ừ thì cô ấy đã kêu quay mặt đi nhưng chưa được lâu thì chàng đã không kim nỗi lòng mình liền quay mặt ra, thân hình cô ấy thật tuyệt, rất gợi cảm nhưng hôm nay thất xui xẻo rượu làm mất hân mờ đi không nhìn rõ, đúng mà có thịt tới miệng rồi mà vẫn không ăn dc, nàng ta sau 1 hồi kháu kháu vớ vớ thì cho ra 1 bộ đồ rất chi là, bộ đồ ấy là hở ra đôi chân trắng mịn nhưng những cô gái thường không bao giờ dám mặc những bộ đồ ngắn như thế, hân càng cảm thấy hứng thú với cô gái kia, nhưng có tiếng bước chân, hình như là lính của chàng tới, đúng lúc thật, chàng liền kéo tay và ôm lấy cô gái kia, người cô ấy toát ra 1 hương thơm rất lạ thơm hơn tất cả các loài hoa mà chàng đã từng thưởng thức, định bụng sau khi nử tì đó đi cậu sẽ thả nàng ra nhưng không kim lòng được hân cứ ôm lấy nàng thật chặt, cảm nhận từng nhịp thở của nàng 1 cách đều đặn

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: gặp lại bạn

Cảm thất ngọt ngào quá HB phải gỡ tay tên nam nhân ra và bỏ ra ngoài nhưng càng tháo hân càng ôm chặt, HB lấy hết sức mình gỡ ra thì tên nam nhân đó nói:

-cô ta chưa đi, nằm yên đi, rồi ôm Hb ngày càng chặt hơn

HB tuy không tin nhưng vẫn phải nằm đó, do sự nghi ngờ của cô gái kia nên 1 lúc sau thì hân lấy hòn đá thấy ra cửa để nàng nghĩ bây giờ cô nữ tì đó mới ra, sau đó HB trườn ra khỏi người nam nhân nhưng hân lại giả vờ nhắm mắt, cô định đi nhưng quay lại đắp chăn cho hân và ra khỏi phòng, trở về với căn phòng số 11 và ngủ, đến sáng cô bị đánh thức và có người mang đồ đến cho cô mặc và nói” tháng sau các cô hãy đến đây, hôm qua do Hoàng thượng mệt nên ko “thị tẩm”

HB ra ngoài cung thì đã thấy 2 nữ tì đến đón rồi, sau đó thì Hb được đưa về nhà vừa vào phòng thì, Tiểu Yến từ đâu chạy vào nói:

-Tiểu thư lão gia cùng phu nhân tới, ngay sau đó là 2 người phu, phụ đi vào nhìn họ thật hiền từ phúc hậu, vừa nhìn thấy HB thì phu nhân kia bật khóc, ôm lấy HB mà nói:

-HB con sao rồi, con không bị thương ở đâu chứ, rồi phu nhân ấy nắm tay chân HB xem có bị thương ở đâu ko

Thấy sự quan tâm ấy của phu nhân đó làm HB cảm động, nó bị mất mẹ từ nhỏ nên chưa nhận được sự quan tâm của bà lần nào, còn cha nó thì ko nói

với nó quá 1 câu từ khi mẹ nó mất ,có ôm lấy vị phụ nhân đó mà khóc ,còn lão gia vuốt tóc nó nói bằng giọng rất ấm áp :

-con không sao chứ HB ,rồi quay ra Tiểu Nguyệt nói:

-TN người biết tội chưa tại sao khi Tiểu thư đang còn bệnh mà người lại dẫn đi Thị Tầm làm gì cơ chứ ,sau lời nói của vương Gia thì TN cùng TY quỳ xuống ,thấy không khí căng thẳng nên Vương phi đỡ lời:

-Vương gia ak ,người không nên trách Ty và TN bọn chúng là nô tì nên không dám làm trái ý người ,ko phải là trước khi đến Triết Giang người dặn bọn chúng bắt HB đi Thị tầm sao

-phải đó cha ,ak phụ thân người ko nên phạt Ty và Tn làm gì ,dù gì thì họ dùng hầu hạ con từ nhỏ mà _Hb nói thêm V gia cũng bớt giận chỉ bắt TY & TN đi phụ bếp trong nửa tháng ,rồi 2 người họ đi ,ko quên dặn HB nghỉ ngơi ,hôm sau đang ngồi hóng mát thì trong phủ bỗng náo nhiệt hẳn ,hỏi ra mới biết thì ra là tìm ra cô em gái hờ rồi ,kệ nó Hb vẫn tận hưởng thú vui của mình ,sáng hôm sau , do sự thuyết phục của 2 nữ tì thì HB mới lết thân đi thăm em gái hờ ,không thì bây giờ cô đang ngủ nướng ở trong phòng rồi ,đến nơi thì không thấy người hầu đâu ,nó định bụng là chỉ vào nhìn mặt rồi đi ra ,gọi là có thăm em rồi đi tèo thuyền , HB hùng hổ đi vào nhưng người đang ngủ kia rất quen lại gần thì không ai khác đó là????

khác đó là cô bạn thân HT (từ h gọi Tuyết Nhi là Hàn Tuyết nha),HB ngạc nhiên cực độ ,nó lay HT dậy :

-dậy thôi ,dậy nào

HT đang ngái ngủ từ hôm bị rơi vào vòng xoáy quái quỷ đó với con bạn _Băng Nhi (Hàn Băng) ,HT chẳng biết con bạn mình hiện nay làm gì ở đâu ,nên cả ngày chỉ biết ngủ và ngủ ,chỉ biết là con gái vương gia kiêm thừa tướng và có 1 cô chị chán.nên khi có người phá giấc ngủ thì bực tức định quát thì thấy 1 bóng dáng quen thuộc ,cô dụi mắt để khẳng định điều mình vừa nhìn thấy _ HB băng xương thịt hiện đang ngồi đẫy bên cạnh cô ,gặp nhau trong hoàn cảnh trớ trêu này 2 đứa không nói được lời nào chỉ ôm nhau khóc,sau khi bình tĩnh lại HB hỏi :

-Tuyết Nhi ak mày khỏe không ? tao xin lỗi mày nha chỉ vì cái tính bộp chộp của tao nên khiến mày ra nông nổi này ,mà sao mày lại ở đây mà đền sau tao đến tận mấy ngày thế

HT an ủi:

-không sao đâu dù sao có tao ở đây mày cũng đỡ buồn với lại tao mà không có mày thì tao buồn chết mất,HT chọc HB rồi nói tiếp:

- tao ko nhớ rõ lắm chỉ biết sao khi rơi vào cái vòng xoáy đó thì tao tự dưng thấy người đau ê ẩm như là vừa bị rơi xuống vậy,khoảng 1 lúc sau thì có người 1 đám người gọi tao là Tiểu thư Hàn tuyết rồi đưa tao về đây,còn mày sao lại ở đây?

-thì cũng như mày khi tỉnh đây thì thấy mình ở 1 nơi rất chi là lạ sau đó thì có 2 cung nữ vào bắt tao mặc đồ rồi trang điểm làm tao như 1 con mả í rồi đưa tao đến 1 nơi có rất nhiều người và có nhiều chuyện xảy ra lắm ,khi nào rảnh tao kể cho mày nghe _HB trả lời

-mà mày có biết gì về gia đình này không ,theo tao quan sát thì nhà họ chắc phải làm chức gì đó rất quan trọng nên dinh cơ mới đồ sộ như thế _HT hỏi

-mày đúng là thông minh ,theo tao dc biết thì đây là nhà của Vương gia kiêm thừa tướng luôn ,tao là Hàn Băng con gái lớn ,còn mày là Hàn Tuyết con gái út ,bọn mình là chị e đó ,mày fải gọi tao là chị đó,không tao SAX _HB nói đùa

HT bóp lại luôn:

-chị cái đầu mày í ,chắc khiếp này bọn mình là chị em ,có duyên nên khiếp sao mới là bạn thân đó,HT nói xong thì 2 đứa ôm nhau cười

2 đứa đang t8m thì TNnguyệt vào nói với HB : tiểu thư có vương gia và Vương Phi tới

TN vừa dứt lời thì VG và VP đã vào tới nơi

Khi nhìn thấy 2 cô con gái của mình thì 2 người họ thoáng hạnh phúc ,VP đến bên cạnh giường và ngồi bên cạnh HB ,với lời nói dịu dàng bà hỏi HB:

-Hàn Băng ak con khỏe hẳn chưa mà đã sang thăm em thế này

-mẫn thân yên tâm đi con khỏe hẳn rồi mà _HB trả lời

-Hàn Tuyết con đỡ hơn chưa ,ta thấy sắc mặt con xanh xao lắm _Vg ân cần hỏi

-phụ thân và mẫn thân yêu tâm có con chăm sóc thì HT sẽ sớm bình phục thôi _HB trả lời hộ HT

-nhưng phụ thân ơi người có thể mời thầy dạy võ công về dạy cho con không ,con muốn học võ để khỏe mạnh và bảo vệ bản thân _HB dò hỏi

-con bé này học nữ công gia chánh còn chưa thành thực mà còn học võ như nam nhân ak _VP tỏ vẻ không muốn

-nhưng con muốn làm 1 người giỏi võ như phụ thân vậy,được không phụ thân ,nha ,người đồng í đi mà _HB nhõng nhẽo

Thấy tình hình không khả quan Hb véo HT ngụ ý là :nói giúp tao đi mày thì bây giờ Ht mới lên tiếng:

-phụ thân ak,con cũng muốn học võ để bảo vệ bản thân chứ con không muốn bị ngã như thế này nữa

VG đã mỉm lòng người nói:

-được ta đồng í nhưng phải chăm chỉ luyện tập đó ,nhưng các con phải học đàn và vẽ ,VP nói thêm

-bọn con đồng í _ 2 đứa đồng thanh

2 bọn nó luyện tập rất nhanh được ông thầy khen hoài ak ,dù sao thì ở hiện tại bọn nó cũng là đai đen karatedo + Judô nên cũng thích ứng nhanh chóng

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: nụ hôn đầu bị mất ?????

mấy ngày sau đó

Trong bữa cơm khi ăn xong thì Vương gia nói:

-ngày mai chúng ta vào cung vấn an Thái Hậu ,Thái Hậu nghe tin Hàn Tuyết bị ngã nên người cho người mang rất nhiều thuốc bổ tới ,chúng ta cũng nên tỏ lòng thành kính chứ

-Hàn Băng,Hàn tuyết 2 con nhớ ngày mai chuẩn bị kĩ càng đó ,nhớ chưa _VP dặn dò

-hì ,mẫu thân yên tâm _HB cười nói

Trong lúc về phòng thì HT nói với nó:

-không biết trong cung có gì hay ko nhì ,tao xem mấy phim cổ trang thì rộng và nhiều cảnh đẹp nữa,?

-ukm tao vô 1 lần ừ rộng đã mạn tao bị lạc luôn cơ mà thôi về ngủ đi mai còn đi sớm _HB nói

Sáng hôm sau nó đã bị TN và TY đánh thức từ rất sớm

Đang mặc đồ thì nó nhìn thấy bộ đồ của tên nam nhân đó ,nó cầm lấy rồi đi

Khi đến nơi thì nhà nó được 1 tên công công dẫn đi hết nơi này đến nơi khác ,1 lúc sau mới đến nơi .Thái hậu là 1 người phụ nữ chừng tuổi rất có cốt cách đẹp 1 vẻ mặt mà (theo HT là như thế) còn nó thì nhìn vào kiến trúc của căn phòng ,đúng là Hoàng Cung có khác ,nó cùng cha mẹ và HT chào hỏi Thái Hậu ,sau khi hỏi thăm nó và Hàn Tuyết thì họ nói đến chuyện quốc gia đại sự ,nó lấy lý do: phải giải quyết nỗi buồn (đi WC đó) nên chạy ra ngoài ,thực ra nó chẳng có hứng thú với chuyện bày binh bố trận cho lắm ,nên đánh bài Chuồn là thượng sách với lại nó còn 1 chuyện phải làm là trả lại cái áo đó cho tên kia và ít nhất cũng phải cảm ơn người ta ,dù hần lúc đó có hơi Dê nó nhưng nó chỉ nghĩ đơn thuần là bản vệ nó (stupit đã mạn ^^) ,nó cũng có rủ Ht đi cùng nhưng con nhỏ này nó lại có hứng với việc bày binh bố trận mới ghê ,rất chi là kì lạ 2 bọn nó tính cách sở thích khác nhau lại chơi thân với nhau mới ghê chứ ,gắn chặt như keo dính sắt vậy ,mãi suy nghĩ cuối cùng nó cũng đã tới nơi ,với sự thông minh vốn sẵn tình trời của nó tìm ra căn phòng đó chẳng có gì là khó khăn cả ,may thật ,đúng lúc ko có ai ,nó lên vô trong ,trong phòng cũng chẳng thấy người nào ,nó định viết vài chữ ,xong đi về cung Thái Hậu ,đang mở cửa thì đột nhiên bên kia cánh cửa cũng đang đẩy vào

đang mở cửa thì đột nhiên bên kia cánh cửa cũng đang đẩy vào ,nó biết chắc là hần nên bỏ tay ra và trở lại ghế ngồi .Khi hần mở cửa đi vào thì nó có hơi hơi bất ngờ trước vẻ đẹp của hần (dù lần trước cũng thấy rồi nhưng trời tối wá nên chưa thấy rõ hôm nay mới dc chiêm ngưỡng) sống mũi cao ,đôi lông mày rậm ,lông mi dài hần rất cao có lẽ HB chỉ bằng vai hần ,làn da hơi rám nắng nhưng toát lên là khí chất rất nam nhi ,đúng là 1 mỹ nam tuấn kiệt

Suy nghĩ của Thiên Long (hoàng thượng)

Sau khi bãi triều Ta _Hoàng thượng của đất nước này _có tên Thiên long định sang vấn an Thái Hậu nhưng nghe tên thái giám nói có tể tướng Vương gia đang ở đó ,nên ta cũng chẳng có hứng đến nữa nên quyết định trở về ngự thư phòng . Vừa mở cửa đã thấy ngồi đó là 1 nữ nhân bạch Y trong phòng,sững lại đôi chút nhưng cũng lấy lại tinh thần ,ta liền ra lệnh cho bọn lính canh đi hết rồi tiến lại gần nàng

Thấy tên nam nhân đó đi gần đến chỗ mình ngồi ,nó cất tiếng :

-cám ơn vì lần trước đã giúp ta ,ta đến trả người cái này _HB nói và đưa cái áo lên ,đoạn nàng nói tiếp:

-ta phải đi rồi ,nàng đứng dậy và tiến về cửa thì tên nam nhân đó nói:

-ta đã giúp nàng vậy nàng không trả ơn ta àk,nếu được thì nàng hãy làm cho ta 3 việc

-ukm cũng phải nói đi việc đầu tiên là gì_sau 1 lúc suy nghĩ HB cất tiếng

Bỗng dưng nàng cảm thấy nổi da gà vì lời nói nàng vừa thốt ra ,mặt tên nam nhân kia rất ma mị ,hắn trả lời giọng lạnh băng :

-Hôn????????.....

-hôn _HB lắp bắp hỏi lại ,nàng chưa kịp phản ứng thì nhanh như cắt hắn đến bên cạnh nàng và tặng cho nàng 1 nụ hôn lên đôi môi anh đào ấy làm cô nàng mở to mắt vì ngạc nhiên 1s.....5s.....25s.....30s....nụ hôn đó sẽ tiếp tục kéo dài nếu không có kẻ phá đám từ ngoài cửa có tiếng nói vọng vào : “ thưa bình bộ đại nhân có việc muốn gặp người”

Hắn đang tận hưởng trước nụ hôn đó với người con gái ấy thì đột nhiên nàng đẩy hắn ra và sau đó là tiếng của 1 tên lính ,hắn bực tức nói” có chuyện gì mai nói ,ta bận” . Sau khi nói dứt câu với tên lính thì 1 lần nữa môi Hb bị Kiểm soát bởi môi hắn 1s.....5s.....45s lần này lại tăng tiến hơn lần trước hắn tưởng chừng đã yên ổn thì lại bị cản bởi con kì đà to tướng “ bẩm Thái Hậu có lệnh gọi ngài đến Từ Ninh Cung” hắn trả lời với giọng tức tối” ta rất mệt nói với Thái Hậu mai ta đến sau ,biến đi”,hắn tiếp tục công việc đỡ đang với nàng thì nàng đẩy hắn ra và nói:

-người qua là được nước lán tới ta thực hiện việc thứ nhất là cho người hôn rồi tại sao cứ(í nói hun típ)_HB

Hắn nở nụ cười nửa miệng rồi tiếp lời :

-ta nói rằng hôn cho đến khi ta cảm thấy tốt và được thì thôi ,đặng nói xong hắn ôm lấy nàng rồi hôn lên đôi môi đỏ thắm kia hắn lấy lưỡi tách môi nàng ra rồi lườn qua răng tới lườn quấn quýt lấy lưỡi của nàng ,mùi hương hoa anh đào từ người nàng tỏa ra càng làm hắn hưng phấn ,hắn càng hôn nồng nhiệt hơn ,càng ôm nàng chặt hơn , , lấy lưỡi của mình vào bên trong miệng nó , nó có cảm giác như cổ họng bị chặn lại không thể thở được

hắn sẽ cứ như thế nếu nàng không đẩy hắn ra hắn tiếp tục ôm nàng thì tay chân không cử động được ,bấy giờ nàng mới lên tiếng :

-hì may mà bắt sự phụ dạy cho cách điểm huyệt chứ ko ta chết vì ngạt thở mất ,thôi ta đi đây khi nào rảnh thì ta thực hiện tiếp những việc sau vậy ,người yên tâm chỉ cần 2 canh giờ sau là người cử động được ak _ HB cười đắc í

Nhưng..... HB toan bỏ đi thì đột ngột từ đằng sau có 1 bàn tay rắn chắc cầm lấy tay nàng ,kéo nàng về phía sau, hiện tại là nàng đang nằm gọn lôn trong tám tay của hắn ,nàng vô cùng ngạc nhiên trong lúc đó nàng chỉ biết đứng bất động,thấy nàng như thế ,hắn cười thâm rồi ghé sát vào tai nàng hắn nói giọng đều đều :

-nhạc nhiên lắm ak ,ta biết cách phá huyệt từ năm 13 tuổi cơ

HB cố sức vùng vẫy nhưng ho được ,nàng hạ giọng nói:

-người muốn gì ? ta còn phải trở về có người đang đợi ta

Chỉ chờ có thế ,hắn điềm nhiên hỏi ngược lại nàng :

-khi nào nàng mới tới để thực hiện những việc còn lại ?

Sau 2s suy nghĩ nàng nói: “ có thể là 7 ngày sau ,bây giờ ta có thể đi rồi chứ

Hắn quay ngược nàng lại đặt lên môi nàng 1 nụ hôn phớt rồi thả nàng ra và nói:

-Hôm nay thế là đủ lần sau ta sẽ bắt nàng trả cà vốn lẫn lãi

HB bước ra khỏi phòng tim nàng giờ vẫn đập rất nhộn nhịp không phải vì hắn đẹp trai hay nàng đã thích hắn mà là do mấy nụ hôn vừa rồi dù gì thì đó là Fist Kiss của nàng mà hắn còn chiếm luôn 3 nụ hôn kế tiếp nữa chứ nàng tức lắm cũng chỉ vì võ công không bằng nên nàng phải chịu thiệt thòi như thế ,HB quyết tâm phục thù tên nam nhân “dê xồm “đó,khi nàng quay về Từ ninh cung thì VG& VP cùng HT cũng chuẩn bị ra về

Chương 6: suy nghĩ của Hoàng thượng

Về phần hân:

Từ hôm gặp nàng trong lần say trước thì ta tự trách mình vì sao hôm đó lại uống say đến thế, sau khi nàng đi ta cho người tìm tất cả những nữ tử trong cung nhưng ko thấy nàng, vào cái ngày hôn đó cũng vì tránh mặt VG nên ta đã trở về ngự thư phòng. Khi mở cửa cái mà ta nhìn thấy đầu tiên đó là nàng nằm mặc bộ đồ màu trắng tinh khiết muôn phần dịu dàng, hôm nay ta mới có thể chiêm ngưỡng vẻ đẹp của nàng mà lần trước ta chỉ nhìn thấy lò mờ. Đôi mắt đen láy to tròn như chứa đựng cả bờ hồ mùa thu tĩnh lặng, đôi lông mày thanh tao, lông mi dài, cong vút như liễu rủ làn da trắng ngần, đôi môi căng tròn đỏ mọng, nhưng nàng chỉ nói mấy lời rồi bỏ đi ta muốn giữ nàng lại nên nói về việc đền ơn không ngờ nàng đồng ý, trong lúc nàng nói ta chỉ chăm chú vào làm mỗi ấy ta ước mong rằng chỉ cần chạm vào thôi là cũng đủ rồi nên việc thứ nhất là: Hôn. Nhưng con người ta thật tham lam đã chạm vào rồi nhưng lại muốn tiến sâu nữa, cảm giác thật ngọt ngào, cho dù bị phá 2 lần nhưng có hề gì, ta đã làm còn hơn những gì ta muốn, lúc đầu ta chỉ muốn ôm nàng và hôn nhẹ lên đôi môi ấy nhưng mùi hương anh đào thoang thoảng làm ta không tài nào cưỡng lại được càng muốn đi sâu hơn là cái hôn nhẹ nhàng bỗng dưng nàng đẩy ta ra ta ko chấp nhận điều đó tiếp tục ôm lấy nàng nhưng tay hơ gan cứng đờ ko cử động nổi, thì ra nhân lúc ta không để ý nàng đã điểm huyết ta, nhưng nàng không ngờ rằng chỉ trong vài s ta đã có thể ôm lấy nàng từ đằng sau. Khi nàng trả lời thì ta mới chịu buông tay và trao cho nàng 1 nụ hôn tạm biệt. Ngày hôm sau khi ta đến thăm an mậu hậu thì người trách ta hôm qua sao không đến lấy cơ là phải giải quyết chuyện chiều chinh nên Người cũng bỏ qua nhưng Thái Hậu lại nhắc tới chuyện lập thê thiếp và ngỏ ý muốn Hàn Băng làm Hậu, dù gì thì HB cũng là con của tể tướng Vương gia, cháu gái của người. Ta cũng đã từng thấy qua dung mạo của Hàn Băng cũng chỉ thường thường bậc trung chẳng có điểm gì nổi bật cả cộng thêm tính cách dịu dàng, khuôn phép đến làm cho người khác khó chịu. Tất cả những người con gái ta đã từng gặp cũng gọi là được, nhưng họ chỉ tốt về 1 mặt nào đó chứ không toàn vẹn. 7 ngày với 1 người bạn bực như ta thì nó rất nhanh chóng, và ngày đó cũng đến ta đã chuẩn bị rượu thịt và thức ăn chỉ còn chờ nàng đến

7 ngày đối với HB thì cũng ngắn thật sáng uể oải học múa và còn chiều thì học võ, thất sự nàng chỉ mong có buổi chiều thôi, d thi học võ mà, với lại còn phải báo thù tên khốn khiếp kia nữa chứ, nàng chăm chỉ luyện tập, thời gian rảnh thì cùng s may đồ, nàng có 1 thói quen là khi ngủ cần phải thoải mái không gò bó nên điều hiển nhiên nguồn đùi là lựa chọn tốt nhất, thế là rất nhiều bộ đồ ngắn được ra đời. Ngày vào cung cũng tới như lần trước TY và Tn lại lôi nàng ra chét phần bôi son, nhìn thấy người nữ nhi trong gương mà nàng cũng phải giật mình đặt câu hỏi “ mình có thể xấu thế ư?” sau 1 quãng đường khá dài hiện tại nàng đang vậy mình trong làn nước trong xanh và gội rửa hết những thứ mà TH đã bôi lên, nàng lại bị cuốn vào cái chấn to sụ và vắn vào phòng 11, sau khi 2 tên lính kia đi thì nàng lên ra chạy đến phòng nam nhân kia, nhưng lần này hơi khác trước thay vì trần như nhộng thì lần này nàng để lên mang theo bộ đồ ngủ. Bước vào phòng đã ngủ thấy mùi đồ ăn thơm phức và trên bàn là vô số thức ăn, bụng nàng biểu tình dữ dội, không thèm giữ phép tắc ngay nhảy lên ghế đang định cho miếng thức ăn vào miệng thì:

-?????.....

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: ngủ chung?????

Bước vào phòng đã ngủ thấy mùi đồ ăn thơm phức và trên bàn là vô số thức ăn, bụng nàng biểu tình dữ dội, không thèm giữ phép tắc ngay nhảy lên ghế đang định cho miếng thức ăn vào miệng thì:

-đồ ăn của ta

Nói xong rồi hân lại gần nàng và ngồi vào ghế bên cạnh

HB sau khi nghe xong những lời đó thì thì nàng vô cùng tức giận, lòng tự ái dâng lên, nàng bỏ đĩa và quay mặt đi dù trong bụng đang quặn thắt vì đói

Thấy mình nói hơi wá hân chữa cháy:

-đồ ăn của ta nàng thik thì cứ việc ăn ta chuẩn bị cho nàng mà

HB vẫn lặng thinh ko nói lời nào, tự ái to bằng trời mà ^^, thấy nàng ko chịu hân điềm nhiên nói:

-nàng không ăn thì ta đành phải dứt cho nàng vậy

Vừa dứt lời thì hân đã kéo nàng vô lòng (ngồi trên đùi í) và hôn lên môi nàng nàng mím môi thật chặt nhưng lưỡi hân dần dần khiến môi nàng phải mở ra, đến răng, môi hân lượn qua răng và dần hơi trút tất cả những đồ ăn mà hân vừa nhai vào miệng nàng, D đây hân ra, phun ra tất cả những gì có trong miệng rồi tiện tay uống thứ chất lỏng có trong cái li gần đó, nàng tức tối nói:

-ngươi làm cái quái gì vậy

Hắn trả lời 1 cách bình thường :

-ta cho nàng ăn

-Cho ta ăn mà như thế à _ HB quát lên vì tức

Nàng ko chịu ăn thì ta chỉ còn cách đó thôi ,sao nàng tự mình ăn hay ta phải ra tay ,hắn đang chuẩn bị thì HB nói :

-ta ăn , nhưng ngươi phải buông ta ra chứ ta không quen ngồi trên người khác mà ăn

Bấy giờ hắn mới buông nó ra ,và nó đi về ghế ngồi cách hắn xa nhất có thể sau khi ăn thì HB đứng lên và toan bước ra khỏi cửa thì hắn hỏi:

-nàng đi đâu

-ta đi đâu kệ ta ,việc của ta ngươi hỏi làm gì _Hb trả lời

-rất đúng nàg đi đâu là việc của nàng nhưng không phải hôm nay nàng đến để thực hiện 2 việc tiếp theo sao ,sao nàng muốn nuốt lời à _hắn nói

-ta ..ta _nó ấp úng

-ngươi có việc gì thì nói luôn đi nhanh lên muộn rồi ra muộn đi ngủ -HB nói

-ukm việc thứ 2 ta muốn nàng làm là phải ngủ cùng ta ,việc đó dễ chứ _hắn nói

-cái ..cái gì Ngủ á _ HB sợ sệt như 1 phản ứng cô liền ôm lấy người

Thấy hành động đó của nàng làm hắn bật cười ,hắn nói tiếp :

-nàng đang nghĩ gì vậy ,ngủ chung thôi ,nàng nắm cùng ta cho đến khi ta ngủ là được thôi

HB thở phào nhẹ nhõm

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: làm việc forever????

HB thở phào nhẹ nhõm ,nàng nói tiếp:

-Bắt đầu từ hôm nay hả ?

Hắn không nói gì chỉ gật đầu ,rồi nói tiếp :

-nàng vào đắp chăn lên ta kêu người vô dọn

HB không nói gì chỉ lặng lẽ vô gương và làm theo những lời hắn nói ,hắn nhìn theo từng bước chân của nàng hôm nay nàng trông khác thật, bấy giờ hắn mới để ý hôm nay nó mặc bộ đồ còn gần hơn cả lần đầu tiên mà hắn gặp nàng để lộ đôi chân trắng nõn nà , bộ đồ bằng ren lộ ra những đường cong cơ thể hết sức hoàn mỹ ,nó mang nét dịu dàng và quý phái màu trắng càng làm tôn lên làn da trắng mịn của nàng .Sau khi cho người dọn dẹp phòng thì hắn lại gần giường và đặt lưng xuống , bấy giờ nàng bỏ chăn xuống và lòi đầu ra , HB bỗng dưng đỏ mặt lần đầu tiên nàng ngủ cạnh 1 người con trai ,lần trước không tỉnh vì hắn say bí tỉ không biết gì ,suy nghĩ của HB vẫn sẽ tiếp tục nếu nàng không có cảm nhận rằng môi của nàng đang chạm vào môi tên nam nhân kia ,không hiểu sao nàng lại để yên cho hắn và không phản ứng gì ,nụ hôn rất nồng thắm và cuồng nhiệt ,1 lúc sau thì hắn cũng tách ra ,HB cảm thấy ngượng ngùng và quay mặt vô trong tường ,nàng nói nhỏ :”cố chịu hết hôm nay là mình được yên ổn rồi không cần nằm cạnh tên này nữa”

Vừa dứt lời thì hắn nói:

-nàng sai rồi ,nàng phải nắm ngủ chung với ta mỗi khi nàng đến đây ,và phải cho ta hôn mỗi khi ta muốn _ những lời nói của hắn kick thik nó ghê gớm ,nó bật dậy hét lên “ cái gì” tên nam nhân ấy ngay lập tức ôm lấy miệng nàng và nói:

-nếu nàng muốn người khác phát hiện thì cứ việc hét lên nữa đi rồi hắn bỏ tay ra và nắm xuống

HB thì tức giận vừa đặt lưng xuống giường là quay ngay đi .Hắn thì vẫn dõi theo nàng 1 cách chăm chú ,vẫn là mùi hương ấy ,mùi hương hao anh đào ,nó cứ khiêu khích chàng ,hắn muốn ôm lấy nàng biết bao nhưng nàng đang tức có nên như thế không ,nhờ nàng sẽ không bao giờ xuất hiện nữa thì sao .Bọn lính từ đâu đi đến làm HB hoảng hồn ,nó vẫn cố chấp nắm im ,nhưng nhờ ngoài cửa thấy bóng của 2 người thì ko phải vạch áo cho người xem lưng ak ,tiếng bước chân ngày lúc càng gần ,hết cách nàng quay lại và ôm lấy tên nam nhân bên cạnh ,còn hắn được thể ôm lấy nàng chặt hơn ,đợi 1 lúc lâu mà bọn lí nh ngoài kia vẫn không có dấu hiệu bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: lí giải thị tẩm

Nàng nói nhỏ vs hắn:

-ngươi ? bọn họ sao lại đứng đó lâu thế làm gì?

Hắn nhìn nàng nở nụ cười mà mị, rồi nói:

-nàng phải hứa không giận ta nữa ,nó gật đầu đồng ý ,rồi hắn nói tiếp :

-và cho ta hôn tròn mắt ngạc nhiên nhưng hết nước nên nàng gật đầu đồng ý .Hắn quay ra hỏi thì bọn lính trả lời:

-Dạ thưa trong cung có thik khách nên bọn nô tài đến để canh gác _1 tên lính nói

Tên lính vừa dứt lời thì hắn đã đặt lên môi nàng nụ hôn lần thứ 2 trong ngày nhưng chưa dc bao lâu thì nàng dứt ra và trùm chăn ngủ trong tư thế hiện đang được hắn ôm ,lúc sau khi nàng đã ngủ thì hắn gỡ tấm chăn xuống ,nàng ngủ trông rất đẹp đôi lông mi rũ xuống đôi môi thím lạng ,cặp má hồng hào do uống li rượu hồi nãy hắn khẽ lấy tay sờ vào má nàng ,làn da mịn màng mềm mại ,hắn khẽ cúi người hôn lên má ,hôn lên môi nàng ,hắn cứ ngắm như thế cho tới khi chìm vào giấc ngủ .Nàng thức dậy ,nàng có hơi giật mình vì tên nam nhân nằm cạnh nhưng rất nhanh HB đã bình tĩnh lại ,ngoài ra cửa ,bọn lính canh đã đi hết ,nàng cố nhẹ nhàng bỏ qua người tên nam nhân này nhưng nàng trượt chân ngã vào ngay người hắn ,còn đôi môi nàng thì đang nằm trên môi tên kia ,làm hắn tỉnh dậy ,hắn giúp nàng xuống giường và nói:

-nàng thik ta đến thế ak ,còn lên hôn khi ta ngủ nữa ,rồi nhắm mắt ngủ tiếp ,còn nàng thì tức tối chạy về căn phòng có số 11

HB về đến vương phủ thì chạy về phòng và ngủ cho đến khi HT đến . HT thì thấy HB không có ở nhà thì lo lắng không biết con nhỏ bạn mình đi đâu ,ở cái thế giới xa lạ này thì quen được ai cơ chứ ,nàng hỏi TN thì biết được cô bạn thân mình đi vào cung “ thị tẩm” sau khi nghe xong thì nàng vô cùng lo lắng cho con bạn ,ngày hôm sau khi nghe A tử và Xuân Mai(người hầu của HT) nói rằng đại tiểu thư đã về thì nàng tức tốc đến phòng của HB ,vừa vào thì nàng hét lên :

-con kia mau dậy đi ,nhanh lên

Nghe thấy tiếng hét quen thuộc của HT thì HB lồm cồm bò dậy ,thì thấy mặt con bạn hằm hằm ,mặt đặng đặng sát khí , HB ngờ ngạc hỏi:

-có gì không hôm wa tao không ngủ được cho tao ngủ thêm chút nữa đi

HB vừa dứt lời thì khuôn mặt của HT từ tức chuyển sang ngạc nhiên tột độ nàng lắp bắp:

-cái..... .cái gì ,mày ngủ không được ,tại sao lại không ngủ được ???

HB vừa dứt lời thì khuôn mặt của HT từ tức chuyển sang ngạc nhiên tột độ nàng lắp bắp:

-cái..... .cái gì ,mày ngủ không được ,tại sao lại không ngủ được

Không để cho HB nói thì HT tiếp lời

-có phải mày ,mày mất Zin rồi ak _HT nói khẽ dần

-Cái gì mày điên ak ,ai nói _HB hét toàng lên

-không phải hôm qua mày vào cung để “ thị tẩm “ ak? _HT?

-ukm đúng nhưng chỉ là cuộc thi vào cung ngủ thôi mà ,có gì đâu ,mày làm gì mà ghê thế ,còn nói tao mất ,_HB

-mày có hiểu “thị tằm “ là làm gì ko?

-ko mà cần gì hiểu ,thì khi tao mới đến đây cũng bị vô cung rồi nghe TN nói là đi “thị tằm “ mà ,có gì xảy ra đâu ,ngủ 1 đêm chẳng có gì phải lo cả _HB

-trời ơi ,sao mọi lần tao thấy mày xem phim kiếm hiệp lắm mà ,sao mày lại không biết “thị tằm “ là gì chứ _HT than

-hìmày thông cảm uk thì tao có xem phim chương nhưng mà khi có đoạn đánh nhau thì tao xem thôi ,chứ tao có biết ai với ai đâu-HB cười xòa

-thế người ta có bắt mày cời đồ rồi tắm,sau khi tắm xong thì bị quán vào trong chần rồi mang đến 1 cái phòng ,trong tình trạng lỏa lồ (ko mặc đồ) đúng ko?) HT ? tiếp

-uhm đúng rồi ,sáng hôm sau lại được cho về nhà như tao nè ,có gì lạ ak? _HB

-tao nói là học sử rồi xem phim tư liệu thì không chịu ,số mày còn tốt lắm em ạ , khi đã được chon vào phòng rồi thì tối hôm đó sẽ có người đến ,người đó là hoàng Thượng ,hắn ta sẽ làm việc _HT

-làm việc là sao ,í mày là lại đàn hát hả _HB ngơ ngác hỏi

-trời ơi ,sao mày lại là học sinh giỏi cơ chứ ,chút kiến thức như thế mà vẫn ko biết _HT tức

-thì mày có hơn gì tao đâu ,chỉ là cái mớ lí thuyết xuống thôi ,hehe _HB chọc

_mà thôi m nói tiếp đi ,làm việc là sao?

- là biến cô gái ấy là người của hắn ,và cô gái ấy sẽ ở lại trong cung đến cuối đời ,nếu tên H Thượng đó ưng í thì cô ta sẽ được phong làm phi không thì ...hey ,thế có ai vô phòng mày không _HT

-không ,trời suýt tí nữa mất đời gái rồi ,nhưng tao ko biết có ai vô trong phòng tao không nữa ,2 hôm ở đó tao có ở hết đêm đâu _HB

-mày làm gì ở đó ,chẳng nhẽ tình tò mò nổi lên ,mày đi lòng vòng khắp nơi trong khi chỉ có chiếc chăn ak _HT

-ukm XYZ...fsagrytfw _HB kể hết chuyện về tên nam nhân kia cho HT biết

-mày điên thật vô công mày không bằng người ta nhờ đâu hắn ta điem huyết rồi ABC với mày thì sao

-mày làm như ai cũng nghĩ như mày ,tao thấy tên đó không đến nổi như thế đâu ,ak mà tao định tặng cho mày bức tranh tao vẽ mày đang đánh đàn nhưng lúc lấy thì xợ bị phát hiện đành hpái bỏ của chạy lấy người ,hì _HB

-ko mang về thì khoe ra làm gì ,thôi ngủ đi ,tao đi hc đàn nhưng phải về bù lại cho tao đồ nha ,tao cần 1 bức tranh treo tường _HT nói xong thì đi ra ,còn HB thì tiếp tục công việc dở dang đó là Z....Z

Tối hôm trước

HB đang đi về phía “ngự thư phòng “ thì nghĩ đến bức tranh hôm trước vẽ HT nên chạy đi đến căn phòng tranh mà cô nàng đã đi qua ,sau khi tìm kiếm 1 lúc cuối cùng cũng tìm thấy bức tranh tuyệt mỹ mà nó vẽ ,định bình mang về tặng cho nhỏ bạn chắc nó thích lắm nhưng vừa đi ra khỏi cửa thì nó nghe thấy tiếng bước chân ngày càng gần tưởng “cảm vệ quân “ sắp tới nhìn cảnh tượng nó trên người cuốn chân ,tay cầm tranh chắc sẽ bị nghi là ăn trộm thì khôn ,nghĩ thế HB ,bỏ bức tranh lại ,chạy đi đến căn phòng của tên nam nhân kia ,1 lúc sau có 1 vị công tử hào hoa phong lưu ,hắn đang đi dạo ,nmang qua phòng tranh thì thấy 1 vật hình như là 1 bức tranh mà ai đó đánh rơi ,hắn nhặt lên xem thì vô cùng ngạc nhiên khi thấy 1 cô nương sắc đẹp tuyệt trần ,dung mạo phi phàm ,đang đánh đàn ,trong 1phong cảnh rất chi là hữu tình ,có sơn có giang ,có hoa ,nhưng tất cả những cảnh vật thiên nhiên tuyệt mỹ đó chỉ là nền cho vị tiên nữ đó ,hắn cảm bức họa ôm vào lòng thắm nghĩ chắc chắn hắn sẽ tìm ra vị tiên nữ đó .vì hắn là Thiên Phong ,nhị vương gia ,ko có gì là ko thể đối với hắn

Từ ngày đi về phủ ,Thiên Phong ko khi nào là không nhìn ngắm bức họa tuyệt mỹ ấy ,coi nó như báu vật ,nâng như nâng trứng ,hứng như hứng hoa ,cả ngày hắn chỉ ở trong phòng đọc kinh thư rồi nhìn ngắm bức họa ,nghĩ về vị vô nương trong tranh .Thời gian cũng 3 ngày trôi qua ,1 nhười phong lưu như Nhị Vương gia mà 3 ngày rồi ko có 1 bóng nhữ nhân bên cạnh thì thất là..... có vấn đề .5 phi tần của hắn _tức Thiên Phong ,ngay cả Mạt Phi,người mà hắn sủng ái nhất 3 ngày nay cũng chẳng thấy bóng dáng của hắn.4 vị thiếp còn lại là : Nhạt phi,Mai phi,Điền phi,và Lục Phicũng không thấy Vương gia lui tới ngài chỉ ở trong Phong Vân viện (chỗ ở của hắn)Gạt bỏ những thù hận ,ghen ghét m61t thị thiếp họp nhau lại,chứ trước kia thấy là máng mớ chỉ trích nhau ghề lắm,cuối cùng gra quyết định Mạt Phi đi thám thính đầu sao cô ta cũng là người mà VG sủng ái nhất ,VG là 1 nhười phong lưu đa tình ngoài 5 vị thế ra còn rất nhiều tiểu thiếp ,và vô số các cô gái ở ngoài nhưng cũng rất lạnh lùng ,tàn nhẫn thì thừa đối với người đẹp thì nhà nhận nhưng khi hắn tức lên thì dù có là người xinh đến mấy cũngMạt phi đến cửa phòng nhưng lòng đầy bất ổn ,hít 1 hơi dài ,đi vào trong thì thấy VG đang đọc kinh thư ,người chẳng có gì khác lạ cả nhưng tại sao mấy hôm nay lại không đến chỗ của nàng ,trong lòng không hkoi tức tối vì nghĩ VG lại có thêm người ở ngoài ,à ta lại có thêm đối thủ ,quan sát kĩ thì thấy có 1 bức tranh vẽ người con gái đang đánh đàn ,cô nương ta quả là truyệt sắc nghiêng nước đổ thành ,toàn thân phát ra vẻ duyên dáng thoát tục nhưng trên đời làm gì có người con gái như thế ,đôi môi khẽ nhếch lên ,à lại gần Vg nói:

-Gia, sao mấy ngày nay lại không tới viện ,người lạnh lùng với thiếp quá ,không lẽ Dung nhi làm gì cho người phát lòng sao _v

Buổi chiều gió mát mẻ ,ra Lầu Vọng Hương hóng gió quả là 1 ý hay ,Mạt Dung dẫn 2 nha đầu cùng ra Lầu ,gần tới thì đã thấy mấy à thiếp kia đang ngồi bàn tán ,Thấy MD thì Điền Hoa vội vào khi Md đến ,ĐH lập tức nói ngạ :

-MD muội muội , sao muội khuôn mặt âm u thế _ĐH nói với giọng nói châm chọc ,môi khẽ nhếch lên

-ngay cả Mạt Dung,xinh đẹp ,yêu kiều mà cũng ko làm cho VG động lòng sao _Lục Phi thêm vô ,làm cho mặt của MD từ đỏ chuyển dần sang tím ,lòng tức tối vô cùng ,mấy à này chỉ dc cái mồm thôi ,vũ thế VG mới yêu ái MD nhất ,,NHật Phi bấy h mới lên tiếng:

-thôi các người im đi ,MD nói xem người có phát hiện dc gì ko?

-ta đã quan sát rất kĩ nhưng chẳng có gì lạ cả ,VG vẫn phong lưu như trc kia _MD nói ,mắt trở nên phớn phở

-ta đã cho người điều tra, A Tinh ,người hầu bên cạnh VG nói VG vẫn ko khác gì mấy so với trc nhưng 3 hôm trc thấy người mang về 1 bức tranh

-bức tranhtranh ,a ta đã thấy qua ,trong đó là 1 cô nương rất xinh đẹp ,ko lẽ..... _MD ngắt quãng

-VG đã mê người con gái trong tranh sao??-cả bọn thốt lên

-cũng ko thể người xinh đẹp và có khí chất như cô ta thì làm sao có dc ở nhân gian chứ _MD noi

-theo ta hay chúng ta lấy cấp bức học đi ,rồi đốt đi là hết chuyện _?Lục phi ra i kiến

-ukm ,đúng ,thế là cả hội chụm đầu vô bàn bạc ,còn chuyện gì thì TG cũng ko biết^^ ,chỉ biết là Mạt Phi trở về phòng chuẩn bị ,theo TG thì đó là “đương đông kích Tây”

Buổi tối khi trời mát mẻ ,Tp ra ngoài cửa hóng gió thì thấy người hầu của Md đến nói là MD có chuyện cần gấp VG.TP trần chú 1 lúc sau đó cũng theo người nô tì đó đến thanh Dung viện ,trong khi TP rời khỏi phòng thì có 1 tên hắc y nhân đi vào trong phòng ,sau 1 lúc tìm kiếm hẳn cũng tìm thấy thứ mình cần đó là bức họa tiên nữ & phòng thắg3 đến NHật đình viện (nơi ở của NHật Phi ,tức nhật đình Cẩm)

TP vừa đến thì thấy MD đã nằm trên giường tự lúc nào ,những tưởng nàng tha bị bệnh lại gần sờ trán thì mới phát hiện ra đang trong tình trạng ko có mảnh vải che thân ,ùi sau ùi có 1 tấm chăn mỏng đến nơi có thể nhìn xuyên mới đúng ,thấy vậy hẳn chẳng thể thủ mà nhười ta gọi là :dục vọng nổi lên ,như 1 con thú hoang lấy dc con mồi chỉ xực ăn ,hắn chồm đến hôn lên bờ môi của à ,1 tay sờ soạn vào bộ ngực trần ,1 tay thoát y .Md nhìn thấy như thế thì lòng há hê ,mặc nhiên cho hắn làm gì tùy ý ,Trong lòng dấy lên tia vui mừng ,hắn bóp ngày càng mạnh ,tay kic thì đã di chuyển đến chỗ thâm kín ,sờ nhẹ ngoài trời từng cơn gió thổi3 nhẹ nhàng lá xào xạc còn ở trong phòng 1 đôi nam nữ đang ân ái ái ái

Sau trận mây mưa tối hôm trước, TP vẫn đang còn ngủ nhưng vừa tầm sáng thì Ân quân gia đã đến đánh thức “VG người trong cung đến nói ,Hoàng THượng có việc mời ngài vào cung “

Hắn nói vọng ra bên ngoài :” dc rồi ,người chuẩn bị đi ,chúng t a chuẩn bị vào cung “ nói rồi hẳn mặc đồ đi ra ngoài ,1 lúc sau hẳn cùng bọn lính phóng ngựa thẳng hướng hoàng cung,ko biết việc hệ trọng gì mà đến sáng hôm sau mới thấy hắn về ,về mặt mệt mỏi ,hắn đi về thẳng Phong Vân viện ,ngà lưng 1 lúc thì hẳn phát hiện ra???

bức họa kia đã bị mất ,lục tung khắp thư phòng vẫn ko thấy nó đâu ,TP hỏi Áu quân gia nhưng Ân Bình cũng ko biết từ hôm qua đến h chưa ai vào dọn dẹp phòng của hắn cả ,hắn liền triệu tập tất cả gia đình ,người hầu đi tìm bức tranh tìm thấy thường 10 vạn bạch kim số tiền rất lớn ,ai mà chẳng ham ,trong phủ Bình Nam Vương bấy h ko khác gì người đi tìm vàng mủ lượt lùng sục ,Ân Bình thì than thở ,chỉ với bức tranh kia mà chủ tử đã như thế ,ko biết người thất thi sẽ thế nào đây ,chắc cũng là do bọn Phi tàn lấy đây mà ,ông lão thở dài rồi cùng đi tìm với bọn hạ nhân trong nhà ,nhưng bọn chúng tìm khắp nơi cũng ko thấy , chỉ còn chỗ ở của các thê thiếp là chưa tìm nhưng chẳng có tên nào đủ dũng khí mà xông vô ,nhờ may nhìn thấy những cảnh ko đáng thấy thì mắt mọng như chơi. Lần này Thiên Phong đích thân đi ,đi đến từng viện 1 ,về phần bọn thê thiếp thì nhấp nhóm lo sợ ,Vương Gia mà Biết chắc.....lúc đầu bức tranh ở chỗ Mạt Dung sau đó truyền đến Lục Chi ,sau 1 quãng đường khá dài nó đang ở chỗ của Nhật Cẩm ,con người thông minh cũng đầy hiểm độc,nhưng thật ko may ,khi bức tranh đó đến chỗ của Nhật Phi chưa dc bao lâu thì Vương Gia cũng đến soát viện ,hết cách Nhật Cẩm liền sai Tiểu Mai (nha đầu) lên đưa về chỗ của Vương Gia ,trời cũng nhem tối ,sau 1 ngày tìm kiếm nhưng ko có kết quả ,nghe lời khuyên của Nhật Cẩm ,hắn trở về Phong Vân viện nghỉ ngơi ,nhưng vừa nằm xuống hẳn đã thấy có vật gì đó cộm cộm trên người ,lôi ra mới thấy đó chính là bức họa ,nhưng hẳn nhớ rõ ràng là đã để ở trên bàn với lại bức họa này là vật vô tri vô giác làm sao có thể tự đi chuyển dc ,chắc chắn kẻ nào đó đã lên vào ăn cắp , nhưng lại dợ nên trả lại ,nếu người đó mà ko trả lại dù có đào hết cả kinh thành hẳn cũng phải tìm ra hắn ,sáng hôm sau hắn ra lệnh ko ai dc tự ý vào Phong Vân viện và đề cao cảnh giác

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Gặp mặt

1 tháng trôi qua nhanh chóng ,ở trong cung

1 tháng rồi hân _ Thiên Long (Hoàng Thượng)không gặp nàng ,đang lang thang thì hân dừng lại ở “ ngự hoa viên” ,không ngờ tiểu đệ của hân đang ngồi ở đó đang uống rượu ,hân lại gần và hỏi:

-oh ,đường đường là 1 Vương Gia sao để lại ở đây uống rượu 1 mình thế này

-oh thì ra là Hoàng Thượng ,người hỏi đệ thì tại sao người lại ra đây thế này _đây là Vương gia _ Thiên Phong đó ,em ruột của HT

-Hôm nay ta mệt nên ra đây hít thở không khí,còn đệ tại sao ở đây lại mượn rượu giải sầu thế này? _HT

-mẫu hậu vừa truyền đệ đến ,người lại nhắc tới việc lập phi _VG

-không phải là đệ có rất nhiều phi tần hay sao ? tại sao mẫu hậu lại còn bắt lập phi?

-không là Vương Phi (vợ chính thức) cơ _T Phong thở dài

-ukm còn huynh thì sao hôm nay có hừng ra Ngự Hoa Viên ngắm cảnh thế này _VG

-mẫu hậu cũng bắt ta lập Hàn Băng làm Hậu ,nhưng ta lại chẳng muốn chút nào _HThượng

-lại là con của tể tướng ,không lẽ anh ,em ta lại lấy 2 người con gái của Tể Tướng ??? ,mẫu thân cũng bắt đệ lập Hàn Tuyết làm phi ,nhưng nàng ta chẳng có gì nổi bật làm đệ chú ý cả ,không lẽ sống cả đời với nàng ta sao _VG thở dài

-hoàng huynh có muốn ra ngoài cung giải trí không ,hôm nay là hội ngắm hoa ,ở Cẩm Hoa Lâu có nhiều loài hoa sen đẹp chỉ nở vào hôm nay thôi ,các thiên kim tiểu thư cũng tới đây ,còn buổi tối có hội Hoa Đăng tấp nập _VG gợi ý

-nhưng ta có 1 điều ko rõ _ Hoàng thượng

-có chuyện gì mà Hoàng huynh ko rõ thế?

-sao để lại có h ững ra ngắm hoa vậy ,theo ta thấy thì đệ chưa bao h thik xem koa thì phải

-ukm đúng đệ muốn tìm 1 người..... _Thiên Phong

“ta cũng đang muốn tìm 1 người “ Thiên Long nói thầm rồi cả 2 người cùng đi “vi hành “

Thế là 2 anh e Thiên Long và Thiên Phong cùng nhau mặc thường phục và phi ngựa ra ngoài cung(có 4 người cận thân đi cùng bảo vệ nha)

Trong vương phủ:

Nó (Hàn băng) đang tung tăng đi trên con đường dài và rộng để đến chỗ của nhỏ bạn thân _ Hàn Tuyết (chỗ bọn nó ở cách xa nhau nha) thì thấy mấy tì nữ xúm lại nói chuyện ,với bản tính tò mò vốn từ trong bụng mẹ nó tiến lại gần lắng tai nghe

-ê Hạ Hà ,mày đã chuẩn bị gì chưa ,mai là tới lễ hội Hoa Đăng rồi _1 cô nói

-ukm tao mới mua mấy đồ trang sức thôi ,tao mong đến lễ hội này lắm ,có rất nhiều vị công tử nhờ số hên có người đến phủ ta hỏi cưới thì sao _cô nương tên Hạ Hà nói

Sau đó họ bật cười và làm việc tiếp tục vẫn buôn chuyện về lễ hội sắp diễn ra

Còn Hàn Băng sau khi nghe có hội thì nó chạy nhanh đến chỗ của Hàn Tuyết ,thấy con bạn đang ngồi đánh đàn 1 bài nhạc rất du dương ,người hầu thì chăm chú lắng nghe ,bọn chim chóc ngừng hót nhường chỗ cho tiếng đàn nhưng Hàn Băng mặc kệ tất cả ,Hàn băng cất tiếng ,làm bọn người hầu thì giắt mình ,lũ chim chóc bay tán loạn :

-Hàn Tuyết ,Hàn Tuyết

-có chuyện gì mà mày chạy dữ thế ,A Từ người lấy cho tiểu thư tách trà _ Hàn Tuyết ngừng đàn nhẹ nhàng nói

-thôi khỏi trà ta không uống mày có biết mai là hội Hoa Đăng ko? _HB

-hội hoa đăng ,ờ ha bị giờ tao mới nhớ ,mà sao mày biết thế _HT

-tao nghe bọn người hầu nói ,mà tao lại rất thích lễ hội ,hay mai bọn mình trốn ra ngoài xem đi _HB nêu ý kiến

-tao cũng muốn đi lắm nhưng hội diễn ra buổi tối chắc gì phụ thân và mẫu thân cho đi _HT

-kệ đi ,cả đời mới có 1 lần mà ,đợi lần sau ,lỡ như bọn mình trở lại được hiện tại thì sao

_ukm vậy mày chuẩn bị đi ,tối mai trốn ra ,nhớ không tiết lộ lung tung nghe chưa _HT

-biết rồi ,thôi đi học võ ,sư phụ tới kìa ,tao còn phải trả thù nữa

Một ngày mới đã đến nhưng HB vẫn còn nằm trong chăn ,bỗng :

-ê dậy mau _Ht vừa gọi vừa lay HB

-gì vậy đ để tao ngủ đi ,mày cứ phá hoại ak

-thế mày có muốn đikhông ? _HT vừa nói dứt lời thì HB bật dậy chỉ sau 15p đã có mặt tại chỗ cũ và ăn mặc chỉnh tề ,nàng nói:

-ta đi thôi

-uhm đi _HT sau 1 hồi đi lòng vòng nhưng vẫn trong Vương Phủ HB ?

-đi ra ngoài mà ,sau này h đi lòng vòng hoài vậy ,hay mày lừa tao _HB

-ơ mày chưa nghe lọt tai ak ? tao nói đi ra ngoài tản bộ cho dân gân cốt ,để tí nữa tập võ mà ,mày tai lì thất rồi ,haha ,HT cười chọc HB vì mắc lừa

Mặt HB biến sắc ,thấy có điềm ko lành Ht vội co giò chạy ,HB tức tốc đuổi theo.

Sau khi 2 đứa đã thám mệt ,đang nghỉ ngơi thì A từ tới và nói:

-thưa 2 tiểu thư ,hôm nay thầy dạy võ có việc bận nên không đến được ,vừa nghe thấy A từ nói thì :

-HT ak ,hay tao vs mày ra ngoài kia chơi ,mày cũng muốn đi mua đồ trang sức còn tao tiện mục mấy thanh gươm luôn ,khi nào bắt thấy dạy ,nha _HB năn nỉ

-tao cũng muốn đi lắm nhưng mẫu thân không cho đâu,nhờ mà bị phát hiện thò tới nay sao ra ngoài xem hoa đăng được _HT trầm tư

-thì giả làm nam nhi , hồi trước mày hay bắt tao giả làm bạn trai mày che mắt mấy thằng tình ' của " mày còn gì ,tao còn được xem là Hot Boy nữa mà ,mày có tài cải trang như thế sao lại không mang ra xài _HB gợi ý

-ukm được đó ,tiêu Xuân tìm cho ta 2 bộ ,ak không 4 bộ đồ nam nhân tới đây _HT suy nghĩ rồi nói

1 tiếng sau xuất hiện là 2 vị công tử ,rất chi là đẹp trai ,TY thốt lên:

-có phải là đại tiểu thư và nhị tiểu thư đó không

TN tiếp lời:

-oa đẹp trai quá đi mất

Nghe lời của TY và TN thì bọn nó chỉ còn biết nhìn nhau cười thôi ,sau đó thì Ty và TX cũng được biến hóa thành 2 tiểu đồng ,sau đó thì bọn họ ra khỏi cổng

2 bọn nó nhạc nhiên vô cùng vì trên đường có rất nhiều người ,bọn nó tự hỏi ở trong đây giống(trong phủ Vương Gia) nhiều quá nên không biết ngoài này mọi người đi lại tấp nập

Hàn Băng lên tiếng:

-mình đi đâu đây ,Hàn Tuyết hay đi mua đồ luôn?

-bọn mình ra sông Điệp Tử đi ,tao nghe nói đẹp lắm ,vội lại thời tiết nóng thế này ra ngoài sông hóng gió là tốt nhất _Hàn tuyết ra ý kiến

-ukm í hay ,nào 2 tiểu đồng chúng ta đi nào _HBăng

-dạtiểuak Công tử _ Tiểu Nguyệt và TYến định nói là tiểu thư thì ngay lập tức nhận dc cái lườm của tiểu thư HBăng ,lập tức đổi cách nói

Bọn nó tiếp tục lên đường ,nhưng càng đi càng thấy nhiều người , đến nơi thì thấy có rất nhiều nam thanh nữ tú dập đầu đi lại ,bọn gia nhân thì nói chuyện ,những kiểu la liệt ,ngựa nhiều vô số kể ,Huyết nữu Hbăng lại nói:

-HB ak mình đi chỗ khác đi ,ở đây nhiều người quá ,tao sợ có chuyện gì xảy ra thì..... _Ht lo sợ

-mày lo xa quá ở đây náo nhiệt thế này sao lại bỏ đi ,phải xem có gì vui thì đi mới yêu lòng chứ _HB ngăn cản ,đoạn nàng nói tiếp :

-2 người ở đây lâu rồi có biết hôm nay sao chỗ này lại nhiều người thế không ?

-tiê.....ak công tử ak bọn nô tài ở trong phủ suốt nên _TY

Nghe câu trả lời từ Ty song thì HB lôi HT vào trong thấy 1 vị đại thẩm ,nàng bắt chuyện :

-hôm nay nhộn nhịp quá ,vị đại ti này cho văn sinh hỏi .ở đây có việc gì mà náo nhiệt thế?(nó nịnh)

-vị đại thẩm kia quay mặt ra khi nhìn thấy nó thì đỏ mặt (đẹp trai quá mà) ,nói:

-công tử thấy tôi còn trẻ sao ,thất ngại quá _đại thẩm

-khôngkhông văn sinh ko nói quá đâu ,đại ti còn rất trẻ mà ,đại ti có thể trả lời câu hỏi dc ko?

-ak hôm nay ,tại điệp Tử sông mọi năm vào ngày này hoa sen quý nở rộ rất đẹp ,các thiên kim tiểu thư đến đây ngắm cảnh đẹp ,còn các vị công tử kia thì ngắm cả hoa lẫn người ,ta mà còn trẻ thì bọn họ chỉ có mà chết ngất bởi sắc đẹp (ma chê quỷ hờn)^^ ,nghe xong HTuyệt lôi Hbăng đi thẳng ,nói:

-chỗ này chẳng có gì vui cả ,tòan 1 lũ vô công rồi nghề ,đi ngắm gái,mày ko đi thôi còn vương vấn cái gì

-đến đây rồi thì ngắm hoa rồi đi chứ ,nói rồi HB lại lôi Ht lại chỗ 1 đám nam nhân đang ngắm cảnh là phụ người mới là chính,thất ra thì nó chẳng thiết tha ngắm hoa gì ,nó chỉ muốn biết mấy tên kia bình phẩm mấy vị cô nương kia ra sao thôi,đến gần nó chăm chú lắng nghe ,mặc cho HT suýt xoa hoa đẹp ,1 tên công tử nói:

Nhìn vị tiểu thư mặc thanh y kia mới tuyệt làm sao,theo chỉ ,nó phóng tầm mắt nhìn theo ,thì đó cũng là 1 vị cô nương xinh đẹp,bọn nam nhân đó cũng nhìn theo ,1 tên bình luận:

-không ta thấy vị người hầu kia mới đẹp

-tại sao đại huynh lại nói thế _1 tên # chen vô

-vị đó xinh nhưng thân hình gầy gò ốm yếu ,ôm vào như cây củi ,còn nhìn nó thì đó thân hình đầy đặn ,khúc nào ra khúc đó ,nhìn xem phần ngực và hông của cô ta đi ,như thế làm việc mới sướng,đó mới là hàng tốt –nói rồi cả bọn cười khà ố ,HB lôi HT đi chỗ khác ,còn TY và TN thì tức ói máu ,không ngờ lòng của nam nhân lại tiện như thế,HT nói:

-con này tự dưng lôi vào chỗ bọn ***** đó làm gì ,trời ơi ,phải nói là thú chứ ko phải người mà _TY và TY đồng tình

-tại tao thấy tò mò ko biết bọn công tử kia nghĩ gì về con gái mà ,h thì biết rồi ,thôi tao biết mày thích ngắm hoa mà ,hay bọn mình vô chỗ kia nhìn đi ,rồi đi mau đồ vẫn chưa muộn

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: tình cờ

Bọn nó đang tranh cãi thì chợt không khí trầm xuống ,mọi hành động của tất cả mọi người bỗng nhiên dừng hẳn lại ngược về phía cổng ,hiện tại có 6 vị công tử đang bước vào ,toát ra khí chất ngợp trời ,lịch sự nhã nhặn ,quả là những mỹ nam ,hầu hết chỗ ngồi ở Vọng Tử đã chật kín nhưng những vị nam nhân kia vừa bước tới thì có người nhường chỗ ,có người ko biết hỏi:

-họ là ai thế nhỉ?

- vị công tử bạch y kia là Nhị Vương Gia ,nổi tiếng phong lưu ,đã có tứ thiếp nhưng phong độ ngời ngời ,rất nhiều nữ tử trong thành vẫn muốn dc VG để ý ,nghe nói ngôi vị Vương Phi còn trống ,VG là cánh tay phải của HT ,họ là a-e ruột ,còn vị mặc xiêm y xanh đậm và nhạt kia là tướng quân Nam Cung NHật và Nam cung Tường ,2 vị đó là cánh tay trái của Hoàng Thượng ,còn vị mặc đồ tía kia chính là Âu Dương

Phong là con trai của binh bộ thượng thư ,vị áo vàng là con của tể tướng ,có tên Dương lam ,còn công tử bạch y tay cầm kiếm thì ta ko rõ chắc cũng là vương công quý tộc,nhìn hần rất có khí chất ,nghe dc những lời nói đó , HT thấy có hứng thú ,chuyển ánh nhìn vào nhữnh tên đó ,chợt có 1 ánh mắt cũng nhìn về phía HT ,2 mắt giao nhau ,HB ló Ht đi

-ánh mắt của tên đó rất quen ,ko bít ta gặp ở đâu rồi nhỉ _TP tự ? mình(Vương gia)

-nhị vương gia ng có sao ko ,sao thần thờ ra thế _HC

-đệ 2 đệ đang ngắm cô gái nào ak

-cô gái ,ak đứng rồi hần có đôi mắt rất giống cô nương trong tranh ,TP vội đuổi theo

Hiện tại Ht đang dẫn Hb ra khỏi nơi đó ,linh cảm thấy có điềm nên ,bắt HB đi mua những thứ cần thiết rồi về,2 đứa lại tung tăng đi ,dc 1 đoạn thì cửa hàng đá quý đã hiện ra trc mặt ,HT dẫn HB vô trong tiệm ,nói:

-HB hay là tao mua cho bọn mình mỗi đứa 1 miếng ngọc bồi nha ,như áo đôi của tao vs mây hồi trc ấy

-ukm cũng dc ,chọn nhanh đi mây tao còn phải đi xem máy thanh kiếm –HB giục

Nhưng cửa hàng này rất nhiều món hàng,đây là cửa hàng lớn nhất kinh thành này ,HT tìm mãi nhưng không có cái nào ưng í ,HB thì sốt ruột ,nói:

-mây lâu quá ,thôi mây ở đây cùng TY và TN đi ,tao mua thanh kiếm rồi về

-mây đi nhanh lên nha ,tao ko đợi đâu _Ht

-biết rồi . _HB nói với theo

Tìm mãi mới thấy 1 miếng ngọc có màu trắng – đen rất đẹp ,HT thốt lên:

-miếng ngọc này quả là thứ mình cần màu trắngng đen đó nó thể hiện âm dương ,có sự hoà hợp ,gắn bó với nhau ,thể hiện sự dung hòa giữa trời và đất,và màu trắng và đen là 2 màu chủ đạo của vạn vật (với lại cũng như tính cách của ta và HB _

HT vừa nói dứt lời thì :

-Lão bán lấy cho ta miếng ngọc này _ nói rồi hần ta chỉ ngay vào miếng ngọc của HT vừa nói ,ko nói cũng biết HT tức đến như thế nào ,tự dưng bị nâng tay trên , tức tối quay sang thì bắt gặp ánh mắt của tên nam nhân bên cạnh ,mà hần chính là tên vừa nãy gặp ở sông điệp tử ban nãy ,tại sao hần lại ở đây nhưng bức hơn là hần lấy mắt viên ngọc mà Ht thích ,hần cũng nhìn chăm chăm vào Ht ,HT thấy hơi lạ ,bây giờ nó là nam nhân cơ mà ,sao tên kia lại nhìn nó với c8gap mắt như thế ,định **** nhưng thôi ,có 1 viên ngọc mà gây sự nhờ có chuyện thì ko kịp ,Ht bỏ đi ,ko quên tặng cho tên đó 1 cái lườm , dù gì thì viên trắng _đen đó giành cho nam – nữ bỏ đi cũng ko sao ,trời thật có mắt ,Ht đã tìm ra viên ngọc còn tốt hơn viên vừa nãy ,nó có màu xanh ngọc bích : miếng ngọc thể hiện sự gắn bó chặt chẽ mãi không rời nhau ,màu xanh là màu của hạnh phúc ,niềm vui nhưng lần này HT cảm nhận lấy viên ngọc rồi ra tính tiền ,ko để bị mất lần nữa ,vừa ra khỏi cửa thì tên vừa nãy nắm lấy tay Ht ,HT quay lại ,vùng ra khỏi bàn tay ấy ,quát:

-người làm cái quái gì thế hả ,thả tay ta ra

Tên kia thả Ht ra ,nó vừa đi dc mấy bước thì lại bị tên kia lôi lại ,lần này nó trừng mắt nhìn ,nói 1 cách nhẹ nhàng nhất:

-người muốn gì ,chẳng phải người có viên ngọc kia rồi ko lẽ định cướp viên này của ta

-ta chỉ muốn trả cho người viên ngọc này thôi _vừa nói hần vừa chìa viên ngọc lên

-ta ko cần thứ này ,nếu muốn người có thể tặng cho người khác ,ko thì vứt đi cũng được ,nói rồi Ht đi thẳng

Suy nghĩ của TP

Ta nhìn xung quanh xem có thể gặp dc “ tiên nữ trong tranh “ hay ko ,dù biết sẽ ko có nhưng ta vẫn cứ hy vọng và đảo mắt nhìn ,cô tình chạm phải ánh mắt của tên mặc bạch y ,nhìn hần quen lắm nhưng ta ko thể nào nhận ra ,đến khi Ht nói ta mới nghĩ ra ,hần có đôi mắt rất giống nàng ấy ,hay thật ta vội đuổi theo ,hy vọng rằng hần ta và nàng có quen hệ ,nhưng chạy ra khỏi đám người đó thì ko thấy tên kia đâu nữa ,ta chạy thẳng 1 lúc thì cũng bắt gặp tên đó vào trong tiệm kim hoàn (đá quý) ta cũng chạy vào theo ,hần chú ý tới 2 miếng ngọc bội rất đẹp ,ta định trêu hần ,nhưng hần ta chỉ nhìn rồi tìm miếng khác ,khi hần cất bc đi ta chạy theo trả lại hần miếng ngọc thì nhận dc câu nói lạnh của hần ,ta hơi ngạc nhiên vì đây là lần đầu 1 tên dám trả lời ta như thế ,ta thấy có hứng với tên này rồi ,nhưng lại quên mất việc tìm hần để hỏi tung tích của nàng ấy

HB vừa ra khỏi tiệm hím hoàn đi 1 đoạn thì bắt gặp tiệm rèn vũ khí ,không chút nghĩ ngợi ,nó liền chạy vô tìm cây kiếm ưng í của mình và mua thêm 1 cây cho Ht ,sau 1 hồi ,lật tung tất cả những cây kiếm trong cửa tiệm thì cuối cùng nó cũng tìm thấy 1 cây ưng í ,nhưng cây đó xa quá ,nó ko với tới ,nhún ,nhảy nó làm mọi hành động để có thể chạm tay tới 2 cây kiếm đó nhưng ko dc ,chợt có 1 cánh tay với lên ,nó những tưởng tên kia với cho nó ,đang chìa tay ra nhún lấy thanh kiếm thì :

-ông chủ ta lấy thanh kiếm này ,gói lại cho ta_1 giọng nam nhân nói

Sock là từ diễn tả tình trạng của nó lúc này ,tức khi quay lại thì đó chính là cái tên mà nó gặp ở hoàng cung ,nó định chào hỏi vài câu nhưng nhớ lại lời nói của Ht ,tên này mờ ám lắm nên chỉ có thể lấy thân phận nam nhi mà đối kháng với hân thối ,nó nói:

-vị đại huyng này có thể nhường 2 cây kiếm đó cho ta dc ,không ?

-hắn liếc nhìn nó rồi bỏ đi thẳng ,nó định chạy theo cướp (cái này người ta gọi xin ko dc thì cướp nè) nhưng nhớ đến lúc phải về rồi thì nó quay lại ,và bắt gặp Ht ngay trên đường ,mặt con nhỏ hăm hăm ,đang đang sát khí,nó ? nhưng ko có câu trả lời ,nó ? Ty thì dc trả lời 1 cách tường tận ,nó nói :

-thôi tức làm gì ,về ăn cho bồ tức ,tao cũng vừa gặp chuyện điên đây

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: hội hoa đăng

Sau khi ăn chơi thả thê thì cũng tới buổi tối , như buổi sáng bọn nó cũng cải trang thành nam nhi ,nhưng bọn nó chưa đi luôn mà còn đợi 1 người :

-Tiểu Xuân ,nhanh đi ,2 Tiểu thư đang đợi người đó ,nhanh lên đi _a Từ giục ,vù do buổi sáng T Nguyệt cùng T Yếu đi rồi nên buổi tối là của A từ và T.Xuân ai ngờ ko biết con nhỏ ăn cái gì mà bị Tào Tháo rượt ,vừa đi ra khỏi WC là phải chạy vô liễn ,thấy mình làm chậm chân của 2 Tiểu thư ,nên T .Xuân nói:

-thôi ,A Từ người với 2 Tiểu thư đi Xem hội đi ,ta ở nhà ,chứ với tình trạng thể này làm sao có thể lết ra ngoài đó dc _T.Xuân

Thế là 3 vị công tử đẹp Zai ngồi ngồi đi xem hội

Đúng là hội hoa đăng có khác ,có rất nhiều đèn lồng đủ loại to có ,nhỏ có ,rất nhiều người đi xem ,các nam thanh nữ tú cũng hòa vào làn người , các quầy hàng cũng xuất hiện khắp nơi ,một nhóm các vị công tử đang thi đối ẩm ,còn các vị tiểu thư thì xem bói ,nói chuyện ,Hb ,Ht cũng hòa vào không khí nhộn nhịp ấy .Hàn Băng dẫn Hàn Tuyết chạy loạn xạ hết chỗ này đến nơi nọ ,nhưng toàn chỗ HT chán ko ak, thế nên hiện tại đó chính là Hàn Tuyết dẫn HB đi búa lục xua ,thì Hàn tuyết cũng nghĩ hơi lạ ,H.Băng là người hay bay nhảy lại để cho H.Tuyết dẫn thì hơi lạ nhưng kệ,kim dc con thú nhỏ này là tốt rồi ^^

H.Tuyết thấy có 1 số người tụ lại giải câu đố thì chen vô ,cô giải hầu hết tất cả các câu hỏi nên cảm thấy nhàm chán chạy vô đối thơ ,chạy lung tung ,nhưng H.Tuyết ko ngờ hiện tại bàn tay cô đang cầm khư khư là của 1 người khác ,đang chen ra thì A từ nói thầm “ tiểu thư cô này giờ cầm tay của 1 vị công tử còn HB tiểu thư chạy đi từ lúc nãy rồi “

HT hơi ngỡ ngàng nhưng lấy lại bản thân ,cô quay lại cúi đầu nói :

-xin lỗi công tử ,văn xin lỗi

-oh không sao ,nhưng theo ta thấy công tử cũng là 1 nho sinh giỏi ,nếu có thể chúng ta có thể ra chỗ kia ngồi uống rượu đối ẩm.nói chuyện dc ko

Lúc này HT ngẩng mặt lên thì ngạc nhiên hơn ,nãy h nó cầm tay là cái tên biến thái lúc sáng ,đầu thì gât nhưng trong lòng như có lửa đốt ,tay H.Băng với tên nam nhân này mà cũng ko nhận ra ,1 phần cũng vì ham vui ,ôi ,cái này người ta gọi là “chui đầu vào rọ “=.=!

Về phần HBăng khi đang cùng Htuyết vào xem câu hỏi thì nó _H.Băng chợt nhìn thấy cái tên hời sáng ,thấy tay hắn vẫn đang cầm 2 cây gươm thì buông tay Ht ,chạy theo với í đồ cướp lại ,nhân lúc hắn đang chú ý tới mấy cái đèn lồng thì nó như 1 cơn gió lướt qua như cơn gió cướp lấy 2 thanh bảo kiếm từ tên kia,hắn cũng không vừa ,khi biết mất đồ hắn nhanh như cắt đuổi theo tên trộm sát nút ,đến cây cầu ,tên đó đã đuổi đến nơi rồi ,hết nước nó đánh đánh nhau với tên kia ,mặc dù biết tên đó võ công hơn nó.... Thấy tên trộm cũng biết chút võ thì hắn cố tình trêu 1 lúc ,kiểu như mèo vờn chuột í ,hắn ra đòn quyết định thì tên đó tránh dc nhưng cái nón của hắn bay ra làm cho những sợi tóc đang dc che giấu trong nón được dịp tung bay với làn gió nhẹ nhẹ ,thì ra là nàng hắn tìm nàng ,mong mỗi nàng rất lâu ừi ko ngờ nàng lại tự nộp mạng ,biết chạy cũng ko dc ,Hb nói :

-hey..... chúng ta lại gặp nhau rồi

-oh nàng đến tìm ta ak vậy chúng ta vô cùng thối _hắn nói = giọng ko thể ma mị hơn

-khoan.....ta thấy đối quá hay là chúng ta vào quán kia ăn chút gì đi nha ,được ko?_HB nói ,vừa nói vừa chun mũi làm hắn mềm lòng ,cùng nó ghé vào quán ,sau khi com no rượu xay thì nó nói :

-hôm nay cảm ơn người lắm nhưng ta phải đi rồi ,nó định chạy nhưng tay chân nó cứng đờ ,ko thể cử động

Từ lúc nàng rủ hấn vào trong ăn thì hấn đã nghi ngờ rồi với tính cách của nàng mà chịu như thế thì ...đúng như hấn dự đoán sau khi ăn xong thì nàng chạy nhưng ko ngờ là hấn đề phòng từ trước ,nàng vừa nói thì hấn nhanh tay điểm huyệt nàng

Hấn vác nàng đến 1 nơi hoang vắng ,ở đó có 1 xe ngựa và 2 tên lính đã đứng ở đó thấy hấn bọn chúng chào ,nhưng đi cùng Hoàng Thượng còn có 1 tiểu huynh đệ là Hoàng thượng đang đệ vị huynh đệ đó ,nhưng nhìn gần mới biết đó là 1 vị cô nương cải nam trang ,trời tối nên ko thể nhìn rõ dc

Về phần HT ,do sự nhầm lẫn ko đáng có nên phải đi cùng tên mà nàng ghét nhất (thì từ khi đến đây có ai đắc tội với HT tiểu thư đâu,hấn ta là người đầu tiên)

Hấn dẫn nàng vào 1 quán ăn ở trên cao ,ở trên này có thể thấy tất cả khung cảnh náo nhiệt ở phía dưới ,hấn nói gì mặc hấn ,HT chỉ gật đầu ,chú ý cảnh vật bên dưới đến khi A Từ đến nói nhỏ “ tiểu thư ,chúng ta về thôi ,còn phải đi tìm Đại tiểu thư nữa “ bây h mới nhớ ra ,nhìn trời cũng đã muộn ,nàng đang định đi thì tên kia lôi lại ,hấn nói:

-công tử có thể cho ta biết quý danh ,và chỗ ở hiện tại dc ko , ta mới gặp mà thấy công tử và ta giống như bạn hữu từ lâu lắm vậy ,để tiện ta có thể thăm viếng

-ta là Thanh Phong ,đang ở vương phủ _HT trả lời đại ,nhìn quanh xem con nhỏ ban thân HB hiện đang chạy hướng nào.....

Hội hoa đăng ngoài treo đèn còn có hoạt động "Đổ đèn", nghĩa là người làm đèn viết hoặc dán lên mặt đèn những câu đối hoặc lời thơ để thách đố mọi người, bên cạnh đó còn có cả múa lân, múa rồng, đua thuyền, đi cà kheo và múa tập thể không khí náo nhiệt của ngày hội

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: bắt cóc về cung

ta là Thanh Phong ,đang ở vương phủ _HT trả lời đại ,nhìn quanh xem con nhỏ ban thân HB hiện đang chạy hướng nào

-công tử ở vương phủ sao ,theo ta biết thì VG có 1 con trai hiện đang ở biện thủy mà _Hấn hỏi

Bây h Htuyệt mới chú ý tới lời hấn nói ,nàng bào chữa:

-ak .ukm.....,ta là bà con xa của Vương Phi ,ở đây cũng lâu rồi,vậy thôi ,ta xin phép về trc _không đợi tên kia hỏi tiếp Htuyệt trả lời rồi đi luôn ,đi tìm khắp nơi nhưng ko thấy HBăng đâu ,lòng hơi lo lắng nhưng đã muợn nghĩ rằng HB đã về nên ,HT cùng A từ hồi phủ ,nhưng khi về đến thì ko thấy HBăng đâu ,trong lòng H.tuyệt ko khỏi lo lắng nhưng yên tâm phần nào vì dù sao HB cũng có võ công với sự thông minh của H.Băng thì ko thể bị bắt cóc dc nhưng hiện tại H.Tuyệt lo là vì sợ Vgia và Vphi ko thấy thì Htuyệt ko biết nói sao.....

Trong xe :

-người có thể phá huyệt cho ta được không ,ta hứa là không chạy đâu _HBăng năn nỉ nhưng tên kia giả vờ không biết hấn vẫn cứ nhìn cảnh vật bên ngoài qua ô cửa bé tí kia ,HBăng đang rất sợ ,nàng nhớ đến lời của Htuyệt ,lỡ nàng “mất” thì sao ,h đây nàng tự trách mình ngu thật động vào ai ko động lại tìm đúng tên này mà chọc vào , HB bật khóc làm tên nam nhân kia phải quay đầu lại ,thấy những giọt lệ từng giọt 1 rơi xuống trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia thì hấn ko khỏi đau lòng ,nhưng thả ra thì nàng đi mất ,hấn nói:

-ta sẽ phá huyệt với đk nàng phải ngồi im,nghe lời ta và không chạy

HB chớp mắt đồng ý ,đã vào đến cung ,nàng ?:

-tại sao dẫn ta vào đây ?

Hấn không trả lời ,cứ thế mà đi ,hấn làm HB tức nhưng cũng phải đi theo cuối cùng thì hấn dẫn nàng đến căn phòng của hấn ,nói 1 cách lạnh lùng:

-chúng ta ngủ thôi ,nàng nằm xuống đi

HB vẫn đứng yên tại chỗ ,hấn ?:-

-sao ko nghe lời ta ,có tin..... _hấn vừa nói vừa dùng tay chuẩn bị điểm huyệt thì HB vội trả lời

-ta..... .ta ko quen ngủ mặc đồ như thế này ,ta phải may đồ và tắm mới ngủ được

Hắn suy nghĩ 1 lúc rồi dẫn nàng đến 1 căn phòng có rất nhiều vải ,hắn nói :

-may nhanh lên ,rồi còn tắm ,ta cho người chuẩn bị nước rồi

HB chăm chú may nhưng hắn liên tục giục nên khiến Hb cất nhâm vào phần lưng làm cho lưng nàng hờ ,nhưng kệ đi ,đồ ngủ thì mát mẻ chứ ,sau khi hoàn tất công việc hắn dẫn nàng tới 1 căn phòng ,từ cửa đã ngửi thấy hương thơm của hoa hồng rồi ,vào thì mới tận mắt thấy ,đó là 1 hồ nước rộng ,bốc ra khói ,tất nhiên HB rất thích ,đi vào trong thay quần áo ,lấy 1 tấm khăn cuốn quanh người rồi đi xuống tắm ,sau khi tắm thì lại bị tên kia dẫn về phòng ,sau 1 ngày mệt mỏi nó dần chìm vào giấc ngủ .

Đặt tấm lưng xuống dưới giường 1 cách nặng nề ,hôm nay quả thật là 1 ngày mệt mỏi ,nhưng chiến lợi phẩm đạt được rất lớn ,nghĩ thế làm hắn quay sang nhìn nàng đôi môi căng mọng như trái anh đào chín thêm vào đó là mùi hương toát ra từ người nàng làm hắn không cưỡng lại được ,sấn đến ,hôn vào đôi môi đỏ mọng kia ,kết hợp với việc ôm nàng vào lòng hắn càng trở nên sung sức ,nhưng cái gì thế này ,tay hắn chạm phải làn da mềm mịn của nàng ,thì ra bộ đồ này hờ lưng ư ,bây giờ hắn mới phát hiện ra ,tay hắn luồn vào khe hở cảm nhận thấy rõ sự mềm mại của làn da ,hắn liên tục sờ vào tấm lưng trần ,lườn hắn thì luồn qua môi tiến thẳng vô trong miệng ,cảm giác khoan khoái ,bỗng hắn muốn chiếm đoạt nàng.

HB chuẩn bị rơi vào giấc ngủ say thì bị phá bởi nụ hôn nồng thắm của tên kia ,nàng không phản kháng ,nhưng càng dễ yên thì hắn càng lấn tới ,hắn không những hôn mà còn đưa tay vào trong lưng nàng ,sờ soạn ,không chịu được nàng mở mắt ra ,đẩy lườn hắn ra khỏi miệng ,cắt đứt nụ hôn kia ,không quên ,lườn hắn rồi quay vô trong ,hắn không dễ yên lấy tay ôm lấy nàng từ phía sau và cùng ngủ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: 1 ngày trong cung

hi thức dậy hắn vô cùng ngạc nhiên khi nàng vẫn ngủ cùng hắn ,nhìn nàng ngủ trông rất đẹp ,vô thức ,hắn đặt lên môi nàng 1 nụ hôn coi như chào buổi sáng ,Hàn Băng bị đánh thức ,phát hiện ra hắn đang Kiss mình thì có chút ngượng ngùng rồi nói :

-người có biết “ nam nữ thọ thọ bất tương thân” ko vậy _Hàn Băng

-đề nhiên là ta biết câu đó nhưng..... _hắn dừng lại cười nụ cười nửa miệng thường trực ,đoạn hắn nói tiếp :

-nhưng ta với nàng ngủ chung từ lâu rồi như thế đâu còn gọi là “thụ thụ bất tương thân

Nghe hắn nói ,hàn Băng đơ luôn ko nói dc câu gì ,hắn hỏi:

-sao nàng vẫn chưa đi ,mọi lần nàng bỏ đi từ sớm mà

-người bị “lũ” ak ,hôm qua người mang ta từ ngoài vào đây còn nói gì nữa ,với lại thứ nhất người mang ta vào đây nên người phải có bốn phận đưa ta ra ngoài ,thứ hai ,ta là người ngoài ko biết đường ra thì ra bằng cách nào ,thứ 3 ta vẫn muốn ở đây chơi ,vậy đi ,để cho ta ngủ ,nói rồi Hàn Băng tiếp tục chìm vào giấc ngủ còn đang dở ,còn hắn thì lúc sau có nô tì đến giúp hắn mặc long bào ,rửa mặt (nói chung là vệ sinh cá nhân ,mà người nô tì đó ko thấy Hàn băng nha vì tên Hoàng Thượng kia đóng rèm rồi) rồi mang 1 ít điểm tâm vào để ở bàn

Sau khi lên triều hắn trở lại vẫn thấy Hàn Băng ngủ ,hắn gọi nàng dậy ,Hàn băng bị gọi dậy vô cớ thì tức giận vô cùng ,theo thói quen ,nàng nói :

-để ta ngủ đi mà ,năn nỉ

-tân nương ngoan dậy đi-hắn nói

-cái gì ai là tân nương ,tân nương nàng choàng tỉnh tưởng lại xuyên ko 1 lần nữa nhưng tất cả vẫn thế vẫn căn phòng và tên nam nhân đáng ghét kia ,nàng nói :

-Ai cho người gọi ta là tân nương hử ,gọi ta dậy làm gì _Hàn Băng cau có

-ta đưa nàng ra ngoài

-ai thèm ta có chân ta tự đi cần gì người đưa đi

-vậy là nàng ko muốn đi cùng ta ,ta định dẫn nàng đi cưới ngựa mà nàng lại cự tuyệt như thế thìThiên Long đang nói giữa chừng thì H.Băng chen vô :

-sai người ko nói sớm ,nếu nói đi cưới ngựa thì ta đi liền ak

2 người đang chuẩn bị ra khỏi cửa thì :

-khoan đã ,ko lẽ ta mặc bộ đồ này ra ngoài kia hả? _Ha hoi vì trên người nó hiện h chí có bộ đồ bằng lụa ngắn

Sai 1 líc suy nghĩ thì hần nói ‘ nàng ở lại đây ,ta ra ngoài kêu người mang đồ vào ‘

Hần đi ra ngoài gọi Mạt Cung là hậu vệ thân cận của hần và là người thấy hần dẫn nàng vào cung nói “người tìm cho ta mấy bộ đồ nữ nhi ,nhớ đừng cho ai biết “ chỉ 1 lúc sau Mạt Cung đã mang về 5 bộ đồ ,hần mang vào phòng rồi đưa cho nàng ,Hàn Băng chọn đại 1 bộ rồi trở ra ,hần phải 1 lúc ngỡ ngàng ,bộ đồ nàng mặc màu lam nhạt ,nó tôn lên làn da trắng của Hàn Băng ,do ko có đồ dùng nên Hàn Băng dùng 1 tấm vải cốt tóc hồ ,như là 1 thiếu nữ thôn quê rất đơn giản nhưng lại rất cao quý ,hần ra cửa để 85ndò bọn lính canh ko ao bén mảng tới chỗ cưới ngựa ,hần đưa nàng đi là có mục đích cả vừa dc ôm mỹ nhân lại nhận dc lời cảm ơn chân thành của nàng kà ,khi hần hỏi tên nàng thì nàng nói “cứ gọi ta là Băng Nhi” như thế có thể nói hần và nàng rất gần gũi hay ko??

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: bỏ trốn

1 ngày trong cung Nó chỉ biết mỗi chỗ cưới ngựa thôi nhưng đi chơi thế là quá đủ rồi ,phải về nhà thôi ,hôm kia nó bị hần lôi vào trong ,làm nó ko kịp báo cho Hàn Tuyết biết ,chắc nhờ bạn nó lo lắng ,khi đi ngủ nó nói với hần : “ mai người đưa ta về nhà nha “ hần ko nói gì chỉ ôm lấy nó rồi ngủ ,nó nghĩ chán hần đồng ý rồi ,nó cũng chui vào trong lòng hần mà ngủ ,cảm nhận mùi hương từ cơ thể hần ,thật dễ chịu

Sáng hôm sau nó đòi về hần nói “ hôm nay ta bận việc rồi mai ta đưa nàng về ,ngoan ngủ tiếp đi” hứ nó mà thèm nghe hần nói ak “ ko đưa ta về thì ta tự tìm lối về “ nó nghĩ thầm rồi nhanh tay mặc bộ đồ nma nh ,ko quên cầm theo 2 thanh kiếm rồi lên ra ngoài ,nhưng trong cung quả thật rất rộng ko những thế còn rất rắc rối cứ như mê cung vậy đi mãi ko thấy đường ra , nó cũng định hỏi chứ nhưng lần này ko như lần trước nó đang mặc trên mình bộ đồ nam nhi ,chỉ sợ người ta ko biết tưởng nó là thích khách thì khôn ,nó đo lòng vòng loanh quanh nhưng vẫn như trước rút lại ý nó tìm đường trở về phòng của tên kia nhưng bây h nó mới biết 1 điều ,nó đã bị lạc

Hần đến tận chiều mới về “ngự thư phòng “ cũng bởi vì sáng nay hần nói với nàng có việc bận ko cho nàng về ,nếu hần về sớm thì chắc chắn nàng lại đòi ra khỏi cung ,nên hôm nay hần cố tình làm buổi lên triều của các quan dài ra 1 chút (thực ra thì họ đứng thêm 1 canh h tức 2 h),nhưng khi hần về thì nàng đã biến đi mất ,cả bộ đồ nam nhân cũng ko còn trong lòng hần như có lửa thiêu đốt ,nhưng nàng có thể đi đâu dc cơ chứ trong hoàng cung rộng lớn như thế này ,hần ra lệnh cho 2 thị vệ thân cận nhất của hần và cũng là 2 tên biết hần đưa nàng vào cung tìm trong cung trong hôm nay phải tìm ra dc nàng

Trời cũng tối dần ,thất mất nàng 10/10 mà đi kiểu gì bị vấp phải cục đá , làm bong gân hết cách Hàn Băng đành phải ngồi lại tảng đá gần đó ,bụng đang sôi ầm ỉ ,hình như rất lâu rồi Nó chưa đi bộ dài như thế này , mặt trời lặn dần nhường chỗ cho màn đêm đen tối ,cảm giác sợ của nó tăng lên ,cộng thêm trời ngày càng lạnh ,nó Hàn Băng trời ko sợ ,đất ko sợ chỉ sợ mỗi Ma ,và cơn giận của Hàn Tuyết ,nhưng những t hứ tâm linh như thế này thì nó sợ hơn cả . Da gà ,da chó ở đâu bỗng nổi lên ,nó cũng chẳng biết chỗ này là đâu cả 1 ánh đèn cũng chẳng có ,số nó chó thật đi lạc đúng cái nơi âm ỉ ,hẻo lánh này ,khung cảnh thật tốt a ,im lặng như tờ ,im lặng 1 cách đáng sợ ,rá nhiều người thấy cảnh này sẽ rất thích ,ví dụ như con bạn thân của nó _Hàn Tuyết ,ánh trăng tỏa ra thứ ánh sáng mờ ảo ,có hồ nước ,những cơn gió từ đâu thổi đến làm những chiếc lá đong đưa ,nhìn cảnh đó làm nó liên tưởng đến 1 bóng trắng lơ lửng bay qua lạinó lắc đầu tay ôm chặt lấy cây kiếm nhằm tự tin lên tí chút ,cầm kiếm cũng ko ích gì ,với võ công của nó thì 10 tên cũng ko si nhưng đây là ma ,là ma ,làm sao có thể giết nổi cơ chứ ,trong đầu vừa nghĩ thì mắt nó nhìn thấy 1 bóng trắng đang di động ,nó dục mắt lại chắc chắn rằng điều nó đang nhìn là đúng còn miệng thì ko ngừng niệm “ xin chúa a men ,cầu đức thánh thần.v.....v” nhưng khi mở mắt ra thì cái bóng ấy vẫn đang đi đến gần nó ,tom nó đập nhanh như chạy maratong vậy ,nó có cảm giác ngẹt thở ,như có 1 bàn tay nào đó đang bóp lấy trái tim nhỏ bé của nó ,cái bóng ấy vẫn cứ lại gần nó ,bất lên thành tiếng hét “ Á.....a”

Hần đi tìm gần nửa ngày vẫn chẳng thấy nàng đâu ,trời cũng đã tối hần gần đến canh 1 rồi (tức 2 h đêm) đang đi đến Tạm Đình cư ,nơi này thật âm u và lạnh lẽo ,đây chính là lãnh cung mà người đời hay nhắc tới nhưng nói lãnh cung thì hơi quá ,nên khi lên ngôi hần đã đặt lại tên cho nơi này bây h cây cối um tùm vậy thôi chứ chắc 4-5 năm nữa sẽ có người ở thôi vì hiện tại hần chưa có ai cả ,đang đi thì hần thấy 1 bóng người ngồi trên tảng đá ,ko biết là ai hần lại gần xem xét ,cách 3 bc là tới thì tai hần nhói lên và tiếng hét của nữ nhân kia ,đó là giọng nàng mà ,hần ko nhận lầm dc ,nhánh chân bc lại gần nàng ko ngờ nàng hét lên ,hần chạy lại ôm nàng vào lòng ,Hàn Băng giãy giụa vì sợ ,còn hần ôn tồn nói “ đừng sợ ta đây ta ở đây rồi “ nghe thấy tiếng của hần thì mi72ng như bắt dc vàng ,nó khóc rống lên ,nức nở nói “ hức ...sao người ko đi tìm ta sớm hơn ,biết ta ở đây sợ lắm ko .hức.....” nó vừa nói vừa nắm tên kia liên hồi ,hần chỉ biết ôm Hàn Băng vào người lấy tay xoa lưng nàng rồi hần bế nàng trở về ,nắm trong vòng tay hần ,thật dễ chịu với hương thơm toát ra từ người hần làm cho nàng có

cảm giác rất an toàn ,thiếp đi lúc nào ko hay ,khi tới nơi hần gọi nàng đẩy tẩm rồi ăn ,nấn lại chân cho nó ,1 lần nữa nó khóc vì đau quá mà ,hần lại dc thể ôm nó vào lòng ,trong lòng Hàn Băng vẫn còn sợ và đau nữa ,nghe nói uống rượu làm cho người ta bình tâm hơn thế là ko 1 chút nghĩ ngợi ,H.Băng nốc luôn 4 li vào sau đó trở nên bất tỉnh nhân sự làm hần phải bế nàng vào giường ,nhìn khuôn mặt đang ngủ của nàng thất làm cho người ta ko tài nào dời mắt nơi ,đôi môi anh đào kia như đang vờ gọi hần ,ngay lập tức hần cúi xuống hôn nàng ,trong cơn mê man ,H , hần ko thể là 1 tên tiểu nhân bỉ ổi như thế dc ,hần muốn nàng là của hần nhưng nàng tự nguyện chứ ko phải như thế này ,hần đứng phắt dậy ,đắp chăn cho nàng rồi đi phê duyệt bản tấu chương ,đến canh 3 hần mới trở lại giường ,thất nhẹ nhàng đóng lại cúc áo cho nàng rồi nằm bên cạnh quay mắt đi (anh í mà còn nhìn là có chuyện hay rồi nhưng tiếc rằng Tiên Long ca vẫn còn chút “ người “nhỉ ^^.....)

àn Băng cảm thấy có cái gì đó đang luôn lách trong miệng mình ,nó lấy lưỡi chống trả nhưn

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: về nhà, chuyện xảy ra

Tại Vương Phủ

Sau hôm xem hội Hoa Đăng Hàn Tuyết đang ngủ thì Tiểu Yến tới đánh thức ,T.Yến nói “ nhị tiểu thư ,VươngVương Phi tới chỗ của đại tiểu thư ,bọn nó tí phải làm sao “

H.Tuyết đang ngủ nhưng nghe những lời đó bắt đầu như 1 cái lò xo ,nhanh như cắt chạy đến Nhân An Cư (chỗ của Hàn Băng) nhanh chóng ra lệnh cho T. Nguyệt nằm vào chỗ của Hàn Băng và trùm chăn lên (giả vờ ngủ đó bà con) chỉ vừa thì xếp xong thì ở ngoài có tiếng nói “ Vương Phi đến” H.Tuyết nhanh chóng chạy ra ngoài cửa thực hiện kế hoạch dự dõ .vừa thấy Hàn Tuyết ,Vương Phi nói:

-Hàn tuyết à ,sao con đến chỗ Hàn Băng sớm vậy ,có chuyện gì ak

-dạ.....không có nhưng mẫu thân tới thăm đại tỉ có việc gì ko ạ_ Htuyết

-ta có chuyện muốn nói với Hàn Băng ,mà nó đâu rồi _VP lại hỏi

-dạ.....đại tỉ đang ngủ có gì mẫu thân cứ nói với Tuyết nhi dc rồi ,hôn qua H.Băng tí học đàn mới tay nên hôm nay đây muộn _H.Tuyết

Như ko tin Vương Phi đi vào cửa thì thấy có người đang nằm thì lại trở ra nói với Hàn Tuyết :

-mai Nương cùng với phụ thân con phải lên Giang Nam có chút việc ,dù gì thì Hàn Băng cũng là người có quyền nhất nên ta dặn nó mấy việc cần chú ý ,mà Băng nhi đang ngủ thì ta nói với con cũng dc _ sai đó Vương Phi dạng dò rồi đi ra ,bấy h Hàn Tuyết mới thở phào nhẹ nhõm còn 4 nhười kia cũng như thoát nạn diệt thân , dần sáng ngày hôm sau ko thấy Hàn Băng trở về thì Hàn tuyết lo lắng thực sự ,lệnh cho 4 nữ tử kia cùng với mình ra chỗ tổ chức hội hôm nọ tìm kiếm

Sáng đây sai khi dùng điểm tâm thì hần đưa Hàn Băng trở về ,ra khỏi cung đang đi thì Nó thấy A Tử nghi Hàn Tuyết cũng đang ở đây tìm nó thì bất tên kia dùng xe ngựa lại vội chạy xuống xe nhìn thấy nhỏ bạn thì nó chạy nhanh lại ôm lấy Hàn Tuyết hần thất thế có chút tí7c1 trong lòng nhưng nhờ đó là sư huynh hay tiểu đệ của nàng thì sai ,nhưng cho dù là thế thật thì giữa thanh thiên bạch nhật cũng ko nên làm cái hành động đó ,lỡ như tên nam nhân đang ôm nàng là “thanh mai trúc mã của nàng thì sao nhủ ,hần với nàng đã có hôn ước rồi thì sao ,biết vậy hôm qua hần “ ăn “ nàng cho rồi ,hần vừa giận mình ,giận người (thỏ Thuyết trên đầu Thiên Long ca có khối rồi đó)

Sau khi ôm (nhưng ko có hôn) thăm thiết thì Hàn Băng trở lại chiếc xe ngựa nói với hần :

-cảm ơn người vì chuyện hôm qua đến giúp ta và hôm nay còn đưa ta về nhà nữa –Hàn Băng nói nhưg hần vẫn lặng tờ ,nó lấy tay quơ trước mắt hần nói

-ê người sao vậy bị bệnh ak

-kia là ai – bấy h hần mới lên tiếng giọng nói còn mang chút nóng giận

-ak ,đó là bạn ta mà có gì ko _HB, ” bạnchắc chắn hần là thanh mai trúc mã với nàng ấy rồi “đó là suy nghĩ của hần và trên đầu chuẩn bị bốc lửa tới nơi rồi ^^

-ko cho nàng nói chuyện với tên đó _Hần đe dọa Hàn Băng định cãi lại nhưng thôi kệ nàng gét đầu chạy đi nhưng 1 lúc sau thì chạy lại hôn nhẹ lên má hần rồi bỏ chạy đi vì gương mặt còn tên ngồi trong xe kia thì bắt độn gmat mấy s ,toàn bộ khối ,l7ã đã tiên tan đi hết rồi ^^

Sau 1 trận lâm li bi đát khi dc gặp lại bạn người thân duy nhất ở thế giới này thì bất chợt Hàn Tuyết trở nên bộ dạng tươi cười ,Hàn Băng khẽ rùng mình vì con thịnh nộ se81p tới ao cũng biết trước khi biến động thì nó rất nhẹ nhàng mà ,chính thế vừa đặt chân vào Phủ thì con

giận của Hàn Tuyết bắt đầu nổi lên :

-nhanh đi thôi ,chúng ta cần nói chuyện _ giọng nói của Hàn Tuyết mang theo chút giá lạnh

-vừa vào phòng thì H T lên tiếng ;

-nói mau cho tao biết mày đã đi đâu

-Hàn Tuyết ak mày đừng giận mà ,tao biết tao sai rồi _HB năn nỉ

-mày chưa trả lời câu hỏi của ta ,nói mày đã đi đâu _HT tiếp tục hỏi

Hết cách HB đành phải đổ lỗi cho hấn thôi ,”hey... đành phải vậy “ Hàn Băng thăm nghĩ ,hít 1 hơi rồi nói (HB tí chuẩn bị diễn kịch nè ,sau này chuyển từ thiết kế sang diễn viên á):

-Hức.....mày ko biết thì thôi ,tao đang đi thi bị 1 gã đánh lén sau lưng rồi mang về chỗ của hấn ,hức.....mày biết ko thì ra tên đó làm ở lầu xanh ,hứcko may tại bị phát hiện là thân nữ như ,hấn chiếm bị làm “ nhựt “ tao thì có người đến cứu ,biết ai ko chính là cái tên ở trong Hồng Cung c9ó ,tao sợ quá ngất xỉu ,may mà hấn đưa vào cung rồi hôm nay mới đưa tao về nè ,mày ko an ủi tao thì thôi đành ghen lại **** tao ,hức.....

Quả thật lời nói dối quá xuất sắc làm chi Hàn Tuyết ti om lạng 1 hơi ,tức giận thì giảm hơn nửa nhưng chưa tin lắm nên nói :

-có thể ko ,mày có võ công mà ai có thể bắt mày ,với trí óc của mày mà bị trời sao còn bị phát hiện là nữ ,tao cần phải xem lại ak

-bị đập từ đằng sau thì sao mà phản ứng dc ,hấn lôi tao về ko ngờ cái nón rơi ra ,lúc đó tao vẫn bị bất tỉnh nhân sự trời là đúng rồi

-Thế còn tên trong cung kia sao lại tới đúng lúc thế _Hàn Tuyết vặn vẹo

-tại vì ...vì

-vì này h mày lừa tao chứ gì ,khỏi nói ,nhìn mắt mày là biết mày ham chơi nên bị tên kia rui vô cung chứ gì ,mày nên nhớ là tao là bạn với mày từ nhỏ nha ,mày nói dối là tao biết liền á

-trời ,biết rồi này h làm tao suy nghĩ nát óc trả lời mấy câu ? rất chi là “ khoai “ của mày

-mà tao thắc mắc ,sao hấn lại biết mày là nữ ,mày có bị hấn chiếm tiện nghi ko

-SAFsty.....chỉ ôm thôi ,ko có kiss _HB thuật lại

-vậy mày ngủ chung với hấn chứ gì

-ikm thì chỉ là ngủ chung thôi mà có gì đâu ,với lại tao thấy tên đó cũng tốt (ềo sau này mới biết tốt hay xấu ak)

-mà nhắc tới ngủ chung mới nhớ sao dạo này mày ko bị lôi vào cung ‘thị tẩm “ nhỉ

-ê mày nói cái gì đó ,muốn tao đi lăm ak _ thế là 2 vị tiểu thư lại như thường trực đuổi nhau khắp nơi trong Vương Phủ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: ước mơ thành hiện thực

2 tuần sau đó

-hey.....ngủ sướng quá ,bây h là h nào rồi nhỉ sao con nhỏ Hàn Tuyết ko gọi mình như mọi hôm hay là bị bệnh _ Hàn Băng thức dậy vươn mình 1 cách uể oải (ngủ ít cũng kêu mà ngủ nhiều cũng nói ,hey.Ti Hàn Băng Đúng là “ lười ko xương ‘mà) suy nghĩ 1 lúc rồi cùng với Tiểu yến và T .Nguyệt đi đến chỗ của Hàn Tuyết ,khi đi vào trong phòng thì thấy H.Tuyết nằm im bất động tưởng bạn mình có việc gì ,H.Băng liền chạy tới nắm tay ,sờ trán nhưng vẫn ko có dấu hiệu của bệnh ,đang nhắm mắt cố quên đi cơn đau ,nó đã sai A từ và T.Xuân đi tìm thuốc rồi ,ko ngờ có người đến quấy rối ,mở mắt ra thì thấy là Hàn Băng ,H.Tuyết nói :

-sao hôm nay mày sang đây ,có việc gì a _HT

-tao thấy mày ko gọi tao thì tưởng mày bệnh nên sang thăm thể Anử và Xuân đi đâu rồi mà mày bị sao vậy

-tao đến ngày.....

-đến ngày gì ,ngày gì mà mày ngủ thế này

-là ngày đó đó ,ngày đó là con gái ai cũng phải có HT hơi bức nên gong nói to lên 1 chút

-ngày đó là ngày nào ,sao nói úp mò thế

-sao mày “gà” thế kìa ,mày có phải là con gái ko_h thì HT thực sự tức giận lắm rồi ,bụng đang đau còn phải gân cổ giải thích với con kia nữa,còn 2 tiểu nha đầu kia cười khúc khích vì chủ nhân của mình

-đây là câu cuối ta nói với mày ,tao nói xong mày làm ơn đi chỗ khác dc ko ,là ngày “khí *** đỏ” đó chị ,rồi đi đi

Bây h Hb mới hiểu

-trời có thể thôi mà nói đại ra đi ,có ai chọc đâu mà ,mà mày đau bụng lắm ak đã nói A Tử đi lấy thuốc chưa _Hàn Băng gian tâm kỏi rồi rít ,Hàn Tuyết ko nói gì gắt đầu

-vậy tao đi tập võ nha ,hôm nay nghỉ đi ,hôm nào hết đau thì đi _Hàn Băng dặn dò rồi chạy ra ngoài cùng với T.Yến và T.Nguyệt ,ko quên chọc “khí *** đỏ tao đi đây” làm cho Hàn Tuyết cười ra nc mắt ,vừa nãy còn bảo là ko chọc mà vừa ra khỏi cửa đã dở chứng rồi ,sau khi Hàn Băng đi thì a tử cũng về mang cho H.Tuyết 1 bát nc có màu nâu ,tuy đắng nhưng vì tương lai nên đành bầm bụng uống hết ,sau khi nghỉ ngơi cũng đã bớt hẳn nhưng trong mấy ngày này ko nên vận động mạnh như tập võ nên ,Hàn Tuyết ra Đài Vong Các đánh đàn

Thiên Long đang ân ái ái với Mật Phi thì Thiên Dương (hậu vệ thân tín ,hết sức tring thành) của hần tới ,nói vọng vào “Vương Gia ,Hoàng Thượng có lệnh triệu kiến Vương Gia vào cung gấp” ,tuy người bên cạnh ko muốn nhưng ko thể kháng chỉ của Hoàng Thượng dc ,sau 1 lúc hần cũng chuẩn bị xong mọi việc ,” tên Hoàng Thượng này thật là tàon gọi vào những lúc ta đang hưởng thụ “Thiên Phong nghĩ chiếc xe ngựa đang đi chậm chậm ,bỗng hần nghe thất tiếng đàn rất trong trẻo ,nó thực sự rất hay “chắc chắn người đánh nó cũng là 1 nữ nhân “Thiên Phong thầm nghĩ(tình đào hoa lại nổi lên rồi đó ,caca này mấy lên chết vì nữ nhân) rồi kêu người dừng xe ,Thiên Dương hiểu ý định vào lời người đó ra nhưng hần ko muốn và tự hần đi vào ,xem xét tình hình Thiên dương báo lại đây là phủ Tể Tướng Vương Gia ,nhưng kệ ,hần vẫn muốn vào

tường rất cao nhưng với võ công của hần thì có hề gì ,nhanh như cắt hần dùng khinh công nhảy vào trong phi hướng theo tiếng đàn mà tới ,càng gần hần lại càng muốn xem nữ nhân như thế nào mà lại đàn dc 1 bản nhạc du dương như thế ,nhưng trong lòng vẫn ko phủ nhận 1 nữ tử bình thường vì đây là phủ Vương Gia ,hần có thừa bạc để tìm người về dạy cho nữ tử (con) của hần ,bước chân Thiên Phong ngày càng nhanh thì bất chợt.....

bất chợt Thiên Phong khựng lại ,toàn thân hần bất động tim hần đập ngày càng nhanh khi thấy bức tranh mà bấy lâu nay gìn giữ có thật ,1 cảnh vọng rất cổ kính ,xung quanh toàn nước ,màu xanh nước hòa với màu xanh của bầu trời làm 1 ,những cội cây liễu đang rũ xuống hồ nước như vờ gọi ,phong cảnh rất hữu tình ,nhưng những thứ đó chỉ làm nền cho “nàng” 1 bộ xiêm y màu hồng nhạt càng làm cho nàng nổi bật trên nền xanh bao la ấy ,những cơn gió nhẹ thổi tới làm hco những lá liễu đung đưa ,những lọn tóc đen tuyền của người thiếu nữ ấy cũng khẽ đong đưa theo nhịp của tiếng đàn ,hần ko ngờ trước mắt hần là 1 giai nhân khuynh thành ,đỏ nc ,nhưng cái làm cho hần bất ngờ hơn đó chính là “nàng” người con gái trong tranh ,ko ngờ hần lại tìm dc nàng nhanh như thế ,nhìn nàng tận mắt như thế này còn tuyệt nữ hơn ngàn lần khi nhìn trong tranh ,trong vô thức đôi chân của Thiên Phong đi lại gần gần Lầu ấy hơn ,đôi mắt dán chặt vào người thiếu nữ ấy ,trái tim thì lỡ nhịp ,còn tâm tư đang phiêu dạt cùng tiếng đàn đến tận chân trời xa xôi nào đó .Thấy có Người tới ,Hàn Tuyết dừng lại khẽ nhưn mày nhìn người lạ mặt nữ quan cân đối ,nếu ko phải nói là “tuyệt mỹ” có lẽ hần rất cao ,mặt phượng mày ngài ,toát lên khí chất của bậc đế vương ,H.tuyết cất lời :

-ngươi là ai ,sao nãy h ko lên tiếng

Khi nghe giọng nói ngọt ngào mềm mại ôn nhu thanh thoát ,hần mới sực nhớ ra mình đang ở đâu ,hần trả lời

-thưa ,tiểu nhân là Thiên Phong là người làm ở phủ này ,thấy tiểu thư đàn hay quá nên tiểu nhân mạo phạm làm phiền _hần trả lời ,hần thừa biết trong Phi này làm gì có người như thế ,nói chung thì hần cũng biết hết nữ nhân trong phi ,mà nhìn nàng mặc đồ sang trọng thì ko phải là hạ nhân nên chắc chắn là người hần nên hần cũng ko muốn tiết lộ danh tính

Hàn tuyết liếc nhìn con người trước mặt nhìn người nam nhân kia ,tuyệt đối hần ko thể là hạ nhân dc ,Hàn Tuyết ở đây cũng gần dc 4 tháng rồi ,hầu hết hạ nhân trong phi3 nó đều nhớ mặt hết ,tên này chắc chắn ko phải ,thứ 2 bỏ đồ hần mặc tuyết nhiên ko phải thứ rẻ tiền ,nếu ko muốn nói là đồ thượng hạng ,khí chất của hần làm cho ngu7oi2 khác cũng phải nể phục dù chưa biết ,nhưng nhìn mặt tên này rất quen ,hình như đã gặp ở đâu rồi thì phải ,trong đầu Hàn Tuyết lóe lên ý nghĩ “nếu hần muốn chơi đùa thì mình cũng chiều theo thôi ,xem ai lộ danh tính trước ,dẫu gì thì nó cũng đang rảnh mà ,Hàn T nói:

-ukm ,ta mới đến phủ hôm qua ,chắc là ngươi ko biết ,là do Hàn Tuyết tiểu thư mời ta đến ,ta và nàng là bạn tâm giao

-nàng là bạn của Hàn Tuyết tiểu thư _hần nói ,trong đầu nghĩ “Hàn T như thế mà có gười bạn thế này quả thật là uống phí mà

-ngươi có thể lấy cho ta 1 chén trà dc ko ,người hầu của ta đi mất rồi ,vội lại ở đây ta k quen ai cả _hàn tuyết nói với giọng rất chi là ngọt ngào trong đầu thì nghĩ “cho ngươi chết dấm lối dối bản cô nương”

Sai 1 líc do dự hấn cũng phải đi sâu vào trong tìm “trà” rất may là hấn đang đi thì gặp T.Yến đang mang trà cho HÀn Bắng ,hấn chặn lại điểm huyết rồi biến đi ,hại HÀn Bắng tí khát khô cổ họng còn T.Yến nhà ta ngo ngác vị bị **** ,trong đầu nhớ rất rõ đã mang trà rồi

Khi hấn mang trà đến thì HÀn Tuyết đang đánh bài cảm tiếp theo ,hấn tới thì nàng dừng lại, Thiên Phong lại gần cúi người để chén trà trên bàn h thì hấn chỉ cách HÀn Tuyết 1 bc chân gờ thì hấn có thể nhìn rất rõ từng chi tiết trên khuôn mặt kia : Mày xanh tựa liễu, cong như vành trăng non, môi anh đào hồng tươi, mũi quỳnh xanh xắn, làn da băng cơ ngọc tuyết trắng mịn giống như tượng sáp, cao quý hào phóng, dáng vẻ phong tình, phong thái xinh đẹp tuyệt luân không gì sánh được.trong phút giây 1 mìn hương dịu nhẹ mà thanh tao lướt qua mũi hấn ,hấn muốn tận hưởng cảm giác thik thú này nhiều hơn nhưng ko ngờ lại có “ kỳ đà “

Khi HÀn Tuyết đi ra Dài Vong Các luyện cảm thì A tử và T.Xuân cũng ko muốn làm phiền ,đúng lúc vương phi triệu kiến nên a Tử đi ra gọi Nó _ HÀn Tuyết vô nhưng khi tới nơi thì thấy ko chỉ tiểu thư nhà mình ở đó mà còn có 1 vị công tử tướng mạo phi phàm đang ở đó ,nhưng ko chậm trễ A tử đi vào ,cúi đầu chào vị công tử kia rồi nói nhỏ vào tai HÀn Tuyết “ Tiểu thư Vương phi mời người và đại Tiểu thư

HÀN Tuyết ko nói gì chỉ gật đầu ,nói với tên kia “ta phải đi rồi ,cáo từ “ rồi đi thẳng hấn thì vẫn ngo ngác vì lần gặp cấp tốc của hấn với Mĩ nữ ,rồi bay ra ngoài ,nhưng bị Thiên Long _Hoàng Thượng “hát “ 1 hồi vì tội chậm trễ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: lại vào cung

HÀN Bắng và HÀn Tuyết đang luyện võ thì T.Minh ,người hầu bên cạnh Vương Phi tới ,Nhìn thấy 2 bọn nó ,T.Minh liền cúi đầu chào:

-T.Monh xin bái kiến 2 vị Tiểu thư

-ukkm, đứng lên đi ,ko cần phải quỳ như thế đâu _HÀN Bắng nói

-ngươi đến đây có chuyện gì ak _HÀN T biết có việc nên hỏi

-dạ theo lệnh của Vương Phi ,Tiểu nhân đến đây mời 2 vị Tiểu thư Đến chính viện ,Vương Phi có chuyện muốn nói _T.Minh

-có chuyện gì mà phải gấp như thế chứ ,T.Minh ngươi có biết chuyện gì ko? _HÀN Bắng hỏi

-dạ ,T.Minh chỉ phụng sự làm việc ko biết gì hơn- T.Minh ập ứng nói

-thôi ngươi đi trước đi ,bọn ta sẽ tới sau _HÀN Tuyết

khi T.Minh vừa đi khuất bóng thì HÀn Bắng với bản tính tò mò từ cha sinh mẹ đẻ ,ko các người kia có biết hay ko ,vẫn cứ hỏi :

-Tuyết Nhi a ,ngươi có thắc mắc là tại sao mẫu thân lại gọi chúng ta gấp như thế ko?

-theo ta nghĩ chắc là Nương gọi để cùng vào cung bái kiến thái hậu _HT trả lời

-tạo sao lại vào bái kiến làm gì cơ chứ _Hb

-ngươi nên biết chúng ta đang trong thời cổ đại ,đạo quân -thần đứng vị trí rất quan trọng ,thái hậu vừa từ giang nam ttrở về cung đạo làm thần tử thì nên vào cung bái kiến ,vì lại cha chúng ta với Thái Hậu là Huynh- muội ko đi ko dc _Ht giải thik

-ừ mà sao ngươi biết

-mất ngày trước ta có nghe cha nói ,mà hình như ngươi cũng ở đó mà ,cái tậ nhà ngươi ăn cho nhiều vào mập như heo ,ko ai thèm lấy đâu ,ngươi nên biết thời này con gái mập ko có cửa đâu _HHT

-hừ ta trời cho xinh đẹp ko ,ăn nhiều cũng ko mập ra đâu mà sợ ,yên tâm với vẻ đẹp "chim sa có lặn" như ta thì sao mà "chống ề " dc

-ukm nhìn thấy sắc đẹp củn ngươi cá chắm chìm còn chìm ko có ko khí cũng chết theo _Ht trên

-con kia dám nói ta như thế ak _Hb nói rồi đuổi theo.....

thân Thỏ

đúng như lời của Hàn Tuyết nói ,Vương phi muốn cùng nữ nhi vào cung thỉnh an Thái Hậu nhưng có 1 điều mà Hàn tuyết vẫn ko hiểu là chỉ có mỗi Hàn Băng tí đi thôi

trong Hoàng Cung

vừa từ giang Nam trở về thì Thái hậu lập tức truyền Hoàng Thượng đến

-Hoàng nhi thỉnh an Mẫu Hậu _Thiên long

-Hoàng nhi ak,con ngồi xuống đi ,ta có chuyện muốn bàn với con _THái Hậu

-có chuyện gì mà vừa về cung chưa kịp nghỉ ngơi mà mẫu hậu đã gọi con vậy _TLong

-con cũng đã đến tuổi trưởng thành ,ta thiết nghĩ nên lập thê thiếp cho con _Thái hậu

-nhưng.....

-ta nghe Hải Công Công báo lại 2 lần thị tẩm trước kia ,con chẳng tới phòng của cô nương nào cả ,Dung Mama đã kiểm kê rồi _Thái Hậu nói tiếp

-ta thấy nhi nữ của T.Tướng rất được ,vậy đến mùa xuân chúng ta sẽ làm Hỉ sự ,lập Hàn Băng làm Hậu ,quyết định vậy đi ,thôi con về nghỉ ngơi đi ,ta thấy mệt rồi _Thái Hậu nói 1 hồi ko cho Thiên Long kịp trở tay ,thế là từ " Từ Ninh Cung " Hoàng Thượng trở về "ngự thư phòng với vẻ mặt ko thể buồn chán hơn

Vương Gia phủ

-tại sao ta lại phải vào cung 1 mình cơ chứ ,ko có người chán chết đi dc _Hàn Băng than

-thôi than thờ gì chứ ,Mẫu thân có ý riêng của người ,cho người đi cũng có ý gì đó

-nhưng tại sai còn phải trang điểm rồi thay đồ ,gặp Thái Hậu thôi mà _HB

-hình như gặp Hoàng Thượng luôn đó ,ta nghe nói ,Hoàng Thượng rất đẹp trai ,khôì ngô nha ,vội lại vẫn còn "thận độc " nha

-ế ,mà thận độc là gì thế mày

-con gà "thận độc là độc thân đó chị _Ht nói tiếp

-thôi vào trong đi bàn cô nương sẽ biến người trở thành 1 tiên nữ giáng trần cho coi ,vừa dứt lời thì Hàn Tuyết lôi tuốt Hàn Băng vào phòng ,vừa kẻ mặt vẽ mày son môi.....cuối cùng thì cùn hoàn thành

-tên ten.....mau mở mắt ra xem người có nhận ra chính mình hay ko nè _HT

Hàn Băng từ từ mở mắt ra ,trong gương đồng phản chiếu

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

trên gương đồng phản chiếu 1 nữ nhân vô cùng xinh đẹp mắt phượng mày ngài ,mọi thứ đều hoàn hảo đến từng mm ,khuôn mặt Hàn Băng đã rất tuyệt rồi cộng thêm trang điểm có thể nói là tuyệt mỹ ,khuôn mặt sắc sảo ,nhưng lại ko mất đi vẻ lạnh lợi vốn có ,thêm vào chút dịu dàng nữ tính nhưng cũng rất thanh lịch ,nhìn thấy mình trong gương ,Hàn Băng phải mất mấy "s" để có thể ngáp cái miệng nhỏ xinh đang rớt xuống ,cuối cùng bộ não cũng hoạt động trở lại :

-Hàn Tuyết a ,người quả thật lợi hại nha ,làm ta suýt tí nữa quên khuôn mặt ta rồi ,tài nghệ của người ta thật khâm phục _Hb khen tằm tắc ,nhưng:

-nhưng nhìn qua thì quả thật là khác nhưng nhìn gần lại thì cũng nhận ra ta thôi ,tài nghệ của người rất tốt nhưng nói đi cũng phải nói lại ,nếu ko vì ta xinh đẹp trời ban thì người tài giỏi cỡ nào cũng ko thể biến trở nên mỹ miều _Hb tiếp lời ,cho Hàn Băng nói hết rồi Hàn Tuyết mới nói:

-người câu trước vừa khne ta câu sai ko những hạ thấp ta mà còn tôn người lên tận trời xanh luôn đó

-thôi chúng ta đi nào ,Hàn Băng đứng phắt dậy ,chuẩn bị ra khỏi cửa thì:

-ê ,khoan đã người định mặc bộ đồ này tiến cung sao _HT ?

-có gì ko ta thấy bộ đồ màu thiên thanh này rất đẹp mà _Hb

-ko dc bộ này tuy có đẹp nhưng ko thấy toát ra khí chất vương giả ,người nhanh đi vào mặc bộ này cho ta nhanh ..nhanh -Ht vừa nói vừa đẩy H.Băng vô phòng ,khi H.Băng trở ra thì quả thật là rất hợp với khuôn mặt dc trang điểm ,toàn thân toát lên vẻ cao ngạo nhưng rất thu hút ,đúng với khí chất mà H tuyết cần ,Hb? :

-có cần phải mặc bộ đồ như thế ko ,ta thấy ko ổn chút nào _Hb kì kèo (thứ mà Băng tí mặc là 1 chiếc váy kiểu áo ống rồi váy xò ra ,bên ngoài khoắc hồ ,1 chiếc áo ren mỏng cùng màu đỏ)

-ta thấy rất dc .ko sao đâu ,người mau đi đi, chắc Mẫu thân đang chờ đó

-ukm vậy ta đi ,chút nữa ta sẽ trở về với người _Hb nói rồi chạy vèo ra khỏi cửa ,thấy a từ Đang từ ngoài đi vào phòng ,thuận miệng nói :

-a Từ ,xin chào ,rồi vọt đi

a từ thì ngạc nhiên vô đối ko biết cô gái xinh đẹp nào lại có mặt trong phủ ,đến khi hỏi Hàn Tuyết mới biết đó chính là : đại tiểu thư

khi vào cung như lần trc nó _Hàn Băng cũng dc 1 vị công công dẫn vàocon đường đi vào " Từ Ninh Cung " ko khác gì là mấy nhưng hôm nay ko có Hàn Tuyết đi cùng nên Nó _Hàn Băng có phần chú ý tới cảnh vật xung quanh hơn ,Nó đặc biệt chú ý tới cái cửa trên đó viết " Vườn Ngự uyển " ,nó thắc mắc ,nghe Hàn Tuyết nói trong Cung chỉ có "Ngự Hoa Viên " chứ chưa từng nghe cô ấy nhắc tới " VNU" , "chút nữa mình phải vô đây xem " Nó thầm nghĩ. nhưng người trong cung quá quá khách hay ko mà nhìn nó chằm chằm như thế ,ko phải mặt bị dính cái gì chứlàm cho nó lúc đến đây tự tin vô bẽ ,càng đi vào thì phần "tự ti" nổi lên ko ít.....

Hắn _Thiên Long đang rất tức giận vì chuyện lập hậu ,hắn chỉ mới hơn 18 có chút xúu thôi mà ,nghĩ đến chuyện này có phải quá sớm hay ko ,tức thêm là vì gần 1 tháng rồi mà ko thấy nàng _Băng Nhi đâu ,ko phải là nàng bỏ hắn đó rồi chứ ,cái tên lùc1 hắn gặp khi đưa nàng về cũng thật đáng lo ngại ,hắn định đi ra ngoài cung 1 chuyện 1 là có thể tình cờ gặp lại nàng ,2 là có thể trốn thoát Thái hậu ,qua 18 năm sống trên đời hắn cũng biết Mẫu Hậu của hắn nghĩ cái gì là phải làm ngay cái đó ,kinh nghiệm cho hắn biết Người hôm nay chắc chắn sẽ gặp mặt Vương Gia và Vương phi bàn chuyện

biết thế tội tình gì mà chui đầu vào rọ nhĩ ,hắn vừa ra khỏi cung nhưng : suy đi nghĩ lại ,ở lại vẫn hơn ,nên hắn bước vào định đi tới 'Ngự hoa viên' nghỉ ngơi nhưng sợ nhiều người ,đầu sao cũng mang tiếng là ra ngoài ' vì hành " thì cugn4 nên tìm nơi vừa trốn vừa nghỉ ngơi chút ,chỉ có ' Vườn Ngự uyển " là đáp ứng dc nhu cầu mà hắn đưa ra

thời tiết hanh khô thế này thì nghỉ ngơi ở gần hồ Ngự Uyển quả thật là 1 ý kiến rất hay ,nghĩ thế hắn _Thiên Lonng phi như bay tới " Vườn N Uyển "

Từ Ninh Cung

-thần thiếp bái kiến Thái Hậu _Vương Phi

-nữ nhi xin ra mắt Thái Hậu ,Thái Hậu cát tường _Hàn Băng

-2 khanh đứng lên đi ,oh Hàn Băng lâu ko gặp nhìn người xinh ra đó _THái Hậu

-nữ nhi ko dám _Hàn Băng nói 1 cách máy móc

Sau khi nói những chuyện ko đâu thì Thái Hậu cho mời Hoàng Thượng Đến ,đây cũng là điều mà Hàn Băng chờ đợi cả buổi trời ,nghe nói Hoàng Thượng phong lưu đa tình ,

anh tuấn nên Nó phải gặp mắt tên Hoàng Thượng này xem có như lời đồn hay ko ,hey.....cái tên công công này quả thật là lâu la nha ,trong khi chờ đợi Nó uống 3 lli trà rồi mà vẫn ko thấy đâu khi về thì nói : " bầm Thái Hậu ,lĩnh canh nói Hoanng2 Thượng đã ra ngoài cung từ sớm rồi a " ,trời bực thật làm nó chờ lâu như thế có phải quá kinh người ko ?? nhưng nhìn mặt THái hậu còn ghê hơn ,chắc người tức lắm nhĩ?? thôi nó phải chuẩn thôi mắt công tự dưng rơi đâu nó ko phải tôn ngộ không đâu có đâu mà lấp vào ,nghe4 rồi nó xin ra ngoài trước để lại Mẫu thân của Nó với Thái Hậu kính mến

đi ra ngoài ko khí tốt hẳn ,nó bay nhanh tới cái nơi có tên " V Ngự u "

oa phải nói có rất nhiều loại cây nha ,cây nào cây đó dc tía kỹ càng giống như mấy con thú vậy ,ế bên kia có hồ nc kia ,nó chạy ra hồ nc bên cạnh ,mắt tìm mấy cục đá , nc + đá = lia đá^^

cái này hồi ở thế kỷ 21 nó dc mấy đứa chỉ cho rồi nhưng ko biết làm ,bây h thử lại

lần 1 , 1 cái : lần 2 , 1 cái ; lần n . 1 cái , nó tức muốn điên lên lòng tự hỏi : tại sao lại như thế , nó nhớ rất rõ kỹ thuật mà , hey....bất chợt nó nhìn thấy rất nhiều cá vàng , haha vậy là có thứ để chơi rồi , thật vui , nó tìm cục đá to hơn ném xuống nc , tuy ko Kill dc con nào nhưng nhìn nc bay tung tóe cũng thấy vui vui.....

Hắn đang ngủ ngon bỗng nghe thấy tiếng nước bắn , cứ ngỡ là mấy con cá nhảy trên nc (cá mập) nhưng dần dần tiếng nc ngày càng to , có cả những giọt nước bay trên người hắn nữa , này h thì hắn có thể chắc chắn rằng có kẻ đang phá nơi này , hắn đứng dậy đi tìm kẻ phá bình kia

Đi 1 lúc hắn cũng đã phát hiện ra tên đó hình như là 1 nữ nhi , xiêm y màu đỏ , khiến người ta có cảm giác rất đài các kiêu ssa , chắc hẳn là con nhà quan trọng chiều rồi , nhưng tên quan nào dám dẫn nữ nhi đến nơi này nhỉ , hắn bực dọc nghĩ , bước chân nhanh chóng đi đến nơi của nữ nhân kia

với sự phát hiện nhạy bén của người học võ Hàn Băng hiển nhiên biết dc có kẻ đang đi tới , Nàng ngoảnh mặt lại ...

Hình như người phía trước đã phát hiện ra , người đó quay đầu lại , là 1 nữ nhi thật sự làm rung động lòng người , nhưng nhìn kỹ thì hắn mới thực sự ngạc nhiên khi người đó chính là Nàng - Băng Nhi hình như nàng trang điểm thì phải , với sắc đẹp của nàng cộng thêm bộ xiêm y kia trông nàng như 1 đóa hoa mẫu đơn giữa ánh nắng chan hòa , cảnh tượng này thật là làm cho " động lòng người " hắn sẽ ko nói dc gì cho đến khi Hb gọi :

-ế là ngươi sao thất là tròng hợp nha , ta tưởng tên nào muốn đánh lén ta chứ

-ukm , sao nàng lại ở đây -Hắn hỏi

-chẳng có gì cả ta thik thì ở thôi , người ko muốn ta ở đây? _HB hỏi ngược lại

-ko

-mà hôm nay trông ngươi ko dc vui cho phải , có chuyện gì à _Hb

-hôm nay ta mệt , nàng muốn giúp ta sao _hắn

-um , chúng ta là bằng hữu mà , nói đi nếu dc ta sẽ giúp ngươi _HB

-vậy cảm ơn , vừa dứt lời hắn đã nhanh chóng đến bên cạnh nàng , hôn lên đôi môi kia , làm cho người Hb mềm nhũn ko có chút phòng bị nào , 7p sau mới dứt ra , Hb giận giữ nói:

-ngươi vô lại ta có lòng tốt vậy mà ...

-ko phải là nàng đáp ứng những yêu cầu của ta sao , ko nhớ ak _thiên long

-hừ..... _Hb nói rồi chạy đi đúng lúc Vương HPi cũng chuẩn bị ra về

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: tết trung thu

-Oa ,đói quá đi mất _Hàn Băng nói với Hàn Tuyết

-mày phải là cầm tinh con heo mới đúng chứ sao lại sinh cùng với tao dc hả-Hàn Tuyết

-thôi mày làm gì mà mặt nhăn nhó thế xí lắm như tao nè cười cho nó trẻ _Hb

-ờ cười như mày người ngoài nhìn vô ko hiểu chuyện tưởng tao bị điên đến khi đó thanh danh của tao để đâu đây _Hàn Tuyết vặn lại

-thôi dc rồi tao chịu thua ,cái với mày vừa ko dc gì mà lại tổn cò-lo _Hàn Băng

-mày biết thế thì tốt ,vì mày biết lễ phép như thế thì sư thi làm sao có thể ngoảnh mặt làm ngơ khi thấy mày đang chuẩn bị sắp xuống gặp Diêm Vương vì đói ,nên tao đã dặn E .Từ đi xuống nhà bếp lấy đồ rồi

_trời mày quả là bạn tốt _HB

1 lúc sau

-Hàn Băng tiểu thư ,điểm tâm của người đây – A tử vừa bê đĩa bánh vào vừa nói

-ôi người mà đến muộn chút nữa thì ta đến ngắt mắt _Hàn Băng nói rồi cho luôn miếng bánh vào miệng ,sau khi ăn no nê thì nói :

-mà loại bánh này là gì thế ,rất giống 1 loại bánh mà nơi chúng ta cũng có ,nhưng hình như ngon hơn và rất quen mắt _Hàn Băng thắc mắc

-.....

-ê tao nói với mày đó Hàn Tuyết _Hb

-đó là bánh trung thu đó chị Hàn Băng ,chị làm như người ngoài hành tinh vậy đó ,cái gì cũng ko biết _HT

-bánh trung thu ,ko ai điên mà ngày thường làm bánh trung thu cả chỉ có.....chỉ có ngày rằm ,mà ngày rằm là..là rằm tháng tám _Hàn Băng cuối cùng cũng kết luận suy đoán của mình

-hờ,..bây h mày mới biết có phải là uqal muộn ko ? _HT

-ko ko muộn đâu ,30 chưa phải là Tết mà ,hình như hôm nay có múa lân đúng ko ,vậy tao với mày đi xem nha _HB

-cũng dc nhưng tao chỉ sợ phỉ thân với mẫu thân thôi _HT

-2 tiểu thư đừng lo hôm nay lão gia với phau nhân vào cung chắc phải đến sáng mới trở về _T.Yến từ ngoài đi vào nói

-sao người biết mà ta chắc chắn rằng người dám ở ngoài nghe lén bọn ta nói chuyện ,T.Yến to gan ,hôm nay ta ko cho người đi xem Múa lân nữa _HB

-a.tiểu thư người tha lỗi cho nô tì đi ,nô tì chỉ vô tình nghe thấy thôi mà,Nhị tiểu thư người giúp em với vừa nói vừa ngược nhìn về phía Hàn Tuyết

-Hàn Băng thôi ko đùa nữa ,vậy hôm nay chúng ta cải nam trang rồi đi ,nhưng lần này người ko dc đi lung tung đâu đó,liệu hồn dù có người bắt đi như lần trước nhớ la to lên đó _Ht dặn

-ta biết rồi lần này chúng ta đi cùng nhau là dc hứ gì . T.Yến người đi chuẩn bị đi, 6 người chúng ta cùng đi _Hb

Lần đầu tiên bọn nó đón trung thu ở nơi này quả thật là náo nhiệt a ,cho dù ko nhiều đèn như ở “hội hoa đăng ‘ nhưng cũng rất vui ,những đứa nhỏ cùng hau đi rước đèn nói chuyện vui đùa ,vui nhất là dc xem múa lân

Trong cung đình như thường lệ cũng mở tiệc mừng trung thu ,Thiên Phong cũng nằm trong những người đó nhưng hẳn lại ko thấy có hứng ,nên cáo từ về phủ ,đang đi xe ngựa về ,nhưng lại phải dừng bắt chợt vì có đoàn múa lân ,mở rèm xem náo nhiệt nhưng lại thấy cái tên kia ở hội hoa đăng lần trước ,nhớ lại vụ hội nữ tử từ đó hẳn xuống xe đuổi theo nhưng ko kịp tên nho sinh đã hòa vào làn người đông nghẹt kia hẳn ta còn chỉ biết tiếc nuối về bình Nam vương phủ nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: đại công tử là ai???

Sau khi thức dậy làm vệ sinh cá nhân xong là Hàn Tuyết lại ra thăm vườn hoa Bát quái ,vừa tưới cây lại có thể thoải mái với hương hoa dễ chịu kia ,như thường lệ Hàn Tuyết lại sang Đạm An cư để đánh thức Hàn Băng ,nhưng với con mắt tinh tường của nó _Hàn tuyết mọi người trong phủ hình như hôm nay bận rộn hơn rất nhiều thì phải ,”chắc chắn lại có điều gì đây “ Hàn Tuyết suy nghĩ trong lòng ,vừa đặt chân đến nơi thì đã thấy Hàn Băng dậy rồi ,đúng là chuyện lạ mà ko nhưng thế nó còn nghe thấy tiếng hát của T. Yến nữa chứ ,vừa vào phòng nó đã trêu;

-hôm nay là ngày gì mà tiểu thư T,Yến của chúng ta hưng phấn đến nỗi hát thế _Hàn tuyết chọc

-đúng rồi đó từ sáng sớm đã nghe thất T.Yến hát rồi báo hại tao đang có giấc mơ đẹp thì tự dưng tỉnh dậy khi nghe thấy tiếng hát của ma nữ trong mơ làm tao hết hồn _Hàn Băng phụ họa

-tiểu thưngười ko biết sao hôm nay có 1 người trong ngũ đại nam nhân trong khinh thành trở về đó _TY

-ai mà lại dc mệnh dah như thế vậy người biết họ là ai ko mà cái người nam nhân đó có đẹp hay ko _Hàn Băng

-có chứ nó thì cách đây 2 năm dc nhìn thấy thường xuyên ,người đó ôn nhu nhã nhặn ,học thức rất cao uyên thâm ,ko những thể văn võ song toàn , khi cười như ánh thái dương xua tan một nhọc _Ty ca ngời hết lời

-eo.người làm như thần thánh ko bằng ,làm gì mà ca ngời lên tận trời như thế _HB

-theo như người nói thì người đó ở trong phi ta _Ht

-dạ đúng như thế ,người đó là đại thiếu gia mà _Ty

-cái gì đại thiếu gia.....-cả 2 đồng thanh

-chúng ta có thể đại ca từ khi nào ,có phải là phụ thân có thêm phi tần khác hả ,tại sao bọn ta lại ko biết _Hàn Băng nói vừa thắc mắc vừa có chút tức giận

-ko ko.....thiếu gia là Vương Phi sinh ra mà ,ànó thì nhớ rồi chắc là lần rơi xuống vực đó làm cho 2 tiểu thư ko nhớ gì rồi _T.Yến

-ukm ,T.Yến a người có thể nói rõ hơn về đại thiếu gia kia ko? _Hàn Tuyết nói

-dạ ,thiếu gia tự là Hàn Thiên ,hơn tiểu thư Hàn Băng 1 tuổi , 3 người là do Vương Phi hạ sinh ,vương gia rất yêu quý Vương phi nên người ko lập thêm thiếp ,trong triều chỉ có mỗi Vương gia nhà ta là người chung tình nhất đó còn các vị quan lại khác ngay cả những vương công quý tộc thì tam thê tứ thiếp là chuyện thường tình,thiếu gia ko ở kinh thành là vì người muốn ra trấn giữ biên ải ,mọi người can ngăn nhưng thiếu gia vẫn đi ,còn chuyện hôm nay thiếu gia trở về thì t .Yến ko rõ _Ty

-ukm thôi người ra ngoài làm việc tiếp đi _Ht

-úi ko ngờ chúng ta lại có thêm người anh ,người nghi thế nào về chuyện này ,Ht _Hb/

-cũng tốt nghe nói tên này học vấn uyên thâm chúng ta chắc chắn sẽ hc hỏi dc nhiều điều _Ht

Nói rồi 2 bọn nó cùng ra vườn hoa chơi ,Hàn Băng chạy đi trước thì thấy có 1 thân thanh y đang đứng đó nhìn hán ta thì cũng là 1 tên công tử nhưng vừa ngược xuống thấy cây hoa Bách Thảo hôm qua nó vừa trồng bị giẫm nát thì máu nóng bắt đầu sôi ,tên kia cũng vừa quay lại nhìn thấy nó ánh mắt hiện lên tia vui mừng nhưng chùng nói dc câu nào thì hán đã bị giáng cho 1 chưởng ,cũng may hán kịp ngăn lại ,Hb nói :

-tên kia ai cho người dám phá hoa nhà ta ,người thất to gan ,ta sẽ cho người biết lợi hại _Hb nói rồi tiếp tục ra đòn

-ta....ta _hán nói

Hàn Tuyết vừa đi tới thì thấy Hàn Băng đang đánh nhau với 1 người lạ khí chất trên người hán cho Hàn Tuyết biết tên kia ko phải người bình thường,thêm vào đó ngũ quan câu đối càng làm Ht chắc chắn hơn ,Hàn Tuyết nói :

-Hàn Băng dừng lại đi ,người làm gì mà lại đánh nhau thế

-tên kia hán dám phá mất cây hoa hôm qua ta mới trồng _Hb

-cái cây này ko phải là do hán gây ra đâu ,nhìn lá héo chắc chắn là từ hôm qua ,chắc là hôm qua có kẻ nào đó giẫm phải rồi _Ht vừa dứt lời thì 1 tiếng vỗ tay phát ra từ người kia :

-tiểu thư người thất thông minh ,cái này chắc cũng là do t.Thư bố trí ,vậy ta có thể thử hay ko _Hán vừa nói vừa chỉ vào vườn hoa Bát Quái

-ukm -Ht

Tên này cũng là 1 người hiểu biết hán rất nhanh chóng đã vượt qua ,tên này thật ko thể xem thường kết nối các dữ liệu với nhau ,hôm nay là ngày tên Hàn Thiên kia về thì xuất hiện ra tên này ,hán chắc chắn là.....

-người là Hàn thiên _Ht ? ,Ht vừa nói dứt câu thì T.Nguyệt chạy vào ;

-2 vị tiểu thư ,người của thiếu gia đã về ,ơ.....Hàn Thiên thiếu gia người sao có thể ở đây

-T.Nguyệt lâu ko gặp ta về trc 1 canh h rồi ,2 người này có phải là nhị muội với tam muội ko _Hàn Thiên hỏi

-dạ _Tn

-2 muội xin ra mắt huynh trưởng _Ht nói

-2 năm ko gặp mà 2 muội khác quá ,nhưng ta mà nhị muội ko nhận ra ư? _H thiên

- dạ thưa thiếu gia mấy tháng trước 2 tiểu thư ra ngoài và bị ngã xuống vực bị mất trí nhớ _Tn

-mắt trí ư,....._Hàn Thiên nói cái gì đó rồi vui vẻ đi ra chính viện

Sau khi chào hỏi nói chung huynh muội Nó cũng rất hợp ý nhau Hàn Băng thì Bắt Hàn Thiên dạy võ công còn Hàn Tuyết thì mày mò với đồng sách y dc do Hàn Thiên mang về ,3 ngày trôi qua hẳn thấy lạ khi 2 muội muội của hẳn thay đổi rất nhiều ,xưa kia Hàn Băng thì rất gia giáo nề nếp nhưng hẳn thấy 1 vị cô nương hoạt bát vui vẻ và điều quan trọng là thik võ công ,còn Hàn Tuyết cô em lém lỉnh hay bày trò thì thay thế bằng 1 người điềm đạm ,ôn nhu rất sắc sảo thông minh ,khi chỉ có 3 người hẳn nói:

-qua 3 ngày ta thấy 2 người ko phải tam & nhị muội của ta tuy 2 cô nương bên ngoài có điểm giống nhưng tính cách thù thay đổi rất nhiều,nói thật đi các người đã làm gì với 2 muội muội của tôi

-ta ,chúng ta_ Hb lấp bắp

-bọn muội là kiếp trên của Hàn Băng và Hàn Tuyết _ thấy hẳn có vẻ là người tốt và tin tưởng dc nên Hàn Tuyết nói rõ với hẳn nhưng sẽ có chuyện thâm vào cho thêm chất hư cấu ,H.Thiên lúc mới nghe có phần ko tin nhưng sai đó hẳn cũng tin sai đó

2 năm trước hẳn có hứa với bọn bằng hữu rằng khi về cả bọn sẽ tới vọng Nguyệt lâu hàn huyện(trong đó có Thiên Thông và Thiên Long ,con của Nam cung tướng quân...)

Trong cung

-Hoàng Thượng ,người có biết h.Thiên đã trở về _T.Phong ?

-ta có nghe nói hẳn ta về cách đây 3 ngày rồi ,ta để cho hẳn nghỉ ngơi ngay2 mai lên chiều _T.Long

-người cò nhớ tới lời hẹn ở Vọng Nguyệt Lâu ?-T.Phog

-có chút ngày mai sai khi bãi chiều ta sẽ tới

Nghe H.Thiên nói mai sẽ dẫn Nó –Hàn Băng và H.tuyết tới cái gì mà lâu vọng Nguyệt ,cũng vui lâu rồi nó ko ra ngoài ,Huỳnh ấy còn nói sẽ giới thiệu vài vị bằng hữu nữa ,hey nhưng Nó sao thế này cảm giác ko ổn chút nào đâu nó hơi nhức rồi ,nó phải đi ngủ sớm 1 chút ngày mai còn đi chơi nữa

Sáng nay định ngủ thêm chút nữa nhưng nhớ hôm qua Hàn Thiên nói hôm nay sẽ có chuyến đi chơi rất vui nên người như nó hiển nhiên rất chờ mong rồi dù đầu cũng hơi ê ê ,mắt thì hoa cả lên chất rồi Nó đang bị thiếu máu hay bệnh đây?đầu biết thế nhưng Hàn Băng vẫn lết tằm thân bệnh hoạn của mình ra ngoài chính viện ,khi ra thì Hàn Thiên và Hàn Tuyết đã đứng ở đó rồi ,nó chạy nhanh ra chỗ 2 người đó nhưng làm sao thế này chân nó như đang đeo 1 sợi xích nặng 1 tấn ,người thì xây xẩm và nó chẳng ý thức dc chuyện gì nữa...

Hàn tuyết đang nói chuyện với Hàn Thiên về cuốn sách y thì thấy Hàn Băng chạy vội tới ,con này chắc ngủ dậy muộn rồi nhưng bc chân của nó hình như ko dc vững cho lắm ,chỉ trong 3 s thì Hàn Băng đã ngã xuống bất tỉnh dưới đất ,làm cho Hàn Tuyết lo lắng khủng khiếp nhanh như cắt Hàn Tuyết vội chạy lại đỡ lấy ,còn Hàn Thiên thì nhanh tay bế Hàn Băng vào phòng ,sai t. Yến ra ngoài mời đại phu tới

,sau khi sai khi khám xong ,Đại phu nói “ Hàn Băng tiểu thư bị nhiễm phong hàn nhưng có khí chất tốt nân cũng nhẹ cần uống thuốc và tịnh dưỡng sẽ khỏi “ làm cho tân can của Hàn tuyết thoải mái hơn hẳn ,Hàn Thiên sau khi yên tâm thì cũng phải đi tới lầu Vọng Nguyệt ,bằng hữu lâu ko gặp ,mấy ngày nữa hẳn cũng phải ra biên cương rồi ,vừa đến thì âu Dương phong đã lên tiếng :

-Thiên huynh 2 năm trc huynh chẳng bao k tới trễ mà nay huynh đã làm cho bọn đệ đội 1 canh h rồi ,nếu huynh ko đến kịp bọn đệ cũng đã ai về nơi đó rồi

-đúng đó 2 năm ko gặp huynh khác xưa nhiều đó _Đương Lam nói

-2 người thông cảm nhà ta mắc chút chuyện ,mà ko ngờ Hoàng Thượng cùng Nhị Vương gia cũng tới tận xin bái kiến _h.thiên

-Hàn Thiên lá gan của người cũng ngày càng to ta là thân chí tôn cũng phải ở đây chờ người sao _Thiên long nói

-phải phạt _t.Phong chen vô

-đúng ,đúng _all

-thế các người định phạt như thế nào ta sẽ chịu _H.thiên

-1 bình nữ nhi hồng _all

.....

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Hỉ sự

Hàn Băng khỏi bệnh ko quá mười ngày thì có 1 tin khiến con người vui vẻ như nó đã thấy bầu trời xám xịt vương phủ có hỉ sự nhưng....

Trong 1 tuần lâu mọi người nói chuyện phiếm

-lão bảo à ,gần đây có chuyện gì hay sao mà đèn đỏ treo đầy đường thế ,phải chăng là có chuyện vui_ A nói

-phải chăng nhà quan nào có hôn sự chăng_ B nói

-chắc quan phải chức to lắm_ C chen vào

-các vị ko biết thôi ngày mừng 10 sắp tới là hôn lễ của Hoàng thượng nên mới to đến thế _tiểu nhị nói

-vậy người có biết vị nữ nhi nhà nào có phước ko_ d hỏi

-là nữ nhi của t.Tướng vương gia _lão bản nói thêm:

-chuyện hôn sự lần này do Hoàng Thái hậu làm chủ hôn lập Hoàng Hậu ,thuế cũng dc giảm đi một nửa

-thật vậy sao là chuyện tốt đó ,các vị đã thấy qua dung nhan của tân Hoàng hậu hay chưa_ A

-chưa bao giờ họa chẳng thì mấy vị công tử tiểu thư quyền quý chứ dân đen như chúng ta làm gì mà thấy dc_ b

Câu chuyện như thế cứ thế dc loan truyền trong khắp kinh thành

Hàn Băng thì tức tối ,bực bội chuyện cả đời người mà ,nó tìm đến hàn tuyết than thở :

-oa.....chán quá sao tự dưng lại như thế chứ tức tức quá , _HB vừa nói vừa đá vào cái gối yêu quý của Ht

-đừng nóng chuyện gì thì cũng có cách giải quyết thôi mà mày nóng vội thì hỏng mọi chuyện thôi_ Ht khuyên

-tao mặc kệ ,tôi nay tao sẽ trốn đi ,mày chuẩn bị hành lý đi tao với mày cùng trốn khỏi đây_ Hb đề nghị

-cũng dc thôi nhưng mày phải nghĩ đến hậu quả của nó sai khi chúng ta đi thì phụ thân và mẫu thân sẽ như thế nào còn mấy chục người trong phủ nữa ,bỏ trốn đồng nghĩa với trái lệnh vua như thế thì sẽ rất thảm_ Ht

-nhưng cha với Thái Hậu là huynh muội mà _Hb cãi

-đừng cho dù ko bị giết thì cũng bị đày ải khổ sai ,người can tâm ư –Ht nhẹ nhàng nói

-ta.....ta

-ta ko muốn kết hôn ,ta còn trẻ với lại ko muốn dính dáng tới những người nơi này

-người nên suy nghĩ lại đi người gần 18 t rồi ,người ở đây 18 là có chồng con đẻ huê,

rồi ,biết người ta gọi như thế là “ gái già “ rồi ko ,có người chịu lấy là tốt rồi _Ht pha trò

-ta đang rầu mà người cứ thik chọc là sao?

-thôi ko đùa nữa ta vừa biết dc 1 việc rất quan trọng ,bảo đảm khi nghe xong sẽ vui lên hơn nữa người cũng có thể yên tâm mà ngồi kiệu hoa xuất giá đó_ Ht

-thật vậy sao ,nói cho ta nghe thử đi_ Ht nói trong giọng nói ánh lên nét vui mừng

-cách đây khoảng 1 năm ,tức là lúc chúng ta chưa tới đây đâu ,hứa hôn của người với tên Hoàng thượng kia có từ thời tiên hoàng cơ ,tên hoàng thượng đó có đến đây và gặp qua Hàn Băng ko phải người Băng Nhi đâu _HT nói

-biết rồi ,vào chủ đề chính đi _HB

-lúc đó hình như Hàn Băng đó cố tình hay bọn t.Yến ,t.Nguyệt vô ý thì tao ko biết nhưng có tin rằng Hoàng Thượng ko vừa lòng với lại Hàn Băng đó sống nội tâm tính khí thất thường ,nghe nói hán ko đồng ý với hôn sự này nhưng là lệnh của Thái hậu mà ,người cũng biết 2 lần “thị

tâm “ trước đầu có nữ nhi nào dc ở lại trong cung nên bắt buộc Thái hậu dùng cách này thôi _Ht

-tức là hiện nay tên Hoàng thượng đó ko thích ta _HB

-ukm có khi vừa cười người về cung thì hần lập tức đưa vào “lãnh cung “ ở luôn

-hừ càng tốt thế lại hay ,mà sao người biết hay vậy

-trời chuyện hôn nhân đại sự của người ta phải điều tra rõ ràng chứ ,đúng ko

-hờ người thật là BFF của ta nha ,vậy thì ta có thể yên tâm xuất giá ,ý xuất giá rồi nhưng liệu ta có thể trốn ra khỏi cung về đây dc ko?,nơi nước lạ người đông ta rất nhớ người a _Hb hỏi

-người nhớ ta u,ở thời này người ta rất sợ LES đó ,người làm ơn tha cho ta đi _Hàn Tuyết nói

-ta nói thất mà người cứ đùa là sao vậy

-ukm tại vui nên đùa ,việc chính nà ,người cũng có thể cũng có thể nhưng người phải cẩn thận lỡ như có tên nào đó biết rồi lắm mồm nói lung tung thì ko những người bị trừng phạt mà gia đình cũng bị liên lụy theo đó _Ht

-biết rồi mà vậy 1 tuần ta sẽ về nhà thăm người 2-3 ngày _HB

-ta mới điều chế dc 1 loại thuốc nè ,người mang theo mà phòng thân _Hàn Tuyết

-đây ko phải là thuốc độc đó chứ _Hàn Băng xem xét cái gói mà Hàn tuyết vừa đưa

-người làm như ta độc ác lắm đó ,đó là thuốc mê thôi yên tâm ko chết ai đâu

-thôi ngủ đi đừng suy nghĩ nhiều nữa –Ht nói thêm

-nhưng ta ko ngủ dc người đàn cho ta nghe đi _HB

-dc

Với tiếng đàn êm dịu mà nhẹ nhàng của Hàn tuyết thì Hàn Băng cũng nhanh chóng chìm vào giấc ngủ 1 cách ngon lành

Vào ngày xuất giá Hàn Băng với tâm trạng có chút bồi hồi ,nó mới cưới lần đầu tiên thôi nha cho dù có can đảm cỡ mấy nhưng gặp mấy chuyện này thì chân tay cũng có phần ko tự chủ dc mà nắm chặt lấy tấm áo ,lại có phần hơi lo sợ ko ngờ nó mới 18 t thôi mà đã lấy chồng rồi thật ko biết nói gì nữa

-tiểu thư người thật đẹp a _T.Yến khen trong khi Nó thì tâm hồn đang bay tại nơi nào đó ,bây giờ mới chú ý tới bản thân đang ngồi trc gương

-uikm người là tân nương xinh nhất mà ta từng thấy _Hàn tuyết khen (trời ạ từ khi tới cổ đại tí H.Tuyết có gặp ai dám cưới nào đâu ,khen như ko^^)

Bỏ mặc những lời đó Hàn ?Băng vận tiếp tục suy nghĩ của mình , bộ đồ cưới này thật là luộm thuộm cái mũ phượng thì nặng chịch ,cũng phải công nhận cái đầu của mấy vị ngày xưa cũng thật ,tâm trạng bồi hồi làm nó càng siết chặt tay của Hàn tuyết hơn ,biết ý Hàn tuyết cũng nắm thật chắc tay bạn mình như truyền sinh lực cho cô bạn ,Nó _Hàn Băng dc 1 người dẫn vào trong 1 cái kiệu rất nhanh sau đó chiếu kiệu nâng lên và tiến về phía hoàng cung ,ngoài kia tiếng kèn hòa lẫn cùng tiếng người nói cười góp vui thêm cho ngày sung hỉ ,nó vén rèm ngoái lại chỉ thấy một người trong nhà đang vẫy tay ,còn mẫu thân của nó đang khóc ,thật là 1 cảnh tượng làm cho con người ta nào ruột mà nhưng có cần phải như thế ko 5 hôm sao là no về mà

Vào cung nó dc 1 người dẫn vào trong , do chum đầu nên nó ko thấy dc mặt vị “phu quân” củ nó nhưng hình như tên này rất quen ko giống với,Nó đang suy nghĩ thì 1 giọng nói vang lên :

-nhất bái thiên địa

-nhị..... tam.....

Khó chịu thất tập tục gì mà bái với lạy nhiều thế nó chỉ muốn đi nghỉ ngơi thôi bụng cũng rã rệu rồi ,thôi nhìn thân chút nữa

khi bái xong 3 lạy thì nó dc đưa đi ,cùng với T.Yến và T.Nguyệt sau khi đã yên vị trên giường thì nó rất nhanh tháo mạng che mặt xuống vừa đi chuyển 1 chút có giọng nói :

-tiểu thư a người ko nên làm như thế mất hên ,để khi Hoàng Thượng tới sẽ bỏ xuống _t.Nguyệt nói

-hần ta sẽ ko đến đâu ,ta rất đói , các người lại đây ăn luôn đi từ Vương phủ tới đây chắc cũng đói rồi _Hb vừa gờ hết xuống lưng thưng ra ngồi xuống bàn

-tiểu thư T.Yến nghe nói hôm nay Hoàng Thượng cưới thêm 4 vị phi tần nữa ,cò phải là quá khinh thường tiểu thư ko _t.Yến

-T.Yến đó ko phải là việc của người ,im miệng đi _T.Nguyệt nói

-ta chỉ ko muốn cho tiểu thư chịu khổ thôi _T.Yến

thôi các người ko nên vì chuyện nhảm nhí đó mà cãi nhau làm gì nhanh ra đây ngồi ăn đi ,hiện tại mọi chuyện vẫn đang trong tầm dự liệu của ta chỉ mấy ngày nữa chúng ta sẽ vào trong “ lãnh cung ” ở thôi

-cái gì ,tiểu thư người ko bị sao chứ tại sao lại muốn vào lãnh cung _t.Yến ngạc nhiên hỏi

-tiểu thư người thất sự làm cho bọn nô tì thấy sợ rồi đó-T.Yến nói tiếp

-thôi ,đừng ngạc nhiên nữa,ta chỉ muốn sống yên ổn ko muốn vào trong cái vòng xoáy của những nữ nhân kia tranh giành để làm gìthôilo ăn đi _Hàn Băng nói kết thúc câu chuyện giữa 3 người

Hì sự ở trong cung khác với ngoài dân gian sao ngày cưới là cô dâu phải đến mời trà cha mẹ chồng và nhận bao lì xì nhưng tên Hoàng Thượng đó hình như là ko muốn thấy bản mặt nó hay sao mà miễn luôn chuyện đó ,hắn vẫn cứ Lên triều như mọi ngày xem như việc hôn nhân này như hư ko ,thật là nếu là nó chịu 1 mình thôi cũng dc nhưng cả mấy phi tần kia cũng phải chịu cảnh như thế “ tên hoàng Thượng này có vấn đề rồi “ trong đầu Hàn Băng nghĩ ,mà kệ hắn ko để ý tới nó cáng tốt chứ sao, mộng ước của nó vào “lãnh cung” sắp thành hiện thực rồi , mà ko biết hôm qua nữ nhân nào dc tên Hoàng Thượng “gà” đó viếng thăm nhỉ nó rất muốn biết a, nó cũng muốn xem thử mấy phi tần có sắc đẹp cỡ nào vì thế T.Yến vào nó hỏi:

-Yến nhi người có biết hôm qua tên Hoàng thượng kia ngủ ở đâu ko

-theo nô tì nghe dc thì hôm qua Ht uống say nên ko ghé qua cung của phi tần nào hết ,nhưng tiểu thư ak nghe nói Hoàng thượng là 1 mỹ nam đó ,người ko thấy uống sao ? còn về chuyện mấy phi tần thì nô tì cũng đã gặp qua là Lý Ngọc Hồi là con của Đại học sĩ Lý hồi ,và Đỗ Băng nhận là tiểu nữ của thái y Đỗ Mân .nói chung 2 người này cũng xinh đẹp sắc sảo nhưng ko bì dc so với tiểu thư đâu ,nhưng lòng dạ bọn họ ko tốt lắm _T.Yến nhận xét

-trai đẹp như 1 bông hoa quanh nó có rất nhiều côn trùng có khi có rắn nữa cơ ,động vào thì nguy ,nhưng sao người lại biết dc thân phận của Lý nH và Đ B Nhận vậy

-tại trước khi vào cung thì Hàn tuyết tiểu thư đã có điều tra qua 2 người này nữ nhi của người có thể lực còn những người khác ko lo ngại

Trời bắt đầu tối dần nó nói với T.Yến :

-T.y ak người ngủ cùng với ta đi ta ko có thói quen ngủ 1 mình

-Tiểu thư ak người cơ bản ko thể dc ,bọn nô tì phải ngủ trong “Tây cung viện” là nơi giành cho các cung nữ .là lệnh ko dc phép làm trái

-cái gì ở đâu ra cái luật kì quái đó thế

-dạ đó là luật do các vị tiên hoàng đề ra _T.Yến nói

-thế thì làm sao ta có thể ngủ đây nhưng cái gì tới cũng phải tới ,nằm trên chiếc giường mới có cảm giác hơi lạ nó dài và rộng hơn cái giường của Nó nhiều ,khẽ đặt lưng xuống

Nó nhắm mắt lại ,thả lỏng người ,nhưng tâm trí thì vẫn suy nghĩ vẩn vơ ,lật qua tráu ,quay qua phải ,tức quá sao con buồng ngủ chưa tới nhỉ ,sao ở đây gió lạnh thế im lặng quá ít nhất cũng phải có con gì kêu chứ ,nó im lặng đếm cừu là cách mà bây giờ nó nghĩ dc 1 con ,2 con.....555con trời ơi thất tức quá cứ nhắm mắt là mấy thứ đáng sợ lại hiện lên còn mở mắt ra thì..hết cách rồi ,nó mong có ai đến đây ngủ cùng nó quá,a....nó nhớ đến 1 người hắn ta cũng ở đây mà ,vui thật nó ôm lấy gối mặc thêm tấm áo chạy nhanh đến chỗ có thể gọi là quen thuộc ,tung te8ng đi đến ,thì nó hơi ngạc nhiên khi trc cửa hpo2ng của hắn có mấy tên canh cửa kì lạ ,mặc kệ đuổi mấy tên đó đi là vào dc rồi ,nhất 1 viên sỏi ném vào không không nhanh ch1ong gây ra tiếng động ,trong lúc bọn kia đi kiểm tra thì nó nhanh chóng lên vào ,hình như hắn đang ngủ thì phải ,kệ đi nó cũng phải ngủ thôi giờ này ở nhà là nó dc 1 giấc rồi vì việc làm sao ngủ rồi nhẹ nhàng chui vào trong ngủ vừa đặt xuống giường thì người nó bị 1 cánh tay lôi mạnh xuống giường ,ko chỉ dừng ở đó còn ôm chặt lấy eo của nó ,ngoảnh sang bên thì thấy tên bên cạnh nó vẫn nhắm mắt ,nó lên tiếng:

-người

-ta làm sao , ta rất nhớ nàng a _Hắn nói càng thên siết chặt vòng eo

-người đã ngủ hay chưa –Hàn Băng khe cựa nhằm nói lỏng cánh tay của Hắn

-dễ nhiên là ta đã ngủ rồi nhưng thần giao cách cảm giúp ta biết dc nàng đang ở đây,nhưng sao nàng lại vào đây ,ở ngoài có lính canh mà _Thiên Long hỏi

-ngươi thật xảo miệng ,tại mấy tên mình ở ngoài đó ngu thật ta chỉ cần đánh động là bọn chúng chạy tới đó liền

-nàng sao lại tới muộn

-ta.....ta _Hb áp ứng ko muốn nói rõ sự tình

-ngủ thôi _Tl nói rồi kéo cả người nhỏ bé của Hàn Băng vào người hần.ko biết vì có người nên cảm thấy an tâm hay là vì dc hần ôm nên rất dễ Hàn Băng chìm vào giấc ngủ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: những ngày trong cung

Ngày tháng trôi qua nó ko còn sợ ngủ nữa vì bên cạnh lúc nào cũng có Hần (Thiên Long rồi) bên cạnh ,Nó cũng có cảm tình với hần hơn nên hình như lúc nào ngủ cũng cho hần ôm (bị chiếm tiện nghi mà còn.) đến hôm thứ 4 rồi mà Nó vẫn chưa bị đá vào “Lãnh cung” là sao nhỉ ko lẽ Hàn tuyết tính sai sao ,mà 3 ngày trước Thái Hậu đã rời cung tới Tĩnh Túc rồi ,nó cũng biết mất mấy vị Phi tần rồi người nào người nấy như hoa vậy nhưng hình như chưa có động tĩnh gì cả trong lòng nó cũng thắc mắc từ hôm có hi sự tới giờ chưa nghe ai nói là Hoàng Thượng ngự ở cung của người nào ,kì lạ nha ko lẽ tên đó ko có hứng thú với phụ nữ sao ,mà kệ đi chuyện người ta mà chuyện cấp bách bây h là nó phải về nhà đã ,Nó đi cùng với T.Yến còn T.Nguyệt ở lại ,hey gặp lại Hàn tuyết thật là vui nha có rất nhiều chuyện nó muốn thổ lộ với nhỏ bạn thân , nhưng khi về phòng lại khó ngủ mới ghê chứ nhưng mà Nó mới có vắng nhà 1 tuần thôi nha ,ở đây an toàn ko sợ ma quỷ tại sao nó lại ko ngủ dc hay là nó đã quen với sự có mặt câu tên kia ,quen với mùi hương trên người hần rồi thất là ko tưởng mà gát bỏ ý nghĩ đó nó đến phòng Hàn tuyết ngủ ,cũng may mà nhỏ đó còn chưa ngủ ,nó chạy nào giường ,2 đứa cùng nhì hần huyền chuyện cũ đến gần sáng mới tỉnh dậy

Hần đang tức tối vì ko biết Nàng chạy đâu mất ,hần quen ngủ với nàng rồi ko dc ôm lấy thân hình nhỏ nhắn đó quả là 1 cực hình mà ,nhưng miễn cưỡng hần cũng có thể trải qua

Sai khi từ phủ vào cung Hàn Băng quyết chí loại bỏ tên kia ra khỏi bộ óc bằng cách ko đến tìm hần nữa ,sau khi nói chuyện cùng Hàn tuyết thì nó cũng lộ ra chuyện nó ngủ cùng với hần mỗi đêm ngay cả 2 nha đầu kie luôn ở bên cạnh nó mà còn ko phát hiện ra nhưng chỉ cần có chút thay đổi là nhận ra liền ,BFF của nó mà ,Hàn tuyết liền đưa cho 1 gói thuốc , nó đâu ngờ đó là thuốc ngừa thai ,trời ạ

Sau khi miễn cưỡng nó cũng có thể ngủ 1 mình ,đang thiêm thiếp thì nó cảm thấy bụng có chút kì lạ sai đó chuyện gì xảy ra thì là nữ nhu ai cũng biết rồi ,thật là sao nó sui xèo thế ko biết chỗ này chỉ còn có 1 mình thôi nó phải làm gì đây khi bụng đau lắm rồi ko thể ngủ nổi ,ở nhà thì chắc chắn có thuốc giảm đau rồi ,chỉ có 1 người là giúp dc Nó thôi nhưng Hàn Băng vẫn có chút do dự nhưng nước đã đến chân rồi nó nhanh chóng đi đến chỗ của hần .

Thiên long đang ngủ thì thấy có tiếng động bên ngoài ,ngoài nhìn thì là Nàng ấy ,nhưng Nàng vừa đi vừa ôm bụng hinh như khó chịu thì phải hần nhanh chóng chạy đến dìu Hàn Băng vào hỏi rõ mọi việc thì mới hiểu rõ nguyên nhân ,nữ nhân này quả thật làm người khác lo muốn chết ,trong chốc lát hần đã mạnh về cho Hàn Băng 1 chén thuốc ,sau khi uống thì cơn đau đã giảm hần ,hey... thế mà Hàn Băng còn lo hần có mưu đồ nữa chứ Hàn Tuyết đa nghi như Tào Tháo vậy ,Hần là 1 đại đại quân tử nha ,hôm nay là lần đầu Hàn Băng tự nguyện ôm hần ,Thiên long cũng có 1 bước tiến mới “rời sớm muộn gì Nàngcũng là người của ta thôi “ Thiên long nghĩ trên môi hiện lên ánh cười rồi ôm Hàn Băng ngủ.Chén thuốc giảm đau kia mấy ngày sau vẫn là việc Hot trongg cung ,giữa đêm thì thị vệ của Hoàng Thượn đánh thức Hàn thái y dậy muốn ông sắc thuốc giảm đau ,nhưng là loại dùng cho nữ nhi vào ngày đó , khiến Hàn Bản ngạc nhiên tốt độ ko biết nữ nhân nào mà làm cho Hoàng thượng phải lo những việc còn con đỏ , chuyện này do Liện Hồng 1 nữ tì làm ở đó nên chuyện rất nhanh chóng lan ra toàn cung nhưng khổ nỗi 1 điều rằng tất cả các nữ nhân của Hoàng Thượng đều “có” trừ Hoàng Hậu

Do tên kia rất tốt nên dễ nhiên Là Hàn Băng cũng chẳng chú ý gì ,từ hôm xảy ra chuyện Hàn Băng ngủ chung với hần cho tới khi “hết “ và kéo dài ,1 phần là do cũng muốn ôm lấy hần hít hà mùi hương rất chi là.gọi là gì nhỉ? Ak rất nam tính 1 phần là tại bọn T.Yến .t.Nguyệt nghe dc ở đâu nói là trong “lãnh cung “ có rất nhiều ma nha ,trước kia có 1 vị phi tần do sự ghê lạnh của Thái Hoàng Thái Thượng nên đã nhảy giếng tự tử ,lâu lâu lại nghe tue61ng kêu ai oán của nàng phi tần đó ,làm cho Hàn Băng triết hần chuyện muốn Vào lãnh cung ,như mọi hôm Nó đi tới chỗ ngủ nhưng thật là lạ Hần chưa có về ,thôi mắc kệ đi nó phải ngủ rồi

Hần đang suy nghĩ về chuyện ở phương Bắc thật là làm cho hần đau đầu mà ,hần vẫn ngồi đó nếu như Hải công công ko nói “ Hoàng Thượng muốn rời người có muốn nghỉ ngơi hay ko a” ,nguồn nhìn cũng đã muộn gặp lại cuốn tẩu chương Hần đi về “ngự thư phòng” đã thấy Nàng đang ngon giấc ,hần cười áo bào rồi lại gần , lúc này Hàn Băng cũng đã tỉnh giấc ,ngoái lại nhìn tên kia dường như hần ta có chuyện ko vui ,Hàn Băng cất lời “ ngươi có chuyện gì ko vui a ,nói đi nếu có thể ta sẽ giúp ngươi”

-ko chuyện này nàng ko giữ[1 dc đâu _Thiên Long nói

-ngươi cứ nói đi ko nói làm sao ta có thể hay ko _Hàn Băng nói rồi rúc vào trong vòng ngực to lớn rất an toàn của thiên long

-là chuyện mất mùa ở phương Bắc _thiên Long nói rồi thở dài

-mất mùa là ko tốt rồi nhưng ta thấy thời tiết rất thuận lợi cho trồng trọt mà ,chắc chắn ko hpaĩ5 mất mùa do thời tiết rồi _Hàn băng nói

-ukm là do nạn châu chấu lội hành ,chúng đi tới đâu là nơi đó chỉ còn là 1 cánh đồng xơ xác làm cho dân chúng ko có cách nào cả ,bất rồi nhưng chúng sinh sản rất nhanh

-nạn về châu chấu thì cũng dễ thôi người có thể nuôi chim sẻ ,bọn chúng sẽ bắt châu chấu ,còn nếu như nhiều quá thì bắt chim ăn _Hàn Băng nêu ra ý kiến

-ukm đúng rồi vậy mà ta ko nghĩ ra ,thất cảm tạ nàng

-người nhớ giảm thuế đó ,mất mùa mà phải chi tiền là dễ nổi loạn lắm ,coi chừng bọn quan chi phủ bòn mót nữa

-ukm ta biết

-mọi chuyện dc giải quyết rồi ngủ đi _nói rồi Hàn Băng lăn ra ngủ

Như thường nhất Hàn Băng tới chỗ của hân nhưng hôm nay tới sớm hơn 1 chút (trc 1 2 canh h đó tí) phải nói đến bữa ăn hôm nay thật là chẳng vừa miệng chút nào cả ,tên Hoàng thượng kia kể ra cũng tốt vì hôm nào Nó cũng có đồ ngon ăn nhưng hôm nay thì nói là đạm bạc còn giảm đi chứ đừng hơn chỉ có cơm với muối hời ra mới biết ngự trư có quan hệ với Lý Ngọc Hồi ,thật là làm cho nó chẳng ăn dc gì ghét thật Nó ko muốn động tới ai mà người khác cứ kiếm chuyện ko ah còn báo hại T.Yến với T.Nguyệt cũng chịu khổ cùng nó nhưng nói ra thì người thiệt thòi nhất là Nó mà đường đường là Đại tiểu thư của t.Tướng vương gia theo cách nói dân dã thì “ ăn ngon quen miệng “ làm sao nó nuốt nổi ,nên bằng tất cả những sinh lực còn lại trong người cuối cùng nó cũng lết tới phòng hân ,may mà hân ta cũng chuẩn bị ăn số trời tốt thật ,rất nhanh chóng Hàn Băng nhảy vào ăn cùn hân ,những món này thật lạ miệng nha ,nhưng sao thế này cay ,cay quá , thấy nó như thế mà tên kia còn cười dc nữa thật là ,thế 61y có li trên bàn ko suy nghĩ Hàn Băng liền uống cạn nhưng ko giống lần trước nó có vị ngọt ngọt thanh thanh giống nước ngọt thời hiện đại nhưng có vị chanh , nó hỏi :

-đây là thứ gì

-là rượu _Thiên long trả lời rồi uống 1 ly

-nhưng ta ko thấy giọng rượu rất cay nha ,nhưng thứ này rất ngọt a _Hàn Băng nói

-rượu chanh này do 1 sứ thần mang đến _Hân nói

-ta có thể uống ko

-dễ nhiên

Hàn Băng uống liền 3 chén vì nghĩ chẳng hề hấn gì nhưng mọi chuyện khác xa với suy nghĩ của nó ,loại rượu này uống vào thì rất nhẹ nhưng càng uống càng say , kết quả rất dễ thấy là Hàn Băng đang nằm ngay trên bàn ,khiến Thiên long phải bế lên giường nhưng vừa đặt xuống thì Hàn Băng đã tỉnh và nói “ ta hảo muốn đi tắm nha ,cho ta tắm đi “ ...

Hôm qua Nó mơ 1 giấc mơ thật là kỳ lạ nha ,nó dc đi đến 1 nơi rất đẹp nha nó cứ cảm tưởng như mình đang ở trên mây vậy cả người lâng lâng rất thích thú đi bên cạnh Nó còn có 1 chú rồng nhỏ rất dễ thương nữa cơ , còn gì nữa nhĩ ? a..... nó chẳng nhớ nổi ,uể oải mở mắt ,thật là mệt hôm qua nó làm cái gì mà bây h người đau vậy nè , sao hôm nay người Nó thân nhiệt giảm bớt hay sao mà nó cảm thấy hơi lạnh ,kéo chăn lên ,nó còn thấy người hơi nhẹ nữa cơ bình thường Nó thích sự thoải mái nên ít khi mặc đồ dài ,nhưng cũng ko vì thế mà Nó lại thích cơ thể hòa quyện luôn với mở chăn gối nha ,nhưng hôm nay rõ ràng là.....Hàn Băng nhẹ nhàng kéo tấm chăn ra thì ..là ...cái kia Nó..... Nó “ko mặc đồ “ 1 phút mặc niệm tất cả những kỉ ức tối hôm qua trong lúc này chẳng nhớ dc gì cả ,tên này thật là..... 1 tên đại đại gian tác mà ,trong lúc Hàn Băng đang suy nghĩ thì Thiên long cũng thức dậy thấy Hàn Băng đang cảm thanh kiểm ,hắn nhanh tay đỡ lấy nói :

-nàng làm gì vậy

-ta giết chết người ,người dám “ ăn “ ta ta cho người chết để bào vệ danh tiết của ta _Hàn Băng vừa nói vừa đưa thanh gươm lại gần hân

-khoan ,khoan đã nào ,ta chưa làm gì động đến danh tiết của nàng nha _Hân chời

-ta hỏi người tại sao ta lại trần hư nhộng thế này ko phải người làm gì thất lễ với ta thì là gì ,chứ nói mau ko ta giết chết _Hàn Băng nói

-nàng đừng làm vậy nếu nàng nói ta động đến nàng thì tại sao ta vẫn mặc đồ

-người.....ta....

-ta lại hỏi nàng nàng có thấy “lạc hồng ‘ trên ga giường ko

Hàn Băng mở to hết cỡ nhưng vẫn ko tìm thấy thấy vết đỏ bầy h mắt Hàn Băng tí đỏ như gấc vì nghi oan (ko biết có oan hay ko nữa)

-ko thấy chứ gì ,ta chưa hề động đến nàng nha ,ta là hảo quân tử nha _Hân nói

-tại sao la tại ko mặc xiêm y _Hàn Băng nói

-nha ,tại vì hôm qua nàng muốn đi tắm làm cho ta hòa mệt nha ,còn ko chịu mặc đồ nữa _Hắn nói

Lúc đó những kỉ ức ủa về làm Hàn Băng đỏ mặt ko biết để mắt mũi đi đâu nữa

Từ khi chuyện xảy ra đến giờ Hàn Băng ko đến gặp Thiên Long nữa làm Hắn vô cùng buồn chán ,tìm nàng thì ko thấy ,hắn ra khỏi cung mong như lần trước dc gặp nàng

Hàn Băng 1 phần vì nghĩ Hắn đã nhìn thấy tất cả cơ thể rồi vừa tức vừa quê nên ko gặp hắn lần nào nữa ,bắt T.Yến và T.Nguyệt đêm đêm phải trốn ra để vào Phương Hoàng Cug ngủ chung với nó ,1 phần nghĩ lần sai hắn sẽ ăn nó luôn thôi ,6 ngày trôi qua Hàn Băng thoe ngày mà trở về vương phủ ,nhưng hôm nay tâm trạng có chút vấn đề nên chui vào đánh bạc đi từ sáng mà tận chiều tối mới bắt đầu từ nơi đó hướng về Vương Phủ ,đi dc 1 quãng thì Nó thấy 1 hình bóng rất đỗi quen thuộc nha ,gần hơn thì chính là Hắn ta _Thiên long ,tại sao hắn ta lại có mặt ở đây nhỉ thật là làm Nó sợ tái mắt mà ,ko nghĩ nhiều Nó nhanh chân quay đường sau hướng về ,nhắc nhở 2 nha đầu đi cùng về nhà trước ,nó sẽ về sao ,nhưng Hàn Băng ko ngờ nó vừa quay gót thì đúng lúc đó 1 người cũng quay đầu lại ,hướng Nó mà đuổi theo.....

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bí mật bị bật mí

Chạy 1 hồi lâu ,nghĩ cũng đã an toàn nhưng theo tâm lí của con người Hàn Băng ngoảnh đầu lại ,để cho chắc ăn nhưng.....nhưng Nó ko ngờ là hình ảnh tên kia đập vào mắt Nó ,thất là tiếp xúc với tên đó nhiều quá làm cho Nó khi nghĩ cũng nghĩ tới hình bóng Hắn ,ngay cả trong lúc như thế này vẫn thấy tên kia là sao ta ,dụi mắt để xóa bỏ hình bóng đáng chết kia trong đầu ,Hàn Băng dụi 5 ,7 lần vẫn chỉ như trước nhưng có khác là hình bóng đó càng lúc càng gần ,bây giờ thì Hàn Băng mới nhận ra Hắn ta đang đuổi theo nó ,ko kịp nghĩ ,Hàn Băng quay đầu chạy chối chết

Trong bóng đêm 2 nhân ảnh thì nhau khai triều khinh công lúc trên mái nhà khi thì trên cây ,lúc thì chạy dưới đất ,có điều là thiên Long càng lúc ,càng lúc đến gần nó ,thể lực nữ nhân ko thể so bì với nam nhân Hàn Băng cũng đã thấm mệt ,sức lực của Nó hiện giờ ko thể chạy nổi nữa ,rất nhanh nó hướng tới phủ Vương gia ,gần tới phủ Hàn Băng dùng 1 vài phương cách đánh lạc hướng ,nên chạy thoát vào trong vương phủ ,nhưng Nó càng ko ngờ trò mèo của nó đã bị hắn tránh hết ,nên nhìn rất rõ Hàn Băng hướng tới phủ Vương gia

Sai khi chạy thoát ,Hàn Băng nhanh chóng đi vô Đạm An cư ,trong đó đã có TYến và T.Nguyệt đợi ,thấy tiểu thư trở về thì mừng rỡ ,mỗi người mỗi việc ,người thì khăn người thì đồ ,chuẩn bị nước nóng cho Hàn Băng

Sao khi vận động được ngâm mình trong nước nóng thì còn gì bằng ,thoát xiêm y bước vào trong bồn tắm Hàn Băng thả lỏng người ,nói :

-t.Yến ak em vào kì lưng cho ta nha

1 thân ảnh bước vào ,cầm lấy chiếc khăn ,vừa thấy có người hàn băng nhanh chóng dựa vào bồn để kì lưng ,nhưng vẫn ko thấy người kia có hành động gì ,Hàn Băng cất lời:

-T.Yến à ,nhanh tay lên ta mệt lắm hảo muốn ngủ a

Với lời nói đó thì người kia cũng bắt đầu phận sự của mình ,ko biết là do vừa chạy mệt mất sức hay ko mà Hàn Băng cảm thấy cơ thể mình thật thoải mái cứ như dc mát xa vậy nên ko nhận ra bàn tay kia ko phải là đôi tay của T.Yến ,trong khi đó 2 nha đầu kia đang dc nghỉ ngơi ở trên đường

“oa ,thoải mái quá đi ,T.Yến à em đưa cho ta cái khăn to kia rồi trở về nghỉ ngơi nha “ Hàn Băng nói rồi đứng dậy ,đưa tay đỡ lấy tấm khăn , sao đó người kia cũng đi ra ,người đó chính là thiên Long ,hắn mỉm nụ cười nửa miệng thường trực cho thấy hắn sắp đạt dc 1 điều quan trọng phải chăng hắn đã đi gần tới kết quả ?

Thức dậy với mùi hương hao quá thật là thoải mái ,Hàn Băng khẽ vươn vai ,hướng chỗ Hàn Tuyết mà tới ,từ ngày vào trong cung thói quen ngủ ngày của Hàn Băng cũng bớt hẳn ,nhưng vừa tới vườn Bát quái đã thấy Hàn Tuyết đang tưới hoa ,rất nhanh sau đó đôi bạn đã cùng nhau chia sẻ mọi chuyện ,đang nói chuyện vui vẻ thì ,A.từ từ hốt hơ hốt hải chạy vào nói:

-đại tiểu thư ,nhị tiểu thư nhanh ra chính viện

-a.Từ có chuyện gì mà em lại gấp gấp như vậy ,nhà ta có chuey65n gì mà phải ra chính viện _Hàn tuyết ôn nhu hỏi

-tiểu thư à ,Hoànghoàng Thượng tới

-cái gì Hoàng thượng ,a từ người vừa nói Hoàng Thượng ,tức là phu quân của ta sao _Hàn Băng ngạc nhiên nói

-dạ đúng nhanh lên ko còn thời gian đâu ,Vương Gia cho gọi tiểu thư gấp lắm

-Hàn Tuyết a người có biết tên Hoàng Thượng quý quái đến đây làm gì ko ,phải chăng hắn biết ta trốn ra khỏi cung ,đến đây chém đầu ta _Hàn Băng

vừa chạy vừa nói

-ta ko nghĩ sẽ như thế nhưng có chuyện hay đó ,ngươi khi vào đó đừng có ngạc nhiên mà chết ngất luôn nha _Hàn Tuyết nói

-ngươi nói gì ta ko hiểu ,nói rõ hơn đi

-tới nơi rồi ngươi vào đi ,nhớ lời ta nói

Hàn Băng đi vào thấy ngoài phụ thân và mẫu thân còn 1 người Đang quay lưng về phía nàng ,,hình như thái độ của cha mẹ nó có vẻ sợ sệt thì phải :

-nữ nhi xin thỉnh an phụ thân và mẫu thân _Hàn Băng lễ phép nói

-con đứng lên đi _Vương Phi nói

-mẫu thân a ,ngươi kia là ai nha _Hàn Băng tò mò hỏi ,

-là ta Hoàng Hậu _Thiên long vừa nói vừa quay ra làm cho Hàn Băng bất động ,ko nói dc gì ngạc nhiên tốt độ ,nhìn chằm chằm vào thân ảnh phía trước

-là ta Hoàng Hậu _Thiên long vừa nói vừa quay ra làm cho Hàn Băng bất động ,ko nói dc gì ngạc nhiên tốt độ ,nhìn chằm chằm vào thân ảnh phía trước như thấy ma ,quí

Thấy nữ nhi im lặng cả người toát lên vẻ ngạc nhiên cực độ còn người kia Hoàng Thượng thì vẫn giữ phong thái ung dung 1 người rất hiểu lòng người như bà nhưng lại ko tài nhìn ra người kia Đang tức giận hay vui vẻ , đúng là lòng vua khó đoán ,Vương phi Triệu Linh mới cất tiếng nói :

-Băng nhi ak ,con mau bái kiến Hoàng Thượng ,kia T.Yến ngươi đứng đó làm gì mau giúp tiểu thư

-tiểu thư ak ,ngươi sao vậy mau mau bái kiến hoàng thượng nga _T.Yến nhanh tay lay người nó ,bây giờ đầu óc Hàn Băng mới định dạng dc mọi thứ ,đầu óc bắt đầu hoạt động ,nhớ lại câu nói của Hàn Tuyết “ ngươi ngạc nhiên quá ko biết làm gì thì có thể “nghe ngoi “ 1 lát” ? í của Hàn Tuyết là gì “nghe ngoi” ? nghe ngoi ,a ,rất nhanh sai đó Hàn Băng ngã xuống lần đất cứng lạnh lẽo ,đau ,có chứ nhưng ko có lỗi chui thì làm cách này thật là hiệu quả nha ,khi Nó vừa ngã xuống thì mọi người nháo nhào cả lên ,Thiên Long thì bế Nó vào giường ,Vương Gia thì lo lắng kêu bọn hạ nhân đi gọi đại phu ,.....khi đại phu tới với lời phán “bị suy nhược cơ thể “ukm cũng đúng hôm nay chưa ăn gì mà gặp 1 chuyện làm suýt rớt tim thì bệnh đó còn nhẹ nha ,nếu cai hơn là làm vào bệnh thần kinh ừi ,mọi người cũng yên tâm phần nào mà đi ra hết chỉ còn nỗi mình nó trong phòng trời ơi mọi người sao lại đi hết thế này ,còn tên này nữa ở đây làm gì cơ chứ ,thật là con bạn của nó giúp người thì giúp cho trốn đi chỉ nói Nó "nghe ngoi " nhưng lại ko nói rõ làm sao để " thức dậy " ,”có ai ko ,mau đến cứu tôi với “ Hàn Băng nghĩ ,nhưng nhớ Hàn Tuyết đâu nha ,sao Nó lại ko đến chứ ,chắc chắn nhỏ này biết dc chuyện gì đó mà ,tức quá ,bạn bè kiểu gì ko biết ,10p,20p.....gần 1 canh h rồi ,tên này đang nhìn Nó đến khi nào đây ,trời ơi khó chịu quá đi mất ,Nó đang định đứng dậy nói rõ mọi chuyện nhưng

-Hoàng Thượng ,có Nhị Vương Gia cầu kiến _1 tên lính nói

Thiên Long chần chờ 1 lát cũng đứng lên hướng về phía cửa , trời quả thật là giúp Hàn Băng mà ,ngay khi Hấn ta vừa đi ,nhanh như cắt Hàn Băng nhảy tót xuống giường ,hướng phòng mình mà đi ,nó định sang Phòng Hàn Tuyết hỏi tội nhưng thôi ,về chỗ của mình là tốt nhất còn chuyện bực mình bỏ lại đằng sau

Sau khi nói chuyện 1 lúc với Thiên Phong Thì Thiên Long cũng trở lại phòng nhưng Hấn ko ngờ dc rằng người trên giường đã biến đâu mất ,thật là làm cho hấn hồ đồ mà ,sau khi tỉnh dậy thì nàng đi đâu dc chứ đang suy nghĩ ko ngờ T.Nguyệt cũng từ ngoài hướng vào mang cháo cho Đại tiểu thư:

-nô tì bái kiến Hoàng Thượng ,thưa đây là cháo giành cho Hoàng Hậu

-ta biết ,ngươi biết chỗ của Hoàng hậu từng sống chứ ,hình như ngươi là 1 trong 2 nha hoàn của Hoàng hậu

-dạ ,thưa nô tì có thể dẫn Hoàng Thượng tới Đạm An Cư,đó là chỗ ở của Hoàng Hậu trong Vương Phủ

-dc ,nhanh đi

Hàn Băng đang hưởng thụ cuộc sống An nhàn của mình đúng với cái tên Đạm an Cư ,cứ như Nó đã quên hết chuyện gì vừa xảy ra rồi ,đang nằm nó nghe có tiếng người tới ,tứ ngoài vọng vào :

-Tiểu thư ,có.....-Đó là giọng nói của t.Nguyệt,T.n đang định nói tiếp thì Thiên long đã ra dấu dừng lại ,1 mình bước vào trong

-T.Nguyệt có chuyện gì vậy _Vừa ngược nhìn ra phía cửa thì 1 thân ảnh tới làm Hàn Băng sững sờ

-ngươi.....ngươi sao lại đến dc chỗ này

-ta làm sao mà ko biết dc nàng cũng giỏi thật dám cả gan dẫu ta còn trốn ta nữa _Thiên Long vừa nói vừa lại gần Hàn Băng

-ta.....ta ko cố ý mà ngươi cũng ko tiết lộ thân phận còn gì ,hôm ta gặp ngươi vì ta có việc chứ dẫu gọi là trôn _Hàn Băng chối

-vậy coi như chúng ta huê ,hôm nay ta sẽ tới đây nghỉ _Thiên Long nói

-nghe ,ý người là ngủ ở đây ..hả?? _Hàn Băng vừa tò mò vừa sợ hỏi lại

-đúng thế ta là phu quân của nàng mà ...

-người ngườichúng ta ko nên làm chuyện đó nha _Hàn Băng ôm lấy thân mình

-ta ko có ý đó nha ,nàng suy nghĩ quá nhiều rồi ,chắc ko phải nàng cũng muốn đó chứ _Câu nói của Thiên Long làm cho Hàn Băng đỏ mặt chỉ tức ko có cái lỗ nào mà chui ,tức khí Hàn Băng nói :

-Hừ ,kệ người ,ta đirồi bỏ đi ,nhưng 1 lúc sau Thiên Long lại có mặt bên cạnh nàng nói :

-nàng đi đâu vậy

-ta đi đâu kệ ta ,người trở về đi

-ta là phu quân của nàng nên muốn đi bảo vệ nàng nga –Thiên Long chỉ muốn biết nàng đi gặp ai, phải chăng tên tiền tử mà hần đã nhìn thấy trước kia ,sáng nay hần đã cho người đi hỏi thăm nhưng chẳng có tên nam nhi tuấn tú nào trong phủ này cả ,thất làm cho hần phiền lòng ,Hàn Băng muốn sang chỗ Hàn Tuyết nhưng làm sao cắt đuôi dc tên này đây ,hey 1 vấn đề nan giải ,phải chăng có thứ gì giữ chân hần lại nhỉ “ thứ giữ chân “ hần chỉ có thể là Vu7o7i2n Bát quái ,đúng rồi ,chắc hần cũng ko thông minh lắm nhỉ ,Hàn Băng nhìn Hần đánh giá rồi nói :

-Người có thể đi theo ta nhưng ta [hỏi thử xem người có thể vượt qua dc thử thách này hay ko ,nào đi theo ta

Hàn Băng dẫn Thiên Long tới vườn ,nàng nói ,”nào người đi vào đi ,khi nào thoát ra thì ta dẫn đi ,ko thì người cứ ở yên trong đó ,khi nào rảnh ta sẽ vào đón người ra “

-nơi đây thật đẹp ,hình như dc bố trí theo luật ngũ hành ,nàng ko nên xem thười ta như thế đợi ta 1 chút _Hần nói rồi đi vào trong ,vừa thấy thế Hàn Băng quay gót ,nhưng vừa đi qua khỏi khu vườn thì cùng lúc đó hần cũng thoát khỏi trận ,Hàn Băng ngạc nhiên vô cùng ,mắt tròn tròn khó hiểu ,Thiên Long nói :

-ta từng hc nhiều cách bày trận nhưng trận này cũng làm cho ta suy nghĩ nhiều đó ,ko biết cao nhân nào có thể làm dc như thế nhỉ

Dễ nhiên sai đó Hàn Băng phải dẫn đi ,khi vào trong viện thì mùi hương quế bay ra làm cho người khi vào đó cảm thấy dễ chịu lạ thường ,Hàn Băng nhanh chân chạy vào phoàng ,Thiên Long cũng đi theo ,nhưng vẫn ko thấy ai ,đi vào phòng đều làm cho Thiên Phong ngạc nhiên chính là bức tranh vẽ 1 người con gái ,nhưng cô nương trong tranh kia hần cũng thấy 1 bức tương tự như thế ,sao người này lại có bức tranh này ,Thiên Phong mà thấy chắc chắn bằng giá nào hần cũng mua ,do Thiên Long nhìn chăm chăm vào bức tranh mà Nó vẽ ,Hàn Băng nói :

-người đang nhìn gì thế ,bức này là do te vẽ tặng muội muội đó

-nét vẽ này ta đã từng thấy cũng là người con gái đó nhưng phong cảnh có khác

-ta vẽ luôn ,trong lần vào cung đó ,hình như là lần đi “thị tâm “ thì phải ,hay ko ngờ chui đầu vào rọ- Hàn Băng nói

-thôi ko nói chuyện nữa ta phải đi tìm Hàn Tuyết

-vừa nãy ta có nghe thấy tiếng đàn ở chỗ kia _Thiên Long

-vậy chúng ta đi nhanh nào

Vừa tới nơi , Hàn Băng đã lao vào găm miếng trái cây đang để trên bàn ,Thiên Long đi sau ,đột nhiên Hần khựng lại ,vì hần có 1 phát hiện vô cùng lớn ,nếu nói ta tiểu đệ của hần chắc chắn sẽ vô cùng cảm kích ,ko ngờ tiên nữ trong tranh có thật ,người này so với Băng Nhi 1 chín 1 mười ko thể so ai đẹp hơn ai ,ko ngờ t.Tướng vương gia mà lại có nhiều mỹ nhân trong phủ như thế nhưng sao 2 năm trước hần gặp qua Băng sao lại khác như thế ko lẽ nàng muốn trở nên xấu xí hay sao ,nếu ko gặp lần đó chắc hần sẽ ko gặp dc nàng trên đời rồi ,tiếng đàn thanh cao ở 1 nơi thế này thật là hữu tình ,nhưng cô nương này thế nào mà gặp hần ko chào ,phải chăng là do quá hăng say với đàn ,ko thể khi đàn hết vẫn ko nói 1 lời nào mà cũng ko có hành động nào :

-Hàn tuyết người biết hần ta đến mà ko nói làm ta ngạc nhiên suýt chết _Hàn Băng giận dữ nói

-oh nếu ko như thế thì mọi chuyện ko vui nữa rồi _Hàn Tuyết thanh cao nói

-ak quên đề ta nói ,đây là muội muội của ta Hàn Tuyết _Hàn Băng nói

-rất hân hạnh 1 con người tài sắc vẹn toàn như tiểu thu Hàn Tuyết

-oh ,tiểu nữ ko dám _Hàn Tuyết nói

-á ,ta phải cho Ngao Khuyển ăn ,các người từ từ nói chuyện ta sẽ quay lại sao –Hàn Băng chợt nhớ ra con rùa nhỏ nên vội chạy đi ,Hàn Băng vừa đi ,Thiên Long đã nói:

- dường như nàng đã biết ta đến đây rồi thì phải

-oh ko dám ,chỉ 1 chút suy luận thôi ,tại Hàn Băng quá ngây thơ thôi ,ko ngờ lại chấp nhận 3 điều kiện của người ,lại còn suýt bị ăn ,chắc người cũng biết điểm yếu của Hàn Băng chứ -Hàn T cao ngạo nói

-nàng nói điểm yếu gì ta không hiểu _sắc mặt của Thiên Long thay đổi theo chiều hướng xấu đi lòng thầm nghĩ “ nữ nhân này thật sự độc thấu lòng người sao “

-chúng ta dù gì cũng dc gọi là thân thích nên ko cần phải làm khó nhau ,mong ngài sau này chiếu cố Hàn Băng 1 chút

-tất nhiên ,nàng quả là 1 người sắc sảo ,ta mong cuộc nói chuyện này dc giữ kín

-oh ,tiểu nữ sẽ coi đó là 1 lời khen ,và sẽ im lặng _Hàn tuyết và Thiên Long đang nói chuyện thì :

-2 người đang nói chuyện gì vậy

-chúng ta đang bàn về cờ thôi mà _Thiên Long vội nói

-vậy chúng ta chơi cờ đi ,ngươi và Hàn Tuyết đấu cùng nhau xem sao ,hắn đã phá dc Bát quái trận thì ko phải là người tầm thường đúng ko _Hàn Băng nói

-2 người chơi đi ,ta sẽ đánh đàn góp vui _Hàn Tuyết nói

-nhưng ta đánh rất dở sẽ làm xấu mặt ngươi đó _Hàn Băng thì thầm với Hàn Tuyết

-cứ đánh đi ,ta sẽ giúp ngươi ,đánh theo ý của ngươi _Hàn tuyết nói ,vậy là trận tranh tài giữa Hàn Băng và Thiên Long xảy ra ,tuy ko phải cao thủ nhưng cũng ko kém ai ,2 người cùng nhai chơi cờ dưới khung cảnh của mùa xuân tươi mát ,những làn gió xuân nhẹ nhàng thổi mang theo hương thơm mát ,cùng với tiếng đàn kia quả là 1 nơi thần tiên

Sau 1 lúc trận chiến cũng dần đi vào kết thúc phần thắng dễ dàng nghiêng về Thiên Long nhưng Hàn Băng vẫn ko chịu thua ,cầu cứu Hàn Tuyết ,dừng đàn ,Hàn tuyết đi ra chỗ 2 người bọn họ nhìn vào bàn cờ đánh giá ,chỉ cảm quân “xe “ tiến lên 2 ô rồi đi thẳng nói với Hàn Băng “ chúng ta đi thôi “ rồi đi thẳng ,Hàn Băng nhìn vào nước cờ mà chẳng hiểu mô tê gì ,rồi cũng chạy biến hỏi tới tấp “ Tuyết Nhi ak ,vậy là chúng ta thua hay thắng vậy “

-.....

-sao ngươi lại ko nói chứ ,như thế là thắng phải ko –cứ thế cả quảng đường Hàn Băng vẫn cứ léo nhéo

Thiên Long đang đắc chí về phần thắng đã nắm chắc trong tay nhưng nữ nhi này chỉ cần 1 nước cờ đã làm hắn chuyển từ thắng thành bại ,dù ván cờ chưa hết nhưng chỉ cần 3 nước nữa chắc chắn hắn sẽ thua thảm hại ,nhưng ko cứu dc nữa rồi ,tiến cũng ko dc mà lui cũng ko xong ,nhưng người này vẫn còn biết nể mặt hắn mà chỉ bỏ đi ko nói ai thắng thua ,hắn cũng quá khinh địch rồi , ko biết nước cờ này mà đưa cho Thuần Phong hắn có cứu dc ko thì ,hắn cũng là 1 tay siêu mà ,Thiên Long đang suy nghĩ thì 1 tiểu nha hoàn đến nói :

-hoàng thượng ,vương gia cho mời người đến dùng bữa ,mời ngươi đi theo nô tì

-ta biết rồi ,Hoàng Hậu đâu

-dạ Hoàng Hậu cùng với Nhị tiểu thư có dặn bận việc nên ko dùng bữa

Sau khi tới nơi thì mọi thức ăn đã chuẩn bị sẵn chỉ cần hắn tới là có thể ăn rồi ,ngồi xuống bàn sao mấy câu nói thì T.tướng vương gia nói :

-hôm nay nhà của hạ thần có mời người đến để góp vui ,Hoàng Thượng có hay ko muốn xem

-cứ theo ý nhà ngươi đi

Thiên Long vừa dứt lời thì 1 đoàn người đi ra người nào cũng bị mất nhưng qua trang phục ắt hẳn cũng phải là hoa là nguyệt ,,6 người vừa chụm vào nhau thì lại xuất hiện thêm 2 người nữa ,người cầm kiếm người cầm lụa ,nhìn vào ko cân xứng chút nào nhưng hòa lại với nhau thì chúng tạo nên 1 cảm giác rất mới ,Thiên Long hẳn chưa từng thấy 1 điệu múa nào hay như thế , mấy tên đi theo hắn thì tròn mắt ngạc nhiên vì điệu múa hết sức hoàn mỹ ,người ở ngoài Thiên Phong cũng đang chăm chú nhìn ,nhưng người mà Thiên Pkông chú ý chính là cô gái đang cầm dải lụa ,đôi mắt ấy rất quen ,khi kết thúc ,hắn nhìn chăm chăm vào thận hồng y đó ,đến khi người ấy đi lướt qua mắt hắn ,thì hắn chắc chắn là cô gái ấy ,nhưng chưa kịp đuổi theo thì người ở trong đã gọi vào ,đến khi quay lại thì đám người đó đã biến mất

Hàn Băng sau khi dùng bữa xong thì lần ra ngủ nhưng ko ngờ tên đồ cũng ngủ cùng mình

-nàng chưa ngủ sao

-ta ngủ rồi nhưng tại ngươi mà thức dậy

-vậy thì_Thiên Long chưa nói dứt câu thì lấy tay với xuống dưới chân

Hàn Băng cảm thấy tay hần lướt qua người ,tim bắt đầu đập mạnh :

-Ngươi ngươiko phải làm chuyện đó chứ ,đừng như thế nha ,ta.ta ko muốn đâu _Hàn Băng sợ hãi nói

-nàng nghĩ gì vậy ta muốn lấy chần đắp thôi mà ,thời tiết này buổi tối hay lạnh ko đắp chần thì bệnh mất ,ko lẽ nàng muốn sai ,ta sẽ đáp ứng nga _Thiên Long nói

-koko có người ngủ đi _Hàn Băng nói rồi lẩn ra ngủ tuy có hơi ngượng nhưng chuyện này hôm nay lặt lại 1 lần rồi nên mặt cũng chai ko ít

Thiên Long đã trải qua 1 ngày rất vui vẻ ko ngờ phu nhân của hần nhiều trò như thế ngay cả con người lạnh nhạt như Hàn tuyết cũng hòa vào cùng với mấy tiểu nha đầu kia nữa rất vui nha ,lẽ dễ nhiên hần muốn ở lại đây lâu 1 chút có thể biết thêm về con người của Băng nhi nha ,nhưng chuyện chiều chính thì ko thể bỏ dc ,phải có người ra lãnh đạo chứ suy nghĩ mãi hần mới tìm ra 1 người thế vai cho mình ko ai khác chính là Thiên Phong nhưng hần ta lại ko có hứng thú thì làm sao ,lấy gì để yu hiếp hần đây ,đúng rồi ,chỉ có thứ đó thôi ,hần chuẩn bị đầu ra đó rồi kêu người đi mời Nhị Vương gia tới ,1 lúc sau:

-Hoàng Thượng huynh gọi ta tới đây là gì _Thiên Phong đang chuẩn bị cùng mấy bằng hữu tới Nguyệt Cầm Viện (đừng có suy nghĩ lung lung nhá ,là xem trăng với nghe đánh đàn ,xem múa chứ ko có chuyện ...đâu)

-dạo này ta có chuyện nên ko vào2 triều muốn nhờ đệ đứng ra chủ trì

-oh ,ý hay nhưng ko dc ,huynh ở đây thì vui thú còn đệ thì ngồi đó mà chịu thiết thời sao ,ko đời nào

-vậy đệ5 muốn gì ,ta sẽ ban hôn cho cô nương nào mà đệ ưng

-ko cần trong kinh thành chẳng có người nào ko muốn vào Bình Nam Vương cả

-vậy đệ nhất quyết ko muốn ư ,đệ làm ta thất vọng quá ,ta muốn tặng đệ thứ này nhưng bây giờ nó chẳng còn giá trị rồi

-huynh muốn đưa cho đệ bức tranh ư ,nhưng nhà ta có rất nhiều từ thời Lý bạch

-vậy thôi ta giữ lại vậy _Thiên long nói nhưng câu nói vừa kết thúc cũng là lúc bức tranh trên tay Thiên long rơi xuống ,bức tranh lẩn dưới đất từng vòng 1 hiện ra 1 khung cảnh hữu tình nhưng hơn hết đó chính là người trong tranh ,1 nữ nhi tuyệt sắc ,rất nhanh Thiên Phong nhặt bức tranh lên ngắm ngía nhưng ko ngờ bị Thiên Long cướp mất nói :

-thứ này là của ta ,thôi ta về phòng đây ,mai ta sẽ lên thiết triều vậy

-khoan ,huynh sao lại có bức họa đó ,nói mua _thiên Phong lay Thiên Long với 1 sức mạnh ghê gớm may là Long ca luyện võ từ nhỏ ko thì bả vai thành xương rồi

-đệ từ từ đã nào ,cái này ta cho người tìm nên rất nhanh có dc bức họa có 1 ko hai này ,nhưng ta biết phủ đệ có nhiều mỹ nữ nên chắc là ko cần đúng ko ,thôi vậy _Thiên long nói rồi rời đi ,đúng lúc đó:

-đệ đồng ý

-.....

-huynh muốn gì nữa đây _trong giọng nói của Thiên Phong bắt đầu toát lên vẻ bức bối

-đúng là đệ đệ tốt của ta nha ,rất hiểu ý ta ,ta biết nhà đệ có cây gươm Mạc Sầu _Thiên Long nói

-nhưng...thôi được quyết vậy đi _Thiên Phong trong lòng tức tối nhưng vẫn phải mỉm cười

Trong khi tại 1 nơi nào đó của Hoàng Cung :

-tiểu Xảo ak ,chúng ta đi tới Phụng hoàng cung thôi ,ta cũng phải ra mắt Hoàng Hậu nương nương chứ _Đỗ Băng Nhận

-tiểu thưak nương nương nha ,chúng ta vào đây gần 1 tháng mới đi thăm Hoàng Hậu kia có phải là vô phép hay ko _T.Xảo nói nhưng bị 1 ánh mắt như muốn thiêu đốt chĩa vào

-ta muốn xem dung nhan mà nữ đó thế nào ,nghe nói chưa từng có ai trông thấy vẻ mặt của ả

-người cần gì phải làm thế nô tì nghe lão gia nói cô ta chỉ “thường thường bậc trung thôi “ lên dc ngôi này là do Hoàng Thái Hậu khâm điểm _T.Xảo

-vậy ư ,như thế ta càng phải tới thăm hỏi chứ ,nhanch ,chúng ta đi _Băng nhận

-Tại sao lại ko có người _Băng nhận nói

-tiểu..ak nương nương ở đây cứ như ko có người ở vậy có khi nào ả kia cùng với cung nữ trốn ra ngoài cung ko _T.Xảo

-vậy thì càng hay chúng ta có chuyện hay xem rồi

-Hay là người cấp tốc đi tìm Hoàng Thượng báo tin nga _t.Xảo

- cũng dc

Nhưng khi bọn họ tới thì 1 tên thái giám nói “ thừa nương nương Hoàng Thượng Đã ra khỏi cung rồi “ dễ nhiên là trong lòng thấy bức rồi nhưng với con người như ả Băng nhận này chẳng biết sẽ còn chuyện gì xảy ra nữa...

Sau 4 ngày thì Hàn Băng cũng chịu về cung cùng với Thiên Long ,tình cảm vợ chồng bọn họ cải thiện rất nhiều nha ,tí dụ như chơi đánh bài rất ấn ý cướp dc của Hàn Tuyết rất nhiều ngân lượng nhưng cuối cùng cũng phải trở lại với chủ dù gì thì Hàn tuyết này cũng gián tiếp giúp Hấn mà

Khi về cung ,tự xưng lại có người muốn cầu kiến ko ai khác là Lý hồi và Đỗ Mân ,ko biết 2 ông già này có chuyện gì ko nhỉ thật là .

-2 khanh thất tốt ta vừa trở về đã đến bái kiến rồi _Thiên Long nói

-bọn thần ko dám

-có chuyện gì ko –Thiên Long lạnh nhạt hỏi

-dạ thưa Hoàng Thượng trong Hậu Cung đang có lời đồn Hoàng Hậu nương nương cả Gan Bò trốn khỏi cung _Lý hồi nói

-có chuyện thế ư _Thiên Long thần nhiên nói

-thưa vâng ,người đứng đầu Hậu cung như Hoàng Ha6u5l ại bỏ đi thì là chuyện hết sức hệ trọng _Đỗ Mân thêm vào

-ta ko biết Thái y như đồ khanh lại quan tâm đến chuyện quốc gia đại sự

-đây là việc liên quan đến quốc gia ,ai cũng có thể

-các khanh nói như thế ko biết có bằng cứ gì ko ,ko lẽ các khanh tới Hậu Cung ư _Thiên Long lại hỏi

-dạthần ko dám _2 ông đồng thanh

-vậy có chuyện gì cần tấu nữa ko _Hấn hỏi

-chúng thần xin lui _nói rồi 2 người lui ra

Hấn mệt mỏi đi về Ngự thư phòng ,thật là Băng nhi này làm cho hấn đau đầu mà ,vừa đặt lưng xuống giường thì Hàn Băng tới ,hấn ôm nàng vào lòng mà ngủ ,chuyện kia bị giấu nhem đi ,sẽ chẳng có ai biết nếu Lý Ngọc Hồi và đồ Băng Nhận ko bớt móc ra ,cho dù 2 vị phụ thân đã ê chề ra về nhưng 2 ả vẫn ko chịu buông tay

Hoàng Thái Hậu cuối cùng cũng chịu về cung nhưng với 1 người thích tự do như bà thì chẳng biết lúc nào thì ra khỏi cung ,về cung điều Bà vui mừng nhất là Hoàng Thượng _Thiên Long cũng đã để ý tới Băng nhi ,nghe tên Thái giám nói thì hôm nào họ cũng ở cùng nhau ,ôi thật là sung sướng ,ngay lập tức bà triệu Hàn Băng vào Từ Ninh Cung ,đứa trẻ này làm cho Bà luôn vui vẻ nhưng người vừa hàn huyên nói chuyện phiếm thì ở đâu ra 2 nha đầu ko biết lễ nghĩa kia ,lúc trước bà phải kích liết phản đối mới phải , trước sau gì bà cũng sẽ cho bọn chúng vào Lãm cung mới dc ,vừa vào chưa chào hỏi đã:

-nga Hoàng Hậu nương nương sao lại đến đây sớm vậy _trong lời nói của Ngọc Hồi có sự bất ổn định khi nhìn thấy nhan sắc trời ban của Hoàng Hậu kia ,chẳng phải thế nên dc sự ân sủng của hoàng Thượng ,còn Thái Hậu thì hết sức yêu quý ,cha cô ta đường đường là t.Tướng ,suy nghĩ lại lấy cái gì để đầu với nàng ta chứ ,Ngọc hồi có ý muốn rút lui nhưng đã lỡ theo đao rồi phải phi theo đao thôi

-ukm xin chào 2 muội muội ,_Hàn Băng theo lễ chào lại

-oh muội tưởng tí trốn ra khỏi cung đi với nam nhân nào rồi ,ko ngờ tí lại quay lại nga _Băng nhận nói móc

-phải chăng tí có cốt nhục của kẻ khác rồi về đây lấy hoàng Thượng là chỗ dựa nha _Băng nhận nói thêm

-hàm hồ ,,,các người biết mình đang nói gì hay ko _Thái Hậu nghe những lời này thì mắt chửa64n từ hồng hào sang đen tím

-Thái Hậu người bị ả tache mất rồi ,cách đây 3 ngày nữ nhi có đến Phụng Hoàng Cung đi thăm ko ngờ chẳng có bóng dáng người nào cả ,đúng ko Hoàng Hậu người còn gì để nói ko _Băng Nhận

-đúng đ _Ngọc hồi nói thêm

-đúng là ta đã ra ngoài ,ta về Vương thăm phụ thân và mẫn thân ta ,có chuyện gì sao _Hàn Băng bình tĩnh trả lời ,ko ngờ nó cũng có ngày bị người khác công kích nhưng bọn này có phải là nói quá ko ,nó tức rồi nha

-oh vậy người phạm phải sai lầm rất lớn rồi khi vào cung thì ko dc về thăm người nhà ,ko dc bước chân ra khỏi Hoàng Cung ,như vậy là khi quân phạm thượng đó

-ta....._Hàn Băng than trời

-Băng Nhi về là ta đã đồng ý ,có chuyện gì sao _Băng Nhi Thái Hậu mới lên tiếng

-Thái Hậu,người....._à Băng Nhi ngạc nhiên hết sức thiếu chút nữa con người đã lòi ra ngoài

-các người mới sáng sớm đã đến chỗ nô gia làm ồn còn ra thế thống gì nữa ,khô cho cái gọi là nữ nhi ngoan hiền _Thái Hậu nói

-thần,thần.....

-cút ra khỏi chỗ tan .._thái hậu quát làm cho bọn chúng đành phải cụp đuôi chạy

-Thái Hậu người quả thật tốt với con quá _Băng Nhi nói

-con xa nhà chắc rất nhớ cha –mẹ ,ta làm thế là đáng ,rồi 2 người tiếp tục nói chuyện phiếm , chuyện 2 nương nương đến từ ninh Cung làm loạn trong triều ai cũng biết dễ nhiên Thiên Long mất mặt xám xịt lên triều làm bọn quan thần sợ mất mặt , thiếu chút nữa 2 à kia đã vào Lãm Cung ở nhưng vì Hàn Băng cũng ko để ý nên mọi chuyện cũng coi như xong ,nhưng còn 1 người ko biết lấy đó làm chuyện an phận vẫn tiếp tục làm những chuyện ...

Trị được 2 kẻ kia với nhân lúc Thái Hậu trở về cung Thiên Long tổ chức 1 buổi tiệc mời tất cả các quan viên tới nhưng đó cũng nằm trong kế hoạch của hắn , ko biết tới hôm qua nó làm gì mà hôm nay dậy thân thể ê ẩm ,đau nhức ,nhưng là mùa hè mà lại lạnh như thế nhỉ ,mà Nó cũng ko có xu hướng Nude khi ngủ nha ,”à.....” hức 1 phát hiện làm Hàn Băng ko khỏi rùng mình , sao người nó lại ko có mảnh vải che thân thế này ,í ,à ko phải phải nói 12 sao người nó chỉ có mỗi chiếc chăn che thân thế này ,ế thật giống với lần trước nha nhưng lần này có khác người bên cạnh nó cũng như thế , từng giọt mồ hôi ướt lạnh sống lưng chảy xuống nó nhẹ vén tấm ga lên “ what ,gì thế này ,đóđó ko phải là máu sao?” Nó.....nó mất rồi ,mất thật rồi ,ko dc Nó muốn giữ cho chồng nó mà ,mà hắn chính là phu quân của nó còn gì ,ko ,Nó muốn cho người mình yêu cơ ,nhưng đối với hắn cũng có chút tình cảm còn gì ,nhưng làm sao lại nhanh thế dc .ko thể nào.....,hìc.....

Thiên Long khi nghe tiếng Nó hét đã thức dậy nhưng nữ nhi này thật lạ nha ,từng biểu hiện cử chỉ của nàng làm cho hắn thích thú ,nàng đang chăm chú đến về kia tạm thời ko chú ý tới hắn

“uk, hừm .nàng tỉnh rồi àk “Thiên Long cắt ngang suy nghĩ của Hàn Băng

-tên dâm đảng kia ,ngươi ăn hết của ta rồi ,ăn hết rồi ,huhu.....ai cho ngươi thế hả ,ta để giành 17 năm trời mà huhu.....

-Băng Nhi ngoan nào ngoan đi chúng ta là phu thê mà dù gì thì chuyện đó cũng xảy ra mà _Thiên Long ôm Hàn Băng vào người ,vuốt ve mái tóc của cô

-nhưng sao lại là ta ngươi có bao nhiêu thế thiếp mà sao lại là ta cơ chứ ,hức....._Hàn Băng tức khí nói

-vì ta chỉ yêu 1 mình nàng thôi _Thiên Long nói ,trong lòng có 1 chút ngượng ngùng dù gì hắn cũng là bậc chí tôn nha ,nói ra lời này thật là ko dễ

-thậtđó là thật lòng ư _Hàn Băng ngạc nhiên nói

-nếu nàng ko tin ngày mai ta sẽ sai người đưa hết những người kia ra ngoài cung _Thiên Long nói ko chút do dự

-ko ta tin rồi _lời nói của hắn ta làm Lòng Hàn Băng áp áp khó tả ,ko lẽ nàng thật sự thích hắn rồi ư ,nhưng còn chuyện về TK 21 thì sao nhưng dù sao đi nữa thì ko nên để mọi chuyện đi quá xa sao khi Thiên Long đi nàng liền gọi t.Yến vào dặn dò ,sau đó khi T.Yến quay lại tay đang cầm 1 chén thuốc ,đưa cho Hàn Băng ,nàng nah65n ;ấy ,do dự 1 lát rồi cũng uống cạn nhưng trong lòng tự hỏi “mình làm thế có đúng hay ko?”

Thật đúng là Thái Hậu trở về lần này cũng chẳng có chuyện tốt gì ,vừa nghỉ ngơi dc nửa tháng thì ra lệnh lập “ vương phi “ cho Bình Nam Vương Gia ,tức Nhị Vương gia (Thiên Phong) mà người dc đặc cử mọi người ai cũng bir61t là ai đó ,ai đó kia ko ai xa lạ _Hàn Tuyết ,vừa nghe dc tin động trời kia Thiên Phong đang hưởng thụ cuộc sống vui tươi an nhàn cùng những mỹ nữ xinh đẹp kiều diễm kia cũng phải nhanh nhanh bay tới Hoàng Cung trong tình trạng tức tối vô độ :

-mẫu hậu người làm trò gì vậy tại sao lại bày ra cái trò này _Thiên Phong vừa vào chưa chào hỏi đã lên tiếng xõ sảng

-nga,Phong Nhi con đến thật đúng lúc nha ta đang muốn hỏi con ngày nào tốt để tiến hành hi sự đây _Thái Hậu lơ lơ câu nói của Thiên Phong

-con ko muốn cưới cô ta

-tại sao cơ chứ Hàn Tuyết vừa đẹp người lại đẹp nết ,ta chọn cho con người tốt nhất rồi đó _nghe lời nói của Thái Hậu thiên Phong chỉ nhếch mép cười cô ta đẹp ư thật là hắn chưa từng bao giờ lại nghĩ như thế 2 năm trước hắn đã từng gặp qua thật là như hủ chết người vệt cô ta thật tệ nhạt tính cách ko giống với con nhà quyền quý chút nào ,cũng lạ Vương Gia và vương phi sao lại có thể sinh ra cô ta cơ chứ thật nực cười ,Hàn Thiên Cũng rất anh tuấn ,Hoàng Hậu này là 1 giai nhân tuyệt sắc nha ,nhưng sao cô em lại thế chứ hắn ko muốn nhìn mặt cô ta cả đời này đâu (sau hồi hận phải biết hứ :Tg)

-con ko muốn _Thiên Phong gần từng chữ 1

-tại sao cơ chứ ,ta thấy phủ của con có rất nhiều nữ nhi nha ,thêm 1 người có chết ai đâu _thái hậu nói

-được nhưng nhi thần ko muốn cho cô ta danh phận nào hết _Thiên Long dịu xuống ko muốn đôi co chuyện nỳ với Thái hậu nữa dù gì cũng là 1 nữ nhi thôi mà

-ý con là Tuyết Nhi chỉ là 1 tiểu thiếp thấp hèn ,ko có địa vị ngay cả mấy ả kỹ nữ kia còn tốt hơn ,ko dc tuyết đối ko dc dẫu gì cũng là con của 1 T.Tướng Vương Gia ta ko chấp nhận ngày nào ta còn sống thì ta sẽ ko để Tuyết nhi chịu thiệt đâu ,con nhớ đó ta muốn nó là Vương Phi ,Vương phi của Bình Nam Vương Gia ,con ra ngoài đi ta cần nghỉ ngơi 1 chút _Thái Hậu tức đến nổi thân thể mệt mỏi ,hey...sao bà lại sinh ra 1 thằng con khó dạy bảo thế cơ chứ ,bà tuyết đối tin vào mắt mình ,chắc chắn Tuyết nhi sẽ là Vương phi tốt

Hàn Băng đang gặm nhấm thức ăn ,ko gì bằng thế này đây là lúc tốt nhất tâm tư vui vẻ yêu đời ,bỗng T.Yến từ ngoài chạy vào với khuôn mặt ko thể ngượng nhiên hơn :

-tiểu thư.....

Buông li trà xuống ,Hàn Băng hỏi bằng giọng điềm nhiên (ko biết tí này hc ai ta?)

-có chuyện gì mà hốt hơ hốt hải vậy ,cứ từ từ mà nói

-t. Thư ak chuyện này ko thể bình tĩnh mà nói dc đâu _TYến nhanh tay rút vào li rồi tu 1 hơi

-yên tâm dù trời có sập xuống thì ta vẫn ngồi yên mà

-nhị tiểu thư chuẩn bị sẽ kết hôn với nhị Vương Gia _Thiên Phong

-cái gìngươi vừa nói là Hàn Tuyết sẽ kết hôn _Hàn Băng suyt nữa thì phun hết tất cả thức ăn ,chuyện này to hơn gấp ngàn lần chuyện trời sụp xuống nè ,thật ra thì Hàn Băng cũng nghe qua danh của cái người gọi là Nhị Vương gia này ,anh tuấn thoát tục phi phàm , rất chi là tuyệt mỹ ,lúc đầu Nó ko tin nhưng khi kiểm chứng thì mới phát hiện ra đúng thế thật nhưng Nó chắc chắn người này ko hợp với Nó đâu dù sao thì Nó cũng là Hoa có chủ rồi ,nhưng scandal về tên này cũng ko thiếu nào là 1 ngày 3 cô ,phủ của hắn có nữ nhi còn hơn là Hoàng Thượng ,trong phủ toàn là thiên hương quốc sắc nhưng toàn từ kỹ viện ra ,trời ạ , nếu nếu con bạn tuyết Nhi của nó rơi vào chỗ này thì sao ,Nó cũng ko có tâm trạng nghĩ nữa

-còn nữa nhị T.Thư.....

-có gì cứ nói đi _giọng của Hàn Tuyết nhẹ hẫ ko vui

-nhị tiểu thư nghe chuyện xong đã ngã bệnh rồi

-cái gì ,tuyết nhi bị bệnh ư ,Mau mau chúng ta trở về phủ

Vừa chạy ra ngoài thì Hàn Băng đã đụng ngay phải Thiên Long ,làm cho cái mũi trở nên vụn vẹo như thường lệ là Nó sẽ **** tên kia ngay lập tức nhưng hôm nay thì sẽ coi là ngoại lệ ,thấy biểu hiện gấp gáp trên gương mặt thanh tú ,thiên Long ?:

-Băng Nhi nàng đi đâu vậy

-ta hiện đang trở về phủ Vương gia nga ,ngươi đừng cản trở

-cái gì sao lại muốn trở về phủ

-Tuyết Nhi bị bệnh rồi ta [hải mau trở về phủ đây ,ko nói nhiều nữa -nói rồi Hàn Băng đi thẳng ko nói thêm lời nào ,Thiên Long chỉ biết cười khổ ,cầu mong nhanh chóng cô em gái mau mau bị gả đi để hắn cùng lão bà sống yên vui 1 chút

Vừa về đến phủ thì Hàn Băng nhanh chóng chạy thực mạng vào phòng của Hàn Tuyết ,khi tới nơi thì đang ngủ ,hey mới chỉ vài ngày ko gặp thôi mà nhìn con bạn nó này gần đi thấy rõ lú ,xanh xao nữa chứ ,ko phải tên Nhị Vương Gia gì đó hại ak ,thật là ở thời này cũng hay hay vui vui nhưng cái kiểu ép gả thế này thật là ko chịu nổi đúng là phong hiến chi là phong kiến mà thôi ,cái đám mây chết tiệt .CM nó chứ ,lòng Hàn Băng bỗng dâng trào tức giận ,ko biết có phải lửa giận ngàn ngút45 kia phát ra hay ko mà chẳng bao lâu thì Hàn tuyết cũng thức giấc ,Thấy Hàn Băng thì vội vàng ngồi dậy ,Hàn Băng nói ;

-ngươi mệt cứ nghỉ ngơi đi ,ngồi đây làm gì

-ngươi sao lại ở đây _Hàn Tuyết mệt mỏi nói

-ko phải vì ngươi bị bệnh hay sao ,ngươi đừng lo nghĩ nhiều ,yên tâm ta sẽ giúp ngươi giải quyết việc này _Hàn Băng với vẻ mặt tin tưởng nói

-thật ư ,nói xem ngươi định làm thế nào đây _Hàn Tuyết hỏi lại

-ta sẽ kêu Thiên Long nạp ngươi dc ko yên tâm ta sẽ ko cho ai bắt nạt ngươi đâu ,nếu ko thì chúng ta bỏ nơi này đi sa sang chỗ khác sinh sống tuy khổ nhưng còn hơn _Hàn Băng đề ra ý kiến nhưng thế61y cề mặt của H.tuyết thì lại đề ra phương pháp khác

-ko dc ,ko dc đi chỗ khác thì vừa liên lụy người khác lại tìm chỗ chôn thân thôi ,thời điểm này mày đi đâu cũng bị như thế thôi ko khéo còn ** le hơn thế này thì thăm ,tao cũng nghĩ qua rồi ,làm vợ chứ có phải đi đánh trận đâu mà...

-nhưng ở đó là địa ngục ,địa ngục mày biết ko hả ,ganh ghét nhau còn hơn chốn hậu cung nữa ,ko chỉ thế còn có mậy ả đàn bà ăn ko ngồi rồi đi kiểm chuyện với người khác

-trời mày ví như là địa ngục trần gian không bằng vậy

-thì đúng là như vậy mà ,ngươi ở đó cho dù ko bị bọn họ bắt nạt thì cũng bị nhiễm thói phong trần của bọn chúng ,ko dc ,như thế thì làm sao có thể

-mày lo xa quá đó sau lưng tao có Thái Hậu chống đỡ rồi ko sợ bị bắt nạt đâu ,yên tâm đi ,nhưng như thế này có quá sớm ko nhĩ ?? tao còn chưa tới 18 t mà

-trời mày còn nói như thế ak sao khi tao bị đưa vào cung ko nói câu đó

-sai bét mày thì già nhưng xem đi tao trẻ hơn mày rất nhiều đó

-ý mày nói là tao già chứ gì con này tao cho mày biết mặt nun

-ê tao là người bệnh mà.....

Chuyện Nhị Vương Gia chuẩn bị nạp phi thì bình thường nhưng là nạp Vương Hỉ chuyện này ko tầm thường nha ,trong phủ của hần hiện tại đang nháo nháo lên ,mấy ả thê thiếp vừa tiếc vừa tức cái danh ấy mất bao công sức để lấy lòng vương gia mà bị 1 người ngoài lấy mất ,tức ko nói dc gì mà ,nhưng dễ dàng trong lòng bọn ả cũng có kế hoạch trả thù rồi

Cuối cùng thì cái ngày trọng đại ấy cũng đã tới ,tuy trong lòng có chút bất an nhưng bị Nó giấn nhem vào trong lòng

Sao khi làm những thi tục ko cần thiết _theo Hàn Tuyết nghĩ thì cuối cùng nó cũng dc đưa về phòng ,nhìn cách bố trí thì cũng bình thường trong cái bình thường chẳng có gì phải để tâm cả sao khi nghĩ ngợi thì nó cũng thức dậy ,tâm trạng bình thường ko vui cũng chẳng lấy gì làm buồn cả nhưng tên “phu quân “ của nó mặt mũi như thế nào nhĩ ,trời ạ Nó đang nghĩ gì thế thật đúng là “ gần mức thì đen gần đèn thì sáng “mà ở cùng Hàn Băng nên nhiễm bệnh tò mò rồi ,đang ăn điểm tâm thì a từ từ ngoài chạy vào nói :

-tiểu thư ,có lệnh của nhị Vương gia ,chúng ta phải chuyển chỗ khác

-gì vậy sao chưa đến 1 ngày mà phải chuyển nhiều như thế _t.Nguyệt sen vào

-T.nguyệt chúng ta dọn đồ nào ,nhưng chuyển tới chỗ nào nga _Hàn tuyết nhẹ nhàng nói

-tôi.....tôi”Lãnh Viên” _A từ nói

-ý nơi đó là nơi nào ,có đẹp hay ko _T.Nguyệt lại sen vô ,nhưng ko chú ý tới sắc mặt của chủ nhân đang chuyển sang tím đen vì tức giận .để khẳng định lại ,Hàn tuyết nói:

-Đó là “ Lãnh cung “ của phủ bình nam này phải hay ko _H.Tuyết âm thầm nói ,trong lời nói có lửa rồi

- tiểu thư sao người lại biết thế ,vương gia thật là có phải cố tình làm mất mặt T.Thư ko _T.Nguyệt

-T .Nguyệt ko nên gấp gấp các em cứ dọn đồ đi ta muốn ra ngoài 1 chút ,lát nữa gặp nhau ở Lãnh Viện _Hàn Tuyết nói thế nhưng trong lòng đang tức chết đi dc

Là chuyện gì thế này ,Hàn tuyết xưa nay là 1 người bình tĩnh nhưng chuyện này thật làm cho nàng tức đến tận cổ mà ,sao chưa gì đã phải vào lãnh cung rồi ,cái này là nên vui hay buồn đây ,cái tên Nhị Vương Gia này thật là ko nể mặt nàng chút nào vừa cưới hôm qua hôm nay đã bị vật đi như con chó vậy ,phải nói đây là lần đầu tiên có người đối xử với Nó như thế ,xưa nay Nó đối với người khác ko bạc nên người khác đối với Nó cũng rất tốt nga .Nó có 1 thói quen khi tức thì đi tới 1 chỗ yên ắng để đánh đàn or thổi sáo ,chút hết tức giận vào trong thanh âm thì sẽ nhẹ lòng hơn ,nó đi 1 lúc thì cũng tới 1 nơi thích hợp ,nơi đó gần 1 cái hồ ,có những cây hoa đại mọc gần đó ,tuy là vô tình mộc nhưng dường như là sự sắp đặt của tạo hóa làm cho nơi này rất cổ xưa ,nhìn thấy cảnh đó Hàn Tuyết ko khỏi cảm thán ko ngờ trong cái phủ “Ngọa Hồ Tang Long” (ý là nơi tranh đấu quyết liệt) này lại có 1 cảnh tuyệt vời như thế ,nhưng cũng tốt ,ko phải chạm mắt những người mà mình ko thích thì cuộc sống ắt hẳn sẽ tốt hơn ,ngồi gần 1 đám cỏ ,Hàn Băng lôi ra 1 cây tiêu rồi đưa lên thổi

Cũng trong Bình Nam Vương ,trong Lầu Vọng Các ,mấy thê thiếp của Thiên Long đang ngồi cùng nhau bàn chuyện thì Mạc Dung đang đi tới với vẻ mặt ko vui cho lắm nói :

-các người còn ngồi ở đây nói chuyện phiếm hay sao

-ngươi đi đâu thế hiếm khi thấy Mặt Phi dậy sớm nga ,hôm qua ngươi ko phải cùng với Vương Gia hay sao _1 Người nói

-ta đang tới chỗ của ả có danh Vương Phi kia ,’biết người biết ta trăm trận trăm thắng mà “ _Mạc Dung nói

-ai da ,người như ngươi mà cũng biết dùng thành ngữ cơ đấy ,thất là động trời _1 người xen vào

-ngươi..... _Mạt Dung

-ta nói cho ngươi nghe này Mạt dung ,cái người mà ngươi xem là kẻ thù kia đã vị Vương Gia đá vào “ Lãnh Viên “ rồi ,heycũng tội nghiệp

-cái gì vào rồi ư, ta còn chưa ra tay mà _Mạt dung cảm thán

-ra tay khi nào chẳng dc ,ngươi nên cho người ta chút không khí ,chắc bây h ả ta đang than trời trách đất ,ko khéo tự tử cũng nên

-ukm đúng đó như ta là chẳng còn mặt mũi nào cả

.....V.....V.....

Hắn _Thiên Long cảm thấy buồn chán ,trong lòng chẳng có chút tư vị gì cả theo thói quen hắn đến Tư Viên thành thật mà nói nơi đây rất ít người biết ngoài lão quản gia và hắn thì trong cái phủ này chẳng còn ai cả ,hắn muốn 1 chỗ do thiên nhiên tự sắp xếp ,lão quản gia lâu lâu thì đến cho cá ăn rồi đi chỗ khác ,vừa tới thì xaxa đã nghe thấy tiếng tiêu

Cảnh tượng trước mắt làm hắn ngạc nhiên quá thể ,người đó ko phải là Nàng hay sao ,sao lại có thể như thế hay là hắn đang mơ??

Thấy có người đi tới Hàn Tuyết ngưng thôi quay lại nhìn , người này nhìn rất quen nha ,hình như gặp hắn ở đâu rồi thì phải ,ak ,cái tên “giả Nô “ đây mà ,thấy nàng nhìn ,hắn cất giọng nói :

-xin chào t. thư ,ngươi còn nhận ra tôi chứ

-ukm ko dám đầu óc ta vẫn còn minh mẫn nhưng ta có 1 điều thắc mắc ,sao ngươi lại có mặt tại nơi này ,ta nhớ ko lầm thì ngươi là gia nô ở phủ T.Tướng Vương Gia mà _Hàn Tuyết trào phúng nói

-vì ,ak T.Thư cũng biết là Nhị T.Thư ở phủ vương gia vừa gả sang đây đúng chứ _T.Phong nói

-ta có nghe nói ,chuyện đó có gì liên quan tới ngươi

-thì tiểu nhân đi cùng với nhị T. Thư tới đây ,nhưng tại sao t thư lại có mặt ở nơi đây _lời nói của Thiên Phong làm cho Hàn Tuyết mỉm cười ,tên này thật là Nàng mà có 1 tên hầu Mĩ như thế từ bao giờ ko biết ,nhưng hắn xuất hiện nơi đây ,thì hắn có quan hệ gì với vị Bình Nam vương này hay ko ,hay hắn chính làko dc chuyện này phải điều tra cho rõ

-vậy tiểu huynh đệ ak ,ngươi rảnh chứ _Hàn Tuyết nảy ra ý nghĩ

-vâng _Thiên Phong

-vậy ngươi có thể mang cho ta 1 li nước hay không ,thời tiết hơi nóng thì phải –Hàn Tuyết nói với giọng nhẹ nhàng nhất

-vậy tiểu thư đợi ở đây ,tiểu nhân sẽ đi liền-Thiên Long nói ,nhận lấy cái gạt đầu của Hàn Tuyết ,rồi đi

Thiên Phong vừa đi thì Hàn Tuyết cũng đi theo ,nhưng về “Lãnh Viên “ nhưng một câu hỏi đặt ra là ở đây là Phủ Bình Nam Vương làm sao Hàn Tuyết biết dc ,rất dễ ,trước khi đến đây thì Hàn Băng đã đưa cho nó tấm bản đồ này rồi

Vừa tới cổng của “lãnh viện” cái cảm giác đầu tiên của nó là rợn lạnh ,nơi này ko có dương khí gì cả ,ko biết có ai đặt chân tới chỗ này chưa (có rồi là 2 nha đầu của ti đó) đi vào ,dập vào mặt nó là khung cảnh sum suê của cỏ dại

1 khung cảnh đầy chất nguyên thủy sơ khai , vào trong phòng thấy A Từ và T Nguyệt đang rầu rĩ ,thấy mới biết tất cả mọi đồ vật dc thời gian phủ lên lớp bụi , tuy có chút bức xúc nhưng Hàn Tuyết nói ;

-Thôi chúng ta bật tay vào lau dọn nào

-nhưng mà tiểu thư người cảnh vàng lá ngọc làm sao có thể làm chuyện này ,để bọn muội làm cho ,người cứ ngồi nghỉ ngơi đi _A từ nói

-ko dc ,cùng làm ,bây giờ thì ta với 2 em cũng như nhau thôi ,nào A từ lau bàn , ghé ,T nguyệt và ta sẽ dọn nhà cửa _Hàn Tuyết phân công

Trong hki đó Thiên Phong đang phấn khởi vì có thể cùng mĩ nhân thưởng thức thức ăn cùng nhau ngắm cảnh ,nhưng khi hắn vừa tới thì người đã đi đâu hất ,thật là tức chết mà ,chắc hẳn nàng muốn tránh hắn nên mới sai hắn đi mất ,như vậy nàng chắc còn trong phủ ,Thiên Phong sai người đi tìm khắp trong phủ ,1 con muỗi cũng ko thể thoát ra ,nhưng kết quả ko như ý mong muốn ,1 tên nô tài vào nói :

-Vương Gia ,bọn nô tài tìm khắp mọi nơi nhưng ko thấy chỉ còn.....

-chỉ còn nơi nào mau mới

-dạ còn mỗi Lãnh viện ,nơi ở của Vương Phi

-Lãnh Viện ư ,thôi khỏi _ Thiên Phong nói rồi đi thẳng trong lòng ko khỏi mất mát

Sau Khi dọn dẹp sạch sẽ thì căn phòng cũng trở nên đẹp hơn còn khu vườn đầy cỏ kia thì hôm sai sẽ làm tie61o ,bụng ai cũng réo ầm lên ,nhưng sao vẫn chưa có người mang com tới nhĩ giờ THân rồi ,hay là phải tự đi lấy .nghĩ rồi A từ hướng phòng ăn tới nhưng khi trở về thì mặt mày bí xị ,Hàn tuyết hỏi :

-A từ làm sao vậy

-T.Thư ak người ta nói rằng hết com và thức ăn rồi

-ukm vậy chúng ta chịu chút đi ,dợi đến bữa chiều vậy _Hàn Băng nói

Nhưng khi đến bữa chiều thì 3 người cũng chẳng có hột com nào vào bụng ,T.Nguyệt tức khí nói :

-cái này có phải là ép chúng ta đói chết ko ,Vương Gia này thật là nhẫn tâm

-T.nguyệt em ko nên nói như thế ,có lẽ chúng ta mới đến nên họ chưa chuẩn bị

Ngày hôm sau cũng y như thế ,thân thể ai cũng mệt mỏi ,chỉ biết uống nước cho đỡ đói

Chiều hôm đó A Từ tới Ngự Phòng xin mãi mới dc 3 bát com từ hôm qua , 3 người phải tui ko muốn nhưng bụng đã ko còn gì rồi ,cổ nuốt thứ đó vào ruột 1 cách miễn cưỡng ,trên mi mắt của Hàn tuyết có 1 giọt nước mắt rơi xuống 1 cách đau khổ , buổi sáng thức dậy với tâm trạng chẳng vui về gì cả ,những ngày ở đây Hàn Tuyết thấm thía cái gọi là “địa ngục “ của Hàn Băng nói ,bản thân nó chịu thì cũng dc nhưng còn lỗi theo 2 nha đầu kia ,đang suy nghĩ thì T.Nguyệt từ ngoài đi vào ,với bước chân nặng nề ,toàn thân y phục xộc xệch ,có đúng tí máu ,tay cầm theo 3 chén com ,nhưng khuôn mặt vẫn hiện lên nét cười ,nói với Hàn Tuyết :

-T,Thư ,T.Nguyệt nga ,2 người ra đây ăn nào ,thấy ta xin dc nhiều com ko này _A Từ đặt 3 chén com xuống ,Hàn Tuyết nhanh chóng lại gần ,hỏi với giọng lo lắng :

-A Từ ak ,em làm sao vậy sao người em lại thành ra thế này

-ko có gì em bị ngã thôi mà ,T.Thư đừng lo

-em nói káo bị ngã mà trên mặt còn in 1 vết tay ư ,nói cho ta biết em bị người khác đánh đúng ko

-emem

_A từ ak người nói cho t thư biết đi ,làm sao mà bị đánh vậy _T.Nguyệt khuyên

-hôm nay em xuống Ngự Phòng vừa vào thì đụng phải T.Ngoa ,em đã nói ko cố ý rồi mà nàng vẫn ko chịu tha ,nàng tát em rồi còn cùng mấy người khác hùa vào đánh ,mấy vị đại thẩm thấy thương nân lấy nhiều com hơn chút ít _A từ kể lại thì cùng lúc đó những giọt nước mắt của 2 người còn lại cũng khẽ rơi

-nào em nằm xuống đi ,ta bôi thuốc cho _Hàn tuyết nói

-T.thư bây giờ chúng ta làm thế nào bây giờ _T.Nguyệt nói

-ukm ta cũng còn 1 ít bạc với đồ trang sức ,chúng ta mang đi bán cũng ** ko lo ăn ,trồng thêm mấy luống rau thế là dc rồi ,chỗ của chúng ta gần sát với cửa sau nên T.nguyệt ngày mai em lên ra ngoài đổi bạc _Hàn tuyết phân tích

-dạ được _T.Nguyệt nói

Mấy ngày sau ,Hàn Tuyết đang tưới cây thì T.nguyệt chạy ra nói :

-T.Thư ak ,Đại tiểu thư có viết thư cho người ,nói người vào trong cung thăm nàng ,nàng nhớ 1t nhớ người ,nếu có ai làm khó dễ thì ko lo có cái này rồi _T.N vừa nói vừa giơ kim bài của Hoàng Thượng lên

-ukm ta biết rồi ,nhưng ta vẫn thấy ko ổn

-T.Thư ak người đừng lo chúng ta ở đây mà cũng chẳng thêm ngó ngang hướng gì bọn người ở đây ,với lại có cái này rồi ,em biết người rất nhớ đại t.Thư mà _A Từ nói

-ukm vậy mai chúng ta xuất phát

-người đừng lo nữa ,Đại tiểu thư có viết ngày mai xe ngựa sẽ đón chúng ta

-hey ..con nhỏ này làm gì là phải làm tới cùng

Trước khi vào cung Hàn Tuyết nói “ chuyện chúng ta ở phủ Bình Nam các em ko nên nói với Hàn Băng kéo nàng lo “ dễ nhiên là 2 cô hầu phải đồng ý rồi ,nhưng nói là nói thế chứ cái miệng làm sao có thể kiềm nổi với nha đầu T . Nguyệt

Nhưng chưa tới Phụng Hoàng Cung thì bọn họ đã gặp phải chướng ngại vật ,gặp Phải Lý Ngọc Hồi

Lý ngọc Hồi đang đi dạo ở Ngự Hoa Viên nhằm lỡ may gặp dc Hoàng Thượng thì sao , nhưng đi cả buổi vẫn ko thấy người nào thân thể ngức mồi ,đang trần đường đi về Cung của mình thì từ xa thấy 1 thiếu nữ ko biết dạo này mặt ả thế nào mà người này rất xinh đẹp ,là hảo mĩ nhân nga ,so với Hoàng Hậu kia thì có hơn chút đỉnh , tuy cách xa nhưng khí chất tao nhã ,cao quý thật ko ngờ có người thế này nhưng người này mà gặp Hoàng Thượng thì sẽ có Hoàng Hậu thứ 2 ,ko dc ả phải diệt trừ khi mọi chuyện chưa đi quá xa ,thế nên ,cước bộ nhanh chóng tiến tới trước mặt Hàn Tuyết ,L . N Hồi cao giọng nói :

-người kia ,người là ai gặp ta sao lại ko hành lễ có phải người muốn chết rồi ko

Hàn Tuyết đang đi thì gặp phải Ngọc hồi ,nhìn vẻ mặt cũng ko đến nỗi tệ nhưng tấm lòng thâm hiểm , ,Hàn Tuyết xưa nay ngoai2 cha mẹ và Thái Hậu chưa từng quý gồi ,Hoàng Thượng còn ko có điểm phúc đó nhưng dựa vào đầu người này dám bắt nó Hành lễ ,nực cười ,Hàn Tuyết cười khẩy nói ;

-cô nương người rất xinh đẹp nha ,giống như 1 chú công muôn màu sắc _ lời nói của Hàn Tuy61t là Ngọc hồi hưng phấn thể hiện rất rõ trên khuôn mặt nhưng :

-nhưng ,tấm lòng của nàng như con rắn lăm chân ,nhiều quỷ kế vậy _lời nói sau đó làm cho ả tức hộc máu trắng ^^

-ngươi.....ngươi.....con tiện tì này _Á Đang giơ tay lên tát thì “bụp” động tác lập tức dừng lại ,Hàn Tuyết điểm huyết kịp thời ko thì bây giờ má nàng in 5 dấu vân tay rồi ,Nàng nói ;

-Hôm nay ta vui vui nên ko muốn đôi co ,yên tâm 2 canh giờ sai ngươi có thể cử động ,tạm biệt ,Hàn Tuyết nói rồi đi thẳng

Vừa The61y có bóng người đến thì Hàn Băng từ trong phòng va6o5i chạy nhanh ra ngoài đón bạn :

-Hàn Tuyết ak ta r61t rất nhớ ngươi đó ,2 tuần rồi ngươi biết ta rất nhớ ngươi ko _Hàn Băng ôm chầm lấy Hàn Tuyết:

-ngươi gầy đi nhiều đó mặt mày xanh xao lắm ngươi gãi3m cân ak _Hàn Băng hỏi

-ngươi thất là ,làm gì có mỡ mà gầy ,nhưng ngươi mời khách mà đứng đây nói chuyện ak _Hàn Tuyết nói

-í quên ,T.Yến mau mang trà với điểm tâm tới

-dạ

Khi mọi người vào ngồi rồi thì Hàn Băng mới chú ý tới 2 người đi cùng Hàn Tuyết ,:

-A Từ ,T.Nguyệt các ngươi vẫn khỏe chứ

-dạ bọn nô tì vẫn tốt _A từ nói

Mọi người Hàn Huyền suốt buổi sáng đến giờ dùng cơm ,mọi người cùng nhau ăn thì :

-í T.Nguyệt ak tay ngươi bị gì thế ,vết đó hình như là bị cào thì phải _Hàn Băng tò mò hỏi

-dạ ko có gì .T.Thư ko nên lo

-ai nói ko có gì ,Đại tiểu thư ak ,A Từ là do người ta đánh đó _Câu nói của T.Nguyệt làm cho Hàn Tuyết là A từ quay sang lờm

-thất có chuyện đó sao ,ngươi bị đánh ư ,mau nói cho ta biết chuyện như thế nào _Hàn Băng hỏi

-ko có chuy65ngi2 mà ,chúng ta ăn thôi _Hàn Tuyết đề nghị

-đúng đó ,Đại tiểu thư ak chúng ta ăn đi ko đồ ăn nguội mất đó _a Từ phụ họa

-các ngươi mau nói cho ta biết , Hàn Tuyết ak ngươi ở với ta từ nhỏ đừng hòng qua mặt ta ,ngươi đang che giấu cái gì ,T.Nguyệt nói cho ta biết ,ta sẽ làm chủ cho ngươi đừng sợ Hàn tuyết

Lý ngọc Hồi đang đi dạo ở Ngự Hoa Viên nhằm lỡ may gặp dc Hoàng Thượng thì sao , nhưng đi cả buổi vẫn ko thấy người nào thân thể ngức mồi ,đang hướng đi về Cung của mình thì từ xa thấy 1 thiếu nữ ko biết dạo này mặt ả có vấn đề gì ko mà thấy 1 tiên nữ nha ,người này rất xinh đẹp ,là hảo mĩ nhân nga ,so với Hoàng Hậu kia thì có hơn chút đỉnh , tuy cách xa nhưng khí chất tao nhã ,cao quý thật ko ngờ có người thế này nhưng người này mà gặp Hoàng Thượng thì sẽ có Hoàng Hậu thứ 2 ,ko dc ả phải diệt trừ khi mọi chuyện chưa đi quá xa ,thế nên ,cước bộ nhanh chóng tiến tới trước mặt Hàn Tuyết ,L . N Hồi cao giọng nói :

-người kia ,người là ai gặp ta sao lại ko hành lễ có phải người muốn chết rồi ko

Hàn Tuyết đang đi thì gặp phải Ngọc hồi ,nhìn về mặt cũng ko đến nỗi tệ nhưng tấm lòng thâm hiểm , ,Hàn Tuyết xưa nay ngoai2 cha mẹ và Thái Hậu chưa từng quỳ gối ,Hoàng Thượng còn ko có điểm phúc đó nhưng đưa vào đầu người này dám bắt nó Hành lễ ,nức cười ,Hàn Tuyết cười khẩy nói ;

-cô nương người rất xinh đẹp nha ,giống như 1 chú công muôn màu sắc _ lời nói của Hàn Tuyet là Ngọc hồi hưng phấn thể hiện rất rõ trên khuôn mặt nhưng :

-nhưng ,tấm lòng của nàng như con rắn lăm chân ,nhiều quỷ kế vậy _lời nói sau đó làm cho ả tức hộc máu trắng ^^

-người.....người.....con tiện tì này _Á Đang giờ tay lên tát thì “bụp” động tác lập tức dừng lại ,Hàn Tuyết điem huyệt kịp thời ko thì bây giờ má nàng in 5 dấu vân tay rồi ,Nàng nói ;

-Hôm nay ta vui vui nên ko muốn đôi co ,yên tâm 2 canh giờ sai người có thể cử động ,tạm biệt ,Hàn Tuyết nói rồi đi thẳng

Vừa The61y có bóng người đến thì Hàn Băng từ trong phòng va6o5i chạy nhanh ra ngoài đón bạn :

-Hàn Tuyết ak ta r61t rất nhớ người đó ,2 tuần rồi người biết ta rất nhớ người ko _Hàn Băng ôm chầm lấy Hàn Tuyết:

-người gầy đi nhiều đó mặt mày xanh xao lắm người gái3m cân ak _Hàn Băng hỏi

-người thất là ,làm gì có mở mà giảm ,nhưng người mời khách mà đứng đây nói chuyện ak _Hàn Tuyết nói

-í quên ,T.Yến mau mang trà với điem tâm tới

-dạ

Khi mọi người vào ngồi rồi thì Hàn Băng mới chú ý tới 2 người đi cùng Hàn Tuyết ,:

-A Từ ,T.Nguyệt các người vẫn khỏe chứ

-dạ bọn nô tì vẫn tốt _A từ nói

Mọi người Hàn Huyện suốt buổi sáng đến giờ dùng cơm ,mọi người cùng nhau ăn thì :

-í T.Nguyệt ak tay người bị gì thế ,vết đó hình như là bị cào thì phải _Hàn Băng tò mò hỏi

-dạ ko có gì .T.Thư ko nên lo

-ai nói ko có gì ,Đại tiểu thư ak ,A Từ là do người ta đánh đó _Câu nói của T.Nguyệt làm cho Hàn Tuyết là A từ quay sang lờm

-thất có chuyện đó sao ,người bị đánh ư ,mau nói cho ta biết chuyện như thế nào _Hàn Băng hỏi

-ko có chuyee65ngi2 mà ,chúng ta ăn thôi _Hàn Tuyết đề nghị

-đúng đó ,Đại tiểu thư ak chúng ta ăn đi ko đồ ăn nguội mất đó _a Từ phụ họa

-các người mau nói cho ta biết , Hàn Tuyết ak người ở với ta từ nhỏ đừng hòng qua mặt ta ,người đang che giấu cái gì ,T.Nguyệt nói cho ta biết ,ta sẽ làm chủ cho người đừng sợ Hàn tuyết

-nhưng _T.Nguyệt dè dặt nhìn Hàn Tuyết

-người cứ nói đi ,nói mau ko ta tức chết đó _Hàn Băng nói

-dạ chuyện là như thế này ABDNG....&^^(&3\$#.... _T.Nguyệt khẽ nhìn Hàn Tuyết trước khi bắt đầu kể chuyện

T.Nguyệt càng kể thì khuôn mặt của Hàn Băng ngày càng đen lại ..

-thật quá đáng ta sẽ cho bọn chúng biết tay _Hàn Băng nói rồi chuẩn bị chạy ra ngoài ,nhưng bị Hàn Tuyết giữ lại

-nhưng làm gì nha ,bỏ tay ta ra

-Hàn Băng người bình tĩnh lại đi chuyện đâu còn có đó người muốn làm mọi chuyện rồi tỉnh lên ak ,nào ngồi xuống đi ,người xem ta vẫn tốt mà chỉ giảm vài kí thôi ,ko sao ,bọn người đó cơ bản ko thể làm hại ta dc mà

-tên Vương Gia này thật đáng ghét ,nhìn khuôn mặt anh tuấn nhưng ko ngờ tên đó lại để cho bọn rắn rết trong phủ lòng hành ,chắc vì Thái Hậu đi du ngoạn nên mới làm thế ,khi thái hậu về sẽ biết tay ta

-nhưng hàng ngày bọn người ăn cái gì nha ,cứ ăn rau với cơm thiêu có này bệnh chết đó _Hn2 Băng hỏi dồn dập

-ukm cạnh phủ bình Nam có 1 quán ăn_A Từ nói

-mà nơi đó lại rất gần với Lãnh Viện _T.Nguyệt thêm vào

-hay là mua đứt quán đó luôn đi ,họ cứ làm ăn bình thường nhưng cứ mỗi bữa ăn lại cho người mang vào ,với lại chắc phủ người nhiều người ko ai biết đâu nhỉ _Hàn Băng nói

-ukm nhưng bấy nhiêu trang sức có đủ ko nữa ,khi đi ta chỉ mang những thứ cần thiết thôi _Hàn Tuyết nói

-ko sao ta mua ,ta cũng định đầu tư vào cái gì đó chứ ở mãi như thế này chán lắm ,vậy ta và người sẽ làm chủ quán ,hay thiết,hay là chúng ta mở thêm 1 tửu lầu nữa đi ,có dc hay ko _Hàn Băng đắc ý nói

-người máu hianh doanh quá ha ,trước giờ ta chưa từng gặp 1 Hoàng Hậu như người ko biết tên Thiên Long kia tại sao lại có thể chịu đựng dc người nữa nha _Hàn tuyết cảm thán nói

-xí...kệ bọn ta nha ..

-í mà T.Nguyệt em nói khi vào cung gặp phải người làm khó là ai vậy _Hàn Băng đột nhiên chuyển sang đề tài khác

-ạ...cũng chẳng có vấn đề gì đâu _sai khi suy nghĩ tới lui thì T.Nguyệt nghĩ ko nên nói ra

Hàn Tuyết vào cung Thiên Long rất ngạc nhiên nha ,nhưng chỉ có người này trị dc Hoàng Hậu trong lòng hân thù ,mấy ngày nay Nàng rất ko tốt hẳn phải nhờ đến muối muối này thôi

Buổi sáng thối tiết mát mẻ theo thói quen Hàn Tuyết thức dậy nhưng hình như mọi người đang nghỉ ngơi thì phải hôm qua mọi người nói chuyện thật vui vẻ làm tâm tình của nó cũng dần tốt hơn vừa nói chuyện vừa đánh bài cùng ăn khuya nên đến canh 2 mọi người mới bắt đầu lên giường , Hàn Tuyết bước nhẹ nhàng ra ngoài ukm dc hít thở không khí trong lành thật tốt nha ko như hồi trước xe cộ đầy không khí toàn bụi rất khó chịu ,khiến nó nhớ về người nhà ko biết bây giờ có ai còn nhớ đến nó hay ko ,hay là sau khi xuyên ko này thì cái tên Tuyết Nhi sẽ ko còn xuất hiện ở thế kỉ 21 nữa ,có lẽ thế hay ko?? , điều đó khiến tâm trạng của Hàn Tuyết trùng xuống :

-đứng lại à tiên nhân kia ,người có hay ko còn nhớ tới ta

Có tiếng nói sau lưng với giọng còn chua hơn chanh có lẽ nói tới mình ,ko nhanh ko chậm Hàn Tuyết quay đầu lại ,khẽ nhíu đôi lông mày thanh tú nhìn người kia ,hình như có chút quen mắt nha ,Thấy người trước mắt hẳn là ko nhớ rõ Ngọc hồi muốn lập tức tới cầu xé á kia nhưng vì thân phận ko thể làm thế ,phải cho á kia biết Lý Ngọc Hồi là ai mới dc ,nghĩ thế ,Lý Ngọc Hồi nói:

-hôm qua chúng ta đã gặp nhau

-a ... Hàn Tuyết thốt lên như vừa nhận dc 1 cái gì đó ,thì ra là cô ta người bị Nó điểm huyết đây mà ,hôm qua tâm trạng đang ko tốt nên nó ko nhớ rõ cũng là chuyện đương nhiên nhưng sao lại gặp cô ta ở đây nhỉ :

-ukm xin chào tiểu thư ,hôm qua tôi thật thất lễ mong tiểu thư đừng để tâm _Hàn Băng nhẹ nhàng nói

Lý Ngọc Hồi đã cố quên chuyện hôm qua nhưng á đàn bà này dám nhắc lại chuyện đó làm Lý Ngọc Hồi tức ko thôi

-người nghĩ tất người rồi bỏ đi thì có thể tha thứ dc hay ko_A ta rít từng chữ

-nhưng hôm qua là tiểu thư sai trước _Hàn Tuyết với vẻ mặt bình thường nói

-tên tiên nhân này _Lý Ngọc Hồi với cánh tay chuẩn bị giáng vào mặt của Hàn Tuyết ,nhưng Hàn Tuyết vẻ mặt vẫn như thế ko có ý muốn tránh né vì sau đó là

-dừng tay _tiếng nói vừa bật ra thì ngay sau đó 1 cách tay rắn chắc nắm chặt tay của Lý Ngọc hồi ,người đó là.....

Đó là Thiên Long ,hắn hôm nay dậy sớm hơn mọi ngày vì ngủ 1 mình mà ,ko dc ôm vào lòng thân thể nhỏ bé kia thật là 1 mất mát nha ,phải tìm cho Hàn Tuyết kia 1 nơi khác thôi ko thì hẳn sẽ mất ngủ dài dài ,đang đi tản bộ ko ngờ gặp phải cảnh chương mắt hình như có người đang cãi nhau thì phải người kia ko phải là LÝ Ngọc Hồi hay sao ,người còn lại là Hàn Tuyết như bình thường chuyện này hẳn ko can dự nhưng người khi là muối muối của Hàn Băng nha ,nếu như Hàn Tuyết bị đánh thì là chuyện rất lớn đó ,khi người kia đang chuẩn bị cho Hàn Tuyết 1 cái tát thì hắn nhanh chóng cầm lấy tay người đàn bà kia :

-Hoàng Thượng.....người sao có thể ở nơi này _L.N.hồi thấy Thiên Long thì lắp bắp nói

-Nàng đang làm gì vậy hả ,sao lại đánh người vô cớ như thế ,nàng mau về cung suy nghĩ lại cho ta _Thiên Long quát

-nhưngnhưng _Lý Ngọc Hồi muốn cãi lại nhưng bị ánh mắt sắc hơn dao ấy nhìn thì cả thân thể ớn lạnh ,cụp đuôi đi như 1 con cún với ánh mắt cam chịu ,còn cô người hầu chỉ biết thờ dài ,vậy là chủ nhân của cô lại có thêm đối thủ nhưng nói đi cũng phải nói lại T.Thư nhà cô chưa dc Hoàng Thượng

sùng ái mà đã thế này rồi ,đến khi dc sùng thì không biết như thế nào nữa ,nhưng nói thật ra tiểu thư trước mặt cô vừa dịu dàng lại rất xinh đẹp cơ hồ chủ nhân của cô làm sao có thể so với cô ấy

-Hàn Tuyết ,muội ko sao chứ _Thiên Long nói

-ukm chuyện này bình thường mà ,trong cung tranh chấp nhau như thế là lẽ thường mà ,ngươi cũng đừng sớm nha,tỷ phụ _Hàn Tuyết nói

-oh ,nàng quá khen rồi ,nàng sống trong Bing Nam Vương thế nào ,có hảo không _Hắn quan tâm hỏi ,không biết đệ đệ của hắn đã nhận ra chưa ,nghe nói tên đó ra sức chối từ với tính cách của hắn thì đối với người mình ghét hẳn là căm hận tới xương tủy rồi

-ngươi cũng biết mà ,cần gì ta phải nói

-nàng có thể đợi ko ,ta nghĩ_Thiên Long nhìn thấy ánh mắt của Hàn Tuyết có chút buồn nên ko nói nữa

-chúng ta trở về đi ,ta đã dặn người làm điểm tâm rồi –Thiên long nói

-cứ từ từ ta vẫn còn chưa đói ,Hàn Băng vẫn còn chưa tỉnh ngủ đi ,để cho nàng nghỉ ngơi đi ,hôm qua nàng thức khuya mà ,chúng ta ra phía bên kia chơi cờ đi _Hàn Băng

-được lần này ta nhất định sẽ thắng nàng

2 người cười nói với nhau thật vui vẻ nhưng đâu biết rằng ngoài kia có 1 người đang thất tất cả mọi việc ,hắn _Thiên Phong đang từ trong cung trở về đi qua ‘Ngự Hoa viên ‘ thì thấy được cảnh Lý Ngọc Hồi đang mắng người ,mà người còn lại chính là nàng người mà hắn ai ước ,mọi chuyện diễn biến phức tạp hơn ,1 người mỏng manh như nàng làm sao có thể chịu được những lời nói như đao đâm của họ Lý kia ,tuy rằng ả ta là nương nương nhưng hắn biết chỉ là bình hia thôi ,đang ra ng8an cần thì có người nhanh tay hơn ,là Hoàng Thượng làm hắn ngạc nhiên vô độ ,tại sao hắn ta lại có mặt ở nơi này chứ ,ko lẽ hắn có quan hệ gì với nàng sao ,2 bọn họ còn cười nói rất vui vẻ nữa ,ko chịu được hắn nhanh chân đi khuất .

-Băng Nhiđợi ta với_Hàn Tuyết gọi với theo Hàn Băng đang chạy ở đằng xa ,thì

“rầm” cả thân thể ngã nhào xuống dưới mặt đất cũng may nơi đây toàn cây cỏ nên cũng ko ảnh hưởng gì ,Thấy tiếng động Hàn Băng vội chạy lại thì thấy cô bạn đang ‘vồ ếch “ ,chạy lại đỡ lấy ,vừa diu lên thì cô tiếng động

-ta biết rồi ngươi mau trở về phủ ,ta đi nói với Hoàng Thượng 1 Tiếng rồi trở về sau _rồi người đó cùng với 3 người khác nữa đi qua chỗ bọn nó ,khoan đã tên này Hàn Tuyết đã gặp 3 lần rồi ,hắn ở trong cung ,làm quan sao ,nhưng quan là màu xanh mà hắn có màu vàng là vương gia sao ,ko lẽ

-Băng Nhi người kia là

-là bình Nam Vương Gia nha ,ko lẽ phụ quân của ngươi mà ngươi cũng ko biết hay sao _Hàn Băng nói

-là hắn ta sao_Hàn Tuyết lắp bắp

Trong Ngự Thư Phòng

-thần đệ sao giờ này đệ còn muốn gặp trẫm,sáng nay đệ đã về phủ rồi mà _Thiên Long hỏi

- là chuyện nhỏ trong phủ thôi ,ko to tát lắm nhưng Hoàng Thượng hôm nay thần đến đây muốn hỏi 1 vài điều

-có gì gì thần đệ cứ nói ,chúng ta là huynh –đệ mà _Thiên Long nói

-những bức tranh mà huynh đưa cho đệ ,hắn là huynh đã gặp người con gái đó _Thiên Phong nói

-ukm đúng ta có gặp

-huynh ,huynh có cảm tình với nàng _Thiên Phong

-uk sao đệ lại hỏi thế ,hắn là đệ đã thấy ta và nàng ở “ngự Hoa viên” ,ta ko hề có tình ý với nàng ,đệ yên tâm _Thiên long nói ,hôm đó hắn chắc chắn cảm thấy có người đang theo dõi nhưng khi hắn cùng Hàn Tuyết đi về thì ko thấy tên đó đâu ,ko ngờ là Thiên Phong

-vậy huynh có thể cho đệ biết nàng ở nơi nào hay không

-oh hiện tại nàng đã trở về rồi ko còn ở trong cung nữa ,nhưng cho đệ biết nàng chò ở trong Kinh Thành thôi ,bây giờ đệ có thể ra ngoài ,ta cần phải nghỉ ngơi _Thiên Long nói

-đệ cáo từ -Thiên Phong nói rồi đi ra ngoài ,Kinh Thành nói lớn cũng ko phải là lớn nhỏ cũng ko phải là nhỏ biết tìm nàng nơi nào đây ,phải cho người dò tìm mới được

Sau khi Thiên Phong vừa đi thì Hoàng Thượng đầu yêu cũng ra khỏi Ngự Thư Phòng hướng Phụng Hoàng Cung mà đi tới ,Hắn vô cùng ngạc nhiên khi Nàng vẫn còn chưa ngủ ,đợi hắn sao ,chuyện lạ nha ,nhánh chóng lại giường nằm xuống bên cạnh Hàn Băng ,nói:

-Sao bây giờ nàng còn chưa ngủ

-ukm..ta nhớ Tuyết Nhi nha ,thật là tên Bình Nam Vương chết tiết làm cho Tuyết Nhi của ta sống ko tốt gì cả ,tại hấn mà nàng phải về phủ ,lại chịu kiếp đầy đọa _Hàn Băng tức tối nói

-ý, hay là ngươi nạp nàng làm phi đi _Hàn BĂNG đề ra ý kiến làm Thiên Long chỉ biết cười khổ ,có người vợ nào muốn chồng mình nạp thiếp như nàng ko

-băng nhi ak ,nàng hồ đồ rồi ,ta nói cho nàng biết thật ra Thiên Phong rất yêu Tuyết Nhi đó ,nhưng hấn chưa nhận ra nàng thôi ,hấn nghĩ Vương Phi hiện tại của hấn cướp mất ngôi vị Chính Thê của Tuyết Nhi đó

-thật ko,theo ta thì chẳng thấy ,chắc chắn cả đời này hấn sẽ ko nhận ra nếu hấn cứ xa lánh Tuyết Nhi đâu

-thôi chúng ta lo chuyện của mình đi ,đừng quan tâm tới bọn họ nữa _sau khi nói xong thì bọn họ có 1 đêm hoan ái

-cái gì ,không được _tiếng gầm nhẹ của Thiên Long phát ra từ Phượng Hoàng Cung

-tại sao lại không được ,ta muốn mở 1 tửu lâu thôi mà có gì khó khăn đâu _Hàn Băng nói

-nàng đường đường là bậc mẫu nghi thiên hạ tại sao lại làm những việc đó _Thiên Long

-nhưng ta muốn làm bà chủ ,ta muốn có ngặc lượng _Hàn Băng

-ta có thể cho nàng ngân lượng ,vàng bạc ,tuyệt đối ko để cho nàng làm việc d91 ,mọi người mà biết thì còn ra thể thống gì nữa _Thiên Long

-đi mà phu quân yêu đâu _Hàn Băng năn nỉ

-ko là ko _Thiên Long nói rồi đi thẳng ra ngoài

-ta sẽ tuyệt thực cho coi _Hàn Băng nói với theo

Nhanh chóng bữa trưa đi qua ,bữa tối cũng đến nhưng tin tức truyền là : Hoàng Thượng ,Hoàng Hậu vẫn tuyệt thực ko chịu ăn uống “ làm cho thiên Long vừa lo lại vừa giận ,tại sao nàng lại làm khổ mình như thế chứ

Sáng hôm sai ,hấn cố gắng lắm mới chộp mắt dc thì từ ngoài có người bẩm báo :

-Hoàng Thượng ,người mau đi xem._1 tên công công chạy vào nói

-có chuyện gì mà ngươi lại gấp gấp thế _thanh âm mang chút bức bối

-Hoàng Hậu,.....Hoàng Hậu _lắp bắp vì mệt

-nói nhanh Hoàng Hậu bị sao _nghe thấy từ “hoàng hậu” là hấn bỗng cảm thấy lo lắng hấn lên

-tự tử ,Hoàng Hậu tự tử_tên công công bây giờ mới chịu nói rõ ,vừa dứt lời thì hấn đã nhanh chóng chạy tới Phụng Hoàng Cung

Trong Phụng Hoàng Cung

-các ngươi cứ đi đi để ta chết cho hết chuyện ,hức..... _Hàn Băng vừa khóc vừa nói tay đang cầm lấy tấm vải đã dc cố định trên xà ngang

-Hoàng Hậu ,có chuyện gì thì cứ từ từ nói ,ngươi đừng làm chuyện đại đột mà _T.Nguyệt nói

-cứ mặc kệ ta _Hàn Băng nói

-Hoàng Hậu _T.Yến hét lên ,cùng lúc đó Hàn Băng cho cổ vào thòng lọng ,rất nhanh đẩy cái ghế ở phía sau xuống ,thì “vù.....” Sau đó thì Hàn Băng ngã xuống nhưng ko đau vì có ai kia tới đỡ ,cũng may hấn tới kịp ,nhanh chóng lấy cục đá ném làm đứt sợi dây thòng lọng kia ko thì hấn hối hận cũng ko kịp rồi

-sao ngươi tới đây cứ để ta chết quách đi ,hức..... _Hàn Băng vừa nói vừa đánh vào người Thiên Long

-chỉ 2 ngày ko gặp thôi sao nàng lại xanh vậy ,sao ko chịu ăn _Hấn ôn nhu nói

-ta muốn mở tửu lâu ,ta muốn làm bà chủ ,hức...

-dc ,nàng muốn gì thì ta cũng chớ hết nào ngoan ngồi xuống đây đi ,từ nay ko cho nàng làm chuyện đại đột nữa _Thiên Long nói rồi ra lệnh “ người mau đi nấu cho Hoàng Hậu 1 chút thức ăn “

“đạ” T.Nguyệt nói rồi lui xuống ,lòng thầm mỉm cười Đại thiếu thư quả thật là nhiều trò nha khi Hoàng Thượng ko cho mở cái tủ lâu để giúp Nhị T.Thư thì nàng bèn lập ra 1 kế hoạch ,bắt đầu là tuyệt thực ,nhưng có đầu người vẫn ăn 3 bữa thôi ,hình ảnh xanh xao gầy gò là do Hàn Băng đã đánh cắp lọ thuốc bôi của Hàn Tuyết thôi ,còn chuyện tự tử cũng thế ,khi nghe thấy tiếng hét thì Hàn Băng mới cho đầu vào ,đưa vào thời gian di chuyển của Thiên Long thì chắc chắc nàng sao mà DIE dc

Về phủ Bình Nam cũng dc mấy ngày rồi Hàn Tuyết vẫn công việc như thường ngày ,trồng cây ,trồng hoa ,cho mấy chú cá ở vườn hoa ăn rồi tập luyện ‘cầm kì thi họa ‘ ,cái tủ lâu gần với cửa sai của phủ Bình Nam cũng dc nó với Hàn Băng mua lại , 1 ngày nó sẽ cử A.từ hoặc T.Xuân sang xem làm ăn thế nào ,chủ quán vẫn là người cũ ,nhưng cung cách phục vụ lại theo hiện đại ,có thực đơn đẳng hoàng ,cách bố trí cũng khác lạ món ăn thì Hàn Tuyết truyền lại cho A.từ rồi a.từ lại dạy lại đầu bếp nên quán ăn làm ăn rất phát đạt ,1 ngày 3 bữa sẽ có người mang thức ăn vào phủ ,do phủ có nhiều người qua lại nên chẳng ai nghi ngờ ,

Hàn Băng rất thik ở Hậu viện nhưng nơi này là tự điểm thường xuyên của đám phi tần ăn ko ngồi rảnh ,nên cứ mỗi lần ra là phải dùng thuốc bôi lên người làm cho xấu đi ,nếu ko tân mắt chứng kiến thì t.Xuân cũng ko nhận người xấu xí kia là t.Thư đâu ,làn da trắng nõn nà dc che bởi làn da xạm đen xấu xí ,khuôn mặt ko tí vết nay lại có thêm 1 cái bớt che hết cả khuôn mặt ,vì thế nên ít người chọc ghẹo dù gì bọn họ cũng ko chấp với nữ nhân “thất sủng “ của Vương Gia nhưng ả Mạt Dung là 1 người ngoại lệ ko lần nào là ả ko moi móc ,lần này thì Hàn Tuyết bị xô ngã xuống dưới hồ ,chuyện đến tai của Thiên Phong nhưng hân cũng làm ngơ ,nghe nói “Vương Phi” bị nhiễm phong hàn nhưng cũng chẳng ai thêm để ý ,ngay lúc đó

3 ngày trước

Hàn Băng cùng với A từ đang làm vườn thì ,thấy T.xuân dùng khinh công từ tường nhảy xuống (nói thêm là 4 vị người hầu cũng biết võ công nhưng ko giỏi lắm đủ xài ,học từ nhỏ để bảo vệ hầu hạ chủ tử)

-T.Xuân ak ,sao ngươi lại dùng khinh công rồi ,có người trong phủ nhìn thấy thì ko tốt đâu _A Từ nói

-ta ko có ý đầu nhưng việc gấp lắm ,tiểu thư nha , có người đang tới chỗ chúng ta đó

-ngươi nghĩ đi đâu thế ,chẳng ai rảnh hơi quan tâm tới chúng ta đâu _A từ nói

-thật mà ta thấy có người đi về hướng chúng ta mà _T.Xuân vừa dứt lời thì “ xoạt” thanh âm do có người giẫm lên lá cây cho thấy có người đang đi tới ,cũng may mà từ ngoài đó vào trong cũng tốn khá nhiều thời gian ,Hàn Tuyết nhanh chóng đi vào trong lấy 1 lọ thuốc bôi lên người rồi dùng 1 cái sẹo đập lên mặt ,a Từ chạy vào thì mọi chuyện đã dc hoàn thành ,cô còn suýt nữa ko nhận ra cô gái xấu xí thậm tệ trước mắt cô đây chính là Nhị Tiểu thư xinh đẹp hơn tiên mà cô hầu hạ :

-tiểu thư ,ngươi_A từ mấp máy nói

-sao A Từ ngươi thấy khác ko ,tiểu thư nhà ta thật siêu _T.Xuân vừa dứt lời thì 1 thanh âm truyền tới

-a ..da thì ra là có người ở ,ta còn tưởng chỉ còn lại bộ xương thôi chứ _Mạt Dung lên tiếng làm cho T.Xuân tức tới định bóp lại như cánh tay của Hàn Tuyết đã cầm lấy ngăn ko cho mạnh động

-ngươi là ai? _Hàn Tuyết với thanh âm lạnh lùng nói

-ai da ,ta quên chưa nói ta là mạt Dung

-oh thì ra là Mạt Phi _Hàn Tuyết trào phúng nói ,lòng đang suy nghĩ xem ả ta tới đây làm gì nha ,có hay ko muốn gây chuyện

-ngươi cứ gọi ta là Mạt “ Tỉ “ dù sao ngươi cũng nhỏ hơn ta 2 tuổi ,dc ko “ Vương Phi muội muội” _Mạt Dung tươi cười vì câu nói Vương Phi Muội của ả

-Mạt Phi ngươi quá đáng lắm dám gọi Vương Phi là muội muội ư ,ngươi như ngươi làm sao xứng đáng , _T.Xuân tức tới lên tiếng

-con nô tì ko biết quy củ kia ,chỗ này ngươi có quyền gì mà xỉ miêng vô ,còn dám nhục mạ chủ nhân ta nữa _nha hoàn của Mạt Dung lên tiếng

-t.Dùng ,tát ả cho ta _Mạt Dung khi nge thấy những lời đó liền lên con diên cồng

T.Dùng đang giơ tay định tát thì:

-dừng tay ,trước mắt ta mà dám đánh người của ta ư ,ngươi cũng lớn mắt quá đấy ,cho dù như thế nào ta vẫn là ‘ Vương Phi của Bình nam vương “ do đích thân Thái Hậu ngự ban ,các ngươi muốn thế nào _2 người trước mặt làm vẻ khiến cho Hàn Tuyết tức tới nhưng vì chuyện sau này nên nhẫn nhịn ko ngờ bọn người kia xỉ nhục còn dám đánh người ,đến lúc này thì nàng ko thể khoanh tay đứng nhìn dc rồi

-oa ,ko ngờ người như Vương Phi đây cũng mạnh mẽ thật nhưng chuyện còn chưa kết thúc đâu ,với người vừa vào đã bị thất sủng như ngươi thì làm nên trò chống gì chứ ,T.dùng chúng ta đi _Mạt Dung kim con giận cùng với người hầu rời khỏi Lãnh Viện

2 ngày sao Hàn tuyết Đang cùng A Từ đi cho những chú cá nhỏ ăn thì Mạt Dung cũng từ từ tiến tới ,định quay đầu về thì Mạt Dugn từ từ tiến tới ,trong nháy mắt có 1 cách tay đưa ra xô nàng xuống hồ nước ,sai đó là 1 trận cười vừa vui vẻ vừa giễu cợt , rồi bọn chúng đi mất phải mất 1 lúc sau thì Hàn Tuyết mới có thể lên bờ và trở về Lãnh Viện

-T.Thư người sao bị ướt hết vậy ,A Từ T.Thư 2 người gặp chuyện gì ak _T.Xuân đi tới vừa đưa quần áo khô vừa mang 1 chén trà nóng tới

-T.Thư bị người ta đẩy xuống hồ _A Từ nói

-nhưng sao người lại ko chống cự _A từ thắc mắc ,bọn họ biết t.thư võ công cũng ko phải tệ

-em ko nhìn thấy sao ngoài Mặt Dung ra còn có nhiều người khác ,nhưng mà có 1 người đang nhìn chúng ta từ xa _Hàn Tuyết nói

-T.Thư ak ,người thấy thế nào trong người có hay ko cảm thấy thoải mái _A Từ nói vừa đỡ Hàn Băng dậy ,mọi hôm Nhị Tiểu thư thức dậy rất sớm nhưng hôm nay lại có phần muộn nên chắc chắc đã có việc rồi

-ta ko sao ,chỉ thấy hoa mắt thôi

-cái gì mà ko sao ,người nóng lắm nè ,chắc là do hôm qua bị đẩy xuống hồ đây _A.từ đưa tay lên sờ trán của Hàn Tuyết rồi thốt lên

-ukm có lẽ thế _Hàn Tuyết nhẹ giọng nói

-để em kêu người đi tìm thầy thuốc _A .Từ định đi thì

-em quên rằng ta cũng học y hay sao ,em mang cho ta cái hộp ở đằng kia đi

Nàng mở ra lấy 1 viên thuốc ,uống vào rồi A từ đỡ nàng nằm xuống

Chuyện Vương Phi bị bệnh từ miệng T.Xuân truyền đến người làm ,nói chung thì mọi người đều biết nhưng cũng chẳng ai chú ý chẳng ai quan tâm ,đối với họ Vương Phi bị “ thất sủng “ không hôn thì tránh xa nàng ra ,tín đó Thiên Long cũng biết nhưng hần chẳng để ý ,như mọi ngày hần vào cung

Ngày hôm sai thì Hàn Tuyết cũng khỏe hần ko phải do thân thể tốt mà là loại thuốc tốt ,nhưng A Từ cùng T.Xuân một mực ko cho nàng xuống giường

Hàn Băng do dự dỏ dc chồng Hoàng đế nên ko chỉ muốn mở tửu lầu nàng còn muốn mở ‘lầu xanh’ cùng với mở “ sòng bạc “ nữa cơ ,để tiện chuyện đó Hoàng Thượng lao công cầu nàng phản đối nhưng hần chẳng bao giờ có thể cứng rắn dc với nàng ,cùng vì nghe người báo lại tửu lầu từ ngày Hàn Tuyết sửa sang lại thì khách nhân đến rất nhiều ,nàng áp dụng cách của người hiện đại ,có meny cho khách chọn món ăn ,món ăn do nàng dạy cho T.Xuân ,rồi T.Xuân truyền lại cho bếp trưởng ,cách bày trí thì khỏi chê ,nên tiền vào ngày càng nhiều ,tính ham tiền của Hàn Băng nổi lên ,những ý tưởng trong đầu rất nhiều nàng cần bàn bạc với Hàn Tuyết chuyện mở 1 quán kia ,Thiên Long đồng ý là do ở những nơi đó thì mọi chuyện đều có thể ,từ đó hần cũng xem các quan của hần như thế nào có ăn của dân hay ko với lại quốc khố còn thêm vàng nữa chứ ,nên hần cần rằng cho Hàn Băng tới Bình Nam Phủ

Hàn Băng muốn đến 1 cách bất ngờ nên cứ lảng lảng tới ko nói cho Hàn Tuyết biết ,nàng còn cho T.Yến đi tìm xem nơi ở của Hàn tuyết nơi nào

Phủ này cũng thật rộng lớn khi nàng tới toàn bộ đều cúi rạp người ngênh đón

-Hoàng Hậu vạn tuế ,vạn tuế.._all

-các người đứng lên đi _Hàn Băng nói

-ở đây đâu là quán gia ,Vương Gia đâu ,Hoàng Hậu muốn gặp Vương Phi-T.Nguyệt nói ,vì là người hầu bên cạnh Hoàng Hậu nên có quyền

-dạ ,thưa Từ quân Gia đã xin về quê ,gia đình ông ta có việc ,hiện tại thì tiểu nhân làm thay ,thưa Hoàng Hậu vương gia sớm nay đã ra khỏi nhà ,còn Vương Phi thì mời người vào trong nghỉ ngơi ,bọn nô tài sẽ cho mời Vương Phi nói _ 1 người trung niên nói ,mặt ai cũng cúi thấp

Dc dẫn vào trong phòng khách nghỉ ngơi ,có người dâng trà rồi lui xuống ,trong phòng chỉ có mỗi mình nó cùng với T.Nguyệt còn bọn thì cho ở ngoia2 hết rồi

-T.Nguyệt ak ,ngươi có thấy nơi này thật âm đạm ko ,ko khí ngột ngạt quá nhi _Hàn Băng nói

-dạ ,nô tì cũng thấy như thế ,nhưng người phái t.Yến đi đâu vậy-T.Nguyệt

-ukm ta định cử t.Yến đi xem nơi ở của Hàn Tuyết ,ta biết thế nào cũng phải đợi mà ,á t.Yến về rồi _Hàn băng đang nói thì thấy t.Yến đi vào “ T.Yến sao rồi ,em tìm thấy chưa ,sắc mặt sao thế ”

-T.Thư ak ,em thấy nơi ở của Nhị t.Thư rồi ,tồi tàn hơn chúng ta nghĩ nhiều ,ngoài ra thì Nhị Tiểu thư hôm qua vừa ngã bệnh ,do có người cố ý đẩy nàng xuống nước _T.Yến rành mạch nói

-Tuyết NHị bị bệnh ư ,vậy nàng có bị nặng ko

-dạ tiểu thư ak người quên nhị T.Thư cũng học được ư ,Hàn Tuyết T.Thư đã bình phục rồi _T..Yến nói

-ukm cũng may,ngươi biết kẻ nào đẩy nàng xuống hồ ko

-dạ....._T.Yên đang định trả lời thì từ ngoài 1 thân Hồng y tiến vào ,liếc mắt nhìn Hàn Băng cùng với 2 nữ nhân bên cạnh rồi tự ý ngồi xuống ,vội về mặt của người chủ trong nhà ,Mạt Dung ngồi lên ghế chính ,rồi nói :

-các người là ai ,đến phủ chúng ta làm cái gì nga

-người là _Hàn Băng đánh giá người trước mắt ,đúng là phẩm hạnh của 1 gái làng chơi

-ak ,xin tự giới thiệu ta là Vương Phi tương lai của Bình Nam Vương phủ-Mạt Dung đắc ý nói

-haha....nực cười với thân phận như người mà đòi làm Vương Phi ư ,trong đòng gto65c ko bao giờ chấp nhận “chính Phĩ” xuất thân từ “kĩ viện” người ko biết điều này ư _Hàn Băng trào phúng nói cố ý nói thật chậm từ “kĩ viện”

-người ,to gan dám xỉ nhục ta ,ta sẽ cho người biết tay _Mạt Dung nói rồi ghé vào tai T.dùng ,sau đó ả nô tì đi ra ngoài

-để xem chút nữa người còn dám to miệng ko ,dám tới phủ Bình Nam Vương gây chuyện à _Mạt Dung nói ,chỉ 1 lúc sau thì 1 đoàn binh lính đi vào ,thấy thế Mạt Dung liền ra lệnh:

-các người mau tóm lấy ả tiện nhân này rồi ném vào ngục cho ta

Câu nói của Mạt Dung vừa phát ra thì ngay lập tức tay chân bị bọn họ tóm lấy ,nói ;

-xin nhân lệnh của Hoàng Hậu ,rồi ghì Mạt Dung quỳ xuống dưới đất lạnh lẽo cứng nhắc ,bấy giờ Mạt Dung mới vỡ lẽ ,hận mình lầm lời hại thân giờ này à mong Thiên Phong trở về thật nhanh ko tính mạng của ả khó bảo toàn ,trong khi đó ,T.Yên nói khẽ với Hàn Băng:” T.Thư theo như nô tì điều tra thì người đó là người đẩy nhĩ T.Thư xuống nước” nghe xong mặt Hàn Băng hiện lên tia tức tối rồi tan biến thay vào đó là vẻ mặt giả hoạt ,chắc chắn Mạt dung sẽ chịu nhiều đau đớn đây

-người ,ta....không Hoàng Hậu ak ,xin người ,hạ nhân ko biết người ngự giá nên thất lễ xin người tha tội _Mạt Dung vừa quỳ vừa lạy ,xin tội

-oh..bây giờ người biết thì có quá muộn hay không _Hàn Băng thấy cảnh trước mắt thì ko khỏi giễu cợt ,nửa canh giờ trước ả còn làm phách mà giờ này chẳng khác gì 1 con chó ,nó cũng thấy đáng thượng nhưng đã làm thì phải chịu ,ai bảo động vào Hàn Tuyết chứ

-xin người ,tiểu nhân biết tội rồi _Mạt Dung nói

-ta thì không có gì để trách người nhưng mà muội muội của ta thì ko chấp nhận đâu ,người có biết ,Vương Phi Hàn Tuyết là muoi65i muội của ta không _Hàn Băng nói ,nhìn thẳng vào mặt của Mạt Dung thấy trong mắt ả hiện rõ tia ngạc nhiên cùng lo sợ

Mạt Dung ngạc nhiên vô độ ,người này là tì tì của Hàn Tuyết xấu xí kia ư ,làn da trắng mịn như ngọc thạch kia ,thật khác xa với làn da xấu xí bẩn thỉu của Hàn Tuyết , gương mặt trắng hồng ko tí vết ,rất sang trọng ,quý phái hiện rõ là con người vương giả khác xa với khuôn mặt có 1 cái sẹo che hất khuôn mặt kia ,chỉ có đôi mắt ,đôi mắt của Hàn Tuyết kia sáng đến kì lạ ,chỉ cần nhìn vào đôi mắt ấy là ả thấy sợ ,2 người là tì -muội ,Mạt dung cơ hồ ko biết chuyện này ,ê chỉ biết Hàn Tuyết là con của 1 Vương gia nào đó ,nếu biết thế thì ả cũng ko dại gì động vào Xú nữ nhân kia (người con gái xấu) làm gì để gây họa vào thân

Ngoài cổng Bình Nam ,tiếng tiếng “ hí.....” của ngựa cất lên ,Thiên PHong trở về phủ ,hắn ta vừa đi vào cổng thì 1 tên hạ nhân đến báo tin :

-Vương Gia ,có Hoàng Hậu tới ,người mau vào cứu Mạt Phi ko nàng chết mất _Hắn ta dc Mạt Phi cho tiền nên mọi chuyện trong phủ ai bắt nạt ả là tên này liền đến nói cho Vương Gia ,lần này cũng ko ngoại lệ

Thiên Long điềm nhiên đi vào “ bái kiến vương gia “ mọi người quỳ xuống ,nhưng trừ 1 người (ai cũng biết là ai rồi nhĩ)

-đứng lên “ Thần đệ bái kiến Hoàng Hậu “ _Thiên Phong Hành lễ

-ko biết Hoàng Hậu tới phủ có gì chỉ giáo _Thiên phong tiếp lời

Hàn Tuyết chưa kịp nói gì thì Mạt Dung đã đứng dậy ,đến bên cạnh Thiên Phong nói :

-Vương Gia cứu thiếp – rồi nép sát người vào hắn

-bỏn cung nghe nói muội muội bị bệnh nên ghé thăm ,xem bệnh tình thế nào ,ngoài ra ta còn nghe nói có người cố ý ăn hiếp muội ấy ,ta đến đây xem thực hư ra sao thôi

-vậy ư ,vậy người phí công rồi ,sinh lão bệnh tử là chuyện bình thường của con người thôi mà ,Hoàng Hậu quá đa nghi rồi _Thiên Phong

-oh vậy ư nhu7gn trước khi đi ta phải mang cô ta về cung để trị tội thôi ,chưa dc sự cho phép của bỏn cung mà người dám đứng dậy ư Mạt Dung hay chỗ đi7a5 của người quá lớn không màng gì đến ta –Hàn Băng trào phúng nói

-Hoàng Hậu quá lời rồi ,người mau quỳ xuống nhận lỗi với Hoàng Hậu đi _Thiên Phong

-oh Vương Gia vẫn có ý bao che cô ta ư ,ak ta quên mất ,trước khi ra khỏi cung ta Hoàng Thượng có nhắc mang thứ này đến cho Vương Gia _Hàn

Băng vừa nói vừa đưa cho Thiên Phong 1 bức tranh ,trong tranh là 1 người con gái đang ngắm hoàng hôn mko ai khác chính là “Nàng” ,thiên Phong lắng lắng cáo lui mặc kệ Mặt Dung nín kéo ,Hàn Băng cười thầm phải cảm ơn lão công của nàng trước khi đi còn nhắc nàng mang theo 1 bức tranh của Hàn Tuyết ko ngờ lại có tác dụng lớn như thế

-ta cũng không muốn làm người đau đầu nhưng mà _Hàn Băng vừa nói vừa nâng khuôn mặt của Mặt Dung lên ,toàn là phấn

-Hoàng Hậu Mặt Dung biết tội rồi ,xin người

-dc thôi ,người có thể về phòng rồi ,nhớ đến gặp ta _Hàn Băng nói rồi quay đi cùng với T.Yên và t.Nguyệt hướng Lãnh Viện đi tới

Hàn Băng đi khỏi thì Mặt Dung mới từ từ đứng dậy ,cũng may mà Vương Gia về kịp lúc ,nhưng người kia nói gì ‘gặp cô ta ..’ chuyện lạ ,gặp cô ta để làm gì ,thăm hỏi ,tha thứ ,ko đời nào ,Mặt Dung nghĩ thế rồi cùng người hầu trở về phòng

Lãnh Viện

-cái gì _ khi nghe có người báo là “ Hoàng Hậu gái đão “ thì ngay lập tức T.Xuân vào báo cho Hàn Tuyết biết

-người nói Hàn Băng tới đây _Hàn Tuyết nhắc lại 1 lần nữa ,sự ngạc nhiên hiện rất rõ trên khuôn mặt nhỏ xinh đẹp

-ạ ,tiểu thư có người vừa tới đây báo _T.Xuân nói

-vậy Nàng có biết ta bị bệnh ko? _Hàn Tuyết hỏi

-theo em nghĩ là biết ,ko chừng đại tiểu thư còn dạy cho Mặt Dung 1 bài học _T.Xuân tiếp lời

-.....

1 lúc sau thì Hàn Băng cũng tới nơi cần đến

-T.Yên ak ,em có chắc là nơi này ko ,thật cũ kĩ mà _Hàn Băng ? lại 1 lần nữa

-đúng mà ,T.Thư chúng ta vô thôi

-tội nghiệp Hàn Tuyết _Hàn Băng than nhẹ rồi cùng với 2 người còn lại đi vào phòng

2 người gặp lại vui mừng khôn siết ,Hàn Băng kể lại tất cả chuyện vừa xảy ra .2 người hàn huyên chẳng mấy chốc mà cũng tới bữa trưa

-Hàn Tuyết ,người ở đây thật vô lễ ,tối bữa mà ko mang thức ăn cho người ,có cần ta dạy dỗ lại ko _Hàn Băng

-thôi khỏi đi ,ăn cơm ở tù lâu còn tốt hơn –Hàn Tuyết vui vẻ nói

-mà dạo này tù lâu của chúng ta thế nào rồi ,vẫn tốt chứ? _Hàn Băng

-ukm rất tốt ,mỗi ngày T.Xuân ra đó xem mọi người làm việc thế nào _Hàn tuyết

-ăn xong rồi ,Hàn Tuyết người cứ ăn tiếp đi ,ta phải làm 1 việc này _Hàn Băng nói xong thì đi ra ngoài cùng với T.Yên và T.Nguyệt

-T.Thư ak ,chúng ta đi đâu thế

-đi cho tên Vương Gia kia 1 bài học

-nhưng nhị T.Thư nói ko cần mà _T.Nguyệt

-cho dù thế vẫn phải cho hắn biết tay ta ,Hoàng Hậu đến mà hắn chẳng để ý ,còn người trong phủ này nữa ko biết trật tự gì hết ,chém hết đi cho rảnh chỗ _Hàn Băng

-bái kiến Hoàng Hậu _1 người nói

-mau chỉ cho ta chỗ của Vương Gia ,ko thì người chờ chết đi _Hàn Băng nói phủ đầu

Vừa tới nơi thì thấy cửa phòng đóng ,mặc kệ nàng cứ thế xông vào “Bang “ cách cửa bị bật tung 3 người xông vào trong ,nhưng cảnh tượng trước mắt làm họ ngạc nhiên ko thôi

Ko có người nào cả nhưng điều làm nó ngạc nhiên là có 1 bức tường treo toàn tranh của nó mà người trong tranh là Hàn Tuyết , thật ko ngờ Thiên Phong này lại si mê Hàn Tuyết đến thế ,có lần nó nghe Thiên Long nói nhưng vẫn ko tin ,nào ngờ lại là thực ,đề nhiên là nó phải lẳng lặng trở về Lãnh Viện thôi.

Hàn Băng vừa đi chưa được bao lâu thì Thiên Phong trở về :

-ở phủ không có chuyện gì xảy ra chứ _Thiên Phong vừa về phủ đã hỏi Trương quản gia vì trong phủ có 1 quả boom chưa kích hoạt ko biết trong lúc hấn ra ngoài thì Hoàng Hậu kia có gây ra chuyện gì ko nữa ,trong đời hấn chưa bao giờ thấy 1 vị Hoàng Hậu nào như thế ,rồi khỏi Hoàng Cung thăm em gái nghe thật sự rất nực cười

-.....ko có câu trả lời ,chắc chắn lại có chuyện

-mau nói có chuyện gì –Thiên Phong

-đã có chút chuyện vừa nãy Hoàng Hậu vừa tới thư Phòng của ngài ... _Trương lão lấp bắp nói

-vậy có chuyện gì xảy ra không _Thiên Phong kiểm chế cơn giận của chính bản thân mình

-dạ chỉ hư cửa

-vậy người có thể đi _Thiên Phong ko nói ko rằng 1 mạch tới thư phòng của bản thân mình cũng may mà những bức tranh đó ko có vấn đề gì ko thì đừng trách hấn trở mặt ,Hoàng Thượng này từ khi biết điểm yếu của hấn thì luôn lấy vấn đề đó ra đe dọa ,ngay cả Hoàng Hậu kia cũng biết việc này thật phiền lòng nge ,nhưng cùng 1 mẹ sinh ra nhưng sao 2 ti muội họ lại khác xa như thế tuy hấn ko thích tính cách của Hoàng Hậu nhưng nàng thật sự là 1 mỹ nhân trong mỹ nhân nga ,chẳng trách dc Hoàng Thượng sủng ái như vậy , hấn đã cho người đi tìm tung tích của “Nàng” nhưng vẫn chưa tìm ra ,tên Hoàng Thượng đáng chết vẫn úp mở ,thật tức

Sau khi về phòng thì Mạt Dung nổi cơn thịnh nộ đem tất cả những thứ có thể làm đổ nát ,nhưng chẳng ai dám quản vì cô ta là người dc Vương Gia sủng ái nhất mà ,ai dám đụng tới chứ ,ngày thường ý thói hách dịch , may nhờ có Hoàng Hậu “chỉ gailo” nên mọi người cũng vui vẻ ko ít ,từ ngoại cửa a.Dùng khẽ đi vào ,nhưng vừa đối diện với chủ tử của mình thì ko khỏi trở mặt há miệng

-tiểu thư ,người người

-cái gì nói rõ lên ,mang nước lại đây cho ta _Mạt dung gắt

-khuôn mặt của ngườitrông thật khó coi _a.dùng sợ sệt nói

-á..... _Mạt dung vừa nhìn vào gương thì hét lên kinh hãi ,khuôn mặt trắng nõn ,bây giờ nổi lên những nốt đỏ ,nếu như nó ko đi thì làm sai ra ngoài gặp mọi người đây ,mạt dung lo sợ mọi chuyện sẽ dẫn đến kết cục bi thảm của bản thân ,Vương Gia xa lánh có ,trở về kỹ viện thì ko ai thèm ,thế thì cô biết thế nào đây

-a.dùng ak ,ta nên làm thế nào tại sao lại có thể _Mạt dung nói trong lo sợ

-t.Thư ak người có dùng hay bôi thứ gì đó lên mặt ko _A.Dùng

-ko có thật sự ko có ,ko có mà ,người biết là ta quý khuôn mặt của mình nhất mà ,người biết mà _Mạt Dung lo sợ tột độ

-T.Thư ak ,vừa nãy nô ti thấy Hoàng Hậu có chạm vào mặt người có thể....-A.dùng ko dám nói tiếp

-đúng lúc đó nàng đã chạm lên mặt ta ,còn nói sẽ gặp lại ,có phải là vì chuyện này ko _Mạt dung nói có chút hi vọng

-t.Thư người nên đi cầu xin Hoàng Hậu ,để lâu có thể để lại sẹo hay ko _A.Dùng nghi hoặc

-đúng chúng ta đi mau đi thôi

-T.Thư người nên mang mạng che mặt _A.Dùng

-dc,nhanh đi

Lãnh Viện

-Hoàng Hậu xin người tha lỗi cho tiểu nhân ,T.Nhân biết lỗi rồi ,xin người tha cho tiểu nhân _Mạt Dung vừa khóc vừa nói

Trong màn che ,Hàn Tuyết hỏi

-Băng nhi người làm gì nàng ta thế

-ta chỉ cho ả 1 bài học nho nhỏ thôi mà ,nhìn kia khuôn mặt đó có nốt nhỏ còn sưng lên nữa hay không ? _Hàn Băng thích chí nói

-người tha cho nàng ta đi ,như thế ko tốt chút nào _Hàn Tuyết khuyên bên ngoài tiếng khóc lóc van xin vẫn ko ngớt

-dc ta tha cho người người nhưng tốt nhất đừng có làm chuyện sáng bậy nữa ,nếu ko thì khuôn mặt người ta đảm bảo sẽ ‘đẹp ‘ hơn như thế đó

-da tạ đa tạ Hoàng Hậu nô tài biết tội _Mạt Dung vừa quỳ vừa lạy

-T.Yến đưa thuốc bôi cho nàng ta

-dạ

Sau khi Hoàng hậu rời khỏi mọi người trên dưới bàn tán khắp nơi ,từ hôm đó bọn họ cũng đối tốt hơn với Hàn Tuyết hơn ,chuyện làm ăn của 2 người cũng đã được bàn bạc kĩ lưỡng ,sai khi Hàn Băng trở về hoàng cung thì 2 công trình kia cũng bắt đầu xây dựng

Là 2 nơi ,Băng lâu (dùng để đánh bạc) và Băng Tuyết viện (lầu xanh)

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

au khi Hoàng hậu rời khỏi mọi người trên dưới bàn tán khắp nơi ,từ hôm đó bọn họ cũng đối tốt hơn với Hàn Tuyết hơn ,chuyện làm ăn của 2 người cũng đã được bàn bạc kĩ lưỡng ,sai khi Hàn Băng trở về hoàng cung thì 2 công trình kia cũng bắt đầu xây dựng

Là 2 nơi ,Băng lâu (dùng để đánh bạc) và Băng Tuyết viện (lầu xanh)

Băng lâu được chia thành 3 phần ,lầu 1 giành cho người dân ,đánh nhỏ lẻ ,tiền cược dc quy định ,lầu 2 giành cho quan lớn là đại gia ,nói chung là giành cho những người có tiền ,tiền cược ko giới hạn ,còn lầu thứ 3 là nơi để các khách quý bàn bạc và ăn uống ,nghi ngơi ,hình thức rất mới đối với những người cổ đại ,bài cao ,tiến lên ,phỏm ,bầu cua tôm cánhững thứ đó ăn thì ít mà thua lỗ thì nhiều toàn giành về nhà cái (tức cửa hàng) ,do hình thức mới nên mọi người ai cũng tò mò ,chơi 1 lần thì nghiền (đối với những tên thiếu gia rảnh chuyện thì nơi đây coi như nhà) quản lý là Tiểu thuận Tử ,là quan thái giám bên cạnh của Hàn Băng ,ở trong cung rảnh là Hàn Băng lại bắt mọi người chơi nên hẳn ta cũng có 1 chút mảnh ,bảo vệ là Ngự lâm quân do Thiên Long bật tới ,ngoài làm việc cho Hoàng Cung thì nơi này kiếm dc nhiều bạc hơn .

Băng tuyết viện dc chia thành 3 nơi ,1 nơi là ăn uống ,bàn bạc ,1 nơi tiếp khách có nhu cầu XYZ ,nơi còn lại là phòng nhạc ,phục vụ rất chuyên nghiệp ko như những nơi khác ,bọn họ ko cho người ra ngoài chào đón ,ở trong có 2 vị nữ tử vì là mặt tiền nên phải tìm người tốt về mọi mặt , T.Yến là tiếp tân có nhiệm vụ hỏi khách muốn gì ,chỉ dẫn cho bọn họ ,nếu muốn các cô nương hầu hạ thì T.Yến có 1 tập các hình ảnh của các cô nương trong Viện ,tha hồ chọn lựa ,tập này là do Hàn Băng vẽ nên rất thật ,cô nương nào cũng xinh đẹp mĩ miều ,hàn băng cũng bắt T.Yến và mọi người nhớ mặt của tất cả các quan viên và phủ hảonên vừa ngày đầu tiên khai chương thì mọi người có 1 điều ngạc nhiên ,tú bà là T.Nguyệt ,trông coi các cô gái ,nơi còn lại là A.từ quản lí

Các cô nương trong Viện nên có quy tắc ai cũng phải Lạnh lùng đúng với tên Băng Tuyết ,ko ít thì nhiều ,nhưng điều này càng làm cho người tới nơi đây càng nhiều , do mới mở nên Hàn Tuyết tới đánh đàn ,những người tới nơi này ko ai ko biết Băng Tuyết cô nương ,mỗi khi đàn nàng thường mang mạng che mặt nhưng càng làm mọi người tò mò ,tài đàn của nàng làm si mê nhiều người ,có người chỉ đến đây nghe đàn dù vào đây là tốn ko ít Vàng ,vì thế chỉ mới tồn tại dc 1 tháng nhưng Băng Tuyết Viện đã thu hút ko ít khách ,trở thành kĩ viện lớn nhất kinh thành ,giành khách của ko biết bao nơi ,đề nhiên T.Nguyệt trở thành Tú bà trẻ tuổi nhất ,chuyện 1 kĩ viện ko tên tuổi bây giờ mọc lên giành hết khách ,những kĩ viện lớn nhỏ trong thành liền kết lại cho Băng Tuyết Viện trở thành 1 bãi phế liệu nhưng họ đâu ngờ rằng chưa kịp ra tay thì đã bị kiểm soát bởi những người có võ công cai cường ,mà trong những số này người bảo trợ lại là các quan trọng triều ,việc kiện lên quan tưởng như thắng chắc nhưng chuyện rơi vào dị vãng ko dc nhắc lại nữa từ đó có tin đồn Băng Tuyết viện là nơi cấm địa ko phải người có máu mặt thì ko nên động vào

-Dung mama ,nơi này tại sao hôm nay ít khách vậy-Nam cung NHật hỏi Dung mama nơi mà bọn hắn hay lui tới là Tiền Kĩ viện lớn nhất kinh thành

-Nam Cung tướng quân người ko biết ư ,đạo này quán làm ăn ế ẩm ko dc như đạo trước _Dung mama nói

-tại sao vậy _Nam Cung Tường

-ở phía Tây thành vừa mọc lên 1 kĩ viện mới tên BĂNG Tuyết Viện đang rất nổi tiếng khách quen chỗ chúng tôi qua đó hết rồi _Dung mama than thở

-thật thế ko ,bà đã dò hỏi chưa ,ở đó người như thế nào mà lại thu hút dc nhiều người như thế làm ta thật rất tò mò _Dương Lam tò mò nói

-tôi chỉ nghe nói là cách phục vụ của bọn họ rất khác thường thôi ,tôi có cho người cử đến dò hỏi ,nhưng ko được....

-Dung Quế nhà ngươi mà chịu đầu hàng ak –Âu Dương Phong lên tiếng

-Âu thiếu gia ,quả thực ta cũng muốn động chân tay lắm nhưng bị 1 lần là đủ rồi ,nghe nói có người trong cung là hậu thuẫn mà ,làm sao ta dám đùa với mạng mình chứ

-haha,Dung mama người thật sự làm bọn ta rất tò mò về nơi đó _Nam Cung Tường

-Vương Gia sao im lặng thế có muốn cùng bọn ta tới Băng Tuyết Viện ko? _Dương Lam

-ta cũng muốn xem nó lớn nhỏ thế nào _Thiên Phong nói 1 câu rồi lẳng lặng đi

5 người cùng đi nhưng được nửa đường thì Dương Lam nhà có người đến báo tin phải về gấp nên 4 người họ ,anh em nhà Nam Cung ,Âu Dương Phong cùng đi tới Băng Tuyết Viện

Vừa tới thì đập vào mắt bọn họ là Dòng chữ Băng Tuyết Viện ,ở ngoài ko như các kĩ viện khác nơi đây ở ngoài chẳng có cô nương nào mời gọi ,bọn họ 4 người cùng vào trong ,1 khung cảnh tập nập ,hiện ra ,cách bố trí hào hòa ,những thứ trang trí nhìn sơ thôi là biết đắt cỡ nào rồi ,cầu thang được trang trí cách điệu ,ngay cả bàn ghế cũng được lót nệm ,các cô nương nhìn sơ qua cũng thuộc Hàng Quốc sắc ,Thiên Hương ,vừa bước chân vào cửa :

-kính chào các vị đại giá quan lâm _1 tiểu cô nương cất giọng nói trong trẻo của mình lên

Quả thực mới đi vào cửa thôi nhưng bọn họ đã rất ngạc nhiên vì cung cách phục vụ của bọn họ ,rất chuyên nghiệp ,từ xa 1 mĩ nữ với dáng vẻ thư thái ,ung dung đi tới ,tưởng rằng thấy khách tới nàng ta ra mời gọi nhưng :

-nô tì xin bái kiến Vương Gia cùng các vị tới Băng Tuyết Viện nhỏ nhoi này _T.Yến nói ,đang nói với mấy người phục vụ thì thấy Thiên Phong tới ,1 vị khách quý như thế thì phải ra cho đúng mực chứ ,ko thì T.Thư yêu đầu sẽ **** chết

-oh ,cô nương rất đẹp ,cô nương biết chúng ta _ Nam Cung Tường trêu ghẹo

-nga ,Nam Cung Tường tướng quân ko khỗ danh là phong lưu đa tình ,thân ta ở trong kinh thành biết đến danh tiếng của các vị là đúng thôi _T.Yến chậm rãi nói

-vậy xin hỏi các vị tới đây có cần phải chọn các cô nương hay là nghe đàn _T.Yến

-vậy cô nương gọi tất cả các cô nương ở đây ra đi ,bọn ta sẽ chọn vài cô vậy _Âu Dương Phong nói

-a,dạ đây tùy ý các vị chọn lựa _T.Yến đưa cho bọn họ 1 xấp tranh trong đó có tất cả các cô nương trong Băng Tuyết Viện

-có thật là những cô nương trong tranh này với đời thật giống nhau ,chứ _Nam Cung NHật nói

-dạ vâng đúng thế ,không tin ngài có thể chọn 1 cô nương rồi ta sẽ đưa tới _T.Yến

-vậy ta chọn cô gái kia ,so không có trong tranh _Nam Cung NHật nói

-người đó .. _T.Yến ko biết nói như thế nào vì người đó là.....

“Nguyệt mama....” 1 tiểu cô nương gọi ,ngay sau đó là người mà Nam Cung Nhật kia chỉ quay lại ,làm cho bọn họ tá hỏa ,tưởng cô nương đứng trước mắt bọn họ này là mama ko ngờ người kia mới chính mà Tiểu mama của cái kĩ viện to lớn này

-cô nương đó là Tú bà nơi này _Nam Cung Tường thắc mắc

-dạ phải

-còn cô nương ,là người làm ở đây sao , _Nam Cung nhật

-dạ ,có thể gọi là như thế

-xin hỏi các vị chọn được ai chưa ,có hay không muốn đi nghe đàn nga _T.Yến

-ta muốn nghe đàn ,còn các người _Thiên Phong lên tiếng

-oa ,Vương Gia quả thực là 1 người tinh thông nha ,hôm nay có phần biểu diễn của Băng Tuyết cô nương _T.Yến xen vào

-bọn ta cũng muốn xem cô nương tên Băng Tuyết có tài nghệ thế nào mà lấy làm tên của kĩ viện , _Âu Dương Phong

-dạ ,các vị đợi 1 chút ,Tiểu Mai ,mau dẫn khách tới CẦM Viện đi _T.Yến sai rồi đi không thấy người nữa ,lát sau có 1 nữ tử đến dẫn bọn họ tới nơi tên là CẦM Viện đó

-xin các vị dừng bước ,các vị phải có vé mới vào trong được _T.Mai nói

-đủ chưa _Thiên Phong đưa cho nàng 1 tờ ngân phiếu rồi tự ý đi vào trong

Trong nơi này có rất nhiều người ,chỗ ngồi hầu như hết sạch có người phải đứng ,nhưng người quen của bọn họ ko ít the61y Vương Gia tới ngay lập tức tản ra nhường chỗ cho bọn họ ,vừa ngồi xuống thì tiếng đàn từ trên khán đài cũng cất lên

1 bản nhạc du dương,động lòng người ,làm cho người nghe bay bổng như hòa cùng với tiếng nhạc ,sau khi đàn xong rồi ,người kia cũng đã vào trong nhưng mọi người vẫn chưa thoát ra ,tiếng vỗ tay của Thiên Phong làm mọi người trở về thực tại ,1 người nói “quả thật nghe tiếng đàn của Băng Tuyết cô

nuong rất tuyệt ,là cực phẩm“

-đúng là cực phẩm–Âu Dương Phong nói

-nhưng cô ta tại sao lại che mắt làm đệ đây rất tò mò –Nam Cung Tường nói

-Huynh có hứng ư ,vậy chúng ta gặp mặt riêng với nàng được hay không _Âu Dương phong

-đúng là ý kiến hay _Nam Cung NHật

-tiểu đồng tử mau gọi Nguyệt mama của các người tới đây _NC nhật nói với 1 thằng bé đường như làm việc nơi này

-nhưng thưa quan gia ,Nguyệt ti quản lí ngoài kia ,nơi này là của Tử Lan ti _Tiểu đồng tử nói

-người gọi người quản lí ở đây là được rồi _AD Phong

Lát sau 1 cô nương mặc xiêm y màu Tím đi ra :

-dạ ,xin hỏi Vương Gia cùng với cá vị đây có gì chỉ bảo _A.Tử nói

-cô nương ,là quản lí nơi này –Nam Cung Tường hỏi

a.Tử gật đầu thì hần nói tiếp :

-bạn ta có thể nói chuyện riêng với cô nương vừa đàn lúc nãy ko ,ý ta là Băng Tuyết cô nương

-bạn ta rất ái mộ tài của nàng ta ,bạn ta có thể gặp gỡ ko _Âu .D.P lên tiếng

-thật sự cáo lỗi với các vị nhưng Băng Tuyết cô nương hiện tại đã trở về nghỉ ngơi _A.Tử nói

-chỉ cần gặp nàng ,bao nhiêu cũng được _N.C.Nhật nói

-thực sự là như vậy ,Băng Tuyết cô nương đã đi nghỉ ngơi ,nếu các vị muốn thì phải chờ đến hôm sau vậy .bây giờ ta còn có việc ,các vị cứ tự nhiên ,cáo từ _A.Tử nói rồi lui vào trong

-oa ,không được gặp nữ nhân thật chán nha _Âu .D.P than

-chúng ta ra ngoài kia chọn vài cô đi ,ý huynh thế nào ,Thiên Phong _N.C.Tường nói

-ta có chút việc trong phủ ,ko thể chậm trễ các người cứ vui vẻ đi ,ta đi trước _Thiên Phong nói rồi rời đi ,3 người còn lại cũng chẳng lấy gì mất hứng vì Thiên Phong là như thế ,giữ cũng chẳng được

-NHật ,người thích người đó sao _NC Tường hỏi

-.....

-ta thấy nãy giờ người toàn nhìn cô ta , có hay không muốn tiểu đệ đây giúp 1 tay _Âu .D.P nói

-ukm người cũng đến lúc lấy phu nhân rồi đó ,nữ nhân đó rất tốt – Â .D.Phong

-phu nhân của ta làm sao có thể ở chốn này chứ ,bỏ đi –N.C.Nhật nói rồi uống rượu

-ta rất thích tiểu cô nương áo tím vừa rồi ,rất lạnh lùng _Âu .D.P

-ssao huynh ko gọi nàng ra tiếp _N C Tường

-có chứ nhưng nàng chẳng bán nghệ cũng ko bán thân ,càng ko tiếp khách –Âu .D .P rầu rĩ nói

-trời ,nơi này quả thực làm cho đệ tò mò nga ,nơi này chắc chắn Lam sẽ rất thik _N C T

Thiên Phnog vừa về tới nơi thì đi ngay vào trong Thư Phòng ,ngắm lại những bức tranh của “Nàng“ những nét vẽ này quả thật giống với nét vẽ của Băng Tuyết Viện kia ,còn kí hiệu này nữa ,là 1 bông tuyết ,tất cả các bức tranh của hần đều có kí hiệu 1 bông tuyết ở cuối bức tranh ,trong những bức tranh mà cô nương kia đưa cho hần thì cuối cùng cũng có kí hiệu như thế ,vậy là 1 người vẽ ra ,người này chắc chắn biết tung tích của “Nàng“ ,Hần trầm mặc suy nghĩ rồi thiếp trong mộng .

ta không làm nữa “ Hàn Tuyết nói như 1 đứa trẻ làm nũng ,đôi khi còn trẻ con hơn cả Băng nhi

-T.Thư ak ,tại sao chứ ,ko lẽ vì Vương Gia sao –A.Tử nói

-tiểu thư nga ,người lo sợ Vương Gia sẽ biết chuyện hay sau-T.Xuân từ từ lâu về hỏi

-ukm ta thấy chán ghét hẳn ,thế thôi

-tiểu thư của tôi ơi người gắng đánh 2 buổi nữa thôi ,người cũng biết hơn 1 nửa người đến Băng Tuyết Viện vì mê tiếng đàn với tò mò về gương mặt người mà – A.Từ nói

-ta nghe nói người tìm dc người đánh đàn giống với Hàn Tuyết tiểu thư đã thay thế rồi mà _T.Xuân nói

-ukm tìm rồi ,nhưng còn 1 số chỗ vẫn còn không giống ,ta đang cho nàng luyện tập thêm _A.Từ

-em đang nói tới Băng Băng cô nương kia (nghệ danh) –Hàn Tuyết nói

-dạ

-cô nương ta thế nào ,có sánh ngang với 2 vị tiểu thư nhà chúng ta không – T.Xuân tò mò hỏi

-dễ nhiên làm sao có thể sánh bằng 2 vị tiểu thư nhà chúng ta chứ , nhưng cũng rất đẹp đó ,có thể nói là hoa khôi của Băng Tuyết viện nha ,nhưng điều quan trọng hơn rất “ Lạnh lùng “ ,rất phù hợp với tiêu chuẩn _A.Từ

-oa ,hoa khôi sao ,ta thực sự tò mò nga,ak ta nghe mọi người bàn tán ,hôm qua “ tú trong thất đại mỹ nam “ chuyển sang Băng Tuyết viện sao? _T.Xuân

-ukm ,hôm qua họ có đến nghe hát ,hình như còn ra ngoài tìm các cô nương nữa

-người thấy sao ,tất cả đều phong lưu tiêu sái cả chứ _T.Xuân

-ukm ,không khổ danh như lời đồn _a.Từ

-oa.....vậy ta sẽ đến chỗ của người có được hay không _T.Xuân

-tất nhiên ,người hám trai quá mất rồi ,người ta có thêm để ý tới đâu mà _A.Từ chọc

-kệ ta ,tận mắt thấy là được rồi –T.Xuân cãi lại

Từ hôm đó thì Thiên Phong cùng nhóm người kia ,đã chuyển địa điểm lui tới sang Băng tuyết viện

-oa,mỹ nam ta tới đây ,mỹ nam _T.Xuân vừa đi vừa ngân nga 1 khúc hát mà nàng tự chế ,ở 1 khía cạnh nào đó thì T.Xuân và Hàn Băng rất giống nhau ,thế nên cho dù ko là người hầu hạ Hàn Băng nhưng T.Xuân nói chuyện với Hàn Băng rất hợp

-a.....- đang trên đường hướng tới Băng Tuyết viện thì nó nghe thấy tiếng thét ,T.Xuân nhanh chân đến nơi có tiếng kêu phát ra ,trước mắt là cảnh 1 người con trai ,đang có hành động mờ ám với cô gái ,chắc chắn tiếng kêu đó là của cô nương này rồi ,tên kia là tên dê già rồi ,không kịp nghĩ nhiều ,T.Xuân chạy đến gần quát :

-tên này mau buông ao6 ấy ra ,giữa thanh thiên bạch nguyệt mà người dám có những hành động phi lễ như thế ak

Vừa dứt lời thì nắm đấm của T.Xuân cũng hướng mắt tên đó mà vung tới ,nhưng rất nhanh hắn tránh được ,2 người đánh nhau ko phân thắng bại ,không phải vì tên kia yếu thế mà hắn chỉ có phong thủ chứ không tấn công ,người còn lại kia thì cứ ngỡ hắn không biết gì cứ thẳng tay mà đánh ,nhưng thời gian trôi qua ,sức của T.Xuân còn lại chẳng bao nhiêu ,trận chiến gần đến kết thúc ,đột nhiên người con gái kia nói ;

-cô nương ,vị này đã cứu ta hình như cô hiểu lầm rồi _....

Nắm đấm đang vung ra toàn bộ sức mạnh vì câu nói đó mà T.Xuân thu lực về nhưng không ngờ là lực không đủ nên ngã xuống tưởng chừng phải vồ ếch nhưng có 1 bàn tay to lớn đã đỡ lấy nó ,bấy giờ mới phát hiện65n tên nam nhân này là 1 mỹ nam nha ,thật là đẹp nhưng chuyện vừa nãy quả thực là xấu hổ chết được ,t.Xuân vội thoát khỏi người đó ,nói 1:

-haha,công tử , thật xin lỗi ,ta đi trước ,đang định vọt lẹ thì tay bị nắm lấy

-cô nương đã thương ta bây giờ định chạy ư? _người kia chậm biếm nói

-ta...ta Người buông ta ra đi ,có gì chúng ta ngồi lại nói chuyện .-T.Xuân nói bằng giọng rất ngọt ngào ,thân thiện nhất có thể ,người kia vừa buông tay ra thì.....

“ bùm.....” 1 làn khói trắng tỏa ra ,nhân lúc đó T.Xuân chuồn thẳng ,tiếp tục sự nghiệp chiêm ngưỡng mỹ nam hằng mong muốn của nàng

1 lúc sau thì làn khói cũng bay mất ,người kia cười 1 tiếng rồi đi thẳng ,để lại 1 câu “ chúng ta sẽ sớm gặp lại thôi “

Chuyện là hán Nam Cung Tường đang đi thi nghe có tiếng thét ,hán nhanh cho ãng lại gần thì thấy 1 tên đại sắc lang đang muốn làm chuyện đồ bại ,hán ra giúp đỡ ,tên kia chỉ thét lên 1 tiếng “ a.....” rồi đi biệt tăm ,không ngờ chưa ra xem vị cô nương kia thế nào thì có 1 cô nương kia đến không ngừng tấn công hán ,thật là nữ anh hùng nha ,hán thấy người đó gần ngã ra tay giúp đỡ ,1 mùi hương quá thoảng qua mũi ,hán ôm qua nhiều cô nương rồi nhưng không ai như nàng nhưng nàng lại bỏ trốn ,hán sẽ tìm ra nàng nhanh thôi ,còn bây giờ hán nên tới Băng Tuyết Viện thôi

T.Xuân bỏ trốn thành công ,may mà đi đâu nàng cũng mang theo thứ ám khí này ,2 tiểu thư của nàng thật đúng là tiên tri nha ,biết thế nào ra đường cũng gặp chuyện không ngờ tới nên phát cho mỗi người các nàng rất nhiều loại có thể phòng thân ,oa tới nơi rồi không biết “Thất đại mỹ nam “ tới chưa nhỉ

-T.Xuân người đến rồi ak, mau mau phụ ta chọn chỗ cho khách đi –Thấy T.Xuân đến T.Nguyệt nói

-Nguyệt tí sao người lại biết ta đến vậy _T.Xuân thắc mắc

-A.Từ nói cho bọn ta biết hết rồi ,có cần ta cho người ra đây để đón tiếp mỹ nam không _T.Yến nói thêm vào

-hay là ta để người phục vụ bọn họ nhá _T.Nguyệt chọc

-các người dám khi dễ ta ,ta sẽ báo cho Đại tiểu thư biết cho mà coi-T.Xuân nói làm cả 3 vui vẻ cười

-T.Yến cái tên vừa nãy nói gì với người vậy _T.Nguyệt hỏi

-người có thấy lạ không ,các cô nương chỗ ta ai cũng xinh đẹp mỹ miều mà cái tên Dương Lam đó lại nhắm chúng ta _T.Yến ủy khuất nói

-ta cũng thấy thế cái tên Nam Cung Nhật đó chọn ai không chọn lại chọn Tú bà ,là ta đây mới đau ,biết là bọn hán chỉ chơi đùa nhưng thực sự rất nực cười nha _T.Nguyệt nói

-hình như a.Từ cũng bị Áu Dương Phong để ý đó ,cho dù có hay ko Tiểu.....ak Băng Tuyết cô nương thì hán vẫn cứ tới nghe nhạc

-oa.....các người đang nói cái gì thế Nam Cung Nhật ,Dương Lam ,Áu Dương Phong ,không phải nằm trong “ Thất đại mỹ nam “ sao? ,oa.....ta muốn làm việc nơi này cơ ,không muốn làm ở tù lâu đâu ,oa.....-T.Xuân uất ức nói

-người lại đi so bì với chúng ta nga ,bọn ta làm ở kỹ viện đó ,bọn họ đến đây là chuyện thường tình nhưng khẩu vị của bọn họ quả thực khác người nha ,nếu được vào phủ chỉ là làm thiếp thôi ,mà ta vẫn còn muốn hầu hạ T.Thư nha –T.Yến phân tích

-ukm ,T.Yến tí rất đúng nha _T.Xuân

Khách trong quán ngày càng đông ,T.Xuân vì lu bu công việc mà quên cả việc mình muốn đến đây làm gì , mọi người từ Cẩm Viện cũng đi ra , sau khi nghe Băng Băng đàn và 1 số tiết mục khác ,bọn của Thiên Phong cũng đi ra ,Nam Cung Tường đang nói chuyện phiếm với mọi người thì thân ảnh hồng nhạt kia làm hán để ý ,thật không ngờ hán lại gặp nàng nhanh như vậy “ không lẽ nào cô nương ta làm ở đây “ hán nghĩ ,cáo từ với mọi người hán hướng chỗ tiểu cô nương dễ thương kia :

-cô nương còn nhớ tại hạ chứ _Nam Cung Tường nói

-ta.....-T.Xuân đang làm thì 1 mỹ nam đến hỏi quen không dễ nhiên là không rồi ,mỹ nam như thế nó phải nhớ rõ chứ ,nhưngoa.....nàng chết chắc rồi đó không phải là tên nam nhân vừa nãy sao ,không lẽ hán tìm nàng để cho nàng 1 trận nha ,không được không thể nói là nhớ được :

-công tử là _T.Xuân bình tĩnh nói

-chúng ta có quen nhau sao -? Tiếp

-cô nương quên nhanh thật nhưng nếu cô nương là người của Băng Tuyết Viện thì chúng ta vui vẻ 1 đêm –Nam .c. tường nói

-không _T.Xuân nói rồi chuồn lẹ ,chạy ra sao hậu viện

-á.....-T.Xuân đang chạy thì va phải 1 vị cô nương mặc y phục màu trắng tinh khiết nhìn là biết là 1 mỹ nữ xinh đẹp có thể nói là nhất trong các cô nương trong này

-mắt người để trên trán hay sao mà dám va vào ta _nữ nữ kia nói

-a, thật xin lỗi ,ta có việc gấp ,ta đi trước –T.Xuân nói rồi phóng nhưng bị 1 cánh tay giữ lại không phải chứ hôm nay nàng xui như thế sao ,2 lần bỏ trốn ko thành ,quay mắt lại thì thấy mới phát hiện ra mình bị hỏ ,cô nương áo trắng kia đang cầm tay nói ,ở ngoài kia thì cái tên nam nhân kia đang đuổi theo gấp rút

-cô nương mau buông tay ,ta có việc rất gấp _T.Xuân

-người mau quỳ xuống xin ta tha tội đi ,xin lỗi là có thể xong sao ,người biết ta là ai không hả ,người có biết ta là ai không ,ta là hoa khôi của

Băng Tuyết Viện Băng Băng là ta _Băng Băng lên mắt giọng hách dịch nói

-vâng băng băng cô nương mau buông tay ta ra đi _T.Xuân nói giọng gấp rút khi tê nam nhân đó đã tiến gần tới cuối cùng thì hắn cũng tới nơi ,T.Xuân hết cơ hội:

-cô nương rất cảm ơn đã bắt giữ người này lại ,tại hạ rất cảm kích _N.C.Tường nói với băng băng kèm theo là 1 nụ cười làm nàng ngất ngây

Thừa lúc Băng Băng thả tay ra bọn họ liếc mắt đưa tình T.Xuân lại ném khối ,đẩy Băng Băng vào người hắn rồi chạy

-hừ lại để nàng ta chạy thoát _N.C.Tường nói rồi đi thẳng không thèm để ý tới Băng Băng

- Nam Cung tường đại nhân người muốn chọn ai cứ nói với T.Nguyệt ta ,không cần phải đuổi theo như thế đâu –T.Nguyệt nói ,nhất thời không biết nữ nhi mà N.C.tường đuổi theo là ai

-t.Nguyệt mama ,ta muốn người vừa nãy người mau đưa nàng tới đây _N.C.Tường ra lệnh

-vậy người có biết tên của nàng là gì không để ta gọi nàng ra tiếp

-không

-T.Nguyệt người đó là T.xuân ,tiểu tử đó chắc giờ về đến Vương phủ rồi _T.Yến đến bên nói

-uy ,thực xin lỗi nhưng cô nương ta không phải người chỗ ta _T.Nguyệt

-tại sao cô ta lại ở trong chỗ các người

-nàng đến đưa thức ăn _T.Yến giấu giếm

-nàng ở tửu lầu nào ? _N.C.T

-uy ta không thể nói

-tốt ,ta sẽ tự tìm ,như vậy mới thú vị _N.C.t nói rồi đi thẳng ,2 người còn lại thở phào nhẹ nhõm ,T.Xuân cũng bị người kia nhắm rồi.....

T.Xuân người đi đâu bây giờ mới về ,làm ta với tiểu thư lo chết mất ,chút nữa người không về là bọn ta chuẩn bị đi báo quan đó _a.tử lo lắng nói

-hơ....ta đi phụ giúp Băng Tuyết Viện mà ,ta không ngờ nơi đó lại nhiều người đến thế ,việc làm không xuể luôn ,ta còn gặp 1 tên đại sắc lang ,tường ta là những người đồ suýt nữa là ta mất đời gái luôn đó _T.Xuân ngáp ,vươn vai rồi chậm rãi nói

-đại sắc lang ,nhưng người chạy rất nhanh mà sao để cho hắn bắt được ,nhìn người trở về bình an như vậy ta nghĩ tên đó chắc phải đi mời thầy thuốc mắt ,nhưng người gây chuyện sẽ làm ảnh hưởng tới Băng Tuyết Viện đó _A.tử lo lắng nói

-tên đó võ công cao cường ta tấn công nhưng không hề đụng tới tóc của hắn làm sao khiến hắn phải đi mời đại phu nữa chứ ,suýt chút nữa là rơi vào tay hắn rồi tại cái cô Băng Băng gì đó ở chỗ người ,gặp lại ta nhất định cho cô ta 1 bài học-T.Xuân nhớ lại vẫn tức tối

-Băng Băng ,làm sao người ,cô ta tốt tính lắm mà _a.tử nói

-tốt ,nói vậy ta va vào cô nương ta ,đã nói lời xin lỗi rồi mà còn nắm tay ta lại bắt quỳ xuống ,lại còn khoe khoang mình là hoa khôi ,á.....cô ta là người đánh đàn thay thế cho tiểu thư đó hà _T.Xuân

-ukm _a.tử

-ta nghĩ người nên chỉ dạy lại cô ta ,ở Băng Tuyết Viện thì không nên có kiểu người như thế _T.Xuân khuyên

-ukm ta sẽ chú ý ,mau đi ngủ thôi ,kéo ảnh hưởng tới t.thư _A.tử nói rồi cả 2 cùng nhau đi nghỉ ngơi

Về phần Băng Băng cơ tức chưa tan vì bị đụng trúng người ,công tử đẹp trai thì không để ý ,đã thế khi đi qua 1 căn phòng cô ta còn nghe được 1 chuyện càng làm cho người thêm phần tức giận:

-ê người có biết chuyện Nguyệt mama chúng ta năm lần bảy lượt từ chối Bình Nam Vương Gia chưa ? _A nói

-hả từ chối chuyện gì cơ ,sao ta chưa biết vậy _B nói

-hình như là Bình Nam Vương muốn gả Băng Tuyết cô nương nhưng bị khước từ đúng không _C nói

-trời ạ ,chỉ cần vào bình Nam Vương là ăn no mặc ấm chứ đâu cần phải làm cái nghề này _B nói

-đúng thế ,ta nghe nói Bianh2 Nam Vương không quan trọng chuyện người con gái làm nghề gì chỉ cần đạt chuẩn của hắn là làm được bà hoàng rồi _A nói

-trời ,ta mà xinh đẹp lại biết đàn hát thì tốt biết bao-B nói

-thôi người lo làm việc đi ,Nguyệt mama đối xử với chúng ta rất tốt ,chúng ta phải báo đáp chứ _B nói

Còn người ở ngoài cửa kia thì tức giận cự đố ,nếu gặp được bình Nam ,với sắc đẹp trời phú khiến cho hắn nạt phi là điều không khó ,không phải hôm nào cũng bịp mặt đàn cho lũ người ở hợp kia ,Nguyệt mama kia dám làm chuyện đó ư ,”ta phải cho ả biết tay “ Băng Băng nghĩ rồi hướng phòng của T.Ngyte65 và T.Yến tới :

-cốccốc

-ai có chuyện gì không _T.Yến từ trong nói vọng ra

-là ta Băng Băng

-mời vào _T.Nguyệt

-băng băng người ngồi đi ,có chuyện gì mà đêm tối như vậy có chuyện gì tìm ta ư? _t.Nguyệt

-Nguyệt mama ,người đối xử rất tốt với ta ,ta biết ,nhưng tại sao Bình Nam Vương muốn gặp ta người lại không cho ,còn có rất nhiều người khác nữa ,sao người không cho ta gặp bọn họ ,còn bắt ta mang mạng che mặt nữa ,ta không phải xấu xí gì tại sao lại phải làm thế _Băng Băng nói

-Băng Băng cô tới đây đã 2 tháng rồi mà vẫn không hiểu quy cách ở nơi đây ư _T.Nguyệt nhẹ nhàng nói

-cái gì mà quy cách chứ ,người biết ta xinh đẹp nên cố tình không cho Vương gia gặp mặt ta đúng không ,nhìn người cũng không tệ ,không lẽ người muốn làm thiếp sao _Băng Băng trào phúng nói

-Băng Băng cô im đi ,cô muốn gặp mặtt Vương gia ư ,vớ từ cách gì _T.Yến tức giận nói

-vớ từ cách là hoa khôi nơi ,này thử hỏi ở nơi này có ai hơn ta sao ,ta quyết định nghỉ ngơi 1 tuần ,không đánh đàn nữa _Băng băng đe dọa

-được thôi ,cô nương có thể nghỉ ,nhưng đừng hối hận đó ,mai ta sẽ sắp xếp cho cô nương gặp Vương Gia ,còn bây giờ cô nương có thể ra ngoài cho bọn ta nghỉ ngơi _T.Yến lạnh lùng nói

Băng Băng vừa ra khỏi phòng thì ,T.Nguyệt lên tiếng:

-người sao vậy cô ta mà nghỉ lấy ai đánh đàn ,hơn một nửa khách tới đây là vì Băng Tuyết cô nương đó

-đúng hơn 1 nửa đến đây để nghe Băng Tuyết cô nương đánh đàn chứ không phải Băng Băng _T.Yến

-ý người là.. _T.Nguyệt

-đúng ,người ớ nhớ Nhị t.Thư có hứa với đại t.Thư là 1 tháng sẽ có 5 ngày đến đây đánh đàn không ,còn thì đánh cò nữa chứ _T.Yến nói

-ak ,đúng nha ,vậy mà ta không nghĩ ra ,nhưng còn chuyện Băng Băng gặp Vu7o7g Gia thì sao-T.Nguyệt

-ta đã có cách người cứ yên tâm làm mama của người đi ,nhớ gọi Băng Băng đó tới “thương thức “ tài đàn thực thụ

Trong Cung

-tiểu như ak ,nô tì đến đưa ngân lượng _T.Yến nói

-ukm nhanh thật 1 tháng rồi sao ,cũng sắp tới mùa đông rồi ,nhớ chuẩn bị áo ấm cho mọi người _Hàn Băng nói

-dạ ,tiểu thư nga ,nô tì có chuyện muốn nói

-cứ nói đi

-bdst284598631.....\$#^\$!.....-T.Yến kể rõ sự tình

-tiểu thư ak Bình Nam Vương lcu1 nào cũng làm khó dễ nô tì về chuyện người đã vẽ ra những bức tranh ở Băng Tuyết Viện _t.Yến

-vậy người nói thế nào _Hàn Băng

-dạ ,thì nô tì nói người đó hiện không có trong kinh thành ,1 năm mới tới đây 1 lần _T.Yến

-vậy ak ,chuyện nhỏ thôi ,mang bức thư này tới cho Hàn Tuyết chắc chắn tuyết nhi không từ chối đâu ,còn về phần người có tên Băng Băng kia thì...%*^\$^&....._Hàn Băng nói nhỏ

Trong kinh Thành

-Trình Huỳnh ,huỳnh có biết chuyện gì không ,hôm nay Băng Tuyết Viện sẽ bắt mí Băng Tuyết cô nương !_ Vị công tử nói

-thật sao ,ta rất mê tài đàn của nàng ,chắc chắn nàng sẽ là 1 quốc sắc thiên hương

-đúng nha ,hôm nay dù có bận chuyện gì ta vẫn sẽ tới Băng Tuyết viện

Bạn đang đọc truyện Ngược Thời Gian được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Buổi tối ngày hôm đó

-T.Yến người có cảm thấy hôm nay nơi này chúng ta khách tới nhiều hơn mọi hôm không_T.Nguyệt vừa dẫn khách vào trong tranh thủ thời gian nói chuyện với T.Yến đang đứng ở ngoài

-đúng nha ,làm ta nói rát cả cổ ,mọi người đều tập trung ở Cẩm Viện hết rồi ,hôm nay có tiết mục lớn người rảnh thì qua đó xem _t.Yến nói

-vậy người ở đó có đủ để phục vụ không ,nên cần ta cho người đi tiếp ứng _T.Nguyệt

-không cần ta cho người đi rồi ,hôm nay toàn những người tai to mắt lớn cả ,nên phục vụ cũng cẩn thận hơn ,nhưng bọn họ đến là để xem Băng Tuyết cô nương dung nhan ra sao _T.Yến

-nhị tiểu thư đồng ý ư/_T.Nguyệt thắc mắc vì từ xưa đến nay nhị tiểu thư đã nói thì không làm mà người để nói không tới đây đàn nữa thì không thể xưa chuyện dc

-có chút rắc rối nhưng cũng nhờ A.tử và T.xuân giúp đỡ nên tiểu thư miễn cưỡng cũng tới _T.Yến

-mau vào xem trò vui thôi ,ta đi trước ,người đi sau nha _T.Nguyệt nói rồi vọt luôn

Trong Cẩm viện ,không khí nào nhiệt hơn bao giờ hết ,mọi hôm chỗ ngồi đã không còn hôm nay bọn họ cố tình mở rộng không gian nhưng rất nhiều người vẫn phải đứng xem ,các cô nương phục vụ cũng được điều động tới ,do sự sắp xếp của a.tử nên Băng Băng là người phục vụ chỗ bọn họ đang ngồi ,khoác trên người xiêm y màu đỏ rực rỡ bằng lụa Hàn Chân thượng hạng ,làm tôn lên vẻ đẹp vốn có ,màu đỏ của bộ xiêm y tôn lên nước da trắng hồng ,khi đi qua không ít người ngược nhìn nhưng cô ta đã làm buổi hôm nay tất cả nam nhân còn có nữ nhân trong Cẩm Viện đều hướng tới 1 người là Băng Tuyết cô nương ,cô ta cũng ngạc nhiên khi hôm nay khách đến đông hơn rất nhiều ,nhưng Băng Băng không màng tới hôm nay mục tiêu của cô nàng chính là Vương Gia Thiên Phong ,nếu không thì những bằng hữu của người cũng tốt ,những ngày này cô ta rất chú ý tới bàn của bọn họ khi đánh đàn tuy mạng mạng che nhưng cô nhìn thấy rất rõ bàn của bọn họ toàn là những công tử anh tuấn tiêu sái ,nếu dc làm chính thất của 1 người trong bọn họ thì biến thành phượng hoàng rồi còn gì ,nghĩ như thế Băng Băng tiến tới bàn của bọn họ không chú ý tới khán đàn có người đang phát biểu:

-kính chào các khách quan ,hôm nay Băng Tuyết cô nương sẽ tặng cho các vị 1 bài đàn mới ,mời các vị thưởng thức _sai Lời nói của A .Từ thì Băng Tuyết (Hàn Tuyết) đi ra ,vẫn là xiêm y màu trắng tinh khôi nhưng đã được cách điệu làm cho muôn phần ảo ảnh ,khí chất cao quý ,khiến mọi người bị hút hồn ai cũng chỉ chú ý tới người con gái đang ngồi trên kia như đang thưởng thức 1 bức tranh của 1 danh họa nổi tiếng mà bức tranh đó đã bị thất truyền từ lâu ,bọn họ như rơi vào 1 thế giới khác như tiên cảnh đang ở trước mắt

<http://mp3.zing.vn/bai-hat/Noi-Tu-Xa.../IW7CD770.html>

,căn phòng trở nên im lặng làm cho Băng Băng dừng cước bộ ,nhưng cô ta lại đi nhanh hơn khi nghe tiếng đàn dc phát ra thì cô ta mới thất thần dừng lại mọi động tác ngược lên khán đài , người đó là ai ,tại sao lại có thể đàn điêu luyện đến thế ,sao lại có cốt cách như thế ,cây đàn đó không phải là Cẩm Nguyệt mà người đời nhắc đến hay sau ,bỏ xiêm y đó cô chưa từng thấy nhưng trong lòng lại rất muốn có nó ,cô ta chỉ nghĩ hôm nay thôi mà có người đến thay thế còn tốt hơn cô gấp vạn lần thế này là sao ,nhìn vào mọi người xung quanh ai cũng đang thưởng thức phiêu bo3ng ,bấy giờ Băng Băng mới nhận ra 1 điều cô ta còn quá non kém ,ngay cả Bình Nam Vương cũng rất chú ý tới người kia ,thật là tức chết ,người trên đó phải là cô ,Băng Băng cô đây chứ không phải cô ta ,Băng Băng nghĩ mình phải làm rõ chuyện này danh tiếng cô gây dựng để cho 1 người mới đến thay ,có khi nào cô ta sẽ giành mất địa vị của cô không ,không được.....

-hôm nay Băng Tuyết cô nương đàn rất tuyệt rất có thần –Âu .D.Phong nhận xét sai khi tiếng đàn kết thúc bằng 1 tràng pháo tay cùng tiếng hò hét

-đúng giống như lần đầu tiên chúng ta nghe cô ấy đàn vậy-N.C.Nhật

-cô ấy mới chính là Băng Tuyết _Thiên Phong nói

-cái gì _all

-vậy hôm qua ,những hôm trước là ai _N.c.Tường

-có thể là người giả mạo _Thiên Phong

-mau gọi Từ Nguyệt tới đây _Thiên Phong ra lệnh

-Vương Gia ,có chuyện gì mà người lại cần gấp Từ Nhi vậy _A.Từ nói

-cô ta chính là Băng Tuyết ,ta muốn gặp nàng _Thiên Phong lạnh lùng nói như ra lệnh

-người ,quả thật là bọn ta không thể qua mắt được Vương Gia rồi _A.Từ nhất thời ngạc nhiên nhưng rất nhanh lại trở về trạng thái cũ

-nhưng Vương Gia người có nghe đến chuyện Băng Tuyết viện đưa ra hoa khôi chưa ,và hôm nay sẽ giới thiệu người ấy cho mọi người xem-
A.Từ nói

-thật thế sao ,ta không có hứng

-vậy chắc người có hứng với người vẽ bức tranh chứ ,tôi đã biết kết quả ,vậy tôi xin lui trước _như đoán trước dc Vương Gia sẽ chọn người vẽ bức tranh nên a từ lui vào

Sau khi Băng Tuyết đàn xong lui vào trong ,thì Băng Băng cũng bừng tỉnh ,cô ta nhanh chóng chạy vào phía hậu đài nói chuyện cho ra lẽ với Nguyệt mama ,vừa vào đã thấy Nguyệt maam vui mừng khôn xiết rồi ,trong lòng đông bão nổi dậy;

-nguyệt mama sao người lại có thể làm thế cơ chứ

-ý Băng Băng người đã gặp Vương Gia chưa ,người có “mua” người về không ,ak mà người nói gì vậy _T.Nguyệt từ hôm đó vẫn không có hảo cảm với Băng Băng không ngờ nàng lại rước 1 cô nương như thế tới Băng Tuyết Viện

-Nguyệt mama sao ngườilại tìm ra 1 xú nha đầu như thế đến thế chỗ của ta ,chỗ đó là của ta ,những người đó tới nơi này là vì ta ,người có biết không _Băng Băng bức bối nói

-cái gì của người ,không phải người không muốn làm công việc nhàm chán ấy hay sao ,bây giờ định đòi ý ak ,ta nhớ người muốn vào trong Bình Nam phủ lắm mà ,có cần ta nói với Vương Gia mua người về làm hạ nhân không _T.Nguyệt trào phúng nói ,đến nước này nàng không nhịn nữa đâu

-ta.....ta-Băng Băng nói

-Băng Băng người thử nói tại sao đối với quan khách người lại mang nghệ danh Băng Tuyết cô nương mà không phải Băng Băng cô nương _T.Yến từ ngoài đi vào nghe dc lời nói đó làm cho nàng không khỏi nực cười vì sức tưởng tượng quá trớn này

-hừ còn phả nói kho6nng phải vì tên quán là Băng Tuyết viện nên gọi Băng Băng ta đây là Băng Tuyết chính vì muốn nói cho thiên hạ rằng ta chính là người đẹp nhất có giá nhất ,nói cách khác là hoa khôi nơi này hay sao _Băng băng nói

-haha....._T.Yến bật cười

-cô nương nghĩ mình là ai cơ chứ ,hoa khôi thực sự rất nực cười người có tên Băng Tuyết xuất hiện trước khi cô vào nơi này ,cô nghĩ hôm nay quan khách đến đông đũa như thế là vì ai ,vì người dc gọi là Băng Tuyết chứ không phải cô ,Băng Băng ,ta giữ cô lại vì đơn giản cô có tài về đàn nhưng cô chắc cũng nghe người vừa nãy rồi phải không ,đó mới chính là thiên tài thật sự ,bọn ta rất chiều cổ cô nhưng hình như bọn ta nhìn lầm người thì phải ,từ hôm nay cô ở lại đây hay ra đi tùy cô chọn _T.Yến nói 1 hồi rồi bước đi nhưng vừa mới bước lại quay lại nói :

-người “ xú nha đầu” mà cô nói ,nếu muốn biết người đó có phải xú nha đầu thực hay không thì mời ra phía ngoài

Lời nói của t.Yến làm cho Băng Băng bàng hoàng ,quả thực cô đã quá tự tin rồi ...

-mọi người chờ đợi giây phút này đã lâu rồi ,bây giờ Từ Nguyệt ,thoe như lời ta nói hôm nay sẽ tiết lộ về Băng Tuyết cô nương và đây mời mọi người xem thử _a.từ vừa nói vừa giơ tay ra lật tấm khăn che xuống ,đó là 1 bức tranh mùa đông ,1 người con gái nghiêng mặt đang nhìn về phía dòng nước hiu quạnh ,quanh đó cây cối trụi lá ,những công tuyết đang rơi làm cho người ta cảm thấy buồn lạnh lẽo người con gái đó tuy chỉ nghiêng mắt nhưng người nhìn vào cũng biết là rất đẹp nàng như nữ chúa tuyết đang chờ đợi 1 thứ gì đó ,nhìn vào khung cảnh không khỏi cảm thấy mát mát ,buồn lẻ loi ,đơn độc ,mọi người bàn tán rất xôn xao về bức tranh đó có phải thực hay chỉ là hư ảo người nữ nhi kia có thực tồn tại trên đời này hay không ,nhưng bọn họ cũng biết cung cách của Băng Tuyết viện ,từ ngoài cửu khi chọn người trong tranh thì toàn bộ đều đẹp như trong bức họa đó ,tuyệt nhiên nữ nhi cũng thế mọi người trầm trồ thán phục còn hần hiển nhiên biết người trong tranh

kia chính là nàng vậy người vẽ bức tranh cũng đã về lại kinh thành ,thời khắc hân từ dc nàng chắc chắn sẽ không xa

Rất nhanh chóng hân đã có bức họa đồ số tiền hân bỏ ra cũng khá lớn nhưng có hề gì

Trong Lành Viện

-T.Yến em chuẩn bị xong chưa ,chúng ta đi nào-Hàn Tuyết nói ,hôm nay nó cùng với 4 nha đầu kia đi thăm những người cơ nhỡ ,vô gia cư (nói đúng là Cái Bang) 1 tuần 1 lần bọn họ đều đi thăm nơi đó ,nhưng là 4 tiểu nha đầu kia ,do Hàn Tuyết học qua y nên khám bệnh miễn phí ,trông bọn họ vui vẻ thì tâm trạng của Hàn Tuyết cũng vui theo ,bọn họ trích 1 phần từ tiền của 3 nơi công lại làm việc thiện Hàn Băng trong cung muốn đi lắm nhưng Hân _Thiên Long nào có cho phép nên đành lặng im ở trong cung

-nga mọi người từ từ ai cũng có phần mà ..._A.từ nói với mọi người ,vừa đi vừa phát bánh bao với màn thầu

-bá bá người ăn từ từ thôi cháo còn rất nhiều _ T.Yến và T.Nguyệt làm nhiệm vụ múc cháo

-bá mẫu ,người đầu chỗ nào ,háo ,người ngồi xuống đi để ta bắt mạch _Hàn Băng nhỏ nhẹ nói với người bệnh còn T.Xuân làm nhiệm vụ bốc thuốc và sắc thuốc ,1 ngày làm việc vui vẻ ,trong thành mọi người theo lệ kéo nhau tới đây

-có chuyện gì mà nhiều người vậy –Thiên Phong thuận miệng hỏi Nam Cung tường đang đi ngựa bên cạnh

-ta cũng không biết ,chúng ta xuống ngựa xem thử _N.C.Tường nói

Nói rồi Nam .C.tường đi vào phát hiện ra người đang mặc Thanh y kia là người mà hân tìm ,không ngờ nàng lại có lòng tốt như thế ,còn Thiên Phong vừa đi vào đã thấy thân bạch y ,Nàng ,là nàng ,nhưng người đó đang di chuyển ,” đang đi khỏi” hân nghĩ rồi đuổi theo nhưng những người này cản lối làm hân không tài nào mà chen được chỉ bất lực nhìn người con gái ấy đi xa ,trong lòng không khỏi mất mát

-cô nương chúng ta lại gặp nhau _Nam Cung Tường cười nói

T.Xuân đang lui húi dọn đồ ,tiểu thư cùng 3 người kia đã đi hết ,thực tức nga chỉ vì nàng là người nhỏ tuổi nhất mà bắt nạt ư ,chỉ vì nàng cai quản từ lâu còn 3 người họ cai quản Kĩ viện nên nàng phải thu dọn đồ đạc này thực bất công ,T.Xuân vừa dọn dẹp vừa mắng trong lòng ,tự dưng có 1 tiếng nói vang lên làm đứt dòng **** rủa của nàng ,ngước mắt lên nhìn :

-aaa.....sao lại là người tên biến thái _T.Xuân hét lên

-tiểu cô nương sao lại gọi ta là biến thái như vậy không ngoan _N.C.Tường cười nói cơ hồ không để ý tới câu nói vừa rồi

-người mau tránh ra cho bản tiểu thư dọn dẹp nga ,người muốn chơi thì tìm người khác mà chơi ta không có thời gian

-nhưng chơi với nàng rất vui không phải sao _N.C.T

-người có thấy ta đang làm việc hay không hả _T.Xuân bắt đầu bức bối ,tên này khuôn mặt tuấn tú nhưng hình như dây thần kinh có vấn đề ,theo như lời của Hàn Băng tiểu thư những tên thế này 2không nên chấp nhất nhưng hân cứ bám lấy nàng thế này cơ hồ đến tối vẫn chưa xếp xong

-có chứ ,ta sẽ không làm phiền tới nàng với điều kiện nàng nói cho ta biết nàng là ai ,ở đâu ,ta sẽ cùng nàng dọn mấy thứ này –NCT

-gọi ta t.Xuân ,ta ở từ lâu phía tây thành ,vậy được chưa-hết cách rồi đánh phải thế này thôi ,nàng không ngu mà nói thật

-được ,Xuân Nhi ,ta giúp nàng _NCT xắn tay áo lên phụ giúp chẳng mấy chốc thì mọi thứ cũng dc dọn hết

Mọi người đi hết (còn 2 người kia nha) nhưng Thiên Phong vẫn đứng đó suy nghĩ ,đột nhiên có 1 đứa nhóc đến giật lấy tay áo của hân ,cúi người xuống Thiên Phong ?

-tiểu tử ngươi muốn gì

-hình như Tiên Cô tỉ tỉ đánh rơi vật này ,vừa nói đôi tay vừa giơ 1 tấm ngọc bội màu trắng lên ,giọng nói có chút sợ hãi đối với người này

-tiên cô tỉ tỉ là ai? _Hân nói

-là tỉ tỉ mặc áo trắng rất xinh đẹp

-là nàng _thiên phong nhận lấy tấm ngọc nhìn qua hình như hân đã từng nhìn thấy vật này ,hình như của 1 nam nhân có đôi mắt giống nàng lúc đó hân còn nói với tên nam nhân đó nhiều chuyện nữa nhưng hân cơ hồ lại không nhớ ra tên kia tên gì nhưng hình như hân ta ở Phủ T.Tướng Vương Gia ,đúng thế đầu mối ở đây ,Thiên Phong nở 1 nụ cười

-hài tử cho ngươi –Hân đưa cho cậu nhóc 1 thỏi vàng rồi đi

Chương 27

-Vương gia _thân ảnh hắc y trong đêm tối đến trình diện với Thiên Phong

-người có tin tức gì về người đó không _Thiên Phong lạnh lùng hỏi

-đã có tin tức ,Ứng sẽ báo với người ngay khi tìm được vị cô nương đó _Khuyển cũng chính là người mặc áo hắc y nói ,Ứng và Khuyển là 2 mật thám ,bọn hắn làm việc cho triều đình ,hành tẩu quang hồ nhưng khi có lệnh sẽ lập tức trở về ,nhưng không ngờ lần này là lệnh của Vương Gia ,tìm 1 nữ nhi

-dc ,người có thể đi _Thiên Phong nói ,rồi lặng lẽ nhìn vào miếng ngọc bội

-N.C.Tường tướng quân ,chúng ta tới nơi nhưng mà ở đây chẳng có 1 tưu lâu nào cả _tên đánh ngựa nói với N.C.T đang ngồi trong xe ngựa ,chỉ vừa này hần trong lòng vui sướng khi sắp gặp Xuân nhi nhưng bây giờ khuôn mặt hần cắt không ra giọt máu ,nàng cơ hồ lại có thể nói dối hần ,hừ lần này mà bắt được nàng thì hần sẽ không cho nàng thoát khỏi đầu ,hần nhớ Ứng và Khuyển cũng đã vào cung chỉ bằng nhờ bọn họ 1 chút cũng tốt

Về phần 2 anh hùng kia ,tự xưng đạo này toàn bị người trong cung bắt đi tìm nữ nhi ,thật hạ thấp bọn hắn quá mất ,nhưng lệnh cấp trên không làm cũng khó xử

-xuân nhi ,nàng lớn mất thực dám lừa ta _thấy cô nương nhỏ xinh đẹp kia lòng hần không khỏi hiện ra tức tối thực bức bối ,1 cô nương thuần khiết như thế mà phải bán hàng gấp gáp bọn nam nhân kia ,thực không vừa mắt ,nghe có tiếng gọi ,T.Xuân đi ra thì đó là hần ,trên mặt lộ rõ sự ngạc nhiên ;

-tại sao...tại sao người lại biết ta ở chỗ này _nàng lắp bắp nói

-nàng cả gan dám nói dối ta giờ lại hỏi ta sao lại biết _hần nói

-thực xin lỗi nhưng người cũng biết đó ,ta và người gặp nhau mới 2 lần ,có thể nói là người lạ ,đúng chứ mà là người lạ thì tại sao lại nói chỗ ở dc ,người nghĩ xem có đúng hay không _T.Xuân nói

-nhưng cùng ta ôm cũng ôm rồi nắm tay cũng nắm tay rồi ,còn sao có thể gọi là người lạ ,là nam nhân đại trượng phu ta đây sẽ gánh vác trách nhiệm ,đưa nàng về làm vợ-N.C.T tà mị nói

-uy,người nói nhảm gì thế _T.Xuân sợ hãi nói

-nếu nàng không muốn mọi người biết chuyện thì từ nay phải nghe lời ta nói _N.C.T

-cái gì ,ta phải nghe theo lời người ư ,dùng mơ _T.Xuân không bằng lòng nói

-dc thôi vậy ta sẽ nói chuyện này cho mọi người trong kinh thành đều biết bà chủ “Băng tưu lâu “ có quan hệ mờ ám với Nam Cung Tường ta _n.C.T

-người có cần phải làm thế không ,cho ta 1 con đường sống _T.Xuân kháng nghị

-nếu nàng không muốn thì thôi vậy _N.c.T giả vờ bỏ đi

-uy dừng lại ,nghe lời thì nghe lời _T.Xuân ức chế

-vậy mới ngoan ,làm cho ta 1 chút đồ ăn đi _N.c.T lại nhéo vào má nàng rồi ra lệnh

-người không cần làm việc sao _T.X

-hôm nay ta sẽ ở lại cả ngày với nàng chịu khôn _N.C.T nói ,cả 2 cứ thế cãi nhau như 2 đứa trẻ

Khi N.c.Tường nhận dc đáp án thì Thiên Phong cũng đã biết dc người con gái đó ,xa tận chân trời gần ngay trước mắt ,không ngờ nàng lại là vị Vương Phi mà từ khi vào cửa Bình Nam Vương phủ hần không hề đoán hoài đến ,quả thực rất nực cười ,nàng có hần hần không nhi ,ngày đầu tiên vào đã bị đưa tới Lãm viện hủi quanh ,cơm ăn chẳng có , còn bị những nữ nhân bên cạnh hần hại phải bị bệnh ,hần không biết nên đối diện với nàng như thế nào nữa ,nhưng hần rất muốn gặp lại nàng rất muốn ,không suy nghĩ hần thẳng hướng Lãm Viện đi tới làm cho

bọn hạ nhân ngạc nhiên cự độ Vương Gia của bọn họ cuối cùng cũng bước chân tới Lành viện

T.Xuân tới từ lâu ,còn A,từ vào cung theo lời của Hàn Băng ,Hàn Tuyết ở lại có 1 mình đang tưới cây thì “ xoạt “ tiếng bước chân đạp vào chiếc lá khô gây tiếng động ,nàng mỉm cười quay đầu lại “ T.Xuân em..... “

Vừa tới nơi đã tỏa ra mùi hương hoa thoang thoảng ,thực dễ chịu ,từ xa đã nhìn thấy thân ảnh trắng kia ,nàng thực hợp với màu trắng tinh khiết đơn thuần ,tiếng động phát ra ,bất giác nàng quay đầu lại mỉm cười ,nụ cười rất nhẹ nhàng nhưng thu hút hình như nàng nhắm với ai đó lời nói phát ra” T .Xuân em.....” nhưng vừa nhìn thấy hân nàng lập tức thu hồi nụ cười thay vào đó là sự lãnh đạm ,như vừa nãy hân nhìn thấy chỉ là ảo giác trôi qua ,cúi đầu nói :

-Vương gia hoan nghênh.

-Tuyết nhi _Thiên Phong rất nhanh đi tới ôm lấy nàng ,1 mùi hương nhẹ nhàng truyền tới ,thật dễ chịu hân đã từng nằm mơ dc ôm lấy nàng như thế này ,Hàn Tuyết ngạc nhiên vô độ ,người này có vấn đề gì sao ,tại sao lại hành động như thế nàng cố sức vùng ra nhưng hân càng ôm chặt hơn ,đột nhiên 1 tiếng nói hết sức ôn nhu nhẹ nhàng vang lên “ ta xin lỗi “

Xin lỗi nàng ư về những việc đã làm với nàng ư ,ukm thì nàng không trách cứ ai về những việc này ,ngày đó nàng cũng đọc tiểu thuyết về “ ngược “ rất ghê rợn như thế này quả chẳng có gì to tát ,nhưng nàng chán ghét hân vì bên cạnh hân có rất nhiều nữ nhi ,đặt tâm lòng vào những người như thế chẳng khác vào vút bỏ con tim ,sẽ đến lúc con người như thế sẽ vút bỏ như 1 món đồ chơi ,như Thiên Long với Hàn Băng ,rất tốt ,1 bậc đế vương trong cung hơn 3000 mỹ nữ nhưng rất mực yêu chiều Hàn Băng ,thất ngủ chờ đợi ,quay trở về thực tại nàng vẫn cùng người nào đó ôm ấp ,cảnh này thực mờ ám :

-Vương Gia ,có thể buông ta ra không

-.....

-vương Gia _nàng dùng sức đẩy hân ra

-nàng là Hàn Băng _Hân hỏi

-đứng

-ngày mai nàng chuyển tới chỗ của ta ,ta sẽ cho người hầu thu xếp –Hân ra lệnh

-cái gì ,xin lỗi nhưng ta không thể thực hiện lời nói của Vương gia _Hàn Tuyết bức tức nói ,cô không muốn người nào ra lệnh ho bản thân mình

vương gia người coi ta là thứ gì ,là 1 món đồ người muốn ta đi đâu là ta phải nghe theo ư? _Hàn Tuyết lạnh lùng nói

-vậy nàng tới Mẫu Đơn viện được chứ (nơi ở của Vương Phi) ,Thái Hậu sắp trở về nếu thấy chúng ta chắc hân người sẽ rất buồn lòng _Thiên Phong nửa như cầu xin nửa như đe dọa ,hân muốn nàng tới Mẫu Đơn Viện 1 phần là nơi đây giành cho Vương Phi mà nơi đó rất gần với thư Phòng của hân ,dân gian có câu lửa gần rơm lâu ngày cũng bén mà

-ta sẽ suy nghĩ –Hàn Tuyết trả lời

-vậy ta sẽ kêu người chuẩn bị _Thiên Phong nói nhưng vẫn không có ý định rời đi

-Vương Gia người còn điều gì cản dận không _HT

-không có gì _Thiên Phong nói rồi bỏ đi

-tiểu thư ,người nói cái gì chúng ta sẽ chuyển đi nơi khác ư? Nơi này không phải rất tốt hay sao? _T.Xuân thắc mắc hỏi

-ukm đó là ý của Vương Gia –Hàn Tuyết đáp lời

-cái gìt.Thư người vừa nhắc tới Vương Gia Thiên Phong ư? _T.Xuân

-ukm ,hân phát hiện ra ,bắt ta tới Mẫu Đơn Viện

-nơi đó không phải là nơi ở của Vương Phi sao ?-A.từ nói

-đúng rồi ,nhưng t.Thư người chấp nhận khuất phục ư? _T.xuân

-nghe nói Thái Hậu sắp trở về ,ta không muốn chuyện này truyền ra ngoài ,lại đến tai Mẫu THân ?Cùng Phụ THân _Hàn tuyết

-đúng nga ,phụ nhận mà biết chắc người lâm bệnh mất –T.xuân

-ngày mai em sẽ giúp T.Thư dọn đồ ,chúng ta còn phải trồng lại mấy bông hoa kia nữa _T.Xuân nói

Ngược nhìn vườn hoa bên ngoài trong lòng Hàn Tuyết không khỏi thở dài công sức mấy tháng của cô cùng 2 nha đầu kia , không biết vì sao nhưng Hàn Tuyết rất có hứng với những cây hoa nhất là Hoa Lan 1 loài hoa tinh khiết trong trắng có phần cổ điển nhưng rất đẹp nó không sáng ngời như hoa Mẫu đơn nhưng nó lại mang 1 vẻ đẹp thanh lịch ,cũng vì nó rất giống cô

-oa,thật là mệt ,A.Từ đây thôi hôm nay chúng ta phải dọn dẹp chỗ này đó _T.Xuân ngáp dài rồi xuống giường ,theo thường lệ cô ra ngoài thưởng thức không khí trong lành với ánh nắng ban mai ,hòa vào đó là hương hoa nhẹ nhẹ ,thực rất tốt nha ,đột nhiên :

-aaaaaaaaaaaa á....._T.Xuân hét lên

Nghe tiếng hét của T.Xuân A.từ đang ở trong phòng cũng phải chạy ra :

-t.xuân người sao vậy có chuyện gì nga

-người xem kia....._t.xuân chỉ tay ra phía ngoài

-hả_a.từ ngạc nhiên không kém làm sao chuyện này xảy ra được cơ chứ ,đâu hết cả rồi

-T.Thư người mau ra xem ngoài vườn ...-T.Xuân hồi thức

-có chuyện gì mà hốt hoảng vậy T.Xuân _Hàn Tuyết hỏi nhưng vẫn theo T.Xuân ra ngoài

-những cây hoa đâu hết rồi _Hàn tuyết

-không lẽ có người ăn cắp _T.X nói

-người sao vậy ai lại ăn cắp hoa bao giờ _A.từ nói ,2 người bọn họ giành nhau tranh luận ,bỗng

-Vương Phi ,bọn nô tài đến để mời người tới Mẫu Đơn Viện theo lệnh của Vương Gia ,người và 2 tì nữ kia mang đi trước ,bọn nô tài sẽ mang tới ngay_! Tên nô tài nói

-ukm ta biết

-mời người đi thao tiểu nhân _1 cô nương tuổi chừng 20 tới lễ pháp nói

-oa.....tiểu thư đây là nơi chúng ta sẽ ở sao ,ếcái kìa _T.Xuân nói

-hoa của chúng ta _A.từ nói

-.....

-Vương phi ,tối hôm qua vương Gia đã sai bọn nô tài mang đến nơi này bày trí lại ,Vương Phi có ưng ý không nếu không thích nô tì sẽ cho người bày lại _Cô nương đó nói

-oa chỉ trong 1 đêm thôi sao ,thật khâm phục nha ,nga tì nữ người tên gì vậy ,ta là T.Xuân còn đây là a.Từ _T.Xuân nói

-cứ gọi ta là Tinh tì là được rồi

-nga tinh tì người ở đây mà sao ta lại không biết nha _T.Xuân hỏi

-đã được 6 năm rồi ,ta là người phụ trách bày trí mọi nơi trong vương phủ _Tinh tì nói

-đã tới nơi ,mời Vương Phi vào ,những đồ trang sức và xiêm y đã có trên bàn người nếu không vừa ý có thể nói với nô tì _Tinh tì nói

-không cần đâu người có việc cứ đi trước ta có thể sắp xếp được _Hàn Tuyết nhẹ nhàng nói

-Dạ _tinh tì nói rồi lui ra ngoài ,vị Vương Phi này thực xinh đẹp ,hình như nàng đã thấy qua rồi ,tính tình dịu dàng nhã nhặn không như mấy người khác đặc biệt là Mạt Dung thì thôi rồi

-Vương Phi ,có lệnh của Vương Gia mời người tới dùng bữa _1 cô tì tới cung kính nói

-ukm người đi trước đi ,ta sẽ tới sau _Hàn Tuyết nói

-các người đã nghe tin gì chưa _Trong chính Viện mọi người đã đến đông đủ chỉ còn chờ Vương Gia ,Nhật Phi nói

-hả có chuyện gì

-hình như Vương Gia cho người dọn dẹp Mẫu Đơn Viện đó ,không biết người rước nữ nhi nào vào trong phủ hay là sẽ có 1 người trong chúng

ta sẽ ở nơi đó_Nhật Phi nói

-hình như nơi đó giành cho Vương Phi mà ,không lẽ Vương Gia muốn hưu phi _A đặt giả thuyết

-không đâu ,nạp phi là do Thái Hậu quyết Vương Gia là người con có hiếu không thể làm trái lời người đầu – B nói

-Mạt Dung muốn người là người gần Vương Gia nhất không biết có nghe Vương Gia nói gì về chuyện này hay không _Nhật Phi nói

-các người rảnh quá không có chuyện gì làm nên lấy chuyện đó ra nói lung tung àk ,chuyện đó Vương Gi đã có quyết định của người không cần các người quá _Mạt Dung nói tuy trong lòng thắc mắc lắm lắm ,có 1 tia hi vọng lẻ loi nơi đó giành cho nanag2 ,như vậy quả thực rất tốt còn gì bằng .

ở ngoài cửa

-vương Phi đã đến nơi mời vào trong _Tĩnh tử theo lệnh của Vương Gia dẫn Hàn Tuyết tới chính viện

-ukm ,cảm ơn người _Hàn Tuyết nói rồi nhẹ nhàng đi vào trong

Bên trong đang rất ồn ào vì chuyện Vương Gia cho người dọn dẹp Mẫu Đơn viện ,cho dù Mạt dung đã nói nhưng bọn họ vẫn không có ý dừng câu chuyện ,nhưng khi thân Thanh y tiến vào như 1 làn gió mới ,căn phòng bỗng nhiên động mọi ánh mắt dồn lên người đang đứng ngoài cửa ,khuôn mặt xinh đẹp ,mũi thẳng,mày ngài ,làn da trắng cơ ngọc tuyết ,thật làm cho người khác muốn động vào xem nó có mềm mại như bông không ,bộ xiêm y màu thanh ,cho người khác cảm giác dịu nhẹ ,mát mẻ ngọt ngào nhưng không kém phần thu hút ,đôi môi chum chím màu hồng như cánh hoa hồng ngọt ngào yêu kiều ,làn tóc đen được thả ra ,cùng với làn gió lay động khiến mọi người trở mắt nhìn ,và tự đặt ra câu hỏi nữ nhi này là ai ,có liên quan gì đến những việc Vương Gia làm dạo này hay không ,nhưng 95 % có liên quan 1 cô nương như thế ngay cả bọn họ là nữ nhi mà cũng không kiềm được tự ti trước người này ,chắc chắn bọn đàn ông không thể cưỡng nổi rồi ,nhưng nhìn rất quen mắt ,đã từng nhìn thấy ,.....đấy không phải là người nữ nhi trong tranh là vương Gia rất quý saobọn họ trao nhau ánh mắt có chút sợ có chút tò mò mà ,lại có chút 1 không tin người như thế mà cũng có thực hay sao?

--người là ai ,đến đây có việc gì _Mạt Dung hỏi làm phá vỡ sự im ắng vừa nãy

-Vương Gia không có ở đây ư _Hàn Tuyết không trả lời câu hỏi đó ,mà trực tiếp hỏi những người ở đây ,mời nàng tới dùng điểm tâm mà không tới là sao ,giờ này thì nàng đã ăn rồi mới phải

-ngườidám không trả lời câu hỏi của ta ư ,đáng chết _Mạt Dung nói đồng thời giơ tay lệnh nhấm thẳng khuôn mặt mỹ lệ yêu kiều của Hàn Tuyết mà hướng tới ,thì thức ra cô ta cũng muốn dùng cách này ra uy ,1 chút nhưng không ngờ bàn tay kua v2 khuôn mặt ấy chỉ còn cách nhau 1mm Hàn tuyết cũng đã cảm thấy nhiệt từ bàn tay tỏa ra nhưng không ngờ 1 bàn tay to khỏe bắt lấy ,đẩy cánh tay của Mạt dung ra ,đó chính là Thiên Phong

-nàng không sao chứ -Thiên Phong nói rồi đưa Hàn tuyết tới ghế bên cạnh hắn (anh này cái gì không chịu được thừa cơ hội ăn đậu hũ của Tuyết tí nè)

-Mạt Dung người đang làm cái gì vậy ,người xem nơi này là đâu mà dám đánh người vậy _Thiên Phong gầm lên thù cũng thù mới trút hết lên đầu của Mạt Dung

-vương Gia ..._Mạt Dung ủy khuất nói

-người về Viện của mình đi ,chuẩn bị đồ đạc rút khỏi nơi này _Thiên Phong lạnh lùng nói ,tay thì vẫn ôm Hàn tuyết

-Vương Gia ...tha cho thiếp đi ,vương gia _Mạt Dung quỳ xuống khấn cầu ,rồi quay sang Hàn Tuyết nói :

-cô nương ta biết lỗi rồi ,cô nương nói với Vương gia tha cho ta đi ,xin cô nương

-Vương Gia tha cho nàng đi _Hàn tuyết nói tay thì đẩy bàn tay kia ra khỏi eo mình

-Được thôi nhưng làm gì tha dễ dàng như thế ,nàng xin cho cô ta thì phải chịu tội hộ vậy ,bởi ta ăn đi _Thiên Phong nói

Hàn tuyết bất mãn nhưng kệ cho hắn ta vẫn ôm nàng dùng điểm tâm sáng

-tiểu thư ,người trở về rồi ,không có chuyện gì chứ _A.từ quan tâm hỏi

-ukm ta không sao

-t.Thứ 3 ngày nữa là Thái Hậu trở về ,Đại t.Thứ hỏi người có muốn hay không vào cung chơi ,rồi đi thỉnh an Thái Hậu không _T.Xuân ôm lấy con chim bồ câu nói

-thế ư ,cũng tốt đã lâu ta không gặp Băng Nhi rồi ,với tên Tỉ Phu kia nữa ,2 em chuẩn bị đi ,nói với Hải Quân Gia cho ông đỡ lo rồi chúng ta khởi hành

-dạ.....

Thiên Phong vừa nhiếp chính ,trở về ,Thái Hậu sắp từ quảng châu về ,chẳng lâu sao là mừng thọ 40 tuổi của người nôi ,thân là nhi thân chuyện này không thể làm qua loa được nhưng ,nghĩ đến nụ cười đó làm hân thoải mái đôi chút ,phải tới chỗ nàng thôi

-người đầu ,,,,,,,,,_Thiên Phong rống lên ,hắn mang tâm trạng vui vẻ tới đây nhưng khi vào thì cửa đóng có chút nghe hoặc ,đẩy cửa vào thì chẳng có ai ,chuyện này là sao ??

-thưa vương Gia _1 đoàn lính có mặt

-các người người nào nói cho ta biết vương Phi đã đi đâu

-dạ thưa.....bọn tiểu nhân quả thực không chú ý nhưng cách đây 2 canh giờ có 1 chiếc kiệu từ cửa sau đi ra _1 tên sợ hãi nói

-các người làm việc cái quái gì mà chuyện đó cũng không biết ,các người cút hết cho ta –trong lòng Thiên Phong hiện lên nỗi lo lắng ,có khi nào nàng từ nay sẽ không xuất hiện trước mắt hắn hay không

-Vương Gia .._Hải Đường đến

-có chuyện gì Hải quân gia

-thưa Vương Phi đã vào cung _Hải Đường nói

-hả cái gì ,sao người biết ,ai cho phép nàng rời khỏi phủ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

-dạ người của Vương Phi đến nói với lão ,còn chuyện người vào cung đã là thường lệ ,1 tháng vào cung khoảng 4 lần ,hoàng thượng cho phép

-vậy ư ? được rồi chuyện của người hết rồi ,đi ra đi _Thiên Phong nói ,thật là Hoàng Thượng này đã biết rồi còn dám úp mở ,cái gì mà 1 tháng vào cung 4 lần chứ ,nực cười thật ,không kịp suy nghĩ hắn phi ngựa thẳng hướn gHoàng cung ,bọn thị vệ ngạc nhiên cách đây 2 canh giờ người vừa ra khỏi làm sao lại đến đây rồi

-Vương Gia ,người trở lại cung có việc gì không ạ _Lâm công công thấy Vương Gia đến ra tiếp đón

-Hoàng Thượng có trong đó không _Hắn lạnh lùng hỏi

-dạ ,Hoàng Thượng vừa tới Phụng hoàng Cung rồi _Lâm công công nói

-bái kiến hoàng thượng ,hoàng hậu _Thiên Phong vừa đến đã thấy bọn họ đang chơi đùa cùng nhau ,nhìn thấy nụ cười tỏa nắng của nàng lòng hắn bỗng thấy bức bối tại sao tên Hoàng Thượng cùng những người kia có thể thấy dc nụ cười của nàng còn hắn thì không ,thực không công bằng ,hắn sẽ làm mọi giá để có được nàng

-ha! Vương Gia đã đến thì chúng ta cùng chơi bài thôi ,xem ra Hàn tuyết có gười phụ trợ rồi ,này giờ nàng thua thê thảm-Hàn Băng tạo điều kiện

-.....

-á chắc người chưa biết chơi đúng không ,Hàn Tuyết người mau chỉ cho hắn nhanh nhanh không thì khuôn mặt của người sẽ thành Bao Công đó _Hàn Băng nói chỉ vào khuôn mặt của Hàn tuyết ,trên khuôn mặt xinh xắn trắng như ngọc kia xuất hiện 1 vết nhọ

-Bao Công –Thiên Long cùng Thiên Phong ???

_các người không biết ông ta đâu ,nào lão công ta nấu 1 nồi chè người mau ra phụ ta bưng đến nào _Hàn Băng biết ý nói

-được ,bọn ta sẽ trở lại sau _Thiên Long

-Hàn Tuyết sao nàng vào cung mà không nói cho ta biết _Thiên Phong nói giọng trách cứ ,nhẹ nhàng dùng tay lau vết nhọ trên khuôn mặt của nàng .hành động rất nhẹ nhàng ,ôn nhu ,làm cho Hàn Tuyết hít thở không thông

-Vương Gia người nên tự trọng chúng ta đang ở trong cung _Hàn tuyết chỉ biết thở dài vì người đàn ông này ,hắn so với thanh niên hiện đại còn tự nhiên hơn ,may mà nàng bắt hắn dừng kịp lúc nếu không thì không biết sai đó chuyện gì sẽ xảy ra nữa ,hey.....

-chúng ta là phu thê mà ,đó là điều đáng phải làm

-vương gia ngài có biết chơi thứ này hay không ,ta có nhiệm vụ dạy người

-nào nàng cứ nói đi _Thiên Phong

-d3454.....536\$&%@. _Hàn Tuyết giảng 1 hồi ,người kia không biết có nhớ gì hay không mà từ đầu đến cuối hắn cứ nhìn chăm chăm vào nàng

-vương gia ,người có nghe ta nói không _Hàn tuyết tức giận nói

-đề nghị là có rồi nàng cứ nói tiếp đi

-ta đã nói xong rồi... _Hàn Tuyết bực bội nói

-nàng giận rồi ư ,phu nhân của ta –Thiên Phong cũng nịnh nói ,ngồi lại gần ôm lấy nàng ,hắn đang có ý định Kiss thì

-uh m.....2 người ,ta.không thấy gì hết _Hàn Băng nói

-bọn ta không có gì hết tốt nhất người không nên suy nghĩ lung tung _Hàn Tuyết phân bua

-đứng nga ,ta không hề có suy nghĩ bậy bạ gì đâu _Hàn Băng vừa nói vừa cười nham hiểm

-ngườicác người có muốn chơi nữa hay không ,không được cười nữa ,...dc vậy ta đi _Hàn Tuyết bực bội nói đang định đứng lên thì 1 cánh tay rắn chắc cầm lấy cánh tay mềm nhỏ của nàng ,giữ nàng lại ,theo lực quán tính thân người nàng ngã về phía đó ,càng làm cho 2 người kia cười giữ ton hơn

-ngườicác người

-thôi ,đùa thế đủ rồi .chúng ta chơi thôi ,luật cũ nhá ,Hàn Tuyết đừng bực bội nữa _Hàn Băng hời hợt

Cười vui của bọn họ được tiếp tục ,không biết lúc vừa nảy những điều chỉ dẫn của Hàn tuyết có hiệu nghiệm không nhưng Thiên Phong liên tục thắng 5 ván liên tiếp khiến cho 2 người còn lại thành 2 con mèo con ,còn nữ 9 của chúng ta được 1 ngày cười hả hê vui vẻ

Thái hậu cũng từ Quảng Châu về đến nhưng lại sớm hơn dự kiến nên mọi người chưa chuẩn bị đón tiếp Hàn Tuyết cũng đã từ cung trở về Vương Phủ

Vừa trở về nghe mọi tâm phúc báo lại Thái Hậu đã lập tức truyền Thiên Phong vào cung :

-nhi thần xin thỉnh an mẫu hậu –Thiên Phong nói

Thái hậu khoát tay ý nói “ miễn lễ’

-phải chăng có chuyện gì mà vừa về đến cung người đã cho gọi nhi thần _thiên phong nói

-ta nghe Hải công công báo lại ,tình cảm của con với Vương Phi không được tốt ,còn cho nó vào Lãnh Viện

-.....

-ta biết con không muốn chấp nhận loại hôn sự này nhưng con không thể làm thế được ,được rồi ta chịu thua con rồi ,nếu con muốn hưu (li hôn) thì cứ việc ,ta không ngăn cản ,Cửu Hoàng Tử là 1 người tốt ,hắn ta tuy không tài cao học rộng ưu tú như con nhưng ta chắc rằng hắn sẽ hết sức chiều chuộng Hàn Tuyết ta sẽ gả Hàn tuyết cho nó ,dù sao nó vẫn còn trong trắng ,vậy đi con ra ngoài đi ,ta muốn nghỉ ngơi

Ak mình nói 1 chút về Hải đường mà Thái Hậu gọi là Hải Công công nhá ,người này từ hno3 làm việc trong hoàng cung ,làm cho Thái Hậu do già cả nên Thái Hậu cử làm quản Gia cho Thiên Phong ,người này rất tốt ,là 1 người trung thành ,khi Hàn Tuyết vào cửu thì Hải Đường về quê nên không thêm để ý tới nàng từ khi ông ấy về thì mọi chuyện bắt đầu tốt hơn ,do đối xử với Hàn tuyết rất tốt nên ở trên mới có đoạn nàng cho người báo với Hải quản gia việc nàng đi vào cung

-vương Phi có ở trong đó không _sau khi trở về ?Bình Nam vương Thiên Phong lập tức tới Mẫu đơn Viện trong tình trạng say khướt

-dạ thưa có _A.từ trả lời run sợ ,hôm nay Vương Gia rất khác với mọi hôm nga

-các người trở về nghỉ ngơi đi –hắn ra lệnh rồi đẩy cửa phòng đi vào ,ở trên giường người con gái kia đang ngủ rất ngon lành hình như đang có chuyện rất vui thì phải đôi môi hiện lên nụ cười mãn nguyện

Thiên Phong trầm tư 1 lát rồi đi lại gần “ ta hết cách rồi ,chỉ có thể này mới giữ nàng ở lại bên cạnh ta ,xin lỗi “ hắn nói với bản thân mình rồi tiến lại gần

Hàn Tuyết Đang ngủ ngon lành thì cảm thấy hô hấp bị chặn lại ,cảm giác khó thở ,bao bọc ,ở trong miệng có 1 vật thể không xác định đang quấy phá lưỡi của cô ,sao lại còn có mùi của con thể này , chuyện gì thế này cô không nuôi chó cũng chẳng nuôi mèo ,vậy cái vật thể không xác định đang ngự trên thân của cô là cái thứ quái quỷ gì đây ,uể oải mở mắt ra “ ưm.....” Hàn Tuyết ngạc nhiên sao hắn lại có mặt ở đây ,rất cục chuyện này là thế nào ,miệng của cô bị không chế nên chỉ có thể nói “ưm...” tay chân quờ quạng nhưng người này không có dấu hiệu dịch chuyển ,không khí bị mất dầnđến khi tưởng mình sắp ngé đến nơi rồi thì người đó cũng buông cô ra ,lấy lại tinh thần cô nói :

-vương Gia người đang làm gì ở phòng của ta

-Tuyết nhi ,cho ta....._thiên Phong vừa nói vừa thoát xiêm y của nàng

-không vương gia , ,vương gia dừng tay lại,ngài say rồi Vương Gia _Hàn tuyết hét lên ,dùng lực đẩy Thiên Phong ra ,tuy là người học võ nhưng sức của nàng làm sao có thể chống cự lại hắn ,1 người từ nhỏ đã khổ công luyện võ công

-không được người không thể làm thế.....xin người mà _từng giọt nước mắt của Hàn tuyết chảy xuống

Ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi nơi ,1 tia nắng nhỏ nhoi chiếu vào khuôn mặt thanh tú của người con gái đang nằm trên giường ,làm nàng thức giấc .Hàn Tuyết tỉnh dậy ,ngồi dậy 1 cách mệt mỏi ,con đau từ hạ thân truyền tới ,đập vào mắt là dấu lạc hồng trên ga giường ,đúng chuyện hôm qua là thực ,lòng đau xót nghĩ về chuyện hôm qua ,mệt mỏi ,Thiên Phong như 1 con thú cho dù cô cầu xin thế nào nhưng hắn vẫn không có dấu hiệu lùi lại ,hình như hôm qua hắn rất say thì phải ,tại sao lại là nàng chứ ,hắn có rất nhiều nữ nhân màHàn Băng quay người đứng lên 1 cổ đau đớn từ hạ thân lại truyền tới :

-T.Xuân

-dạ tiểu thư có gì cần dặn

-chuẩn bị nước nóng cho ta ,ta muốn tắm

Ngồi trong bồn tắm ,cẩn thận kì cọ khắp người toàn là vết hôn do người kia để lại ,lòng lại thấy đau xót ,nàng chỉ mong có người chồng yêu quý ,quý trọng nàng không cần người ấy giàu có ,xuất chúng hơn người ,còn hắn có tất cả nhưng vẫn thiếu thứ gọi là yêu liệu đến 1 ngày nào đó hắn ,lại vứt bỏ nàng như 1 món đồ chơi hay không ,ukm nàng cũng có 1 chút cảm tình nhưng chuyện này nàng không thể tha thứ được

-Vương Phi đâu _Thiên Phong hỏi T.xuân

-dạ người vẫn ở trong phòng _T.Xuân trả lời ,3 hôm nay rồi ngày nào cũng như thế ,cũng tầm giờ này hình như Vương Gia vừa thiết triều trở về đã vội vàng tới nơi đây nhưng t.Thư có dặn không cho Vương Gia vào trong ,ukm thật ra chuyện vợ chồng bọn họ thì nó tì như cô không nên nhúng tay vào nhưng theo cô thấy Vương Gia đối với tiểu thư vô cùng vô cùng tốt ,sắc sỡ ôn nhu ,thực cô cũng muốn gặp được nam nhân như thế ,có lẽ tiểu thư là người mà Vương Gia sùng nhất thì phải ,thấy các nữ nhân kia ghen tị là biết xưa nay chắc không có người con gái nào để Vương Gia đứng đợi ở cửa phòng như vậy nhỉ , cô nên khuyên T.Thư thế nào đây ,cô cũng muốn giúp Vương Gia 1 tay ,nếu hết cách chắc phải nhờ Đại T.Thư xuất cung thôi

-.....

-T.Thư mấy ngày nay có ăn uống gì không _Thiên Phong hỏi

-dạ ,hôm qua người có dùng 1 chút _T.xuân trả lời

-chăm sóc nàng tốt 1 chút ,ngày mai ta sẽ tới

-dạ ,nô tì tuân lệnh

Trong phòng

-T.thư ,hôm nay Vương Gia lại đến _T.Xuân nói nhằm dò xét tình hình của T.Thư

-ta biết

-người hỏi thăm sức khỏe của T.Thư

-ta biết

-vậy.....vậy ,ngày mai nô tì có thể cho Vương Gia vào trong chứ _T.xuân mạnh dạn hỏi

-T.Xuân ,em làm việc cho ta hay cho hấn_Hàn Tuyết có chút bức bối nói

-em....em dễ nhiên là theo T.Thư rồi

-vậy sao hôm nay em nói giúp cho hấn không phải 1 lần _Hàn Tuyết

-T.Thư người cứ tránh gặp mắt Vương Gia như vậy sao ,ngày dài tháng rộng không lẽ người tính cả đời không gặp mắt Vương Gia sao _bấy giờ A.tử mới phát biểu

-nga...đúng đó ,t.Thư A.Tử nói rất đúng _T.Xuân

-ta không thể chấp nhận dc chuyện đó _Hàn Tuyết mắt phiem lệ

-T.Thư không nên quá xúc động ,người và Vương Gia là phu thê ,ukm.....chuyện đó không tránh khỏi _A.tử lựa lời nói

-các emkhông hiểu được đâu ,thôi 2 em ra ngoài đi ta muốn nghỉ ngơi 1 lát _Hàn Tuyết nói

-T.Thư _T.Xuân định nói thêm gì đó ,nhưng đã bị A.tử kéo ra ngoài

-T.Thư ,T.Thư người bị sao vậy ,phải hay không trong người khó chịu _T.Xuân lo lắng nói ,hôm qua sau khi bị A.tử lôi ra ngoài ,2 người cùng tới Băng Tuyết Viện tối muộn mới về phủ nên không qua xem T.Thư thế nào ,đến hôm nay như mọi khi cô đi đến Trù viện mang đồ ăn về cho T.Thư nhưng thấy người đang ngủ nên không đánh thức nhưng đến xế trưa mà người vẫn chưa tỉnh ,T.Xuân lại xem sờ trán thì thấy nóng rực

-.....ta thấy lạnh ,đắp chăn thêm cho ta đi-Hàn Tuyết mơ hồ nói

-A.tử người mau mau đi báo với Vương Gia ,T.Thư bị bệnh rồi ,còn nói mơ nữa _T.Xuân giục khi vừa thấy A.Tử đi vào trong

-có chuyện gì ,T.Thư bị sao _A.tử lo lắng hỏi lại

-T.Thư bị sốt cao lắm còn nói mơ nữa ,mai bẩm báo Vương Gia cho Thái Y tới ,nhANH lên _T.Xuân

-được

Phong Tinh Viện (chỗ ở của Vương Gia)

A.tử hấp tấp chạy tới nhưng bị 2 tên canh cửa cản lại

-2 vị nhanh cho ta gặp vương Gia ,có chuyện lớn rồi

-không Được Vương Gia đang có việc ở trong phòng không cho kẻ nào phá đám

-nhưng là chuyện liên quan đến Vương Phi mà ,ta cầu xin 2 huynh cho ta gặp Vương Gia đi _a.Tử quỳ xuống nói

-cô nương không được đâu là lệnh của Mạt Phi ,bọn ta cũng là kẻ hầu người hạ làm sao có quyền

-Vương Gia ,Vương Gia....._a.tử hét lên

-cô nương này ,đừng náo loạn không bọn ta sẽ cho người vào ngục đó

-Vương Gia ,Vương Phi có chuyện rồi ,Vương Gia _A.tử hét lớn hơn

-cô ,mau theo ta ra ngoài ,_1 người lôi A.Tử ra ngoài

-Vương Gia_A.tử cố níu kéo

Thiên Phong tỉnh dậy mơ hồ nghe thấy có tiếng gọi ,còn có cái gì Vương Phi tuy đầu có chút nhức nhối nhưng vẫn gượng dậy , tiếng nói ở ngoài truyền vào “ Vương phi gặp chuyện..... “ ,Hàn Tuyết ư ,nhANH như cắt hấn mắc lại y bào ,mặc kệ kẻ trên giường còn đang ngủ hấn phóng ra ngoài

-dừng lại ,Vương Phi có chuyện gì _khi thấy tên thị vệ đang lôi kéo 1 cô nương hình như âm thanh kia là giọng nói của cô ta

-Vương Gia ,T.Thư ,ak không Vương Phi bị sốt rất nặng

-mau theo ta tới đó ,còn người mau đi mời Triệu Thái y ,còn tội của người ta sẽ xử lý sau

Rất nhanh sau đó Thái y cũng tới ,sau khi khám bệnh xong ,Thiên Phong hỏi

-nàng sao rồi

-bẩm Vương Gia Vương Phi bị sốt cao ,do thời tiết chuyển mùa nên hàn khí vào người

-được rồi ,người ra ngoài đi ,người đầu dẫn thái y ra ,còn người mau đi sắc thuốc đi _Hắn phân phó

-ạ _T.Xuân tiếp nhận gói thuốc từ trong tay của Thiên Phong

Hắn nhìn Hàn Tuyết ,4 ngày không nhìn thấy nàng ,nàng gầy hơn thì phải ,bày tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt ,hắn tự trách mình ,trong thời khắc quan trọng lại bỏ mặc nàng

Ngày hôm qua Thiên Phong uống rượu rất nhiều ,đúng lúc Mạt Dung sang vấn an ,không ngờ hắn lại nhân Mạt Dung với “nàng “

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

-vương Gia ,thuốc của T.Thư ..ách là Vương Gia đã sắc xong iếng nói của A từ làm gián đoạn suy nghĩ của Thiên Phong

-được rồi ,đưa cho ta _thiên phong nói rồi đỡ lấy chén thuốc đang bốc khói nghi ngút

Thiên Phong thoắt cho bát nóng rồi nhẹ nhàng từng múng ,từng múng dứt cho Hàn Tuyết ,chỉ hành động ấy thôi làm cho những người trong căn phòng ấy ngạc nhiên tốt độ ,không ngờ Vương Gia của bọn họ lại có mặt ôn nhu dịu dàng như thế ,dễ dàng trờ bỏ 2 người còn lại kia rồi ,T.Xuân thì rất vui khi thấy dc cảnh này trong đáy lòng của cô rất muốn T.Thư chấp nhận Vương Gia nga ,còn cái tên trời đánh kia thì lúc nào cũng chọc ghẹo cô ,tìm cách sai bảo phách lối nghĩ đến phát tức mà ,đẹp trai mà gian trá ,.....(biết ai rồi nha ,đừng hỏi ,nếu không biết vui lòng xem lại ^^...!!!)

Qua 2 ngày ,không biết do sự chăm sóc tận tình của ai đó hay là thể lực của nàng khỏe mà Hàn tuyết đã đỡ hẳn ,tối hôm qua khi tỉnh lại nàng thấy hắn đã ngủ gục bên cạnh ,còn vô thức nắm lấy bàn tay nàng nữa chứ ,rất ấm áp ,có lẽ hắn đã chăm sóc nàng cả ngày ,cũng quá mệt mỏi rồi ,trong lòng có chút rung động ,nhưng rất nhanh chóng nàng lấy lại chính mình

-Tuyết Nhi nàng uống 1 chút thuốc đi _Thiên Phong nhẹ giọng nói

-ta không muốn _Hàn Tuyết lạnh lùng nói

-ta biết nàng hận ta nhưng đừng làm ảnh hưởng tới sức khỏe của bản thân _hắn nhẹ nhàng khuyên bảo

-ta không muốn _vẫn với ngữ khí ấy Hàn Tuyết lặp lại

-Nàng không uống ta sẽ cho người báo với Hoàng Hậu_Thiên Phong hết cách hắn lấy Hàn Băng ra dọa ,đừng thế chỉ có Hàn Băng là trị được Hàn tuyết thôi

Hàn Tuyết nhìn Thiên Phong với ánh mắt tức tối ,giành lấy chén thuốc từ tay hắn uống 1 hơi cạn sạch nhưng vì uống quá nhanh dẫn đến bị sặc ,Thiên Phong nhanh chóng lấy khăn lau miệng hộ nàng rồi còn vuốt lưng hộ nàng (ăn đậu hũ của tí nè)

-nàng uống từ từ thôi không ai giành đâu

-mặc kệ ta ,chuyện của ta không cần người quản-Hàn tuyết nói

-ukm ta về phòng nàng nghỉ ngơi sớm đi ,các người chăm sóc cho Vương Phi cẩn thận –Hắn ra ngoài nhưng vẫn không quên dặn dò

-ạ

Ngày hôm sau

-T.Thư ,có chuyện có chuyện rồi _T.xuân hốt hải từ ngoài chạy vào

-T.Xuân có chuyện gì mà em gấp gấp đến thế có hay không thiên địa hợp lại thành 1 rồi _Hàn Tuyết trêu

-không đâu ,chuyện này còn gấp hơn ấy chứ

-chuyện thế nào người cứ hỏi đại ra đi úp mở gì _A.từ giục

-ngày mai Vương Gia phải ra biên cương

-cái gì ,Vương Gia phải ra biên cương mà làm gì cơ chứ ,người nói rõ ràng cho ta nghe xem _A.từ nói

-chuyện là thế này ta vừa tới Ngự viện đã nghe mọi người nói Vương Gia sắp phải xuất chinh ,nghe nói quân Hồi Cương mấy năm nay chuẩn bị huấn luyện binh lính với vũ khí nhắm vào nước ta ,bọn chúng đã chuẩn bị gần xong rồi ,nên Hoàng Thượng lệnh cho Vương Gia cùng 2 vị tướng quân Nam Cung đi viễn chinh ,ngày mai là xuất phát rồi

-sao mà gấp vậy ,đi trong bao lâu _A.từ lo lắng hỏi

-ta cũng không biết có thể 3 tháng ,nửa năm cũng có thể là mấy năm mới trở về ,đánh giặc mà ai biết dc _T.Xuân nói

-lâu vậy ư _Hàn Băng nói vô thức

-t.Thư người nói cái gì nga _T.Xuân hỏi

-không ,không có gì

-ak suýt nữa là muối quên mất ,tối hôm nay sẽ có 1 bữa tiệc để chúc Vương Gia đi đường thượng lộ bình an khỏi hian2 trở về ,Hải Quân Gia đặng tô ti báo lại với T.Thư là đến dự

-ta không muốn đi ,thân thể không tốt lắm

-nhưng t.Thư người phải chần đến nói với Vương gia vài lời trước khi Vương Gia đi chứ ,dù gì khi người bị bệnh Vương Gia cũng chăm sóc cho người mà –T.Xuân nói

-dù sao cũng không thiếu người chúc mừng hân có hay không lời chúc của ta cũng không thắng hay thua trận được đâu

-T.Thư ak _T.Xuân

-được rồi 2 em ra ngoài đi ,ta muốn nghỉ ngơi _Hàn Tuyết

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Tối hôm đó

-oa ,thực rất náo nhiệt nha ,những Phi Tử của Vương Gia người nào cũng góp 1 tiết mục ,múa hát ,đàn.....rất náo nhiệt nha _T.Xuân từ Đại Sảnh về khoe

-thực không ,có nhiều quan khách chứ _a.từ tò mò hỏi

-đúng nga rất nhiều là đằng khác ,Mặt Phi dc mọi người khen ngợi không ngớt ,cái gì mà tài giỏi ,là hồng nhan của Vương Gia ,nhìn nàng ta ra mặt với mọi người phát tức ,nếu T.Thư nhà chúng ta mà biểu diễn chắc cô ta không phách lối như thế

-T.xuân em không nên so đo với người khác _Hàn Tuyết nhắc nhở

-dạ

-cũng khá muộn rồi 2 em về nghỉ ngơi đi _Hàn tuyết

-dạ

A.từ và T.xuân vừa ra cửa thì bắt gặp Thiên Phong đi tới “bọn nô tì thỉnh an Vương Gia “

-Vương Phi có ở trong không

-dạ có _Thiên Phong nghe dc đáp án thì đi thẳng vào trong ,2 người kia muốn xem có chuyện gì nên không đi ngủ ngay mà đứng ở ngoài

Hàn Tuyết chuẩn bị nghỉ ngơi, đang chải tóc, nhìn chính bản thân mình trong gương nghỉ ngơi nhưng vừa hoàn hồn thì 1 thân ảnh quen thuộc hiện ra trong gương, là nàng hay suy nghĩ về hấn nên cả trong gương cũng nhìn thấy hấn sao, lấy tay dụi mắt thì có 1 cánh tay nấn cần “làm như thế không tốt cho mắt đâu” 1 giọng nói trầm ấm vang lên, Hàn Tuyết quay đầu lại thì là hấn, nhỡ ra giờ này hấn phải đang cùng mỹ nhân uống rượu xem hát chứ sao lại xuất hiện nơi này

Thấy biểu hiện ngạc nhiên của nàng hấn thấy thú vị, trong buổi tiệc hôm nay mọi người đến đông đủ, tất cả nữ nhân của hấn phô tài không ngớt nhưng trong rất nhiều người đó không tìm ra thê của hấn mà hấn mong chờ, nên hấn đuổi khéo mọi người, một mình tới đây

-sao hôm nay Vương Phi lại không tới bữa tiệc, có hay không muốn ta mất mặt với quan khách –giọng nói của Thiên Phong có chút trách móc

-ta không có ý đó, do hôm nay ta hơi mệt

-nàng vẫn rất hận ta

-ta làm sao có quyền hận người chứ _Hàn Băng

-nàng có thể đàn cho ta nghe 1 khúc nhạc không, coi như ta cầu xin nàng _Thiên Phong giọng nỉ non

-đó là vinh hạnh của ta, Hàn Băng ngồi xuống, bàn tay nhỏ bé, lướt lên dây đàn, hấn thả lỏng người phiêu dạt cùng tiếng đàn nhẹ nhàng đó, mà thiếp đi lúc nào không hay

Sau khi đàn xong Hàn Tuyết mới biết người kia đã ngủ quên, nàng nói:

-a. từ T. Xuân còn đứng ngoài đó làm gì mau kêu người đưa Vương Gia về Thư Phòng đi

Sáng hôm sau là 1 màn khóc lóc rầu rĩ của mấy người Phi tử của Thiên Phong, 1 cảnh lâm li, li biệt xót mướt

Thiên Phong chờ mãi nhưng không thấy nàng tới, thực có chút thất vọng, muốn chờ thêm 1 lát nhưng 1 người nói:

-Vương Gia đến giờ rồi, nếu đi muộn thì chúng ta sẽ muộn mất

-ta biết rồi _nói rồi Thiên Phong leo lên ngựa

-Vương Gia, bảo trọng _mấy nữ nhân kia sụt sùi lên tiếng

Thiên Phong không quay đầu lại, đi thẳng

-T. Thư người không muốn đi tiễn Vương Gia sao _T. Xuân nói

-có lẽ ta không đến cũng tốt

10p sau

-T. Thư người thực sự không muốn sao, có lẽ 3 tháng sau người mới gặp lại Vương Gia đó, có thể cả đời vẫn không gặp lại, nếu tâm tình Vương Gia không tốt, tâm không để ý tới trận đánh sẽ thua mà thua thì chết mà chết thì..... _T. Xuân đang nói dở thì Hàn Tuyết đã lao ra ngoài

-thấy chiêu khích tướng của ta lời hại chứ _T. Xuân lên mặt

-biết rồi chỉ mong là Vương Gia chưa đi _A. tử cũng chạy theo

Nhưng khi nàng đến thì chỉ thấy bóng lưng của người đó, cười trần con bạch mã thực rất tiêu sái

“Thượng lộ Bình An” Hàn Tuyết nói khẽ, không biết vì lý do gì nhưng khi vừa nói ra câu đó Thiên Phong đột nhiên quay đầu lại, thấy Nàng đang đứng đó, hấn nở 1 nụ cười sáng lạn tự nói với bản thân “nàng yên tâm ta sẽ Khải Hoàn trở về”

1 tháng sau

Hàn Tuyết đang ngồi ngắm trăng hôm nay trăng thật to thực tròn, đã 1 tháng rồi, không biết hấn thế nào, mỗi ngày nàng đều mong tin tức từ chiến trường cũng may Tỉ Phu Thiên Long của nàng rất hiểu lòng người quân tình vừa báo về cho hấn, hấn đã lệnh cho người báo lại cho nàng chỉ tội nghiệp cho mấy vị công công, 2 tiểu nha đầu kia cũng tới Băng tuyết Viện phụ rồi, dạo này Viện khá đông khách nhưng thực ra mà nói thì lúc nào mà chẳng đông chỉ tại bọn họ lo cho nàng nên mới ở phủ thôi, nhưng trong lòng nàng thực lo lắng 3 ngày nay tên Thiên Long kia không cho người báo tin cho nàng không biết là an hay là nguy nữa đây, bỗng 1 thân ảnh to lớn nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh Hàn Tuyết, tưởng là T. Xuân trở về, nàng nhẹ nhàng nói:

-trở về rồi sao

-đúng, ta đã trở về -1 giọng nam trầm ấm vang lên, giọng nói ấy đã 1 tháng nay nàng luôn nhớ đến, là hấn, quay đầu lại, người nam nhân bên cạnh, người mà nàng nhớ 1 tháng qua

-saosao ngươi lại trở về _Hàn Tuyết lấp bắp nói không phải hần đào ngũ trở về chứ ,sao lại nhanh như thế

-ta nhớ nàng _Thiên Phong không trả lời câu hỏi mà nói ra lời đó ,hắn ôm lấy nàng ,hít hà mùi hương mà hần luôn nhớ ,ngươi con gái mà hần yêu nhất trên đời ,không những thế còn bá đạo hơn nàng ,đôi môi nàng luôn ngọt ngào như thế ,cái lưỡi của hần không ngừng treu ghẹo lưỡi nàng ,2 người dây dưa đến 1 lúc lâu ,hồ hấp của Hàn Tuyết rồi ren Thiên Phong mới buông ra ,hắn còn cười 1 nụ cười gian tà ,tức khi Hàn tuyết đứng dậy nói “ngươi vô sỉ “ rồi đi vào phòng không quên đóng cửa cài theo ,không chắc chắc gian tặc sẽ đột kích vào ^^

-T.Thư ,T.thư người mau dậy _T.Xuân từ ngoài cửa thúc giục

-nga T.xuân mới sáng em làm gì mà gấp gấp giữ vậy _Hàn Tuyết ngồi dậy vươn vai chào 1 ngày mới

-T.Thư ,Vương Gia đã trở về ...-T.Xuân phấn khích không thôi ,làm như ngươi trở về là người trong lòng vậy (e hèm ta nói cho ngươi biết nha Thỏ Nam Cung ,Trường đi cùng với Vương Gia đó : T.Xuân liếc mắt với Thỏ ,huhu...)

-sao có thể nhanh thế được ,mới chỉ có 1 thán gma2 ,mà cả thời gian đi và về mất 10-15 ngày rồi ,vậy mà chiến thắng trong 15-20 ngày thôi sao ,quả thực là thần tốc nha _A.từ từ ngoài đi vào nói

Thực mà ,từ sớm nay Vương Gia đã vào cung báo với Hoàng Thượng rồi ,không biết Hoàng Thượng sẽ ban thưởng gì đây ,uy T.Thư sao người không ngạc nhiên gì vậy ,người cười cái gì nge _T.xuân thấy T.Thư nghe nhắc tới chuyện đó không những không ngạc nhiên mà còn cười rất bí ẩn nha ,mà hôm qua t.Thư sao lại nghĩ sớm vậy nga ,hôm qua 2 nàng từ Băng Tuyết viện về đã thấy T.Thư đóng cửa nghỉ ngơi

-không có gì ,T.Xuân em đi chuẩn bị điểm tâm đi ,đạo này em thực nhiều chuyện nha _Hàn Tuyết nghe về chiến thắng củaa3 Thiên Phong mà tự cười bản thân mình ngốc nghếch hôm qua còn nghĩ hần đào ngũ trở về ,nghĩ tới nụ hôn hôm qua ukm ,có chút vui vẻ ,ôi không ngờ hần đo có 1 tháng thôi mà lòng của nàng cũng đã bị bào mòn không ít ,tâm can không dùng vững được nữa rồi ,không để T.Xuân nói nhiều lập tức phân phó cho nha đầu này 1 công việc

1 lát sau thì Hải quân Gia tới

-lão nô khấu kiến Vương Phi _Hải lão quỳ xuống hành lễ

-Hải Quân Gia người đứng lên đi ,sau này gặp ta không cần phải hành lễ đâu ,ta đã nhắc người nhiều lần rồi mà –Hàn tuyết đỡ Hải lão dậy

-vâng lão sẽ nhớ

-mà Quân gia đến có việc gì không nga _Hàn tuyết

-Vương Gia đánh giặc Khai Hoàn trở về ,Hoàng Thượng đã mở đại lễ ăn mừng chiến thắng nên người dân lão nô báo cho Vương Phi biết để chuẩn bị ,tối nay người cùng Vương Phi sẽ vào cung

-được ta biết rồi ,làm phiền lão quá

-không có gì đâu ,đây là việc mà lão nô phải làm mà ,ak ,người còn nói mang theo cả T.Xuân và A.từ nữa

-được

-vậy lão nô cáo từ

-Người đi thông thả

Trong cung ,Ngự Thư Phòng

-Vương Gia người thực nhanh nhậy nha ,ta không ngờ đệ chỉ trong 1 thán gma2 đã đẩy lui quân giặc ,thực nỗ lực _Thiên Long nói

-oh ,Hoàng Thượng quá đề cao đệ rồi ,là do Thiên thời Địa lợi cùng Nhân hòa mà thôi _Thiên Phong khiêm tốn nói ,thực ra vì cái tiền chân đó của nàng mà hần chỉ mất 3 ngày đã tới nơi ,chưa kịp nghỉ ngơi đã họp bàn kế sách cho người đi thăm dò tình hình ,cho dù dịch có gấp ta 5 lần nhưng bọn chúng từ xa tới lương thực cần phải vận chuyển từ xa tới ,nên hần phái 1 đoàn binh đội sẵn khi thấy đoàn chuyển lương tới thì đánh úp cướp lương thực về ,một mặt địa thế của bọn chúng đóng lều ở nơi có nhiều cỏ mà lại là mùa hè nên lúc đêm tối hần cho người đốt lửa ,do có củi khô đã chuẩn bị từ trước ,với cỏ khô bắt lửa nên lều của bọn lính bị cháy rụi thiêu không ít người số lính còn lại không nơi ở không thức ăn nước uống thì bọn hần đã chiếm lấy con sông gần đó chỉ còn cách đầu hàng ,hey chỉ nghĩ đến khuôn mặt của nàng thôi thì hần không ngại gian nan nên mới có trận thắng nhanh chóng không những thế vừa thắng trận hần đã phi về trước dùng mất 2 con ngựa cùng với khinh công của mình ,về gặp nàng ,quả là công sức hần bỏ ra không uổng ,tâm trạng hần hưng phấn không thôi

-phải thế hay không thì thần đệ hiểu rõ nhất _Thiên Long tà mị nói

-hôm nay ta có mở tiệc mừng chiến công của đệ ,muốn hay không ở lại trong cung tối nay nga _Thiên Long nói

-vậy cũng tốt cả tháng nay đệ chưa uống rượu ,nhưng còn

-yên tâm ta cho mời Vương Phi rồi ,ta mà không mời người tới Hoàng Hậu sẽ giết ta mất

Buổi tiệc diễn ra rất vui vẻ mọi người hòa chung niềm hân hoan thắng trận ,múa hát ,rượu thịt1 không khí náo nhiệt

Hàn Tuyết lúc này không tài nào vui nổi không biết tên Tì Phu Thiên Long kia sắp xếp thế nào mà nàng lại ngồi sát bên cạnh Thiên Phong ,như thế thì không nói làm gì t iếng sai khi buổi tiệc bắt đầu nàng vẫn còn vui vẻ ,nhưng càng về sau thì càng bức bối ,gì chứ hẳn ta uống rượu không biết có say hay không mà ôm nàng đến nỗi cứ như bọn họ dính vào nhau vậy ,thức hành động rất mờ ám nha ,đã quá 3 lần nàng nhắc nhở hẳn “Vương Gia người bỏ tay ra đi ,nơi đây là Hoàng Cung “ sau đó hẳn quả nhiên bỏ ra nhưng chưa được 1 khắc lại ôm nàng2 và lòng ,mấy vị quan kia ,cứ hìn vào nàng chăm chăm ,tên Tên Long cùng với Hàn Băng kia thì lâu lâu lại nhìn nàng rồi nói nói cười cười ,Thái Hậu thì cười đến là mãn nguyện ,ôi mắt mắt quá tên Thiên Phong này làm nàng tức chết mất

The61y từ nhi bên cạnh cố thoát khỏi vòng tay mình làm T.Phong rất muốn hôn nàng nhưng ở nơi thế này không nên ,người nàng thực rất mềm mại ,thân hình nhỏ bé ,cả người thơm mát ,hôm nay nàng lại mặc Bạch y tôn lên làn da trắng ngần ,hắn chỉ muốn ôm nàng mãi không buông ,nếu nói hẳn giả vờ cũng không đúng quả thực hẳn đã có chút không kiểm soát được bản thân rồi

Bạn đang đọc truyện Ngược Thời Gian được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31

Hàn Tuyết cùng hẳn trở về Vương Phủ ,đi cùng còn có 2 tì nữ cùng 12 hậu vệ ,nàng tự nghĩ có cần phải nhiều người đi cùng thế không ,mà cái tên ngồi sát bên cạnh nàng lúc này đây say khướt , trong hôm nay người nào mời hẳn cũng vui vẻ uống vui vẻ cạ li đến nỗi như thế này đây ,thực là hết biết

Thiên Phong nở nụ cười nửa miệng đầy xảo quyệt ,ôm nàng thực thích mà ,cứ như thế này lại hay ,không tệ chút nào ,cũng may mà từ lượng của hẳn không tới ,way đừng vội nghĩ hẳn là Sắc lang nga ,ai bảo người nàng lại thơm như vậy mềm mại đến thế ,có nam nhân ngu ngốc mới không động tới nàng

Không khí đêm thực mát ,trời cũng về đêm nên trên đường chỉ nghe thấy tiếng “lọc cọc “ của chiếc xe ngựa , bỗng nhiên xe dừng lại không khí tĩnh lặng 1 cách đáng sợ ,nàng đang định mở màn che lên xem có chuyện gì thì

“ bên ngoài có chuyện gì “ nga ,là người ngồi bên cạnh nàng nói ,hắn say mà sao giọng nói nghe rõ ràng rành mạch quá vậy

“Vương Gia có thích khách” sau đó là tiếng đánh nhau ,tiếng va chạm của guom đao ,đột nhiên người bên cạnh cầm lấy tay của nàng dẫn xuống xe ngựa ,trước mắt là cảnh chém giết làm nàng có chút run sợ nhưng bàn tay người kia nắm tay nàng rất chặt làm nàng cũng an tâm phần nào ,nhưng nhìn cũng có thể nhận ra những người mặc hẳn y kia rất đông trên dưới 30 người , còn bọn họ không bằng 1 nửa

-dẫn Vương Phi đi _ Thiên Phong ra lệnh với 2 tì nữ ,phái 2 người bảo vệ nàng rồi lao vào ,nhìn thân ảnh người đó đi vào nàng có chút bất an

-ta không đi _Nàng cứng rắn nói

-ta sẽ không sao nàng nhanh chạy đi _Thiên Phong vừa đánh với 1 tên vừa nói chuyện với nàng

-ta biết võ công

Cuộc chiến diễn ra gay gắt 2 bên tuy cách xa về số lượng nhưng bọn thích khách số lượng dần giảm đi ,the61y tình thế không ổn ,tên đầu đàn vội dùng ám khí nhắm vào Hàn Tuyết mà phi ,do đang đánh cùng 1 tên nên nàng không chú ý ,Thiên Phong vừa diệt dc 1 tên quay lại thấy ám khí tiến sát vào nàng chỉ kịp nói ‘cẩn thận ‘ rồi ngã xuống

Hàn tuyết vừa quay lưng lại thì thấy Thiên Phong ngã xuống ,hắn vừa đỡ ám khí cho nàng ,Hàn Tuyết ngăn người ,bọn thích khách thấy tình thế thuận tiện nên chạy trốn đúng lúc quân cứu viện tới ,Hàn Tuyết lắp bắp “maucác người mau đưa Vương Gia về phủ “ rồi vội vàng chạy theo

Cái mà nàng không ngờ là ám khí kia lại có độc ,sắc mặt của Thiên Phong tái nhợt ,hắn lâm vào hôn mê ,lại còn có dấu hiệu của sốt ,lòng nàng quặn thắt ,tên thái y kia tại sao lại lâu như vậy ,nếu kéo dài sợ độc sẽ chạy đến toàn cơ thể đến lúc đó khó có thể cứu chữa do có độc qua sách ý nên nàng có chút kiến thức nhưng nàng chưa bao giờ làm việc này lỡ như quy cách không đúng thì sẽ ảnh hưởng rất lớn ,làm sao đây ,tâm trạng Hàn Tuyết hoang mang ,nhìn ra cửa vẫn không thấy ai ,nàng xắn tay áo lên quyết định liều với thần chết để cứu hẳn ,

-người mau Mang nước nóng với khăn cùng lửa tới đây ,còn người mau tới phòng ta mang cái hộp ở ngăn thứ 3 tới đây _nàng nói với người

tì nữ

rất nhanh sau đó những thứ nàng cần đều có ở trên bàn , nàng nhẹ nhàng cởi áo hần ra ,chỗ vết thương đã chuyển dần sang màu đen ,làm nàng rung mình ,lấy lại tinh thần ,Hàn Tuyết hít vào 1 hơi chuẩn bị rút âm khí ra

sau khi làm xong mọi việc thì thái y mới tới

-thần là Vương đình Trung khấu kiến Vương Phi

-người mau vào trong xem cho Vương Gia

Sau khi tên thái y vào Hàn Băng mới hỏi

-tại sao giờ này thái y mới tới _giọng nói đầy quyền lực lạnh băng làm cho người đối diện không rét mà run

-Thưa Vương Phi ,hôm nay trong cung mở tiệc thiết kiến tất cả các vị quan nên những Thái y đó đã không còn tinh táo ,chỉ còn mỗi Trung Thái Y là do vợ mới đẻ nên mới cáo lỗi ở nhà ,do nhà hần ở xa nênnên.....

-thôi dc rồi ,các người về nghỉ ngơi đi

-da tạ Vương Phi

Do các Bước cần thiết Hàn Tuyết đã làm hết rồi nên Trung Thái y chỉ làm những việc còn lại ,trong lòng hần không khỏi khâm phục vị Vương Phi này không những có sắc mà còn rất tài hoa ,rất ít các vị thiên kim tiểu thư học y ,mà không sợ máu như người

-Vương Phi đây là đơn thuốc của Vương Gia

-Mĩ Dung mau đưa Trung Thái Y ra ngoài ,Mĩ Phụng mau sắc thuốc đi _Hàn Tuyết phân phó

(các bạn chắ cũng thắc mắc 2 nha đầu bên cạnh Hàn Tuyết đâu , đúng không ,là do 2 nàng mãi chơi nên bị Hàn Băng dụ dỗ ở lại trong cung ,Hàn Tuyết cũng chấp thuận nên ...mới có chuyện xảy ra ^^)

Hàn Tuyết nhẹ nhàng lấy khăn lau người cho Thiên Phong , cũng may là không có chuyện gì xảy ra ,trong lúc là sơ phẩu cho hần mô hôi nàng tuôn ra như tắm ,thực năng chỉ sợ 1 hành động sai thôi sẽ dẫn đếnheygì chứ không nên nghĩ lung tung nữa đừ sao thì hần ta phước lớn mạng lớn mà

-Vương Phi thuốc đã sắc xong –Mĩ Phụng

-được đưa cho ta _Hàn Tuyết đỡ lấy nhẹ nhàng nuốt từng muỗng cho hần ,rồi cả đêm ngồi canh hần xem có hay không có triệu chứng bất thường

Sáng hôm sau

-Vương Phi người về nghỉ ngơi đi để bọn nô tì canh chừng là được rồi dù gì người cũng chăm sóc Vương Gia cả đêm mà ,người phải nghỉ ngơi chứ _Mĩ Dung nói

-không cần ,ta không sao _Hàn Tuyết nói ,hần đã không quả tính mạng mà cứu nàng thì 1 chút thế này có là gì

-Vương Phi người phải trở về nghỉ ngơi chứ nếu người lâm bệnh thì ai chăm sóc Vương Gia ,người mau nghỉ ngơi 1 lát đi ở đây đã có lão nô rồi _Hải Quân gia nói

-nhưng _Hàn Tuyết

-người không tin tưởng lão nô ư ,người yên tâm lão nô sẽ báo cho người ngay khi thấy Vương Gia tỉnh lại

-ukm.....

-2 người mau đưa Vương Phi về nghỉ ngơi

-ạ

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

T.Xuân và a.tử trở về Vương Phủ ,thấy không khí có gì rất lạ ,rất khó chịu nha ,mọi người không nói mặt nghiêm trang hẳn ,2 đứa vừa vào cổng thì gặp Dc Hải Quân Gia ,không kìm dc tò mò t.Xuân chạy đi hỏi :

-Hải Quân gia ,chào buổi sáng

-nha đầu ,các người đi đâu mà bây giờ mới trở về -ông nói

-ha 1 bọn ta vào cung có chút việc ,nhưng T.Thư đồng ý rồi bọn ta mới ở lại đó ,nhưng tại sao hôm nay không khí nặng nề quá vậy ,tối hôm qua có chuyện gì xảy ra ư ?

-hôm qua khi Vương Gia và Vương Phi từ cung trở về thì gặp phải thích khách _Hải Quân gia vừa nói dứt lời thì sự lo lắng bao trùm hai đứa

-vậy t.Thư có sao không _A.tử háp tấp hỏi

-Vương Phi không sao ,nhưng Vương Gia do đỡ dùm Vương Phi ám khí nên đã bị thương

-vậy ư ,vậy cảm ơn Hải quân gia _a.tử nói

-các người đi đâu vậy

-chúng ta trở về Mãn đơn viện

-các người mau tới chăm sóc Vương Gia đi ,Vương phi cả đêm chăm sóc cho người sáng nay mới về phòng nghỉ ngơi ta kêu Mĩ Phụng và Mĩ Dung tới chỗ Vương Phi rồi

-dạ

Sau khi Hải quân Gia đi ,T.xuân nói

-a.tử người có thấy Vương Gia thực tốt không ,ta thực hâm mộ người nha

-ukm ,đúng rồi ,qua chuyện nua2 chắc thái độ của T.Thư chắc cũng thay đổi

-ukm ,không như hẳn ta _T.xuân nói nhỏ

-hả người nói cái gì nha _A.tử hỏi lại

-nga không ,chúng ta mau tới chỗ của Vương Gia thôi

-(^^)

Buổi chiều

-ukm.....-Thiên Phong tỉnh sau 1 giấc mộng dài

-a ,Vương Gia ngài tỉnh rồi -T.Xuân vui vẻ nói

-nàng đầu ?-đợi cho ánh mắt quen với mọi thứ hẳn mở mắt ra ,nhìn xung quanh mọi chuyện hôm qua trở về trong đầu ,lúc đó sự việc diễn ra rất nhanh ,hắn chỉ có thể làm thế ,trong mơ hẳn nghe rất rõ tiếng nàng gọi hắn nhưng hắn không tài nào mở mắt dc ,nhưng khi mở mắt ra không thấy nàng lòng có chút hụt hẫng

-dạ ,Vương phi hôm qua cả đêm chăm sóc cho người ,sớm nay đã cho người đi về nghỉ ngơi

-ukm.....

-để nô tì đi báo cho Vương Phi biết _T.Xuân không đợi cho hắn phản ứng liền chạy ra ngoài ,nhưng vừa ra khỏi cửa đã thấy nàng đang tiến vào “T.Thư” T.Xuân gọi

-ukm ,em trở về rồi sao ,Còn A.tử đâu

-nàng đi sắc thuốc

-sao em lại chạy ra đây ,hấp tấp gì chứ

-dạ....._T.xuân không biết có nên nói với nàng việc Vương Gia tỉnh dậy không ,nhưng nàng quyết định không nói

Hàn tuyết đi vào trong thấy người nằm đó sắc mặt quả đã tốt hơn tối hôm qua

-T.Thư thuốc tới _a.từ từ ngoài đi vào

-ukm ,đưa cho ta ,các em về nghỉ ngơi đi , cả Mĩ Dung và mĩ Phụng nữa

-dạ -nói rồi cả bọn đi ra ngoài

Hàn Tuyết nhẹ nhàng thổi rồi múc thuốc cho vào miệng hần nhưng sao lại như thế ,nàng đưa vào bao nhiêu thì bấy nhiêu trở ra bên ngoài ,khô rồi ,hôm qua vẫn còn tốt lắm mà ,nếu không uống thuốc thì khó có thể khỏe nổi tuy độc tố đã giải trừ nhưng chưa hết hẳn ,sau đây ???
a, nàng nhớ lại trong phim hình như đứt bằng môi có hiệu quả ,nhưng vừa nghĩ đến khuôn mặt Hàn tuyết đã dựng lên

Nhưng hần đang hôn mê chắc sẽ không biết đâu nhỉ ,hít 1 hơi dài lấy tinh thần rồi Hàn Tuyết uống 1 hớp thuốc oa ,thực đáng nga , nàng cúi xuống môi chạm môi đưa thứ chất lỏng vào miệng hần ,không ngờ người này uống hết không có 1 giọt rớt ra ,nhưng cách này với đứt bằng miệng có gì khác nhau ,sao cách này lại được nhỉ ,cho đến khi đến ngậm cuối cùng ,miệng hần htu1 lấy môi nàng chiếc lưỡi không ngừng quăn quýt lấy lưỡi của nàng bây giờ nàng mới phát hiện ra mình bị lừa ,đang tỉnh vùng ra thì hần đã hìm nàng lại bằng cánh tay không bị thương không ngờ sức của hần vẫn còn rất tốt nha ,chiếc lưỡi không ngừng tấn công trong khoang miệng của Hàn Tuyết ,hô hấp trở nên khó khăn . do vết thương chưa lành nên hần cũng buông nàng ra

“ vô sỉ ‘ Hàn tuyết bỏ lại câu nói toan đi ra ngoài

-Tuyết nhi _thiên Phong gọi

-a.....-hần ôm lấy cánh tay đau của mình nhìn thực rất đau đớn ,thấy vậy Hàn Tuyết xoay mình trở vào vội vàng hỏi han

-sao rồi người có sao không

-ta không sao ,hứa với ta ở lại với ta ,dc không _Thiên Phong chân thành nói

-nhưng.....

-guồng này rất lớn ,đủ cho 2 người mà

-nhưng.....

-nàng không ở đây ta sẽ không uống thuốc đâu _hần như trẻ con nhõng nhẽo nói

-dc ,người có đói không ta kêu người làm thức ăn

-nàng bồi ta ăn

-.....

-Hàn Tuyết người nàng thực thơm ,thực mềm –Thiên Phong nằm ôm lấy Hàn tuyết bằng cánh tay không bị thương nói

-người mau ngủ đi ,chớ có nói nhiều

-ta muốn hôn chúc ngủ ngon (hờ cái này là học của Thiên Long với Hàn Băng đó chứ hồi đó không có vụ đó đâu 0

-vô vị

-nhưng ta là người bệnh

-“ chụt “ Hàn Tuyết hôn vào má hần rồi quay vào trong

8 ngày sau

-Tuyết Nhi ,ta muốn ăn

-hôm nay người ăn rất nhiều giờ lại còn muốn ăn gì nữa –Hàn tuyết bực bội nói mấy ngày nay nàng phải làm tất cả nh74ng yêu sách mà hần đề ra ,mệt mỏi

-ta muốn ăn nàng cơ

-người đang bị thương vết thương sẽ rách đó _Hàn Tuyết né tránh

-không sao mà ta rất khỏe ,nói rồi Thiên Phong ,ôm lấy nàng

1 tháng sau

-t.Thư nghe mọi người nói Đại T.Thư đã thụ thai _T.Xuân vui vẻ chạy vào trong phòng nhưng thấy 1 cảnh rất chi là nóng mắt giữa Hàn Tuyết và Thiên Phong ,quần áo thì vứt loạn xạ “oa” T.Xuân chỉ biết khóc thầm rồi lập tức chạy ra ngoài

-Hàn Băng có thai ư –Hàn Tuyết hỏi người bên cạnh

-ukm ,dc 2 tháng rồi –vừa nói Thiên Phong vừa sờ vào đôi gò bồng trắng nõn kia

-sao người không cho ta biết ,chút ta phải vào cung thăm nàng , người thực đáng ghét –lời Hàn Tuyết vừa nói đã bị Thiên Phong nuốt vào

7 tháng sau

-T.Thư người xem nay Hoàng Tử nhìn rất khôi ngô tuấn tú nga ,sau này chắc hẳn thành 1 soái ca đó _T,Yến nói

-ukm

-Tuyết nhi người cũng hăng mau ra vị vị công chúa xinh đẹp đi _Hàn Băng nói với Hàn tuyết đang có bầu ,được 6 tháng

-ukm

Bạn đang đọc truyện *Ngược Thời Gian* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.